

111111

111111

111111

111111

111111

111111

111111

111111

111111

111111

111111

U8:1: N6

32K6-2

U8:1:N6

32K6.2

249669

ORGAN BINDING

MUL

249669

252

മൂന്നു വൻകരകളിലൂടെ

(രണ്ടാം ഭാഗം)

൪

(Malayalam)

Moonnu Vankarakalilute—Part II

JOURNEY ROUND THE WORLD

By K. P. S. MENON

Translated by

K. N. GOPALAN NAIR

First Published October 1966

Copies 3000

Printed at

INDIA PRESS, KOTTAYAM

Price Rs. 2.00

Copyright: Author

Publishers:

**Sahitya Pravarthaka Co-operative
Society Ltd., Kottayam, Kerala State**

Sales Department:

NATIONAL BOOK STALL

Kottayam Kerala State India

249669

53342

U8:1: N6

32K6.2

മൂന്നു വൻകരകളിലൂടെ

(രണ്ടാം ഭാഗം)

കെ. പി. എസ്. മേനോൻ

വിവർത്തനം

കെ. എൻ. ഗോപാലൻനായർ

പ്രസാധകന്മാർ

സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം

നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം.

വില ക. 2.00

Published under the auspices of
the Southern Languages Book Trust, Madras.
The Trust is helped by the Government of
India, the South Indian State Governments
and Universities and the Ford Foundation.

Third Programme — Malayalam No. 17

Translation rights into Malayalam for this edition
assigned to: Sahitya Pravarthaka Co-operative
Society Ltd., Kottayam Kerala State

ആമുഖം

ദക്ഷിണഭാഷാബുക്ക്ട്രസ്റ്റ് തമിഴ്, തെലുഗു, മലയാളം, കന്നഡ എന്നീ ഭാവിഭാഷകളിൽ ഉത്തമ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിവർത്തനം, പ്രകാശനം എന്നീ മണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്തുത്യർഹമായ സാഹിത്യീസേവനം നടത്തിപ്പോരുന്നവെന്നു കാണുന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആവിഭാവം വിഘടനവാസനകളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന സന്ദേഹത്തിന്നു പ്രാബല്യം ചില കേന്ദ്രങ്ങളിലെങ്കിലും സിദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രസ്തുത ബുക്ക്ട്രസ്റ്റിന്റെയും അതുപോലുള്ള മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാംസ്കാരികമണ്ഡലത്തിലുളവാക്കുന്ന വൈകാരികമായ ഏകമതീഭാവം വേണം ഇന്ത്യയുടെ സമഗ്രമായ ഐക്യത്തിനുതന്നെ സഹായം നല്കുവാൻ. മൂലഭാവിഭാഷയുടെ സന്താനങ്ങളെന്ന നിലയിൽ സഹോദരീഭാവമുള്ള ദക്ഷിണേന്ത്യൻഭാഷകൾതമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഐക്യം ഭാരതത്തിലെ ഇതരഭാഷകളുമായി അവയ്ക്കു സാമീപ്യവും സമ്പർക്കവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നുതന്നെ ഒരു പ്രധാനോപാധിയായിത്തീരുമെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഏതുദേശാഭിമാനിയായ ഭാരതീയനും പ്രിയംകരമായിരിക്കേണ്ട ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യത്തിന് ദക്ഷിണഭാരതീയരുടെ പ്രഥമസംഭാവനയാണ് ദക്ഷിണഭാഷാബുക്ക്ട്രസ്റ്റിന്റെതുപോലുള്ള സാഹിത്യീസപര്യ. ഈ സംഘ

ടനയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഭക്ഷിണേന്ത്യൻഭാഷകളെ സമഞ്ജസമായി ഇണക്കിച്ചേർത്ത് പരോക്ഷമായെങ്കിലും ദേശീയചിന്തവൃത്തി നാട്ടാരിൽ രൂഢമൂലമാക്കുവാൻ പ്രയോജനകീഭവിക്കട്ടെ.

ഭക്ഷിണഭാഷാബുക്ക്ട്രസിന്റെ പ്രവർത്തനപരിധി കൂടുതൽ വ്യാപകവും പ്രകാശമാനവും പ്രയോജനപ്രദവുമാകട്ടെ എന്നാണ് എന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ ആശംസ.

—പട്ടം താണപിള്ള

യൂറോപ്പ്

ഉള്ളടക്കം

3. യൂറോപ്പ്

1	ലണ്ടൻ	9
2	ജർമ്മനി	31
3	ജനീവാ	51
4	ബൽഗ്രേഡ്	59
5	ബുദാപെസ്റ്റ്	73
6	മോസ്കോ	93
7	ക്രൈമിയാ	111
8	വീണ്ടും മോസ്കോ	145
	ഉപസംഹാരം	156

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്
യൂറോപ്പ്

1 ലണ്ടൻ

ലണ്ടൻ, 1964 ആഗസ്റ്റ്, 12

രാത്രിയിൽ ആറുമണിക്കൂർ പറന്ന് ഞങ്ങൾ ന്യൂയോർക്കിൽനിന്നു ലണ്ടനിലെത്തി. 9.30 P. M. ന് ന്യൂയോർക്കിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഞങ്ങൾ ന്യൂയോർക്ക് സമയക്കണക്കിൽ 3.30 A. M. ന്, അഥവാ ലണ്ടൻ ഗ്രീഷ്മകാലസമയം 9.30 A. M. നു ലണ്ടനിലെത്തി. ഇതിനു മുമ്പ് ഞാൻ ന്യൂയോർക്കിൽനിന്നു ലണ്ടനിലേക്കു വിമാനയാത്ര ചെയ്തിട്ടുള്ളത്, ഐക്യരാഷ്ട്രസഭാ ജനറൽ അസംബ്ലിയുടെ പ്രഥമയോഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ മിസിസ് പണ്ഡിറ്റ് ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘംഗങ്ങളുമൊത്തു പോയിരുന്ന 1946-ാമാണ്ടിലാണ്. അന്നു ന്യൂഫൗണ്ട്ലാൻഡിലെ ഗാൻഡർ എന്ന സ്ഥലത്തു രണ്ടു മണിക്കൂർനേരത്തെ താമസമുൾപ്പെടെ പതിനാറു മണിക്കൂർകൊണ്ടാണ് ഈ യാത്ര മുഴുമിച്ചത്. അറ്റ്ലാന്റിക്ക് സമുദ്രം തരണംചെയ്യാൻ ആറു മണിക്കൂർ മതിയെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു, ഇപ്പോൾ. എത്ര പ്രമോദകരമായിരിക്കുന്നു ഇത്! എങ്കിലും ഈ യാത്ര അല്പംകൂടെ ദീർഘിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചു പോയി. അങ്ങനെയെങ്കിൽ കരേണേരംകൂടെ വിമാനത്തിലിരുന്ന് ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞേനെ, ഞങ്ങൾക്ക്. എയർ ഇൻഡ്യാ, പതിവുപോലെ, ആഗ്രഹിക്കാവുന്ന എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തുതന്നിരുന്നു. ഏതു രാജ്യത്തിനും അഭിമാനിക്കത്തക്ക സേവനമാണവരുടേത്.

സൗമ്യമായൊരു ശിശിരത്തുവിനെയുടൻ തെളിവുറ്റ ഗ്രീഷ്മകാലം ലഭിക്കയാൽ അസാധാരണഭാഗ്യമനുഭവിക്ക

യാണു് ഇംഗ്ലണ്ടു് എന്നാണു ന്യൂയോർക്കിൽവെച്ചു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നതു്. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ അന്തരീക്ഷമാകെ മൂടിക്കെട്ടിയ മട്ടിലായിരുന്നുവെന്നുതന്നെയല്ല, മഴ പെറുതായിട്ടു ചാറുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. ‘‘ഇംഗ്ലണ്ടിൽ sun-day ഇല്ല’’ എന്ന കോളറിഡ്ജിന്റെ പ്രസ്താവന ഓർമ്മയിലെത്തിയ ഞാൻ, ലണ്ടൻ നഗരത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക കാലാവസ്ഥതന്നെയിതു് എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുപോയി. പലവർഷക്കാലം ഞാൻ മോസ്കോവിൽ പാർത്തിരുന്നു എന്നറിയാമായിരുന്ന ഒരു ചവുക്ക ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു: ‘‘ഒരുവേള താങ്കൾ റഷ്യയിലെ കാലാവസ്ഥകൂടെ കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുപോന്നതാവണം; ഇന്നലെവരെ, ഇവിടെ നല്ല സൂര്യപ്രകാശം നിറഞ്ഞ തെളിഞ്ഞ കാലാവസ്ഥയായിരുന്നുവല്ലോ.’’ ‘‘അതല്ല, ഇതു നിങ്ങളുടെ രാജ്ഞിക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രത്യേക കാലാവസ്ഥയായിരിക്കണം,’’ വിവാഹം, കിരീടധാരണം തുടങ്ങി രാജ്ഞിയുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട അവസരങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ മഴ പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതായി കേട്ടിട്ടുള്ള ഓർമ്മവെച്ചു ഞാൻ തിരിച്ചടിച്ചു. പല രാജ്യങ്ങളിലും പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രകാരം ശുഭലക്ഷണമാണതു്. പോളണ്ടിലെ ആദ്യത്തെ ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡർ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ അധികാരപത്രം സമർപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്നു് ഉടനേതന്നെ മഴയാരംഭിച്ചു. അതു് ഇൻഡ്യയും പോളണ്ടും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മംഗളദായകമായി എന്നും നിലനില്പാൻപോകുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണെന്നു പ്രസിഡൻ്റ് സവാഡ്സ്കി (കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിലാണു് അദ്ദേഹം നിര്യാതനായതു്.) അഭിപ്രായപ്പെടുകയുംചെയ്തു.

ഇവിടെ നമ്മുടെ ഹൈക്കമ്മീഷണർ ഡാക്ടർ ജീവരാജു് മെഹ്ത്തായുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി ഹൻസാ മെഹ്ത്തായുടെയും അതിഥികളായിട്ടാണു് ഞങ്ങൾ താമസിക്കുന്നതു്. ഞാൻ ഓക്സ്ഫോർഡിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്താണു് മിസിസ് മെഹ്ത്തായെ ആദ്യം കണ്ടിട്ടുള്ളതു്. ലണ്ടനിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവർ അന്നു സന്ദർശനം ഓക്സ്ഫോർഡിൽ വന്നിരുന്നതാണു്. ഇൻഡ്യക്കാ

രിയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ദർശനം ഓക്സ്ഫോർഡിൽ അപൂർവ്വലഭ്യമായ ഒരാനന്ദാനുഭവമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഞങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ ചുറ്റും ചെന്നുകൂടി. ഇൻഡ്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തി അവർ അതിസമർത്ഥനായ ഒരു ഡോക്ടറെ പരിണയിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ മാതൃരാജ്യത്തിനായി നൽകിയ അത്ഭുതപരമായ സഹായം, ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നയിച്ചിരുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിനു സഹായം സമർപ്പിച്ചു; രണ്ടുപേരും നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ തുരങ്കങ്ങളിൽ മായാത്ത കാലാതീത കൗശലശേഷിയിലായിത്തീർന്നു. എഴുപതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജീവരാജ് ഇപ്പോൾ ലോകത്തിലെ നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ നയതന്ത്രകാര്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ ചെറുപ്പക്കാരായ പലരേയും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതരം കാര്യശേഷിയോടും ചുരുചുരുക്കോടുംകൂടെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഹൈക്കമ്മീഷണറോട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തുണ്ടായതായി കേട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കാൻ ഞാൻ ഡയറിയെഴുതി. കഥയറിയാം. പഴയ കൂട്ടത്തിലെ പ്രശസ്ത ഭരണകാര്യവിചക്ഷണരിലൊരാളായിരുന്നു, ഹൻസയുടെ പിതാവായ സർ മനോയ് മെഹ്ത്താ. വിപ്ലവസംരംഭങ്ങളിൽ തന്റെ പെണ്മക്കൾ ബന്ധപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി കലശലായ വെറുപ്പുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു ദിവസം തന്റെ ജാമാതാക്കൾ രണ്ടുപേരെയും ഇക്കാര്യംകൊണ്ടു നന്നായി ശകാരിച്ചു: “നിങ്ങളെന്തെടുക്കുകയാണ് എന്റെ പെൺകുട്ടികളെക്കൊണ്ട്? അവരെ തൊക്കെ വെട്ടിക്കൊന്നിടണമെന്നല്ലേ? ജയിലിൽ പോകാൻപോലും കൂസലില്ലാത്തവരല്ലേ അവർ!” എന്നിട്ടദ്ദേഹം വിലപിച്ചു: “എത്ര നല്ല കുട്ടികളായിരുന്നതാവർ; നല്ല അടക്കവും ഒതുക്കവുമുള്ള പെൺകുട്ടികൾ!” “അങ്ങനെയെ സന്നിധിയിൽ അടക്കവുമൊതുക്കവുമുള്ളവരായിരുന്നിരിക്കാം അവർ,” ജീവരാജ് പറഞ്ഞു: “പക്ഷേ, അവരെ കൂടുതൽ നന്നായിട്ടറിയാവുന്നതു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടല്ലോ!” ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒരി

ക്കൽ എന്റെ ശ്വശുരൻ സർ ശങ്കരൻനായരെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹവും പഴയ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട പ്രമാണിയാണല്ലോ—ദേശഭക്തനെങ്കിലും രാജസ്ഥാനത്തോടു ഭക്തിയും കൂറുമുള്ള ആൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ എന്റെ നിലയും ഇതോടെ പരുങ്ങലിലായിപ്പോയിട്ടുണ്ടാകാം എന്നു ചിന്തിച്ചിട്ടാവണം, അദ്ദേഹം ആത്മലറിച്ചിരിച്ചുപോയി.

കെൻസിങ്ടൺ പാലസ് ഗാർഡൻസിലാണ് നമ്മുടെ എംബസിമന്ദിരം നില്ക്കുന്നത്. കോടീശ്വരകേന്ദ്രം (മില്യനേഴ്സ് റോ) എന്നാണ് ഈ സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി പറയാറുള്ളതെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പാർക്കുന്നതിൽ കോടീശ്വരപദവി അവകാശപ്പെടാവുന്ന ഏക വ്യക്തി, ഹൈദരാബാദിലെ നിലൂഹർ രാജകുമാരിയാണ്. ഒരൊറ്റക്കോടീശ്വരനും ശേഷിപ്പില്ലാത്ത റഷ്യാരാജ്യത്തിന്റെ വകയാണ് അവിടെയുള്ളതിൽ മൂന്നു മന്ദിരങ്ങൾ. കോടീശ്വരന്മാർ പരമാവധി വെറുക്കുന്ന ഒരാളുടെ—സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഹൈക്കമ്മീഷണറായിരുന്ന വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോന്റെ—നിബ്ബന്ധമായ ശുപാർശപ്രകാരം വാങ്ങിയതാണ് നമ്മുടെ എംബസി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള മന്ദിരം. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്ന തന്റെ ക്ലേശഭ്രയിഷ്ടമായ ദീർഘകാലജീവിതത്തിന്നു നിരക്കംപടി ഹൈക്കമ്മീഷൻ ആഫീസിലെ ഒരു ചെറിയ അറമാത്രമാണ് അദ്ദേഹം സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നതെങ്കിലും, തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അന്തസ്സും അഭിമാനവും പുലർത്തുവാൻ തക്ക വിധം ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായൊരു കേന്ദ്രത്തിൽ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായൊരു മന്ദിരംതന്നെ വേണം ഹൈക്കമ്മീഷണരുടെ വസതിയും കാര്യാലയവുമായി തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതു് എന്നദ്ദേഹം കരുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ ചിന്താഗതി ശരിയുമാണ്.

അമേരിക്കയിലെ താമസംകൊണ്ടു തെല്ലൊന്നു താമസമാായിപ്പോയ ഞങ്ങളുടെ സിരകൾക്ക് വളരെ ആശ്വാസദായകമായിരിക്കുന്നു, കെൻസിങ്ടൺ പാലസ് ഗാർഡൻസിലെ ശാന്തിപ്രദമായ അന്തരീക്ഷം. വാസ്തവം പറ

ഞ്ഞാൽ ന്യൂയോർക്കുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ലണ്ടൻ നഗരമൊട്ടാകെത്തന്നെ പ്രശാന്തമോഹനമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇവിടെയും വാഹനങ്ങളുടെ ഗതാഗതം തിരക്കറ്റതന്നെയൊന്നാണെങ്കിലും, അതു ന്യൂയോർക്കിലെപ്പോലെ സംഭ്രമകരമോ സംതാസപ്രവണമോ അല്ലെന്നതുതന്നെ ഒരു കാരണം. ലോകത്തിലെ മറ്റൊരു നഗരത്തിനു മില്ലാത്തൊരു പൗരാണികമേന്മയും പ്രൗഢിയുമുണ്ട് ലണ്ടനു്. ആധുനികജീവിതസമ്പ്രദായത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന അത്യുന്നതങ്ങളായ ബഹുനിലമന്ദിരങ്ങൾ ഇവിടെ വളർന്നുവന്നിട്ടില്ല; എങ്കിലും സർവ്വവ്യാപിയായ ഹിൽററൺ ഹോട്ടൽ മുപ്പതുനില ഉയരത്തിൽ കിളിനാടിപ്പിടങ്ങുന്നതാണു്. “സോപ്പുപെട്ടിയടക്കിയ മാതിരി ഇത്തരം കെട്ടിടങ്ങൾ ഇവിടെ അധികമുണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ എന്നാണെന്നുടെ പ്രാർത്ഥന,” ഞങ്ങളുടെ കാറിന്റെ ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു.

ഓക്സ്ഫോർഡിൽ ചേർന്നു പഠിക്കാൻ പോകാനായി 1918-ൽ ഞാനിവിടെ വന്നിറങ്ങിയകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പ്രതാപവും ഗൗരവവുമൊക്കെ ഏറെ നഷ്ടപ്പെട്ട നിലയിലാണു് ലണ്ടൻ ഇന്നു്. ലണ്ടൻതെരുവുകളിൽ ഇന്നു കാണുന്ന ആളുകളെ ഒരുനോക്കു നോക്കിയിട്ടു്, അവരെ, ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഇവിടെ കാണപ്പെട്ടിരുന്നവരുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽമതി, ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമെന്ന പദവി ആ നഗരത്തിനു് എന്നേ നഷ്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു് ആർക്കും അനായാസമായി ബോദ്ധ്യപ്പെടാൻ, എന്നാണു് മോസ്കോവിൽ സ്വീഡിഷ് അംബാസഡറും നയതന്ത്രപ്രതിനിധികളിൽ മുത്തകാരണവരുമായിരുന്ന സോൾമാൻ എന്നോടു് ഒരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞതു്. ഇന്നു് ആളുകൾക്കു വസ്രുധാർണ്ണത്തിന്റെ ചിത്രയിലൊന്നും പഴയകാലത്തുണ്ടായിരുന്നത്ര നിഷ്പഷ്ടയില്ല. പണ്ടു് എല്ലാവരും ഹാററ് ധരിച്ചിരുന്നു; അധികവും ബൗളർ ഹാററ്. ഫുളാനൽ ട്രസേഴ്സും ടീഡ് കോട്ടും ധരിച്ചു്, ഹാററില്ലാതെ നടക്കുന്നതിൽ അഭിമാനിച്ചിരുന്ന ഓക്സ്ഫോർഡ് വിദ്യാർത്ഥികളായ

ഞങ്ങൾ പോലും ലണ്ടനിലെത്തുന്ന അവസരങ്ങളിൽ, ശുദ്ധ ഏരപ്പാളികളെന്ന ഗണിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി— ഇൻഡ്യക്കാർക്കു ഹാററ് തീരെ ചേർച്ചയല്ലെന്നിരുന്നിട്ടു പോലും— നിയമേന ഹാററ് ധരിച്ചു പോന്നു. ഹാററ് ധരിച്ചാൽ അഴകായിത്തോന്നിയിട്ടുള്ള ഒരേയൊരിൻഡ്യക്കാരൻ, അതുപയോഗിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവായിരുന്നു. 1950-ൽ ഞങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽ പോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സൂട്ടും ഹാററുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേഷം. നെഹ്റുവും ഐൻസ്റ്റീനും കൈകോർത്തുപിടിച്ച് നില്ക്കുന്നനിലയിൽ അന്നെടുത്തതും അവർ രണ്ടുപേരുടെയും കൈയൊപ്പ ചാർത്തിയതുമായ ഒരു ഫോട്ടോയാണ് ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ടതായി കരുതി ഞാൻ ഭ്രമമായി സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന സമ്പാദ്യങ്ങളിലൊന്ന്. സൗദി അറേബ്ബാ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നെത്തിയിരുന്ന പല പ്രമാണികളും നൂറുകണക്കിലും ആയിരക്കണക്കിലുമൊക്കെ ഡോളർ ചെലവാക്കി അമേരിക്കയിൽനിന്ന് ഒട്ടധികം സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൂട്ടിയപ്പോൾ ആകെക്കൂടെ പന്ത്രണ്ടു ഡോളറിന്റെ ഒരു ഹാററു മാത്രമാണു നെഹ്റു വാങ്ങിയത്. അനുജിക്ക് അങ്ങാടിയിൽ പോയി വല്ലതുമൊക്കെ വാങ്ങാനുള്ള ഭ്രമമിളകിക്കാണുമ്പോഴൊക്കെ—അതെത്ര മിതമായ തോതിലായാലും— ജവഹർലാൽ നെഹ്റു കാട്ടിത്തന്ന ഈ മാതൃക അവളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് ഞാൻ ചെയ്യാറ്.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പെരുമാറ്റസമ്പ്രദായത്തിൽ വന്ന പ്രകടമായ മാറ്റം, ലണ്ടനിലെ നാടകശാലയിൽ വെച്ചു പ്രത്യേകിച്ചും എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങൾക്കായുള്ള വിശേഷമട്ടിലുള്ള സൂട്ടും മറ്റും ആരും ധരിച്ചുകണ്ടില്ല. പഴയകാലത്താണെങ്കിൽ, മുഖ്യസ്ഥർക്കുള്ള ഡ്രസ്സ് സർക്കിൾ സീററ്റുകളിലിരിക്കണമെന്നുള്ളവർ അത്തരം സൂട്ടുധരിച്ചിരിക്കണമെന്നതു നിബ്ബന്ധമായിരുന്നു; സ്രീകൾ വിശേഷപ്പെട്ട മേലകികളും വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ചു വരുമായിരുന്നുള്ളതാണു്. 'ശങ്കക്കാരൻ പ്രഭു' (The Reluctant Peer) എന്നതായിരുന്നു

ഞങ്ങൾ കണ്ട നാടകം. അതും ശരിക്കും ഇന്നത്തേക്കാലത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്നതായിരുന്നു. പ്രഭുപദവി വഹിക്കുമ്പോൾ പ്രധാനമന്ത്രിയാകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരിക്കെ നിബ്ബന്ധിച്ച പ്രധാനമന്ത്രിയാക്കപ്പെട്ട സർ അലക് ഹോമിന്റെ സഹോദരൻ വില്യം ഡഗ്ലസ് ഹോമെഴുതിയതായിരുന്നു നാടകം.

സ്വസഹോദരന്റെ ബിംബം മനസ്സിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് നാടകകർത്താവ് അതെഴുതിയതെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന ചില സൂചനകളും പ്രയോഗങ്ങളുമൊക്കെ ആ നാടകത്തിലുണ്ട്. വിക്ടോറിയൻകാലഘട്ടത്തിന്റെ അവശേഷിപ്പായ ഒരു കശിനിക്കാരനെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതിൽ. നാടകത്തിലെ ഏറ്റവും രസം പിടിച്ച ഒരു കഥാപാത്രം അയാളാണ്. “നീ പഴമയുടെ പ്രതീകമാണ്” എന്നാണ് വൃദ്ധയായ പ്രഭിമാതാവ് അയാളോടു പറയുന്നത്. അപ്പറയുന്ന അവർതന്നെ പഴമയുടെ പ്രതീകമാണ്, അവരുടെ അമേരിക്കക്കാരീ സ്നേഹയുടെ കണ്ണുകളിൽ. അവളാണെങ്കിലോ, പ്രധാനമന്ത്രിപദം സ്വീകരിക്കാൻ വേണ്ടി അറ്റന്റുകൊല്ലത്തെ പാരമ്പര്യമുള്ള പ്രഭുപദവി ഉപേക്ഷിക്കാനൊരുങ്ങുന്ന തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ പെരുമാറ്റത്തിലുള്ള അമച്ഛം ഹേതുവായി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അയാൾക്കെതിരായി പ്രചരണത്തിനു മുതിരുന്നവളും. മക്കാലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായ ഒരുവനിൽ പ്രേമബദ്ധയായ അവളുടെ പതിനെട്ടുകാരി മകളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവളും പഴമയുടെ പ്രതീകം തന്നെ. തന്റെ മകൾ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിന്റെ ഭാര്യയായിത്തീരുന്ന അവസ്ഥയെപ്പറ്റി സങ്കല്പിക്കാൻ കൂടെ അശക്തയാണ്, പ്രഭി; അവൾ പരിഭ്രാന്തയായിപ്പോയി. ക്രൂഷ്ചോവ് ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായിരുന്നിട്ടും അയാളും വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക്, മകൾ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിനെ പരിണയിക്കുന്നതിനെച്ചൊല്ലി പ്രഭി പരിഭ്രമിക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ് പ്രഭിമാതാവ് സമാധാനപ്പെടുത്തിയത്. 1909 മുതൽ ലണ്ടൻ നാടകവേദിയിൽ പഴകിയിട്ടുള്ള അതീനീ സെയ്ലറാണ് പ്രഭിമാതാവിന്റെ ഭാഗമഭിനയിച്ചത്. അവരതു പൊടിപ്പനാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതേനാടകം ജീവരാജ് മെഹ്ത്താ കണ്ടപ്പോൾ സിബിൾ തോൺഡെക്കാണു പ്രഭിമാതാവിന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചിരുന്നത്. ഞാൻ കോളേജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തു ഗ്രീക്ക് ക്ലാസ്സിക്കൽ നാടകങ്ങളിലും അക്കാലത്തു വളരെ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന 'ഗ്രാൻഡ് ഗൈനോൾ' നാടകങ്ങളിലും നായികയുടെ ഭാഗം അവരഭിനയിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പത്തുകൊല്ലം മുമ്പു മദ്രാസ് രാജ്ഭവനിൽ അവരും ഞാനും ഗവണ്മെന്റുടെ അതിഥികളായി പാർത്തിരുന്നപ്പോഴാണ് ഒടുവിൽ ഞാൻ സിബിൾ തോൺഡെക്കിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. എൺപതുകഴിഞ്ഞ അവർ ഇന്നും ജനപ്രീതി നേടി വിജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നടിയാണ്.

ലണ്ടൻ, ആഗസ്റ്റ്, 14

ലണ്ടൻ ഒരുകാലത്തും എന്റെ ഇഷ്ടനഗരങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നിട്ടില്ല എന്നു സമ്മതിച്ചേതീരൂ. എന്നിക്കിഷ്ടപ്പെട്ട നഗരം ഓക്സ്ഫോർഡാണെന്നു നിസ്സംശയമായി പറയാം. ലണ്ടനോടുള്ള അഹിതം വളർന്നുവരാൻ കാരണം, ഒരുവേള, ഓക്സ്ഫോർഡിനോടുള്ള ഈ മമതയാണെന്നും വരാം. പഠിപ്പിനു പട്ടണത്തിനു മേലുണ്ടെന്നു പണ്ടുകാലം മുതൽ സങ്കല്പിച്ചിരുന്ന—ഇന്നത്തെക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ കാലത്തു പ്രാധാന്യം നല്കി പരിഗണിച്ചിരുന്നൊരു വ്യത്യാസമാണത്—മേന്മയാണ് ഇതിന്റെ കാര്യം. ഗൗണിന്നവ കാശികളായ ഞങ്ങൾ ടൗണിനെ അവജ്ഞയോടെ ഗണിച്ചു് ഒന്നു നടിയിരുന്നു. ഇടയ്ക്കു മുന്നോ നാലോ ദിവസത്തേക്കൊക്കെ ലണ്ടനിൽച്ചെന്നു താമസിച്ച് ഔദ്യോഗിക സല്ലാരങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുകയോ, നാടകങ്ങൾ കാണുകയോ, (ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട നാടകങ്ങളാണ് അവിടെ കാണാൻ തരപ്പെട്ടിരുന്നത്) ഓക്സ്ഫോർഡിൽവെച്ച് ഉഗ്രവ്രതത്വത്തോടെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന കന്യാശുദ്ധികളെത്തുകളിക്കയോ ഒക്കെച്ചെയ്തു കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയെന്നുവരാം. എങ്കിൽപ്പോലും, കഴിയുംവേഗം 'സ്വപ്നദർശികളായ സൂചികകളുടെ നഗര'ത്തിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങും.

യൗവനാരംഭത്തിൽ ആനന്ദനിർഭരമായ രണ്ടു വഷം മുഴുവൻ സ്വമാതാപിതാക്കളോടൊത്തു ലണ്ടനിൽ പാർത്തിട്ടുള്ള അനുജിയുടെ മനോഭാവം എന്തെങ്കിലും വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. അവളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ ആബി, സെൻറ് പാൾസ് കത്തീഡ്രൽ, ക്രിസ്ത്യൻ പാലസ്, ടവർ ഓഫ് ലണ്ടൻ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം, മാഡം ടസ്സാഡിന്റെ മെഴുകുശിപ്പുപ്രദർശനാലയത്തിനു പോലും, സ്വപ്നത്തിന്റേതായ പുതുമയും മോഹനതയുമുണ്ടായിരുന്നു.

കറേക്കാലം തുടച്ചയായി പാർത്തിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളോടൊന്നും അടുത്ത മതാബന്ധം തോന്നിപ്പോവുക എന്റെ സ്വഭാവമാണ്. അങ്ങനെ, ജീവിതത്തിന്റെ പല ഘട്ടങ്ങളിലായി സിലോൺ, ഹൈദരാബാദ്, ഭരത്പൂർ, വടക്കുകിഴക്കൻ അതിർത്തിസംസ്ഥാനം, ചുങ്കിംഗ്, മോസ്സോ എന്നിവിടങ്ങളോടൊന്നും തോന്നിയിട്ടുള്ള ഈ ആത്മബന്ധം ഒരുകാലത്തും എനിക്കു ലണ്ടനോടു തോന്നിയിട്ടില്ല. ലണ്ടൻ അത്രയ്ക്കു വലുതും എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്രയ്ക്കും അന്യവും ആയിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, എന്റെ സന്ദർശനങ്ങൾ എപ്പോഴും ചുരുങ്ങിയകാലത്തേക്കു മാത്രമായിരുന്നുതാനും. അതാവാം ഈ അന്യമാത്വത്തിനു കാരണം.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയായാലും സ്മരണീയമായ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഞാൻ ലണ്ടനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അമിതപ്രകടനത്തിനു മുതിരാത്ത ഗൗരവബുദ്ധികളെന്നറിയപ്പെടുന്ന ലണ്ടൻ നഗരവാസികൾ, ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ യുദ്ധവിരാമസന്ധി ഒപ്പിട്ട ഘട്ടത്തിൽ, എല്ലാ അതിരുകളും ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ആനന്ദത്തിലാറാടി മദിച്ചു ഉത്സവമാഘോഷിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ആ യുദ്ധത്തിലെ വിജേതാക്കളായ രണ്ടുപേരും കൂടെ—ജോർജ്ജ് അഞ്ചാമനും പ്രസിഡൻറ് വിത്സൺ—ചേർന്ന് ലണ്ടൻതെരുവുകളിലൂടെ പ്രതാപയുക്തമായ ജൈത്രയാത്ര നടത്തുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. പതിനഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം, ജോർജ്ജ് അഞ്ചാമന്റെ കിരീടധാരണരജതജ്ഞ

ബിലിയാലോഷത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ആർഭാടസമനവിതവും വണ്ണശബളവുമായ ചടങ്ങുകൾ കാണുമ്പോൾ അന്നജിയും എൻറയൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടും ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ അന്ത്യത്തോടുത്തു സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ സമ്മേളനത്തിലേക്കുള്ള മറ്റു പ്രതിനിധിസംഘാംഗങ്ങളോടൊപ്പം ഞാനും ലണ്ടനിലെത്തിയിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, 1940-ലെ ജമ്മൻ ബോംബുവെപ്പത്തെ നേരിട്ട അതേ ധീരതയോടും മനക്കരുത്തോടും കൂടിത്തന്നെ V1—V2 റോക്കറ്റുകൾക്കൊണ്ടുള്ള ആക്രമണത്തെയും ആ നഗരം ചെറുത്തുനില്ക്കുന്ന കാഴ്ചയും ഞാൻ കണ്ടു. ആ സന്ദർശനകാലത്തു ഡൗണിംഗ് തെരുവിലെ 10-ാം നമ്പർ ഭവനത്തിൽ വെച്ചു ചെപ്പിലിനെ കാണുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ചെവി കൊള്ളുവാനും മാത്രമല്ല, ബക്കിങ്ഹാം കൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ചു ജോജ് ആറാമൻ രാജാവു നൽകിയ സ്വീകരണസല്ലാരത്തിൽ സംബന്ധിക്കാനും—അവിടെ രാജാവും രാജകുമാരികളുമിവരും അതിഥികളുടെയിടയിൽ ചുറ്റിനടന്നു സ്വാതന്ത്ര്യമായും അത്യാകർഷകമാം വിധത്തിലും അവരുമായി ഇടപഴകിയിരുന്നു—എന്നിവസരം ലഭിച്ചു. ഇത്തരം അനുഭവങ്ങളും അടുത്ത ബന്ധങ്ങളുമൊക്കെയുണ്ടായിട്ടും ലണ്ടനോടു് ഒരു ന്യൂനതാപം തന്നെയാണു് എന്നിൽ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതോ അദൃശ്യമായ അതിർത്തിവരമ്പു് എന്നെയും ലണ്ടനെയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നാണു തോന്നിയിരുന്നതു്.

ഇന്നിപ്പോൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഈ അതിർവരമ്പു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു ബോധ്യമാകുന്നുണ്ടു്—ഭരിക്കുന്നവനും ഭരണീയനും ഇടയിൽ അനിവാര്യമാം വിധം ഉയർന്നുവരുന്ന അതിർവരമ്പു്. മേല്പോയുനടത്തുന്ന രാഷ്ട്രവും ആ ഭരണത്തിനു വിധേയമായി വർത്തിക്കുന്ന രാഷ്ട്രവും തമ്മിൽ രാഷ്ട്രീയവിധേയത്വത്തിന്റെ ബന്ധവും കൂറുണ്ടാകാം, ബുദ്ധിപരമായ വേർതിരിവുണ്ടാകാം, സാമൂഹ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ സാദൃശ്യം പോലുമുണ്ടാകാം; പക്ഷേ, വൈകാരികമായ ഒരടുപ്പമുണ്ടാ

കക ഒരുകാലത്തും സാധ്യമല്ല. വ്യക്തികൾ തമ്മിൽ വൈകാരികൈകൃംകൊണ്ടുള്ള വേഴ്ച സംഭവിക്കും—രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറും സി.എഫ്. ആൻഡ്രൂസും തമ്മിലും, മഹാത്മാഗാന്ധിയും മുരിയൽ ലെസ്റ്ററും തമ്മിലും, ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവും മൗണ്ടുബാററൻ കുടുംബവും തമ്മിലും നിലവിലിരുന്നതരം ആത്മൈകൃം ഉദാഹരണമാണ്. പക്ഷേ, വ്യക്തികൾ തമ്മിലല്ലാതെ രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇത്തരം ബന്ധങ്ങളുണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല. ഏതായാലും, ഇൻഡ്യ സ്വതന്ത്രമായ ഉടൻതന്നെ ഈ അതിർവരമ്പ് അപ്രത്യക്ഷമാകയും, സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഇൻഡ്യക്കാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അകൃത്രിമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. തൊട്ടുമുമ്പുവരെ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തോടു വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ പൊരുതിയിരുന്ന വിപ്ലവകാരികൾ—ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനും—വണ്ണശബളമായ തന്റെ സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു ലണ്ടനിലെ ലോഡ് മേയർ 'നഗരത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം' എന്ന അപൂർവ്വബഹുമതി നൽകിയ ഗിൽഡ് ഹാൾ മഹായോഗത്തിലും അതേത്തുടർന്നു നടന്ന സംസ്ഥാനവിരുന്നിലും സംബന്ധിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു് ആ നഗരത്തോടു് ആത്മാർത്ഥമായ മമതാബന്ധം തോന്നിപ്പോയി.

സ്വതന്ത്ര ഗൗരവക്കാരനായ ലണ്ടൻനിവാസിയും ചിലപ്പോൾ ലഘുമാനസനായിപ്പോകുമെന്നതിന്റെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പഴയകാലത്തും കണ്ടിട്ടുണ്ടു്; മനുഷ്യൻ എന്തായാലും മനുഷ്യൻതന്നല്ലോ. ഒരിക്കൽ ഡി. എസ്. റെസ്സിനും കെ. റി. എൻ. മേനോനും ഞാനുംകൂടെ ഓക്സ്ഫോർഡിൽനിന്നു ലണ്ടനിലെത്തിയിരുന്നു. കേംബ്രിഡ്ജിൽനിന്നു് എൻ. ആർ. പിള്ളയും വന്നു ഞങ്ങളുടെ കൂടെക്കൂടി. ഞങ്ങൾ ആകെ നല്ല ഉത്സാഹത്തിമിപ്പിലായിരുന്നു. കാഴ്ചയ്ക്കു നല്ല പ്രൗഢിയുള്ള ആജ്ഞാബാഹുവായ ഒരു പോലീസുകാരൻ ഒരുക്ഷരമെങ്കിലും ഉരിയാടാതെ റോഡു മുറിച്ചുകടന്നു പോകാൻ ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചു.

“എന്തൊരു ഗംഭീരൻ! ആരും പരുങ്ങിപ്പോകും അയാളുടെ മുമ്പിൽ,” ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“ഒരു വസ്തുവില്ല. ഗാംഭീര്യവുമില്ലാ ശങ്കിച്ചിട്ടു കാ
ര്യവുമില്ല.” കെ. റി. എൻ. തർക്കിക്കാനാണു ഭാവം.

“ശരി,” ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു, “എന്നാൽ പോയി
അയാളെ ഒന്നു മറുപടിപ്പോട്ടുവാ.”

“ഓഹോ! പറിക്കാം,” കെ. റി. എൻ കൂസലി
ല്ലാതെ ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു, “എന്തു പന്തയം?”

“ഒരു പവൻ.”

എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധി
ക്കാൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് കെ. റി. എൻ. റോഡിന്റെ
നടുവിലേക്കു നടന്നുചെന്നു എത്തിപ്പിടിച്ച് ആ പോലീ
സുകാരന്റെ രണ്ടു കവിളത്തും ചുംബനമപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

“എ—എന്ത്! എന്താണിത്!” ആകെ അമ്പരന്നു
പോയ പോലീസുകാരൻ താരതമ്യേന വാമനപ്രായനായ
കെ. റി. എൻ-ന്റെ നേരെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു
ചോദിച്ചു:

“ഓ! ഒന്നുമില്ല സ്നേഹിതാ,” ഒട്ടും അങ്കലാപ്പുകൂടാ
തെ കെ. റി. എൻ. തട്ടിവിട്ടു. “നിങ്ങൾ ക്ഷോഭിക്കുകയാ
ണും വേണ്ട. അതാ അവിടെ നില്ക്കുന്നില്ലേ മൂന്നുപേർ, അ
വന്മാർ എന്നെപ്പറഞ്ഞു വാശികേറിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു,
നിങ്ങളെ വന്നു മറുപടിപ്പോട്ടു എനിക്കു ധൈര്യമുണ്ടോ എന്നു.
ഞാനിതാ പന്തയം നേടി. ഇനിയിപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു
വരു. നമുക്കല്ല മദ്യപിച്ചു രസിക്കുക!”

“അതു ഭേദം!” പോലീസുകാരൻ സമ്മതിച്ചു. “വ
ളരെ നന്നു. ഇരുപതു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ എന്റെ ഡ്യൂട്ടി
തീരുകയാണ്.”

ലണ്ടൻ, ആഗസ്റ്റ്, 15

ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കുള്ള എന്റെ വരവ് അസമയത്തായി
പ്പോയി എന്നതിനു സംശയമൊന്നുമില്ല. ഓക്സ്ഫോർ
ഡിൽ വേനലിനു പതിവുള്ള അനധ്യായകാലമാണു;
മോസ്സോവിൽ എന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന ശേഷം
ഇപ്പോൾ ന്യൂ കോളേജ് വാർഡനായിരിക്കുന്ന ഹെയ്
റർ ഹോക്കോങ്ങിൽ പോയിരിക്കുകയാണ്. ലണ്ടനിൽ

പൊതുവേ ആഗസ്റ്റ് ഒരു നിജ്ജീവമാസമാണ്. എനിക്കു കാണണമെന്നു താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരുംതന്നെ ഒഴിവുകാലമാസ്വദിക്കാൻ നഗരംവിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു താനും. ഒലാഫ് കാരോ സ്റ്റോക്ക്ഹോൾമിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നു; മൂറിയൽ ലെസ്സർ ഡീവൺഷയറിലേക്കും. സാധാരണ താമസിക്കുന്ന ഹാഡൻഹാമിൽനിന്ന്, എവിടെപ്പോകണെന്നുപോലും പറയാതെ എവിടേക്കോ പോയിരിക്കുകയാണ് ഹെർബർട്ട് തോംപ്സൺ. ഏതായാലും, ഒലാഫ് കാരോവിനെയും മൂറിയൽ ലെസ്സറെയും ടെലഫോണിൽ പിടികിട്ടി. അങ്ങനെ അവരുടെ ശബ്ദമെങ്കിലും കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു വളരെ സന്തോഷമായി.

മൂന്നുകൊല്ലംമുമ്പു തമ്മിൽ കണ്ട അവസരത്തിൽ, മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഒരു പ്രതിമ ലണ്ടനിൽ സ്ഥാപിക്കാനുള്ള സംരംഭത്തെപ്പറ്റി വലിയ ഉത്സാഹത്തോടെ മൂറിയൽ ലെസ്സർ സംസാരിച്ചിരുന്നതായി ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യൻ ഭരണപരിഷ്കാരനിദ്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാൻ 1930-ൽ ലണ്ടനിൽ എത്തിയിരുന്നകാലത്തു മൂറിയലിന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ച ഗാന്ധിജി താമസിച്ചിരുന്ന ഈസ്റ്റേൺഡിൽ ഒരു സ്ഥലം അതിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കാൻവേണ്ടി ധനശേഖരണത്തിനുള്ള അഭ്യർത്ഥന പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടു പ്രതികരണം നിരാശാജനകമായിരുന്നതിനാൽ അക്കാര്യത്തിൽ പുരോഗതി ഒട്ടുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് കാബിനറ്റ് മിനിസ്റ്റർ ആ നിധിയിലേക്കു പത്തു ഷില്ലിംഗ് സംഭാവനചെയ്തുപോൽ! ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഈജിപ്റ്റുകാരനായ ഒരാളെ നാടുകടത്തി തിരയു ഈജിപ്റ്റിലേക്കയച്ചപ്പോൾ അയാൾ 10 മുതൽ 10000 പവൻവരെ മതിക്കാവുന്നൊരു തുക തന്റെ വ്യാപാരനഷ്ടംവകയിലും, 10 പവൻ തന്റെ ഒപ്പം തിരയു ഈജിപ്റ്റിനു ചെല്ലാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത തന്റെ ഭാര്യ നഷ്ടപ്പെട്ടതിനു പരിഹാരമായും കിട്ടണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രതിയാക്കി വ്യവഹാരപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രകടമാക്കിയ അതേ പ്രാധാന്യപരിഗണനയും ഔചിത്യബോധവും.

തന്നെയാണല്ലോ ഈ മന്ത്രിയും പ്രകടിപ്പിച്ചതെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചുപോയി

ഒരു പഴയ സുഹൃത്തായ സർ ഹോറസ് സെയ്തൂറി നെയും പത്നിയെയും കാണാൻവേണ്ടി ഏതാണ്ടു നൂറുമൈൽ സഞ്ചരിച്ച് ഇന്നു ഞങ്ങൾ വെസ്റ്റ്ബറിയിൽ പോയിരുന്നു. അംബാസഡർവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ശതക്കണക്കിൽ ആളുകളുമായി പില്ലാലം ഇടപഴകാനും, തുടൻ പല സംവത്സരക്കാലം അംബാസഡറായി പ്രവൃത്തിയെടുക്കാനും എന്നിങ്ങനെ സംഗതിയായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ പ്രത്യേകഗണത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ ആദ്യം സന്ധിക്കാനിടയായിട്ടുള്ളതു സർ ഹോറസിനെന്നാണ്. 1943-ൽ ഇൻഡ്യയുടെ ഏജൻ്റ്—ജനറൽസ്ഥാനമേറ്റെടുക്കാൻ ഞാൻ ചൈനയിലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെ ബ്രിട്ടീഷ് അംബാസഡറായിരുന്നു. പരിചയം വർദ്ധിച്ച ക്രമത്തിന് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങളും എന്നിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ചൈനയിൽനിന്ന് ഇൻഡ്യയിലേക്കു മടങ്ങിയശേഷം 'നയതന്ത്രലോകത്തിലെ വിവിധ ഇനങ്ങൾ' എന്ന ശീഷ്കത്തിൽ എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിവന്ന സർ റാഈഫ് സ്റ്റീവൻസണുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സർ ഹോറസ് മുഖ്യമായും നല്ലവനായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മാനുന്റെ ശരിമാതൃകയാണെന്നിരിക്കെ, സർ റാഈഫ് നല്ലൊരു നയതന്ത്രകാര്യജ്ഞന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ തികഞ്ഞ ആളാണ് എന്നാണ് ഞാനെന്നെഴുതിയിരുന്നതും. ഇതു രണ്ടും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടുണ്ടെന്നല്ല. പക്ഷേ, ചില ആളുകളെപ്പറ്റി ക്ഷാഗ്രബുദ്ധികളായ നയതന്ത്രജ്ഞന്മാരെന്ന ധാരണയുണ്ടാകുമ്പോൾ, മറുചിലരെപ്പറ്റി വഴിപതറി നയതന്ത്രമണ്ഡലത്തിൽ എത്തിക്കൂടിയ നാടൻകാരണവന്മാരുടെ പ്രതീതിയാണുണ്ടാവുക. ഈ രണ്ടാമത്തെ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടയാളാണ് സർ ഹോറസ്. അദ്ദേഹത്തിനിപ്പോൾ വയസ്സുൺ പതായി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് എഴുപതും. വിൽറ്റ്ഷയർ പുൽമേടുകളുടെ ഒരരികടുത്തു കുന്നിൻപുറത്തുനില്ക്കുന്ന മനോഹരമായ ഒരു ഗ്രാമവസതിയിൽ വിശ്രമജീവിതം

നയിക്കയാണവരിപ്പോൾ. പുൽമേടിനയരെ മുമ്പോട്ടുനിൽക്കുന്ന കുന്നിൻചരിവിലെ കണ്ടൻവഴിയിലൂടെ ഞങ്ങളെ കാറിൽ കൊണ്ടുനടന്ന് ആ പ്രദേശത്തിന്റെ ഭംഗി വിശേഷമൊക്കെ ലേഡി സെയ്‌മൂർതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു കാട്ടിത്തന്നു.

കാരോകുടുംബത്തെയും മൂറിയൽ ലെസ്റ്ററെയും പോലെ ഇപ്പോൾ ഒഴിവുകാലവിനോദസഞ്ചാരത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണ് സെയ്‌മൂർദമ്പതികളും. റോമിൽ അവർക്കു പതിവായി ആതിഥ്യമനുഷ്ഠിക്കാറുള്ള അമേരിക്കൻമഹിള അടുത്തകാലത്തു നൂററിയൊന്നാംവയസ്സിൽ അന്തരിച്ചുപോയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരിപ്പോൾ റോമിലായിരുന്നേനെ. ആ കിഴവികളു നൂറുവയസ്സു പൂർത്തിയായ അവസരത്തിൽ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡൻറിന്റെ പത്നി മിസിസ് കെന്നെഡി ഒരു അനുഭവോദ്യമനുഷ്ഠിച്ചുകൊടുത്തു. “എനിക്കിങ്ങനെയൊരു കമ്പിയയയ്ക്കാൻ എന്തു ബന്ധം?” ശതാബ്ദിക്കാരി അതുതപ്പെട്ടു. “എന്നെ അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ.”

സഹജമായ ഫലിതോക്തിവൈഭവം ഇപ്പോഴും സർ ഹോറസിനെ കൈവെടിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു കണ്ടത് എന്നെ സന്തുഷ്ടനാക്കി. കൊളോണിയൽ പോലീസിന്റെ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലായിരിക്കുന്ന സ്വജാമാതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “പക്ഷേ, കോളണിയൊന്നും ഇനി ബാക്കിയില്ലെന്നുമാത്രം..” തന്റെ പൗത്രിയെയും അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിത്തന്നു—വളരെ ആകർഷകയായ ഒരു പെൺകൊടി. അവളെക്കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പൗത്രി തിത്തുവിനെ ഓർത്തുപോയി. അടുത്തയാഴ്ച ജനീവയിലെത്തി അവളുടെകൂടെ പാർക്കാനുള്ളതാണ് ഞങ്ങൾ. സർ ഹോറസ് എനിക്കെഴുതിയിരുന്ന കത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ പേരുകിടാങ്ങളുടെ ഒരു ചെറുസൈന്യത്തെത്തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു സന്ധിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാമെന്നിരിക്കിലും അവരെക്കൊണ്ടു ശല്യമൊന്നുമുണ്ടാവില്ലെന്ന് ഉറപ്പുനല്കിയിരുന്നു. റഷ്യയിൽ ഞാൻ ദീപ്തകാലശിക്ഷയുടെ ഭൂരിതമനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നതായി താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും ആ

കത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. റഷ്യയിലെ എന്റെ ജീവിതം അതിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലെങ്കിലും വളരെ രസകരമായിരുന്നുവെന്നും ഞാൻ ആദ്യമവിടെ എത്തിയ കാലത്തേതിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവമാണ് പിറ്റാലം അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു.

ചൈനയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു സംഭാഷണത്തിന്റെ ഏറിയകൂറും. ദാർശനികനായ ഹൂഷി, നിയമപണ്ഡിതനായ ചുങ്-ഹ്-സീ തുടങ്ങിയ സംസ്കാരസമ്പന്നരായ പഴയ സുഹൃത്തുക്കളെപ്പറ്റിയൊക്കെ ഞങ്ങൾ സംഭാഷണവേളയിൽ അനുസ്മരിക്കുകയുണ്ടായി. മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടുപേരും കാലാവസ്ഥയിൽ മരണമുക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1947 മുതൽ തുടച്ചയായി ഗ്രീസിൽ ചൈനാ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ അംബാസഡറായിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യപണ്ഡിതൻ വെൻ യുവാൻ-നിങ്ങിന്റെ കാര്യവും സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ പൊന്തിവന്നു. ഒരിക്കൽ സ്റ്റോട്ട്ലൻഡിൽ ചെന്ന റോബർട്ട് ബേൺസിനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കാനുള്ള സാഹസികധീരത കാട്ടിയിട്ടുള്ള ആളാണ് വെൻ; ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ ആരും അതിനു ധൈര്യപ്പെടുകയില്ലെന്നു തന്നെയല്ല, അനുവദിക്കപ്പെടുകയുമില്ലെന്നാണ് സർ ഹോറസ് പറഞ്ഞത്. താനും ഭർത്താവും 1946-ൽ ചൈനയിൽനിന്നു വിട്ടുപോരുന്നതിനു രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ് മാഡം ചു എൻ ലൈ തങ്ങളുടെ ഭവനം സന്ദർശിക്കുകയും വളരെ മനോഹരമായ ഏതാനും ദാരുശില്പചിത്രങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ കഥ ലേഡി സെയ്മൂർ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. ചൈനയിലെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ച് എന്താണഭിപ്രായമെന്ന് ആ അവസരത്തിൽ മാഡം ചു ചോദിച്ചു: “സ്വന്തം നാടിനുവേണ്ടി വല്ലതും ചെയ്യാൻ ജനറാലിസിമോ ചിയാങ് കെയ്-ഷേക്കിന് ഒരവസരം നല്കാൻ നിങ്ങൾക്കൊക്കെ സമ്മതമുണ്ടോയെങ്കിൽ, എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കയാണ്,” എന്നായിരുന്നു ലേഡി സെയ്മൂറിന്റെ മറുപടി. “എന്തായിരുന്നു മാഡം ചുവിന്റെ പ്രതികരണം?” ഞാൻ തിരക്കി. “അവർ ചുമ്മാ നിന്നു ചിരി

ചത്തേയുള്ളു.' ലേഡി സെയ്മൂർ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട്, ആത്മ ഗതമെന്നോണം അവർ തുടൻ: 'എത്ര വശീകരണശക്തി യുള്ളൊരു മനുഷ്യനാണ് ആ ചു എൻ ലൈ! മാർകമായ ആ വശീകരണതന്ത്രം പാവപ്പെട്ട ആഫ്രിക്കക്കാരുടെമേൽ അയാൾ എത്ര വിദഗ്ദ്ധമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കണം!

ലണ്ടൻ, ആഗസ്റ്റ്, 17

15-ാം തീയതി രാത്രി ഞങ്ങൾ 'ദി റെറ്റ്' ഓണറ ബിൾ ജൻറിൽമാൻ' എന്ന നാടകം കാണാൻ പോയിരുന്ന; ലണ്ടനിൽ ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാടകങ്ങളിൽവെച്ച്, നാടകീയതയുടെ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട നാടകം. 'ദി റിലക്ടൻ' പിയർ' എന്ന നാടകത്തിന് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ചേരുവ കറേ അധികമായിപ്പോയി. രാഷ്ട്രീയത്തിലും ലൈംഗികാവേശത്തിലും നീന്തിത്തുടിക്കുന്ന ഒരു നാടകമാണ് 'ദി റെറ്റ്' ഓണറ ബിൾ ജൻറിൽമാൻ.' കഥാനായകനായ സർ ചാൾസ് ഡിൽക്കേ, ഗ്രാഡ്സ്റ്റന്റെ ഔദ്യോഗികകുപ്പായത്തിന്നവകാശം നേടി ഒരു ഭാവിമുഖ്യമന്ത്രിയാവാൻ സാധ്യതയുള്ളയാളാണ്. ലിബറൽ കക്ഷിയുടെ പുരോഗമനവിഭാഗത്തിൽ പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം, കോളനികളോടുള്ള മനോഭാവത്തിൽ തന്റെ കാലത്തിന് നിരക്കാത്തവിധം കൂടുതൽ ഉൽപതിഷ്ഠത കാണിച്ചിരുന്നു. കാലം ഒന്നിനുവേണ്ടിയും—യൂണിയൻ ജാസ്റ്റിനുവേണ്ടിപ്പോലും—നിശ്ചലമായി നില്ക്കാൻ കൂട്ടാക്കില്ലെന്ന സ്മരണീയമായ ഒരു പ്രസ്താവന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടതായി. ഇതൊക്കെയായാലും സ്രീകളുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കേവലം അഴിഞ്ഞ പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു, സർ ചാൾസ് ഡിൽക്കേ. ഒരമ്മയോടും അവരുടെ പെൺമക്കളോടും ആ വീട്ടിലെ വേലക്കാരിയോടുമൊക്കെ ഏകകാലത്തു് അവിഹിതബന്ധം പുലർത്തിപ്പോകാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു കൂസലുണ്ടായിരുന്നില്ല. വളരെ ചെപ്പാടിനു കാരണമാക്കിയ ഒരു വിവാഹമോചനക്കേസിയുടെ വിചാരണയിൽ സാങ്കേതികകാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം തലയുരിപ്പോ

ന്നവെങ്കിലും, ബ്രിട്ടീഷ് പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന മര്യാദബോധത്തിൽനിന്നു പൊന്തിവന്ന ധാർമികരോഷം, പാർലമെന്റിൽനിന്നു രാജിവച്ചു പിരിയാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിബ്ബന്ധിതനാക്കി. ആ നാടകത്തിലെ ഓരോ പാത്രത്തിന്റെ ഭാഗവും അത്യുജ്ജ്വലമായിത്തന്നെ രംഗത്തവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കപ്പുറം, പ്രൊഫ്യൂമോസംഭവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ഇതുപോലെതന്നെ എരിവുള്ള ഒരു പുതിയ നാടകം രൂപമെടുത്തുവെന്നുവരാം.

എൻ. ആർ. പിള്ളയുടെ പത്നി ഡിക്സൺ—55 വയസ്സ്ക്കാലമായി നിലനില്ക്കുന്ന സൗഹൃദമാണ് ഞങ്ങളുടേത്—ഞങ്ങളുടെ ഒപ്പം നാടകത്തിനു വന്നിരുന്നു. അവരുടെ കൂടെയായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്ക് അത്താഴം. അവിടെവെച്ചു ഞങ്ങൾ ഡൽഹിയിലെ പോലീസ് വകുപ്പു മേധാവിയായ മെഹ്ത്തായെയും പത്നിയെയും സന്ധിക്കാനിടയായി. താമസത്തിനുമാത്രമായി പ്രതിദിനം 15 പവൻ നിരക്കിൽ വാടകകൊടുത്തു ഡോർച്ചെസ്റ്റർ ഹോട്ടലിൽ മുറിയെടുത്തു കഴിഞ്ഞുകൂടുകയായിരുന്നു അവർ. എന്നും കാരണ്യത്തിന്റെ നിരകടമായിരുന്നിട്ടുള്ള ഡിക്സൺ അവരെ ഹോട്ടലിൽ നിന്നു വിളിച്ചിറക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന് തന്റെ കൂടെ പാപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്; തന്റെ കിടപ്പ് ഒരു ചെറിയ മുറിയിലേക്കു മാറ്റി സ്വന്തം ഉറക്കറയും അവയ്ക്കായി ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

കാക്സ്ഫോർഡിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലം മുതലുള്ള മറ്റൊരു നല്ല സുഹൃത്താണ് കെ. റി. എൻ. മേനോൻ. അദ്ദേഹത്തിനെയും ഞങ്ങൾ ചെന്നു കാണുകയുണ്ടായി. എത്ര അതുഭൂതകരമായ മാറ്റമാണ് ആ മനുഷ്യനു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്! കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിനു പല ദിവാൻ ജിമാരെ സംഭാവനചെയ്തിട്ടുള്ള, കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രശസ്ത ഹിന്ദു ക്ഷത്രിയത്തിൽ ജനിച്ചവളാണ് അദ്ദേഹം, ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ഓക്സ്ഫോർഡിൽ പഠിക്കാൻെത്തി, ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കാരി പെൺകുട്ടിയെ പരിണയിച്ച്, ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച്, ഇപ്പോൾ ബെഡ്ഫോഡ്

ഷയറിലെ ഒരിടവകയിൽ, ചച്ച് ഓഫ് അനൻഡിയേ ഷൻ ദേവാലയത്തിന്റെ ചുമതലവഹിക്കുന്ന പുരോഹിതനായി ജോലിനോക്കുന്നു. പിരുപിരുപ്പനും എടുത്തുചാട്ടക്കാരനുമായ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിയായി ഞാൻ പണ്ടു അറിഞ്ഞിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ, നല്ല പാകതയുള്ള, ഏകിലും ഒട്ടും സ്ഥാനഗൗരവം ഭാവിക്കാത്ത, ഇപ്പോഴും പരമസ്നേഹാർഹനായ, റവറൻറ് കെ. റി. എൻ. മേനോനായി പരിവർത്തനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഐക്യഅർബിറിപ്പബ്ളിക്കിന്റെ അൻവാർ ദമ്പതികൾ, പക്കിസ്ഥാന്റെ ഹിലാലിദമ്പതികൾ, സിലോണിന്റെ മാലലശേഖരാദമ്പതികൾ, തുടങ്ങി മോസ്സോവിൽവച്ചു പരിചയപ്പെട്ടിരുന്ന പല സുഹൃത്തുക്കളെയും ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി. സോവിയറ്റ് യൂണിയനും ചൈനയും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ലോകവ്യാപകമായ മത്സരത്തിൽ ചൈനയാണു ജയിക്കാൻപോകുന്നതെന്നു ഹിലാലി എന്നോടഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പക്കിസ്ഥാനും ചൈനയും തമ്മിൽ വളൻവരുന്ന അഭിനവഭ്രമബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തോന്നുന്ന വ്യാമോഹത്തിൽനിന്നുതടവിച്ച അഭിപ്രായമായിരിക്കാം അതു്.

ഉത്തരവിയറ്റ്നാം സൈനികത്താവളത്തിൽ ആക്രമണം നടന്ന ഉടനേ ചൈനയുടെ ഷാർദഫേറിനെ മാലലശേഖരാ പോയിക്കണ്ടിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാൻ യോഗ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഉത്തരവിയറ്റ്നാമിലെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി എന്താണഭിപ്രായമെന്ന് ആ ചൈനീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോടു മാലലശേഖരാ ചോദിച്ചു:

“രക്തത്തിനു വില രക്തമായിത്തന്നെ വാങ്ങും.” അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു.

“എങ്ങനെ?”

“വഴികൾ പലതുണ്ടു്.” ആ ചീനനയതന്ത്രോദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു: “അമേരിക്ക ഒരൊറ്റ യുദ്ധംപോലും ഏഷ്യയുടെ മണ്ണിൽ നേടിയിട്ടില്ല; ഈ യുദ്ധത്തിലും നേടാൻപോകുന്നമില്ല.”

ജയമോ തോൽവിയോ കൂടാതെ പര്യവസാനിച്ചതെന്ന് അമേരിക്കയിലെ പ്രശസ്തരാഷ്ട്രീയകാര്യവിമർശകനായ ഹാൻസൺ ബാരംഡ്വിൻ വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊറിയൻ യുദ്ധത്തെ സൂചിപ്പിച്ചായിരിക്കണം അദ്ദേഹം അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. വിയറ്റ്നാം യുദ്ധത്തിന്റെയും കഥ അങ്ങനെയൊക്കെത്തന്നെയാവുമെന്നു തോന്നുന്നു, കാര്യങ്ങളുടെ പോക്കു കണ്ടിട്ട്.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒടുവിലത്തെ ദിവസം ഞങ്ങൾ കഴിച്ച കൂട്ടിയിരുന്നതു് ഞങ്ങളുടെ മരുമകൾ സുശീലയുടെയും അവളുടെ ഭർത്താവു കെ. വി. മേനോന്റെയും കൂടെയാണു്, എസ്റ്റേക്കിലെ അപ് മിൻസ്റ്ററിലാണു് അവരുടെ താമസം. നല്ലൊരു പുൽത്തകിടിയും പുത്തോട്ടവുമൊക്കെയുള്ള സുന്ദരമായ ഒരു ചെറുഭവനം വാങ്ങി അവർ അതു നല്ല വാസനാ വൈഭവത്തോടെ സജ്ജീകരിച്ചു് അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. അയൽക്കാരായ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരോടു വളരെ സൗഹൃദ് പൂർവ്വമാണു് പെരുമാറുന്നതെന്നാണു് സുശീല പറഞ്ഞതു്. അവർ ആ വീട്ടിൽ താമസത്തിനായി ചെന്നെത്തിയ ആദ്യത്തെ ദിവസംതന്നെ, ഒരുപചാരികമായ പരിചയപ്പെടുത്തലിനെന്നും കാത്തുനില്പാതെ അയൽക്കാർ അങ്ങോട്ടു ചെന്നു് അവരെ സന്ദർശിക്കയും, അവരുടെ ആഹാരത്തിനുള്ള വിഭവങ്ങൾ കൊടുത്തയയ്ക്കട്ടെയോ എന്ന് ഒരു ദാർശ്വ്യപൂർവ്വം ആരായുകയും ചെയ്തു. സുശീല ഗർഭവതിയാകകൊണ്ടു് സെപ്റ്റംബർ 12-ാംനു് ഭൂലോകത്തിലേക്കു് അവതരിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അവളുടെ ശിശുവിനെ ധരിപ്പിക്കാനുള്ള ഉടപ്പുകൾ കൊടുത്തയച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, അവരിപ്പോൾ. സ്ഥിരമുദ്രിതാധരനായ, ആരോടും അടുത്തിടപഴകാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത, ആ പണ്ടത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ എത്ര മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു!

വൈകുന്നേരം വിജയനും സുശീലയും കൂടെ ഞങ്ങളെ കാറിൽ കയറ്റി സൗത്തു് എൻഡു് കടൽപ്പുറത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. കരയിൽ നടക്കുന്ന നേരമ്പോക്കുകൾ, കടലിന്റെ മോഹനഗാംഭീര്യത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നു; അലമാലകളുടെ കോലാഹലം വാഹന

പരമ്പരയുടെ ഇരമ്പലിൽപ്പെട്ട് അമൻപോകുന്നു. ഏതായാലും ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ഇന്നത്തെനി ലയിലെത്തിച്ച—അഥവാ ഇംഗ്ലണ്ടിനു 19-ാംശതകത്തിൽ കൈവന്ന ഐശ്വര്യത്തിനു കാരണഭൂതരായ—ആ സാഹസികനാവികരിലൊരാളായ സർ ഫ്രാൻസിസ് ഡ്രേക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ചരിത്രപ്രഖ്യാതമായ 'ടി ഗോൾഡൻ ഹിന്ദ്' എന്ന കപ്പൽ കാണാൻ അവസരം സിദ്ധിച്ചത് ഞങ്ങളെ സന്തുഷ്ടരാക്കി.

19-ാംശതകത്തിലെക്കാൾ ആകർഷകമാണ് 20-ാംശതകത്തിലെ ഇംഗ്ലണ്ട് എന്ന വിചാരത്തിനധീനനാകാതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല, എന്നിക്ക്. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർത്തിൽ നടന്ന ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾ രണ്ടിലും ഇംഗ്ലണ്ട് വീണ്ടും തെളിയിക്കുകയുണ്ടായി, ആക്രമിച്ച രാജ്യം പിടിച്ചടക്കാൻ വരുന്ന ഉദ്ധതനായ വല്ല വിജിഗീഷുവിന്റെയും പാദാലാതമേററ് അടങ്ങിക്കിടക്കാൻ കൂട്ടാക്കുന്ന കൂട്ടരല്ല തങ്ങളെന്ന്. അതേസമയംതന്നെ, വിജേതാക്കളുടെ പ്രൗഢപാദത്തിൻചുവട്ടിൽ അടങ്ങിക്കിടക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത രാജ്യങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ടെന്ന ബോധ്യവും ഇംഗ്ലണ്ടിലാകെ വളർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ബോധ്യമാണ്, ഇൻഡോനേഷ്യയിലെ ഡച്ച് ഭരണത്തിന്റെയും ഇൻഡോചൈനയിലെ ഫ്രഞ്ചുഭരണത്തിന്റെയും അന്തിമഘട്ടങ്ങളിലെ ആക്ഷേപകരമായ സാഹചര്യങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ—അംഗോളായിൽ ഇന്നും നിലവിലിരിക്കുന്ന പോർട്ടുഗീസ് വാഴ്ചയിലന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന മര്യാദകേടിനെപ്പറ്റി പറയാനുമില്ല—രമ്യവും മാനുവുമായ രീതിയിൽ ഇൻഡ്യയിലെ സാമ്രാജ്യഭരണത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട് അഴിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് അന്തസ്സായി പിന്മാറാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പൗരാണികകാലത്താകട്ടെ, ആധുനികകാലത്താകട്ടെ, മറേതെങ്കിലും സാമ്രാജ്യത്തിൽ കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത അതുതകരമായ ആയാമ്യതപ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു റിപ്പബ്ലിക്കിനെപ്പോലും ഉൾക്കൊള്ളിക്കാവുന്നത്ര വിശാലമായ ചട്ടക്കൂടോടുകൂടിയ ഒരു കോമൺ വെൽത്തായി പരിവർത്തനപ്പെടുകയാണ്, ഈ കാലഘട്ട

ത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യം ചെയ്തത്. അനിവാര്യമായതിനെ അതിയോഗ്യമായ രീതിയിൽ അംഗീകരിക്കാനുള്ള വിവേകം അവിടത്തെ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞർ പ്രകടിപ്പിച്ചു. മുപ്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ആർക്കു സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു, അന്നു ജയിലിൽ കിടന്ന് ആയുസ്സു പാഴാക്കിയിരുന്ന ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനെ 'നഗരത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം' നൽകി ലണ്ടൻ പട്ടണം ബഹുമാനിക്കുമെന്ന്; ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യവാദത്തിന്റെ മേൽ അക്കാലം നിഷ്പ്രഭം ചമട്ടിപ്രയോഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചട്ടിൽ, തന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിപദത്തിന്റെ അന്തിമഘട്ടങ്ങളിൽ പഴയ ഈ ശത്രുവിനോടു വീരാരാധനയോടടുത്ത ബഹുമാനത്തോടും വിനയത്തോടും കൂടി പെരുമാറുമെന്ന്! 'ശത്രു' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ അത്യുക്തിയുടെ ലേശം കലർന്നിട്ടില്ല. ഒരു സംസ്ഥാനവിരുന്നിൽ വെച്ച് തന്റെ തൊട്ടടുത്തിരുന്നിരുന്ന ഇന്ദിരാ നെഹ്റുവിനോടു ചട്ടിൽ പറയുകയുണ്ടായി, "നമ്മൾ തമ്മിൽ ഇത്ര കടുത്ത ശത്രുക്കളായിരുന്ന ശേഷം, ഇപ്പോൾ ഇത്ര നല്ല സുഹൃത്തുക്കളായിരിക്കുന്നത് കേര അത്ഭുതംതന്നെ, അല്ലേ?" "ഓ, സർ വിൻസ്റ്റൺ, അങ്ങയെ ഞാൻ ഒരിക്കലും ശത്രുവായി ഗണിച്ചിട്ടില്ല." ഇന്ദിരാ പറഞ്ഞു. "അതു ശരി. പക്ഷേ, ഞാൻ അങ്ങനെ കരുതിയിരുന്നു, അതു തീർച്ച." എന്നായിരുന്നു ചട്ടിലിന്റെ മറുപടി.

1950-ാമാണ്ടു് അമേരിക്കയിൽ ഔദ്യോഗിക സന്ദർശനം നടത്തി മടങ്ങുവഴി പ്രധാനമന്ത്രി നെഹ്റു ഏതാനും ദിവസം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തങ്ങിയിരുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ, അന്നത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ആറാൾഡി, പ്രതിപക്ഷനേതാവായിരുന്ന ചട്ടിലിന് അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. നെഹ്റുവിനോടായി ചട്ടിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എന്തായിരുന്നെന്നോ: "അമേരിക്കൻ സദസ്സുകൾക്കു നിങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ നിങ്ങളുടെയൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചുപോകയാണ്." എങ്ങനെയാണു ഞാൻ നിങ്ങളെ അവതരിപ്പി

കുക എന്നറിയാമോ? 'ഇതാ നില്ക്കുന്നു, ഭയത്തിന്റെയും വിദ്വേഷത്തിന്റെയും മേൽ വിജയം നേടിയ ഒരു മനുഷ്യൻ' എന്നു പറയുമായിരുന്നു ഞാൻ.' 'വളരെ നന്ദി,' നെഹ്റു പ്രതിവചിച്ചു: 'ഇതു വലിയ പ്രശംസതന്നെ.' 'അതെ,' ചർച്ചിൽ തുടൻ, 'ഞാനിതു പെട്ടെന്നുണ്ടായ വികാരാവേശംകൊണ്ടു പറയുന്നതും മറുമല്ല. അതേപ്പറ്റി നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചിട്ടുതന്നെ പറഞ്ഞതാണ്. ആ അർത്ഥത്തിൽത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതുമാണ്.' പഴയ രാഷ്ട്രീയ പ്രതിയോഗികളോടു് ഔദാര്യം കാണിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നെഹ്റുവും ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പിന്വിലായിപ്പോയിട്ടില്ല, ഒരിക്കലും.

2 ജർമ്മനി

കൊളോൺ, ആഗസ്റ്റ്, 18

മഴ പെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ലണ്ടനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഞങ്ങൾ, കനത്ത മൂടൽമഞ്ഞിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ചാനൽ കടന്നു്, തെളിഞ്ഞ സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ടിൽ ചെന്നിറങ്ങി. നമ്മുടെ കോൺസൽ ജനറലായ ചാരി എന്നൊരാൾ വിമാനത്താവളത്തിലെത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഡൂൺ സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്; കമാറിനെയും ശങ്കറിനെയും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അക്കാലം മുതലുള്ള പരിചയമാണു ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ. സംഭാഷണരീതി വച്ചുകൊണ്ടു് ആളിന്റെ സ്വഭാവം നിണ്ണയിക്കുന്ന പക്ഷം ഒരു നിത്യാദ്ധ്യാപകനാണു ചാരി. അദ്ദേഹത്തെ പണ്ഡിതോചിതമായ പാനപ്രവണതയിൽനിന്നു വിമോചിപ്പിച്ചെടുത്തു്, പവനം ഡോളറും മാർക്കുമൊക്കെയായിട്ടു് ഇടപഴകുന്നതിന്റെ രുചിയൊന്നറിയിക്കാൻ കരുതിയിട്ടായിരിക്കുമോ ആവോ, വിദേശമന്ത്രികാര്യാലയത്തിൽനിന്നു ചാരിയെ തുടച്ചയായി വാണിജ്യപ്രധാനമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ വേണ്ടിവരുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കു നിയമിച്ചയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്!

നമ്മുടെ സർവ്വീസിലെ ഏറ്റവും മികച്ച പണ്ഡിതനായിരുന്ന ബാലചന്ദ്രരാജൻ സർവ്വീസിൽനിന്നു വിട്ടുപോകേണ്ട സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടായതിനെപ്പറ്റി എനിക്കു വളരെ ഖേദം തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. കോംഗ്രിഡ്ജിൽ ടിനിററി കോളേജിലെ ഏറ്റവും ചെറുപ്പക്കാരായ അദ്ധ്യാപകരിലൊരാളായിരുന്ന അദ്ദേഹമെഴുതിയ ഒരു നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ ആ മാസത്തിലെ ഉത്തമഗ്രന്ഥമായി ബുക്ക് സൊസൈറ്റി അതു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി. അത്ര പ്രതിഭാശാലിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം, വിദേശമന്ത്രികാര്യാലയത്തിലെ ഭരണവകുപ്പുമതലവഹിക്കുന്ന ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറിയുമായി അസുഖകരമായ എന്തോ ഉറസലുണ്ടായതിനെത്തുടർന്ന്, ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചുകൊണ്ട് അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കയാണുണ്ടായത്. നയതന്ത്രമണ്ഡലത്തിനു നേരിട്ട നഷ്ടം വിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലത്തിനു നേട്ടമായിത്തീർന്നു.

ചാരി ഞങ്ങളെ ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ട് വിമാനത്താവളത്തിലെ റസ്റ്ററന്റിനിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അദ്ദേഹവും എയർ ഇൻഡ്യയുടെ അവിടത്തെ പ്രതിനിധി രാമചന്ദ്രനും അനുജിയും ഐസ്ക്രീം കഴിച്ചു; ഞാൻ കാപ്പിയും. ഇൻഡ്യക്കാർനായ ഒരു വെയിറ്റർ ഞങ്ങളെക്കണ്ട് അടുത്തേക്കു വന്നപ്പോൾ, അയാളോടു ഞങ്ങൾ ഹിന്ദിയിൽ കശലാമ്പേപ്പണം നടത്തി. “ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുത്ത നാട്ടുകാരനാണ്.” അയാളുടെ മറുപടി മലയാളത്തിലായിരുന്നു. “എന്റെ വീടു തിരുവല്ലയിലാണ്.” ഞാൻ ജനിച്ചവളുന്ന് കോട്ടയത്തുനിന്നു പതിനാറു മൈലേയുള്ള തിരുവല്ലയ്ക്കു്. മാതൃ—അതാണയാളുടെ പേർ—വിഭവ വിതരണത്തിൽ പരിശീലനത്തിനായി എത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഘം ചെറുപ്പക്കാരിൽപ്പെട്ട ആളാണ്.

നാലു മിനിറ്റുനേരത്തെ വിമാനയാത്രകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കൊളോണിലെത്തി. നമ്മുടെ അംബാസഡർ പാമും പത്മിനിയും ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാനെത്തിയിരുന്നു. അവരുടെ കൂടെയാണു ഞങ്ങളുടെ താമസം. എനിക്കു് ഏറ്റവും മധികം വാത്സല്യമുള്ള മരുമകളാണ് പത്മിനി.

1923-ൽ നടന്ന എൻറയും അനുജിയുടെയും വിവാഹത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഏഴെട്ടു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ളൊരു ബാലികയായിരുന്ന പത്മിനി, ഇനിപ്പോൾ അഭിരാമയായ ഒരുമ്മയായാണു്. ദ്രോഗികളോലിയോടു ബന്ധപ്പെട്ടു് ഈ ഭ്രൂഹോളം മുഴുവൻ ചുറ്റിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അവളും ഭർത്താവുംകൂടെ. ഞാൻ മോസ്സോവിൽ ജോലിയിലിരുന്ന കാലയളവിനുള്ളിൽ പാഠ അഞ്ചുരാജ്യങ്ങളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു—ബൽജിയത്തിലും തായ്‌ലൻഡിലും ആസ്ട്രേലിയയിലും ആർജന്റീനയിലും ജർമ്മൻ ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക്കിലും. പാഠ ജർമ്മനിയിലെത്തിയതു്, ഇപ്പോൾ ആലിഗഡ് സർവ്വകലാശാലാ വൈസ് ചാൻസലറായിരിക്കുന്ന ബദരട്ടീൻ തയാബ്ജിയുടെ പിൻഗാമിയായിട്ടാണു്. ഞങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽനിന്നു മോസ്സോവിലേക്കു പുറപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ തയാബ്ജിയുടെ പത്നി സൂരയാ പ്രകടിപ്പിച്ച സ്നേഹവാത്സല്യം, ഞാനൊരിക്കലും മറക്കില്ല. റഷ്യയിൽ എനിക്ക് ആപത്തൊന്നും സംഭവിച്ചുപോകാതിരിക്കാൻവേണ്ടി എൻറ കൈയിന്മേൽ ഒരു 'രക്ഷ' കെട്ടിത്തന്നു, അവർ; ഒമ്പതുവയസ്സാലും മുഴുവൻ അതിന്നു് അതിന്റെ ശക്തി പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ടിവന്നതാണു്. വയസ്സോടും ഹൃദയസ്സ്പർശകമാംവിധം എന്നോടു കാരുണ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു സുഹൃത്താണു ലീലാമണി നായിഡു. അവരെയും എനിക്ക് മറക്കാൻ വയ്യ. എല്ലാക്കൊല്ലവും രക്ഷാബന്ധൻദിനത്തിൽ ചരടിൽ കോർത്ത ഒരുലസ്സു്, കൈയിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടു നടക്കാൻവേണ്ടി എനിക്കയച്ചുതന്ന പതിവിനു മരണകാലംവരെ അവർ മുടക്കം വരുത്തിയിട്ടില്ല.

ഞങ്ങൾ വന്നെത്തി അധികനേരമാകുംമുമ്പു്, ഇൻഡൊനേഷ്യയുടെ ദേശീയദിനാചരണച്ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ പാഠ അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. ജക്കാർത്തയിൽ നമ്മുടെ അംബാസഡർസ്ഥാനം പല മാസങ്ങളായിട്ടു് ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണു്. ആ സ്ഥാനത്തേക്കു് ഇനിയും ഒരാളെ നിയോഗിക്കാത്തതു കഷ്ടംതന്നെ. അടുത്ത കാലത്തായി ഇൻഡൊനേഷ്യയുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം

ഒട്ടൊന്നു താമസമായിരിക്കയാണല്ലോ. അംബാസഡറെ നിയമിക്കുന്ന കാര്യം നാം താളത്തിലിട്ടിരിക്കുന്നതും അവരെ ചൊടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. പതിനഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പ് ഈ രാജ്യങ്ങൾ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സൗഹൃദപൂർണ്ണമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാവില്ല; സഹോദരനിർവ്വിശേഷമായിരുന്നു എന്നതന്നെ പറയണം. ഇൻഡോനേഷ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ അവസാനകാലങ്ങളിൽ സ്വതന്ത്ര ഇൻഡോനേഷ്യൻ ഗവണ്മെന്റിന് അഭയംനല്കിയിരുന്നത് ഇൻഡ്യയാണ്; ഡച്ചുകാർ 1949-ൽ ഇൻഡോനേഷ്യയിൽ 'പോലീസ് നടപടി'യാരംഭിച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരെ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്താൻ, ആഫ്രിക്കയിലെയും ഏഷ്യയിലെയും രാജ്യങ്ങളുടെ സുപ്രധാനമായ ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ മുൻകൈയെടുത്തതും ഇൻഡ്യതന്നെ. ജനകീയ ചൈനീസ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ അവരുടെ പുതുഭരണകൂടത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇൻഡ്യ തുല്യമായ താല്പര്യം കാണിക്കുകയും, അവർക്ക് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ പ്രവേശനം നല്കണമെന്ന വാദത്തിനു പിൻതുണ നൽകുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അന്താദേശീയ കാര്യങ്ങളിലെ മഹാമനസ്സുതയെന്ന് പലപ്പോഴും പ്രതിഗ്രാഹകനു ഭവിക്കാത്ത ഒരു ഗുണവിശേഷമാണ്; ഔദാര്യം കാട്ടുന്നവൻ അതിനും ഗീകാരം ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതുമില്ല.

ഇന്നു രാവിലെ ഞാൻ കൊളോണിൽനിന്നു കാറിൽ പുറപ്പെട്ട്, 35 കിലോമീറ്റർ അകലെ ബോണിലുള്ള നമ്മുടെ ചാൻസറിയിലെത്തി കുടിശ്ശികയായിക്കിടന്നിരുന്ന കത്തെഴുത്തു മുഴുവൻ പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോഴേക്ക് ഉച്ചയായി. അഡനോയർ കൊളോണിൽ മേയറായിരുന്നകാലത്തു പണികഴിപ്പിച്ച ഏറെ വിസ്താരമുള്ള ഒരു ആട്ടോബോണിലൂടെ (മോട്ടോർ റോഡ്) യാണു ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. കൊളോണിനു ചുറ്റിലുമായി കാണപ്പെടുന്ന ആ ഹരിതചക്രവും മോഹനമായ ഉപവനഭൂമിയുമൊക്കെ സംവിധാനംചെയ്തതിന്റെ ബഹുമതിക്കും അഹൻ അദ്ദേഹംതന്നെ. 1932-ൽ ഹിറാൾവാൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടും

വരെ പതിനേഴുവർക്കുമാണ് ആ നഗരത്തിലെ മേയറായിരുന്നത്, അഡനോയർ. അന്ന് മേയർപദവി വഹിച്ചിരുന്നതും ആകസ്മികമായും അകാരണമായും അദ്ദേഹത്തെ അധികാരത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയതുമെല്ലാം, പില്ലാലും അഡനോയർക്ക് ഗുണമായി പരിണമിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

മറ്റു പല കാര്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മോസ്കോവുമായി നയതന്ത്രബന്ധമേപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം ചർച്ചചെയ്യാനുംകൂടെയായിട്ട് 1956-ൽ അഡനോയർ അവിടെയെത്തിയിരുന്ന അവസരത്തിൽമാത്രമാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹവുമായി കൂടിക്കണ്ടിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ സന്ദർശനകാലത്തുണ്ടായ രണ്ടു നാടകീയസന്ദർഭങ്ങൾ ഞാനോർമ്മിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശനം അവസാനത്തോടുകൂടുന്നതോറും ചർച്ച പരാജയത്തിൽ പര്യവസാനിക്കുവാൻപോകുന്ന എന്ന തോതിൽ ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിലത്തെ ദിവസം ക്രെംലിനിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഒരു സംസ്ഥാനവിരുന്നിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന മാനന്യമായി (ക്രഷ്ചോവ്) ഞാൻ അല്പംമുപ്പംകുറേനേരം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാകാം.” ജർമ്മനിയും സോവിയറ്റ് റഷ്യയും തമ്മിൽ നയതന്ത്രബന്ധമേപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അടുത്തദിവസം രാവിലേ പ്രഖ്യാപനമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു.

അഡനോയറുടെ സന്ദർശനകാലത്തു ആ പ്രശസ്താതിഥിയുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം ബോർഷോയ് തിയേറ്ററിൽവെച്ച് ‘റോമിയോ ആൻഡ് ജൂലിയറ്റ്’ എന്ന ബാലേയുടെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രകടനമുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഞാനും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ജൂലിയറ്റിന്റെ ഭാഗം ഉലനോവാ പൊടീപ്പനാക്കി. അവസാനരംഗത്തിൽ ജൂലിയറ്റ് സ്വകാമകന്റെ മടിയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു; മൊണ്ടേഗുകുംബവും കാപ്പുലേകുംബവും തമ്മിലുള്ള മത്സരം വരുത്തിവെച്ച വിനകണ്ടു പശ്ചാത്താപഭരിതരായ ഇരുകുംബങ്ങളിലെയും തലവന്മാർ നടന്നു മുന്നോട്ടു നീങ്ങി പരസ്പരം ആലിംഗനബദ്ധരാവുന്നു. അതേ മുഹൂർത്തത്തിൽ, റഷ്യയെയും, ജർമ്മനി

യെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റുനിന്ന ബുറഗാനിനും അഡനോയറും പരസ്പരം ഹസ്തദാനം ചെയ്യുന്നതായി കണ്ട സദസ്യർ ആകാശഭേദിയാംവിധം കരഘോഷം മുഴക്കി. ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതമൂലം, കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളിലും ഒട്ടധികം നാശമേറ്റ് പറ്റി. ആ ശത്രുതയ്ക്കു കാരണമായിത്തീർന്ന പക്ഷവും ജർമ്മനിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ പുതിയൊരു യുഗപ്പിറവിയുടെ ലക്ഷണം കാണാകുന്നുവെന്ന് ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കു തോന്നി. പക്ഷേ, നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, ഈ വ്യായാസം വേഗംതന്നെ തകർന്നുപോയി.

ബർലിൻ, ആഗസ്റ്റ്, 20

വളരെയേറെ ബഹുമാനപൂർവ്വം പെരുമാറുന്നവനെങ്കിലും, അല്പവാക്കായ ഒരു ജർമ്മൻകാരനുമൊത്തു്, അസാധാരണസമർത്ഥനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ 18-ാംതീയതി വൈകുന്നേരം കൊളോണിലെ ഞങ്ങളുടെ വസതിയിലെത്തിയിരുന്നു. അച്ഛൻവഴിക്കു ഗാന്ധിജിയുടേയും അമ്മവഴിക്കു രാജാജിയുടേയും പൗത്രനായ രാജ് മോഹൻ ഗാന്ധിയായിരുന്നു ആ വന്നതു്. ധാർമികപുനരാധിഷ്ഠിതനായ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കയാണദ്ദേഹം. ഇതിനേക്കാൾ ഉത്സാഹിയായ ഒരു പ്രവർത്തകനെ ആ പ്രസ്ഥാനത്തിനു ലഭിക്കില്ലതാനും. അദ്ദേഹം അത്രയ്ക്കു് അതിനോടു താല്പര്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ധാർമികപുനരാധിഷ്ഠിതനായ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ ഒരു പ്രസംഗപര്യടനം നടത്തിയിട്ടു് ഇൻഡ്യയിലേക്കുള്ള മടക്കയാത്രയിലാണദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മവിശ്വാസത്തിനതിരില്ല. അനുജിയുമായി കണ്ടു് അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ഇൻഡ്യയിൽ അഴിമതിക്കെതിരായി ഒരു കുരിശുയുദ്ധമാരംഭിക്കാൻ താൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കയാണെന്നു്. പാർലമെന്റിൽ പ്രവേശിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു; ഏതു കക്ഷിയുടെ പ്രതിനിധിയായിട്ടോ ഏതു നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ

നിന്നോ വേണം. മത്സരിക്കാൻ എന്നും തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം.

“അന്തരരണമതിവശുദ്ധ—

മതിനാലെൻശക്തി പത്താളുടേ”

എന്ന വിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അണവിലും നിറഞ്ഞു മുററിനില്ക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ധാർമികപുനരായുധീകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയും രാജ് മോഹന്റെ പിന്നിലുണ്ടുതാനും. ഇതൊക്കെ യായാലും, വല്ല രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയുടെയും പിൻതുണയില്ലാത്തപക്ഷം ഇൻഡ്യയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കാര്യമായി വല്ലതും നേടാൻ കഴിയുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഏതു കക്ഷിയോടാണു ചേരേണ്ടതെന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തചാഞ്ചലവും—അച്ഛന്റെ അച്ഛന്റെ കക്ഷിയിൽ ചേരണോ അമ്മയുടെ അച്ഛന്റെ കക്ഷിയോടു ബന്ധപ്പെടണോ എന്ന മനഃപ്രയാസം—എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാനും അദ്ദേഹത്തോടു സഹതപിക്കാനും കഴിയും. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തേതിന്റെ കവഞ്ചിപ്രയോഗമോറുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ കക്ഷി അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണു് ഇൻഡ്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യാശയ്ക്കു വകനൽകുന്ന ഉത്തമമാഗ്ഗമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ബർലിനിലേക്കു പുറപ്പെടാനിരുന്ന എന്നെ വിമാനത്താവളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതു് എംബസിയിലെ ഡ്രൈവർ ക്ലീനാണു്. മുബൈയും അയോൾ എന്നോടു് ഒന്നു തന്നെ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. അധികം സംസാരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത കരുത്തനായൊരു ജർമ്മൻകാരനായിട്ടാണു് അയാളെ ഞാൻ സങ്കല്പിച്ചിരുന്നതു്. പക്ഷേ, സ്വതഃ വാചം യമിയായ അയാൾ ഇന്നു വളരെ വാചാലനായി കാണപ്പെട്ടു. എംബസിയിൽ ജോലിക്കു ചേരുന്നതിനുമുമ്പു് എന്തായിരുന്നു അയാൾക്കു പണി എന്ന സരളമായ ഒരു ചോദ്യം ഞാൻ തൊടുത്തുവിട്ടതു സംഭാഷണത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമായിട്ടു. കഴിവുള്ളത്ര അയാളുടെ വാക്കുകളിൽത്തന്നെ ഞാനതു പകർത്താം..

“ഞാൻ പട്ടാളത്തിലായിരുന്നു. രണ്ടരക്കൊല്ലം ഒന്നാം

ലോകമഹായുദ്ധത്തിലും അഞ്ചരക്കൊല്ലം രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധത്തിലുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടു മതിയായി. ഒന്നാമത്തെ ലോകയുദ്ധത്തിൽ ഞാൻ സോം മേഖലയിലായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ലോകയുദ്ധത്തിൽ ഞാനും പെട്ടെന്ന് റജിമെന്റ് ഖാർക്കോവിൽ വെച്ച് ഏതാണ്ടു നാമാവശേഷമായതാണ്. ഞങ്ങൾ കുറച്ചുപേർമാത്രം ചാകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു. റഷ്യാക്കാർ ഞങ്ങളെ പിൻതുടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ തിരക്കിട്ടു നടക്കേണ്ടിയിരുന്നു, ഞങ്ങൾക്കു. റുമേനിയായിൽ വെച്ച് ഞങ്ങളെ പുതിയൊരു റജിമെന്റായി സംഘടിപ്പിച്ചു നോർമൻഡിയിലേക്കയച്ചു. കടൽത്തീരത്തിനോടടുത്തൊരു സ്ഥലത്തായിരുന്നു, ഞങ്ങൾ. കടലിലും കരയിലും ആകാശത്തിലും നിന്നാക്രമണം നടത്തി എല്ലാം തകർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു, ബ്രിട്ടീഷുകാർ. എന്തു ലക്ഷ്യം നേടാൻ വേണ്ടിയാണ് പ്രാണൻ പണയം വെച്ച് ഈ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഞങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും ശങ്ക തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ എന്നെ പിടികൂടിക്കണ്ടേഡിയൻ തടങ്കൽപാളയത്തിലാക്കി. അവർ ഞങ്ങളുടെ ചന്തിക്കു തൊഴിക്കുകയും 'തന്തയില്ലാത്തവരെ'ന്നു വിളിക്കുകയൊക്കെ ചെയ്തു. ഭക്ഷണം ഞങ്ങൾക്കു തീരെ കിട്ടിയിരുന്നില്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ഞങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടുപേർ നാലാഴ്ചക്കാലം മുഴുവൻ ഒരു ഭരണി ജാംകൊണ്ടുമാത്രമാണു ജീവൻപുലർത്തിയിരുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമാവുമോ എന്തോ? ഇല്ല! റൊട്ടിയെന്നൊന്ന് ഇല്ലേയില്ല. ഇതൊക്കെയായാലും തടവുകാർ വിഷമജ്വരം പിടിപെട്ട് ഈച്ചകളെപ്പോലെ ചത്തൊടുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന റഷ്യൻ തടങ്കൽപാളയങ്ങളെക്കാൾ ഭേദമായിരുന്നു, അതുപോലും. ഹിറ്റ്ലർ ഭ്രാന്തനായിരുന്നു എന്നതു വാസ്തവം. എങ്കിലും ലോയിഡ് ജോർജ്ജിനെയും ക്ലൈമൻഷോയെയും പോലുള്ളവരാണ് ഹിറ്റ്ലറെ സൃഷ്ടിച്ചത്. വെഴ്സായ് ഉടമ്പടിയുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഹിറ്റ്ലറുടെ അവതാരവും സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. ആളുകളെപ്പറ്റി വെറുതേ പക തോന്നിയിട്ടു കാര്യമില്ല..'

“പക്ഷേ, രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ജർമ്മൻ

നിയോടുള്ള പെരുമാറ്റം വളരെ ഉദാരമാണല്ലോ, അല്ലേ?" ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“അതെ.” ക്ലീൻ സമ്മതിച്ചു. “കുറേ നേരമ്പോക്കുതന്നെ ഈ അമേരിക്കക്കാരുടെ കാര്യം. എല്ലാം തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കിയിട്ട് അവർതന്നെ വീണ്ടും എല്ലാം പണിതുയർത്തുകയാണ്. അവർക്ക് അവരുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾ—കാറും റബ്രിജറേറ്റും ടെലവിഷൻ സെറ്റുമൊക്കെ—വില്ലാൻ വിപണിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ യുദ്ധവുമായി ആരുടെയെങ്കിലും മേൽ ഉരുണ്ടുകയറും; അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു യുദ്ധത്തിലിറക്കിവിട്ടിട്ട് സഹായിച്ചുകൊടുക്കും. നിങ്ങൾക്കിതു സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുമോ? (‘സങ്കല്പ’മെന്ന വാക്കുതന്നെയാണ് അയാളുപയോഗിച്ചത്.) രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് അഞ്ഞൂറു ടൺ നിക്ഷലാണ് അമേരിക്കക്കാർ ജർമ്മനിക്കു വിറ്റത്. ആയുധനിർമ്മാണത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്ന ജർമ്മനിക്കു അതത്യാവശ്യമായിരുന്നു. ഇത്ര വലിയ സമ്പത്തും കരുത്തും വ്യവസായസമൃദ്ധിയുമെല്ലാമുള്ള അമേരിക്ക, യുദ്ധത്തിൽ ചാടിവീഴാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി നില്ക്കുകയേയുള്ളുവെന്നായിരുന്നു ഹിറ്റ്ലറുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ. അമേരിക്കക്കാർക്ക് എല്ലാം മെച്ചപ്പെട്ട വകകളാണ് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നത്—ഏറ്റവും നല്ല യൂണിഫോം, ഏറ്റവും നല്ല ആയുധങ്ങൾ, ഏറ്റവും നല്ല ആഹാരം. ഓരോ സ്പൂൺ ജാം മാത്രം കഴിച്ചു ഞങ്ങൾ വല്ലവിയവും പ്രാണൻ പുലർത്തിയിരുന്നപ്പോൾ അവർക്ക് പൊരിച്ചുകോഴിയും അന്നാനായു(കൈതച്ചക്ക)മൊക്കെ എത്രവേണമെങ്കിലും കിട്ടിയിരുന്നു. ചിലസമയം അമേരിക്കൻ പട്ടാളക്കാർ അതിന്റെയൊക്കെ പങ്കു ഞങ്ങൾക്കും തന്നിരുന്നു.”

അമേരിക്കയെപ്പറ്റി ക്ലീൻ പറഞ്ഞതൊക്കെ ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് ബർലിനിൽ കണ്ടതൊക്കെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും തോന്നി. അവരും അവരുടെ സഖ്യകക്ഷികളും കൂടെ തകർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ബർലിനിലുണ്ടായിരുന്നതൊക്കെ തകർത്തു; എന്നിട്ട് ഇപ്പോഴിതാ ആ നഗരം മുഴുവൻ വീണ്ടും പുത്തനായി പണിതുയർത്തിയിരിക്കുന്നു. ചാമ്പലിൽനിന്നു ഫീനിക്സെന്നപ്പോലെ ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു.

യാണ് ബർലിൻ നഗരം. നന്നായി ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്ന ഒരു ജർമ്മൻ യുവാവിനെ ഞങ്ങളുടെ തുണയ്ക്കുവേണ്ടി ജർമ്മൻ അധികൃതർ വിട്ടുതന്നിരുന്നു; അയാൾ ഞങ്ങളെ എല്ലായിടത്തും കൊണ്ടുനടന്നു കാണിച്ചുതരികയും ചെയ്തു. മറ്റു നഗരങ്ങളിലെന്നപോലെ നഗരത്തിൽനിന്നു വിട്ട് ഏറെയകലെയല്ല, നഗരത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തുതന്നെയാണ് ഇവിടത്തെ വിമാനത്താവളം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അവിടെനിന്നു പുറത്തേക്കു കടന്നു ഉടനേരത്തന്നെ, 1948—49-ലെ ബർലിൻ ബ്ലോക്കേഡിനെ തകർത്തുകളഞ്ഞ പ്രസിദ്ധമായ ആകാശയാനത്തിൽ (air lift) മൃതിയടഞ്ഞ 77 പേരെ ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സ്മാരകം ഞങ്ങളുടെ വഴികാട്ടി കാണിച്ചുതന്നു. ‘ശൂന്യാകാശയുഗത്തിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെപ്പറ്റിയൊക്കെ ആളുകൾ പറഞ്ഞുകേൾക്കാറുണ്ട്.’ അയാൾ പറഞ്ഞു, ‘പക്ഷേ, ഈ ആകാശയാനം അതിനെക്കാളൊക്കെ പ്രശംസനീയമായ നേട്ടമായിരുന്നു വെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളത്.’ ഫോർഡ് ഫൗണ്ടേഷൻ പണം മുടക്കി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള സർവ്വകലാശാല, ഏഴലക്ഷം പുസ്തകങ്ങളുള്ള ഗ്രന്ഥശാല, ബഞ്ചമിൻ ഫ്രാങ്ക്ളിൻ ഫണ്ടുപയോഗിച്ചു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കോൺഗ്രസ്സ് ഹാൾ, തുടങ്ങി അമേരിക്കൻ ഔദാര്യത്തിന്റെ സ്മാരകങ്ങളായി ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള പല സ്ഥാപനങ്ങളും വഴികാട്ടി ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുനടന്നു കാണിക്കുകയുണ്ടായി. മാർഷൽപ്ലാനാണ് ജർമ്മനിക്കു മോക്ഷപ്രദമായിത്തീർന്നതെന്ന് അയാൾ എന്നെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനോടു ഹൃദയപൂർവ്വം യോജിച്ചുവെങ്കിലും, കഠിനപ്രയത്നത്തിനുള്ള സന്നദ്ധതയും തീവ്രദേശാഭിമാനവുമുള്ള ഒരു ജനതയായിരുന്നില്ല ജർമ്മൻകാരുടെിൽ, മാർഷൽപ്ലാൻകൊണ്ടുമാത്രം ആ രാജ്യത്തിനു കാര്യമായ നേട്ടമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആകർഷകമാംവിധം വിനീതഭാവമവലംബിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ എന്റെ ഈ പ്രശംസയ്ക്കു നന്ദി പറഞ്ഞു. അസാധാരണമെന്നു പറയട്ടെ, ജർമ്മനിയുടെ വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ക്ഷമാപണത്തിന്റെ ഹരായയുണ്ടായിരുന്നു, അയാളുടെ സ്വരത്തിൽ.

“1870-ലെ വിജയസ്കന്ദമെന്ന പരയപ്പെടുന്ന”—ബിസ്മാർക്ക്ിന്റെയും, മോർഷെക്കയുടെയും, യുദ്ധമന്ത്രി റൂണിന്റെയും പ്രതിമകളാൽ പരിസേവിതമായ—സ്തൂരകം അയാൾ ഞങ്ങൾക്കു കാട്ടിത്തന്നു. “നിങ്ങളെന്താ ‘പരയപ്പെടുന്ന’ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കാര്യം?” ഞാൻ ചോദിച്ചു. “മഹത്തായ ഒരു ജർമ്മൻ വിജയത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതല്ലേ അതു?” “ആയിരിക്കാം,” അയാൾ പറഞ്ഞു, “പക്ഷേ, അതിനു സമാധാനസ്കന്ദം എന്നു പേരു നല്കിക്കൊണ്ടു് സമാധാനദേവതയുടെ ഒരു പ്രതിമ മുകളറ്റത്തു സ്ഥാപിക്കുന്നതായിരുന്നു ഉത്തമം. ഹിറ്റ്ലറെ കൊലപ്പെടുത്താൻ 1944 ജൂലൈ 20-ാംതീയതി ശ്രമം നടത്തി പരാജയപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്നു മരണശിക്ഷയനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ജനറലന്മാരുൾപ്പെടെയുള്ള ഹിറ്റ്ലർവിരുദ്ധസംഘത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള സ്തൂരകവും, 1953 ജൂൺ 17-ാംതീയതി വിപ്ലവത്തിനൊരുമ്പെട്ട പുർവ്വജർമ്മൻതൊഴിലാളികളെ അനുസ്മരിച്ചു നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ‘ജൂൺ 17’ തെരുവുമൊക്കെ പശ്ചാതലത്തിലായി സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി.

ഡച്ചുകാരനായ മറ്റൊരു വഴികാട്ടിയെ തുണയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ഉച്ചയ്ക്കുമേൽ ഞാൻ പുർവ്വബർലിനും സന്ദർശിച്ചു. “എല്ലാം തകർന്നു തരിപ്പണമാക്കിയിട്ടു വീണ്ടും പണിതുയർന്നു” എന്നു ക്ലീൻ വിശേഷിപ്പിച്ച ആ പ്രത്യേക കലയിൽ സാമത്വം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കൂട്ടർ അമേരിക്കർമാത്രമല്ലെന്ന് പുർവ്വബർലിൻസന്ദർശനംകൊണ്ടു് എനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ബർലിനിൽ ആദ്യം ചെന്നെത്തിയതു റഷ്യാക്കാരാണല്ലോ. നഗരം തവിട്ടുപൊടിയാക്കുമ്പോൾ കാരണത്തിന്റെ കണികപോലും കാണിച്ചിരുന്നില്ല, അവർ. ഇപ്പോൾ അവിടം വീണ്ടും പണിതുയർന്നുകാര്യത്തിലും, ഒട്ടും കുറയാത്ത ഊർജ്ജസ്വലതപ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, അവർ. മുമ്പു ‘സ്റ്റാലിൻ അവന്യൂ’ എന്നു നാമകരണംചെയ്തിരുന്ന ഇന്നത്തെ ‘കാൽമാർക്സ് അവന്യൂ’വിലേക്കു് എന്നെ കണ്ണു മുടിക്കട്ടെയാണു കൊണ്ടുപോയിരുന്നതെങ്കിൽ, വല്ലവലിയ റഷ്യൻനഗരത്തിലുമാണു ചെന്നുപെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു

ഞാൻ വിചാരിച്ചപ്പോഴേക്കും. ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ ശരിറഷ്യൻമാതൃകയിലാണ് പണിതുയർത്തിയിട്ടുള്ളത്. “അണുകായുധങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ സമാധാനഘോഷയാത്ര നടത്താറുള്ളതെന്ന് ഞങ്ങളുടെ റഷ്യൻ വഴികാട്ടി തെല്ലു പരിഹാസസ്വരത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ച അവിടത്തെ കാരൽമാർക്സ് സ്തൂപൻ, മോസ്കോയിലെ റെഡ് സ്തൂപനിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കാൻപോന്നതാണ്. പത്തുകൊല്ലം മുമ്പ് ഞാൻ ആദ്യമായി ബർലിൻ സന്ദർശിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, പശ്ചിമബർലിനിൽ ഐശ്വര്യസമൃദ്ധിയും നേരെ വിപരീതമായ പൂർവ്വജർമ്മനിയിലെ അവസ്ഥയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വളരെ പ്രകടമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത്രതന്നെ അന്തരം തോന്നുന്നില്ല, കാഴ്ചയിൽ. പൂർവ്വബർലിനും ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തനവ്യഗ്രമായി കാണപ്പെടുന്നു. എവിടെ നോക്കിയാലും പ്രയത്നത്തിന്റെ ലക്ഷണംതന്നെ. പൂർവ്വജർമ്മനിയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന താണതരം പെട്രോളിന്റെ ഗന്ധം അന്തരീക്ഷത്തിൽ തങ്ങിനിന്നിരുന്നതിലേക്ക് എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാൻ വഴികാട്ടി മറന്നുപോയില്ല. എന്നിട്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു, “പക്ഷേ, പശ്ചിമജർമ്മനിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ‘മുതലാളി’ പെട്രോളിനെക്കാൾ ആത്മവീര്യത്തിൽ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടതിതാണ്.”

കംതേക്കരുടെ വളരെ ഉല്ലാസപ്രദമായ മുത്താഴസല്ലാരത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിട്ട്, ബർലിന്റെ പൂർവ്വ, പശ്ചിമമേഖലകളെ വേർതിരിക്കുന്ന മതിൽക്കെട്ടു കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു, ഞാൻ, 1960-ൽ ഞാൻ ബർലിൻ സന്ദർശിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഈ മതിൽക്കെട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകഴിഞ്ഞു ആറു മാസത്തിനുശേഷമാണ് അതു കെട്ടിപ്പൊക്കിയത്. കോൺക്രീറ്റുകൊണ്ട് പണിതീർത്ത് മുളകുവെട്ടിയതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ദുരാരോഹമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഈ മതിലിന്ന് 160 കിലോമീറ്റർ നീളമുണ്ട്. നൂറു വാർ വീതം അകലത്തിൽ നിരീക്ഷണഗോപുരങ്ങളും—എന്റെ വഴികാട്ടി പറയുന്നതുപോലെയാണെങ്കിൽ അദ്ദേശ്യമായ പോലീസ് നാണുളം—കാവലിനുണ്ടുതാനും. നൂറു മീറ്റർ വീതിയിൽ

കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശം മുഴുവനും ഉടയവനില്ലാഭൂമി — അഥവാ 'മരണമേഖല' — യാണ്. അവിടവിടെയായി മൈനുകളും കഴിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. മതിലിന്റെ മുകളിലേക്കു തള്ളി നില്ക്കുന്ന എല്ലാ ഭവനങ്ങളും നിജ്ജനമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയുടെ വാതിലുകളും ജനാലകളുമൊക്കെ ഇഷ്ടികവച്ചു കെട്ടിയടച്ചിരിക്കുന്നു. 'മരണമേഖല'യ്ക്കുള്ളിലെ സ്കൂളുകളും സിനിമാകളുമെല്ലാം നിർത്തിയടക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിർത്തിക്കു പുറത്തു നിന്നു പുറത്തേക്കോ അവിടെനിന്നു ഭോട്ടോ സംഭാഷണം നടത്തുന്നത് കർശനമായി നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. മതിലിനു മീതേക്കൂടെ കടന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ച ഒരാൾക്കുട്ടിയെ വെടിവെക്കാൻ ഒരിക്കൽ ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ വിസമ്മതിച്ചു കുററത്തിന് അയാളുൾപ്പെട്ട പട്ടാളവിഭാഗത്തെ മുഴുവൻ കുററക്കാരാക്കിക്കൊണ്ടു വിചാരണ നടത്തുകയുണ്ടായി. പൂർണ്ണബർലിനിലെയും പശ്ചിമബർലിനിലെയും ആളുകൾ അതിർത്തികടന്ന് ഒരിടത്തു നിന്നു മറ്റേ സ്ഥലത്തേക്കു പോയ്ക്കൂടാ; ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ പരസ്പരസമ്പർക്കം പോലും ഈ മതിൽമൂലം തടയപ്പെട്ടിട്ട് ബന്ധവിച്ഛേദം സംഭവിക്കുന്നു. മദ്രാസിലെ പുന്നമല ഹൈറോഡിന്റെ നടുവിലൂടെ നെടുനീളം ഒരു മതിൽ കെട്ടി അതിന്റെ ഒരുവശത്തു റഷ്യാക്കാരും മറുവശത്തു അമേരിക്കക്കാരും താവളമുറപ്പിക്കുന്നതുപോലാണിത്.

ആളുകൾ ഏതാനും നിമിഷം നിശ്ശബ്ദരായിനിന്നു പ്രകടനം നടത്തിക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞയാഴ്ച പശ്ചിമബർലിനിൽ ഈ മതിലിന്റെ മൂന്നാം വാഷികദിനമാചരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ മതിൽ എന്തിനായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടുവോ, ആ ലക്ഷ്യം ശരിക്കും നിറവേറുന്നുണ്ട്. ശരാശരി രണ്ടായിരം പേർ വീതം ദിവസവും പൂർണ്ണബർലിനിൽനിന്നു പശ്ചിമബർലിനിലേക്കു കടന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഒഴുക്കു നിലച്ചു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയായാലും, മതിൽ കെട്ടിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനുശേഷം കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വാഷക്കാലത്തിനുള്ളിൽ 1633 സൈനികരുൾപ്പെടെ 20000 പൂർണ്ണബർലിൻ നിവാസികൾ എങ്ങനെയൊക്കെയോ പശ്ചിമബർലിനിലേക്കു കടന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണു പറഞ്ഞുകേ

ട്ടത്. അതിന്തി കടന്നു പോകാനുള്ള ശ്രമം നടത്തുന്നതായി കാണപ്പെട്ട 53 പേരെ അപ്പോൾത്തന്നെ വെടിവെച്ചുകൊന്നിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സ്മരണ നിലനിർത്താൻ നിരത്തിന്നരികിൽ പണിതീർത്തിട്ടുള്ള ശവകുടീരത്തിൽ പുതുപുഷ്പങ്ങൾ വിതറിയിരിക്കുന്നു. ഈ മതിൽ കെട്ടിപ്പൊക്കാൻ പത്തുകോടി മാക്ക് ചെലവായിട്ടുണ്ടെന്നു പൂർവ്വബർലിൻ അധികൃതർതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വഴികാട്ടി പറഞ്ഞത്. കള്ളക്കടത്തിലും കരിഞ്ചന്തയേപ്പാടിലുമായി മുമ്പു പ്രതിവഷം മുപ്പതു ബില്യൻ മാക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുന്നതിനാൽ, ഈ മുതൽമുടക്ക് നിശ്ചയമായും പ്രയോജനകരമാണെന്ന് അവരവകാശപ്പെടുന്നു. പൂർവ്വബർലിൻ മേഖലയിലുള്ളവർ ആ മതിലിനെ “ഫാസിസ്റ്റുകൾക്കെതിരായുള്ള ഒരു സംരക്ഷണോപാധി”യായി ഗണിക്കുമ്പോൾ, പശ്ചിമ ബർലിൻകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അത് “ഫാസിസ്റ്റ്ചാരന്മാരുടെയും അട്ടിമറിപ്രവർത്തകരുടെയും താവള”മാണ്. ഈ മതിലിന്നു മുകളിലൂടെ പ്രചാരണത്തിന്റെയും പ്രതിപ്രചാരണത്തിന്റെയും പ്രവാഹം അനുസ്യൂതമായി നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

പശ്ചിമജർമ്മനിയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നല്ല പ്രചരണംകൊണ്ടു വഞ്ചിതരാകാതെ കരുതിയിരിക്കാൻ പശ്ചിമജർമ്മനിയിലുള്ളവരെ താക്കീതുചെയ്യുന്ന പോസ്റ്ററുകൾ പൂർവ്വജർമ്മൻകാർ ഉയരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. “ആർക്കാണ് മതിൽ കെട്ടാനാവശ്യം? ആർക്കു മില്ല. ഞങ്ങളുടെ തൊഴിലാളികൾക്കു ഭവനനിർമ്മാണത്തിന്റെ തിരക്കിട്ട പണി കിടക്കുന്നു; മതിൽ കെട്ടാനല്ല അവർക്കു നേരം” എന്ന ഊൾബ്രിക്ക്ററിന്റെ പ്രസ്താവന ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്—1961 ജൂൺ 15-ാംന-യിലെ ആ പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ച രണ്ടുമാസത്തിനുള്ളിൽ ക്രൂരമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി ആ മതിൽ ഉയർന്നുവന്നുകഴിഞ്ഞു—പോട്ട്സ്ഡാം സർക്കിളിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടതും പോസ്റ്ററുകൾ, പശ്ചിമജർമ്മൻകാരുടെ ഉയരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

കൊറിയയിലെ 38-ാം സമാന്തരരേഖയും വിയറ്റ്നാമിലെ 17-ാം സമാന്തരരേഖയുംപോലുള്ള ഒരു പ്രതീകവും പരിണാമവുമാണീ മതിൽ എന്നും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തമ്മിലുള്ള മത്സരത്തിന്റെ ബീജരൂപമായ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന കേന്ദ്രമാണു ബർലിൻ എന്നുമുള്ളതാണു വസ്തുത. ഈ ഭാഗത്തും അല്പസ്വല്പം വിട്ടുവീഴ്ചാമനോഭാവമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ പശ്ചിമബർലിനും പൂർവ്വബർലിനുമിടയിൽ കൂടുതൽ സമ്പർക്കം സാധ്യമാകുമായിരുന്നു എന്നതിനു സംശയമില്ല. അങ്ങനെ ഈ മതിലിന്റെ ദ്രോഹസ്വഭാവം തെല്ലൊന്നു മയപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞേനെ. പക്ഷേ, അടുത്തകാലത്തെങ്ങും അതു സംഭവിക്കാനുള്ള സാധ്യത കാണുന്നില്ല. പൂർവ്വബർലിനിൽ എനിക്കു വഴികാട്ടിയായിരുന്ന ഡച്ചുകാരൻ പറഞ്ഞപോലെ, ‘‘അവിഭക്തജർമ്മനിയെന്നപോലെതന്നെ ഉദ്യോപ്യൻ ആശയ(അപ്രാപ്യവും അസാധ്യവുമായ കാര്യം)മായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട് അവിഭക്തബർലിനെന്നതും; പക്ഷേ, അങ്ങനെയങ്ങുപേക്ഷിച്ചുകൂടയാവുന്നൊരാശയമല്ലതാനും അതു.’’

ഗ്രാക് ഫർട്ട്, ആഗസ്റ്റ്, 22

ഇന്നു രാവിലെ ഞങ്ങൾ കൊളോണിൽനിന്നു ഗ്രാക് ഫർട്ടിലേക്കു പോയിരുന്നു; വിമാനത്തിലല്ല, കാനിൽ. ആട്ടോബാണിലൂടെ കാരോടിച്ചുപോകാനാവും ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് എന്നാണു ഡ്രൈവർ സങ്കല്പിച്ചത്. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ ഇരുപുറത്തുമുള്ള വനഭൂമിയും അതിവേഗം പായിച്ചുപോകുന്ന കാരുകളുടെ അനവസാനമായ നിരകളുമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാണാനുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല, ഞങ്ങൾക്കു്. അമേരിക്കയുടെ ഒരറ്റത്തുനിന്നു മറ്റൊരറ്റത്തേക്കു ‘ത്രൂ വേ’യിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ ഒരു വസ്തു കാണാതെയോണു കടന്നുപോകുന്നതെന്നു സ്റ്റീൻബെക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുതന്നെയാണു് ഇവിടെയും അവസ്ഥ. ആട്ടോബാണിലൂടെ പോകാതെ, റൈൻനദീതീരംവഴി കിടക്കുന്ന റോഡിലൂടെയാണു ഗ്രാക് ഫർട്ടിലേക്കു പോകുന്നതെങ്കിൽ, റോഡൊക്കെ മഴപെയ്തു തെന്നിത്തെറിച്ച്

കിടക്കുന്നകാരണത്താൽ വളരെ പതുക്കെയേ വണ്ടിവിട്ടു പോകാനാവൂ എന്നും, അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ ജനീവയിലേക്കുള്ള വിമാനത്തിന്റെ സമയത്തിന് അങ്ങ് ചെന്നു പറാൻ കഴിയാതെവന്നേക്കുമെന്നും ഡ്രൈവർ സൂചിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും, റൈൻനദിയുടെ മോഹനദൃശ്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുകയെക്കാൾ, വിമാനയാത്ര ഒന്നു തെറ്റിക്കുന്നതാവും ഭേദമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയത്.

കൊളോൺമുതൽ ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ട് വരെ റൈൻനദീതീരം വഴി നടത്തുന്ന സഞ്ചാരം, രണ്ടായിരം വഷത്തെ നീണ്ട ചരിത്രത്തിലൂടെയുള്ള പര്യടനമാണ്; അതിൽ ഒട്ടും കുറഞ്ഞ ഒരനുഭവമല്ല. കോളണി എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'കൊളോണിയാ' എന്ന ലത്തീൻവാക്കിൽനിന്നുത്ഭിച്ചതാണ് കൊളോൺ എന്ന സ്ഥലനാമം. ഇന്നു ജർമ്മനി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രദേശത്ത് റോമൻഭരണത്തിന്റെ വ്യാപ്തി അവസാനിക്കുന്നതു കൊളോണിലായിരുന്നു. എ. ഡി. 58-ലാണ് അഗ്രാപ്പീനാ ചക്രവർത്തിനിയിൽനിന്നു കൊളോണിന് അധികാരപത്രം ലഭിച്ചത്. കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ക്രൂരമായ ബോംബാക്രമണത്തിനിരയാവുകയാൽ ഭയങ്കരമായ നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഒട്ടേറെ ഏല്പ്ടുവെങ്കിലും, ഗോത്തിക്സ് ലിപികലയുടെ വിശിഷ്ടമാതൃകകളിലൊന്നായ അവിടത്തെ ഭദ്രാസനപ്പള്ളി അതൂതകരമാംവിധം രക്ഷപെട്ട് അന്യൂനമായി നിലനില്ക്കുന്നു.

കൊളോണിൽനിന്നു യാത്രതിരിച്ചു അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ബോൺനഗരത്തിലൂടെ കടന്നുപോയി. ബോൺനഗരം—കാസ്റ്റാ ബോണൻസിയാ എന്നാണ് അതിന്റെ ലാറ്റിൻരൂപം—റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിരോധനിരയിലെ സുപ്രധാനസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം പുലർത്താത്ത കുറ്റത്തിന് കാസ്യസ്, ഫ്ലോറൻഷ്യസ്, എന്ന രണ്ടു സൈനികരെ ഇവിടെവെച്ചു വധിക്കുകയുണ്ടായി. ബോണിനു പ്രസിദ്ധിക്കു മറ്റൊരവകാശമുള്ളത്, എ. ഡി. 1770-ൽ ഇവിടെയാണ് ബീഥോവൻ ഭൂലോകജാത

നായത്ത് എന്നതാണ്. ഇന്ന് ഇതു ജർമ്മനിയുടെ 'താല്ക്കാലിക തലസ്ഥാന'മാണ്. അവിഭക്തജർമ്മനിയെന്ന സ്വപ്നം സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നതോടെ തലസ്ഥാനം ബർലിനിലാക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യം ജർമ്മൻ ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക്കിനുണ്ടെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് താല്ക്കാലികതലസ്ഥാനമെന്നു പറഞ്ഞത്. ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മഹദ്ഭാരണമായൊരുവസ്ഥയാണ് പൂർവ്വജർമ്മനി വേർതിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നത്. അവരാഗ്രഹിക്കുമ്പോലെയൊന്നെങ്കിൽ, പിതൃരാജ്യത്തോടു ചേർക്കപ്പെടേണ്ടതായി ജർമ്മനിയുടെ മറ്റൊരു ശതകൂടെ വേറെ അതിർത്തിയിൽപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നുണ്ട്—യുദ്ധാനന്തരം പോളണ്ടിനോടു ചേർക്കപ്പെട്ട സൈലീഷ്യയും പോമറേനിയയും ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശം. പക്ഷേ, ഈ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ പ്രചരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പെങ്കിലും, രഷ്യയോടുള്ള പോളണ്ടിന്റെ ആശ്രയഭാവം കൂടുതൽ പ്രബലപ്പെടുക എന്നതാവും.

ബോണിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് അധികംനേരം കഴിയും മുമ്പ് ഞങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് എംബസിമന്ദിരം കടന്നുപോയി. ബ്രിട്ടീഷ് വിദേശകാര്യാലയത്തിലെ ഏകദേശം കാര്യശേഷിയുള്ള അംഗങ്ങളിലൊരാളാണെന്ന് ന്യൂഡൽഹിയിലും പില്ലാലും മോസ്കോവിലും വെച്ച് അടുത്തിടപഴകിയതിൽവെച്ച് എനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഫ്രാങ്ക് റോബർട്ട്സാണ് ഇപ്പോൾ ഈ എംബസിയിൽ ആഭ്യക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചേതോരമയായ ഇജിപ്ഷ്യൻ പത്നി സെല്ലായെയും സന്ദർശിക്കാൻ എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, എന്തുചെയ്യാം—ഞാൻ കൊളോണിലായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ബർലിനിലായിരുന്നു; ഞാൻ ബർലിനിലെത്തിയപ്പോഴേക്കു് അദ്ദേഹം ബോണിലേക്കു പോയ്ക്കിഴിഞ്ഞിരുന്നുതാനും.

ബോണിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് ഏതാനും മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ, ഡ്രാവൻഫെൽസ് അഥവാ ഡ്രാഗൺസ് റോക്ക് എല്ലാറ്റിനുമുയരെ തലപൊക്കിനില്ക്കുന്ന സപ്തപദ്യതപ്രദേശത്തെത്തി. അതേത്തുടർന്ന് മഹാനദിയായ റൈനിനെ പുണർന്നു ഞങ്ങൾ, പിന്നെ മെയിൻസ് വരെ

ആ ബന്ധം വിടാതെത്തന്നെ തുടന്നു. 'സുവണ്ണമെയിൻസ്' എന്ന് ഒരുകാലത്തു കേരവിപ്പെട്ടിരുന്ന ആ പട്ടണം 11 മുതൽ 13-ാം ശതകംവരെ പ്രതാപത്തിന്റെ ഉച്ചകോടിയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്ന ഹെസ്സാജവംശത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. റൈൻലാൻഡിലെ ഏറ്റവും പുരാതനവും പ്രസിദ്ധവുമായ സെൻറ് മാട്ടിൻസ് ദ്രോസനപ്പള്ളി അതിന്റെ അത്യുന്നതങ്ങളായ ആറു ഗോപുരങ്ങൾ കാട്ടി ആ പഴയകാലത്തേ ഐശ്വര്യപ്രതാപങ്ങളെ വിളംബരം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇന്നും വിരാജിക്കുന്നു. മറ്റൊരു പ്രധാനനഗരമായ കോബ്ളൻസിലൂടെയും ഞങ്ങൾ കടന്നുപോയി. മുന്തിരിക്ക പ്രസിദ്ധിനേടിയിട്ടുള്ള മോസൽനദി ഇവിടെ വെച്ചാണ്, ജന്മിപ്രഭുവിന്റെ ശയ്യാഗാരത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട മുശയായ കഷ്കകന്യകയെപ്പോലെ റൈനിലേക്ക് ഒഴുകിച്ചേരുന്നത്. റൈൻനദി പെട്ടെന്നു വെട്ടിത്തിരിഞ്ഞ് ഒരു കൊടുവളവു സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട്, ഐഫൽ, ഹാൻസ്റക്ക്, വെസ്റ്റർവാൾഡ്, റൂണെസ് എന്നീ ശൃംഖലിതപർവ്വതപംക്തിക്കിടയിലൂടെ വഴിയുണ്ടാക്കി കടന്നുപോകുന്നതും ഇവിടെവെച്ചാണ്. ഇവിടെമുതൽ റൈൻനദി ഭൂഗർഭവും ഗതാഗതത്തിനു ദുർലഭകരവുമായിത്തീരുകയാണ്; സ്വഗാനമാധുരിയാൽ അനവധാനശീലരായ നാവികരെ ആകർഷിച്ചു മുമ്പോട്ടുകൊണ്ടുപോയി അപകടത്തിലാക്കുന്ന അതിസുന്ദരിയും മതിമോഹിനിയുമായ ലോറേലായിയെ പറ്ററിയുള്ള ഒരിതിഹാസകഥ അതിൽനിന്നു രൂപംപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ലോറേലായി എന്ന ഉച്ചാരണമധുരമായ ആ പേരു കേൾക്കുമ്പോളുത്ഭവിക്കുന്ന സങ്കല്പത്തിൽനിന്ന് ഏറെ ഭിന്നമായ രൂപവും പ്രകൃതിയുമുള്ള, ലോരൂപിയും രൂക്ഷകർശവുമായ, ഒരുവലിയ പാറക്കെട്ടാണ് അത്.

മലഞ്ചെരുവുകളിലും സമതലഭൂമികളിലുംകൂടെയും, വന്യഭൂമികളിലൂടെയും മഹാകാനനങ്ങളിലുംകൂടെയും, ഫലവൃക്ഷത്തോപ്പുകളിലും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളിലുംകൂടെയും മൊക്കെ സമാധാനഭരതം വഹിക്കുന്ന ഒരു സന്ദേശവാഹകനെപ്പോലെ വളഞ്ഞും പുളഞ്ഞും ഒഴുകിപ്പൊയ്ക്കാണ്ടിരി

ക്കയാണു്, റൈൻനദി. എന്നിട്ടും, ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽ എക്കാലവും ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും അസ്വസ്ഥവും യുദ്ധോദ്യുക്തവുമായ പ്രദേശങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു റൈൻ ലാൻഡ്. പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ പാത്തും പതുങ്ങിയും നടക്കുന്നവരോ മുമ്പോട്ടു നടന്നടക്കുന്നവരോ ആയ ശത്രുക്കളുടെ ചലനങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തിയിലെ കടുംതൂക്കായ കുന്നിൻതലപ്പുകളിൽ ഉയർന്നിരിക്കുന്ന കാവൽഗോപുരങ്ങളെപ്പോലെ ഇവിടെ കാണപ്പെടുന്ന ട്രെയികും ഭൂഗർഭനിരങ്ങൾ—ചിലതു് രാജസംഭാവത്തോടെ ഏവരെയും വെല്ലുവിളിച്ചു നില്ക്കുന്നവയും, ചിലതു് ഒട്ടും തകരാറുണ്ടാത്തതും, പലതും തകർന്നുടങ്ങിയതുമാണു്—ഈ വസ്തുതയ്ക്കു് തെളിവാണ്. ജർമ്മനി പരസ്പരം വഴക്കടിക്കുന്ന പല സംസ്ഥാനങ്ങളായി വേർതിരിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന പഴയകാലത്തെ ക്രൂരമാംവിധം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നവയാണ് ഈ ഭൂഗർഭനിരങ്ങൾ. ഈ ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ അറുതിയുണ്ടായെങ്കിലും ആ സ്ഥാനത്തു് ലോകവ്യാപകമായ തോതിലുള്ള രാജ്യാന്തരയുദ്ധങ്ങളാരംഭിക്കയും അതിലും റൈൻ ലാൻഡിനു സുപ്രധാനമായ പങ്കു വഹിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. റൈൻനദിയെപ്പറ്റി പറയുന്നിടത്തൊക്കെ ജർമ്മൻ കാർ പുള്ളിംഗമുപയോഗിച്ചു പൗരഷം അധ്യാരോപിക്കുന്നതു് അതുതമല്ല.

വോൾഗാമാതാവുമായിട്ടാണു് കൂടുതൽ അടുത്തു വേഴ്സ്യു് എന്നിക്കു സംഗതിയായിട്ടുള്ളതു്. എങ്കിലും, റൈൻ പിതാവുമായും പരിചയപ്പെടാൻ സന്ദർഭം ലഭിച്ചതിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണു്. 'റൈൻപിതാവു്' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്നു വാസ്തവത്തിൽ പ്രാധാന്യമുണ്ടു്. ജർമ്മൻ അന്തരീക്ഷത്തെയും അവരുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തെയും പറ്റി പഠനംനടത്തിയിട്ടുള്ളവർ പുരുഷന്മാരുടെ രാജ്യമാണു് ജർമ്മനി എന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജർമ്മനിയിലെ പുരുഷന്മാർ അതെപ്പറ്റി നല്ലപോലെ ബോധവാന്മാരുമാണു്. ആധുനികജർമ്മനിയുടെ സംസ്ഥാപകനായ ബിസ്മാർക്കു്, റഷ്യാക്കാരെപ്പറ്റിയുള്ള കഠിനമായ പുച്ഛം രേഖ

പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് ‘ഒരു പെൺ വഴുജനത’യാണു് അവരെന്നാണു്—ഇന്നദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങനെ പറയാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു വേള ശങ്ക തോന്നുമായിരുന്നുവെന്നിരിക്കിലും. അച്ഛന്റെയും ഭർത്താവിന്റെയും അധികാരം ചോദ്യംചെയ്യാതെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന നാടാണു് ജമ്മുനി. ഭാര്യയെ പേടിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന പെൺകോന്തന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ ശേഖരിക്കുയാണു തന്റെ മുഖ്യവിനോദമെന്നു് ചീനദാൾ നികനായ ഹുഷീ ഒരിക്കൽ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വമ്പിച്ച കഥാശേഖരത്തിൽ ജമ്മുനിയും ജപ്പാനമൊഴികെ ലോകത്തിലെ എല്ലാ നാട്ടിൽനിന്നുമുള്ള കഥകളുണ്ടു്. ജമ്മുനി പുരുഷന്മാരുടെ നാടാകകൊണ്ടാണെന്നുവരുമോ അതിമാനുഷരെന്നു സ്വയം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന ഹിറു്ലറെപ്പോലുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ അന്നാട്ടുകാർ മുട്ടുമടക്കിപ്പോയതു്? അതുകൊണ്ടായിരിക്കുമോ, സ്റ്റീഫൻ ലീക്കോക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, ജമ്മുനിയിൽ പക്ഷികൾപോലും മരക്കൊമ്പുകളിൽ ക്രമംതെറ്റിക്കാതെ വരിയായിരുന്നു് ഒരു സംഘനേതാവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന്നുസരിച്ചു ഗാനാലാപം ചെയ്യുന്നതു്? പക്ഷേ, റൈൻനദീതീരത്തിന്റെ സൗന്ദര്യമകരണം എത്രയെങ്കിലും നകരാൻ ലഭിച്ച അവസരം പാഴാക്കിക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഇത്തരം ചിന്തകളിൽ വ്യാപൃതനാകുന്നതു വകതിരിവുകേടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. റൈൻലാൻഡിന്റെ നിസ്തലമായ സൗന്ദര്യവും മരണംവരെ പൊരുതിയും റൈൻപിതാവിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം പുലർത്താൻ ശ്രമിച്ച അന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ സ്വരാജ്യസ്നേഹവും മാത്രമേ—ആക്രമണമാണു് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിരോധതന്ത്രമെന്ന തത്വത്തെ അംഗീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കയാൽ യൂറോപ്പിന്നാകെയും ലോകത്തിന്നുതന്നെയും വിവരിക്കാനാവാത്തതോതിലുള്ള കൊടുംവിന ചിലപ്പോൾ അവർ വരുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും—ഞാൻ എന്നും സ്മരണയിൽ പുലർത്തുകയുള്ളു.

ജനീവാ, ആഗസ്റ്റ്, 23

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, പ്രസിഡൻറ് വോറോഷിലോവിന്റെ ഇൻഡ്യാസൺസ്കനവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരങ്ങളിൽ ഞാൻ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, കൽക്കട്ടായിലെത്തിയ അവസരത്തിൽ ഏതാനും മണിക്കൂർ നേരത്തേക്ക് അവധി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ മകൾ അമ്മിണിയെ കാണാൻ പോയാ. കൊച്ചിയിൽവെച്ചും അതുപോലെ മറ്റൊരു മകളുടെ—മാലതി—ഭവനത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ ഞാൻ അനുമതി നേടി. ബോംബെയിലെത്തിയപ്പോൾ, ഡമാസ്കസിൽനിന്നു് അപ്പോഴവിടെയെത്തിയ മൂന്നാമതൊരു മകളെ—മാലിനി—കാണാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെയോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ കസ്നെസോവ് പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ടു്; നാവികർക്കു തുറമുഖംതോറും ഭാര്യയുണ്ടു് എന്നു്. മിസ്റ്റർ മേനോനു തുറമുഖംതോറും പുത്രികളാണല്ലോ!” ഉടനെ വോറോഷിലോവ് ഒരു ഫലിതം തട്ടിമുളിച്ചു: “പുത്രികളെ കാണാൻതന്നെയാണീപ്പോക്കെന്നു നിങ്ങൾക്കെന്നു ഉറപ്പു്?”

ഞങ്ങളുടെ ഈ ഭൂപ്രദക്ഷിണയാത്രയിൽ സന്ദർശിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ പുത്രികളുണ്ടെന്നതിനുപുറമേ ജനീവായിൽ ഞങ്ങളുടെ പൗത്രി തിത്തുവുമുണ്ടു്. അവളവിടെയുണ്ടെന്നുള്ളതാണു ജനീവാ സന്ദർശിക്കാൻ ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ച മുഖ്യകാര്യം. അവളുടെ ഭർത്താവു് അവിടത്തെ നമ്മുടെ വൈസ് കോൺസലറായിരിക്കുന്ന ഗോപിനാഥാണു്. ഏതാണ്ടു് എന്റെ മട്ടിലുള്ള പാരമ്പര്യമൊക്കെത്തന്നെയാണു ഗോപിനാഥിനുമുള്ളതു്—ഓക്സ്ഫോർഡു്, ക്രൈസ്റ്റ്ചർച്ച്, ഡിക്ലൺറിസൺ വിദ്യാർത്ഥി, തുടങ്ങിയ പശ്ചാത്തലത്തിന്റെ പാരമ്പര്യം. യൂണിയൻ പബ്ളിക് സ്കൂൾസ് കമ്മീഷൻ നടത്തിയ വ്യക്തിപ്രഭാവപരിശോധനയിൽ, അടുത്തകാലത്തെങ്ങും അയാൾക്കു നല്കിയപോലെ അത്രയധികം മാർക്കു മറ്റൊർക്കും

നല്ലാനിടയായിട്ടില്ല. ഇന്നലെ അവരുടെ വിവാഹത്തിന്റെ പ്രഥമ വാഷികദിനമായിരുന്നു. അതു സംബന്ധിച്ചു ബത്തോളി ദമ്പതികൾ ജനീവാതടാകത്തിനഭിമുഖമായി ഉയർന്നിരിക്കുന്ന അവരുടെ രാജസംസ്ഥത്തിൽവെച്ച് ഒരു കുപ്പി ഷാംപേൻ പകുന്ന് വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്കു സർവ്വസൗഭാഗ്യങ്ങളും നേൺ ആശംസാപ്രസംഗം നടത്തുകയും, അവരെയും ഞങ്ങളെയും പ്രാമാണികരായവർക്കു പ്രത്യേകമായി ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള 'ഫിഫ്റ്റിഫിഫ്റ്റി' ക്ലബ്ബിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അതിവിശിഷ്ടമായ അത്താഴം നല്കി സല്ലരിക്കയും ചെയ്തു.

ഞങ്ങളുടെ തലമുറയിൽപ്പെട്ടവരേക്കാൾ വളരെയേറെ അവസരങ്ങളാണു തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ സേവിക്കുന്നവിഷയത്തിൽ ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാർക്കുള്ളത്. അക്കൂട്ടത്തിൽത്തന്നെ പറയട്ടെ, അവർക്കു കൂടുതൽ ക്ലേശിച്ചുപണിയെടുക്കേണ്ടതായിട്ടുമുണ്ട്. വരവുകൊണ്ട് എങ്ങനെ ചെലവു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാമെന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലലിനു തെല്ലും കാര്യമില്ലാതെ അന്തസ്സിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന പഴയകാലത്തെ ഐ. സി. എസ്സുകാരായ ഞങ്ങളെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ ഇന്നത്തെ ഐ. എ. എസ്സുകാർക്കും ഐ. എഫ്. എസ്സുകാർക്കും നിർഭാഗ്യവശാൽ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമാത്രം. വിദേശത്തു പണിയെടുക്കുന്ന നമ്മുടെ ജൂനിയർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വേലക്കാരെവെച്ചു ജീവിക്കാൻതക്ക വരുമാനമില്ല. ജീവിതച്ചെലവു വർദ്ധിച്ചതോതിൽ അവരുടെ വേതനം വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ആഹാരം പാകംചെയ്യുകമാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും പാത്രം കഴുകിയടുക്കുക തുടങ്ങിയ വിടുപണികൾപോലും അവരുടെ ഭാര്യമാർതന്നെ ചെയ്യണം. ഐ. എ. എസ്സിലും ഐ. എഫ്. എസ്സിലും അടിസ്ഥാനശമ്പളം ആരംഭത്തിൽ 350 രൂപയാണ്. നേരെ മറിച്ചു ഞാൻ ഉദ്യോഗമാരംഭിച്ചതുതന്നെ 600 രൂപാ ശമ്പളത്തിലാണ്. ഇന്നത്തേതിനെ അപേക്ഷിച്ച് അതിന്റെ ക്രയശക്തി അന്നു നാലിരട്ടിയായിരുന്നുതാനും. ഗോപിയുടെ പ്രായത്തിൽ തിരുപ്പത്തൂരിൽ സബ് കളക്ടറായിരുന്നു, ഞാൻ. അന്നു ഞങ്ങൾക്കു് ഒരു നാടൻപാചകൻ,

ഒരു ബട്ട്ലർ, ഡ്രൈവർ, ആയ, അടിച്ചതളിക്കാരി, ഭിന്നി, പങ്കാവലിക്കാരൻ എന്നിവർക്കു പുറമേ ഒരുപരം ചുവ്രാസികളും ശേവകത്തിനണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതൊക്കെ വെള്ളക്കാരന്റെ കാലം.—അത് എന്നെന്നേക്കുമായി പോയ്മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ. എങ്കിലും, ഒന്നു പറയാം. സാമ്പത്തികവൈഷമ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മനഃക്ലേശത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മോചനംനല്കാത്തപക്ഷം, ഭരണമണ്ഡലത്തിൽ കാര്യശേഷിയും ആത്മാർത്ഥതയും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടുവരാനിടയുണ്ടു്.

ഇവിടത്തെ നമ്മുടെ കോൺസൽ ജനറൽ ബാബുലൂക്കോസാണു്. ഐ. എഫ്. എസ്സിലെ വളരെ പ്രാപ്തനായ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കീഴിലാണു ഗോപിക പ്രവൃത്തിയെടുക്കാനുള്ളതു് എന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തുഷ്ടരാണു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രശസ്തമായ ഒരു സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കുടുംബത്തിലെ അംഗമാണദ്ദേഹം. ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തി വൈദ്യവിഷയത്തിൽ ഉന്നതബിരുദം നേടിയ ആദ്യത്തെ ഇൻഡ്യക്കാരിലൊരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയുടെ അച്ഛനാണു്. ബാബുവിന്റെ അമ്മയും ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു് ഉയർന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രബിരുദങ്ങൾ നേടിയിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും നാട്ടുരാജ്യത്തിൽ സർജൻ ജനറലിന്റെ പദവിയിലേക്കുയരാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏകവനിതയാണവർ. ബാബുവിന്റെ സഹോദരിയും വൈദ്യശാസ്ത്രബിരുദം നേടിയെങ്കിലും, ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ കുറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന വൈദ്യതപ്പകായിൽ തലമുടി ചുറ്റിപ്പോവുകയാൽ നിർഭാഗ്യകരമാംവിധം അപകടമരണത്തിനിരയായിത്തീരുകയാണുണ്ടായതു്. അടുത്തതന്നെ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ബാബുവിന്റെ ഭാര്യയും ആ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടുപോയതാണെങ്കിലും കഷ്ടിച്ചു മരണത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. വൈദ്യതവിശറിയിൽ തട്ടിയതിൽവെച്ചു് അവളുടെ വലതു കവിളിൽ ആഴത്തിൽ മുറിവേററതിന്റെ പാടു് ഇപ്പോഴും കാണാനുണ്ടു്. ആ പാടു് അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മാറ്റുവർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ അവളെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു; മുഖത്തു് ഇത്തരം പാടുണ്ടാക്കാൻവേണ്ടി

ആഫ്രിക്കൻ സ്ട്രീകൾ ബോധപൂർവ്വം മാംസം കുത്തിക്കീറാറുണ്ടെന്നതിന്നുദാഹരണമായി മോസ്സോവിൽ എൻറകാലത്തു സുഡാൻ പ്രതിപുരുഷനായിരുന്ന ഒസ്സാന്റെ പ്രതാപശാലിനിയാലുപതിയുടെ ഉദാഹരണം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഞങ്ങൾ വന്നെത്തിയ ദിവസംതന്നെ ലൂക്കോസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഹരമായ വസതിയിൽവെച്ചു ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഒരു അത്താഴസൽക്കാരം നടത്തി. വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമാണ് അതിഥികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. എൻറകളുടെ ഓക്സ്ഫോർഡിലുണ്ടായിരുന്ന രത്തൻ നെഹ്റു, (അടുത്തകാലത്താണ് സെക്രട്ടറി ജനറലായിരിക്കെ അദ്ദേഹം അടുത്തുണ്ടുപററിയത്.) ജനീവയിൽ ഇൻഡ്യൻ എംബസി ആരംഭിക്കുന്ന കാലത്തിനു മുമ്പ് അനുജിയുടെ ആതിഥേയരായിരുന്നിട്ടുള്ള ബന്റോളിദമ്പതികൾ, (ഇന്നും ഇൻഡ്യൻ സന്ദർശകർ അവരുടെ ഭവനത്തിൽ സ്വാഗതംതന്നെ) അടുത്തകാലത്തു അന്താദേശീയ തൊഴിൽകാര്യസംഘടന (I. L. O.)യിൽനിന്നു അടുത്തുണ്ടുവാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞ രാഘനാഥും നല്ലൊരിൻഡ്യക്കാരിയായി പരിവർത്തനപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഞ്ചുകാരി ഭാര്യയും, ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച നല്ല മനുഷ്യരിലൊരുവനെങ്കിലും പുരുഷപ്രാപ്തിയായശേഷം ജീവിതത്തിൽ ഏറിയപങ്കും രാജ്യഭ്രഷ്ടനായി കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്ന നാണനമ്പ്യാർ തുടങ്ങി എന്നിക്കേറവും അഭിമതരായ പഴയ സുഹൃത്തുക്കൾ പലരുമുണ്ടായിരുന്നു, അതിഥികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ. കാരണവന്മാർക്കു ഹിതകരമല്ലാത്ത ഒരു പ്രേമവിവാഹത്തിലേപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് 1919-ൽ യൂറോപ്പിലേക്കു കടന്നതാണ്, പിന്നെ അവിടെത്തന്നെ തുടരുകയാണുണ്ടായത്. അസാധാരണമായ അനേകം പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു. ഹിറാൾ അധികാരത്തിൽ വന്നതിനെത്തുടർന്ന് റൈസ്റ്റാസ്സ് തീവച്ചു കുററത്തിൽ പങ്കുണ്ടെന്ന ആരോപണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പലമാസക്കാലം തടവിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെൻ്റ് അംഗം

മായിരുന്ന വെഡ്ജ് വുഡ് ബെന്നിന്റെ ശ്രമഫലമായി അദ്ദേഹം മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടവെങ്കിലും ജർമ്മനിയുടെ അതിർത്തിക്കു പുറത്തുപോകാൻ നിബ്ബന്ധിതനായി അവിടെനിന്നു പ്രാഗിലെത്തി. അവിടെ പ്രശസ്ത സംസ്കൃതപണ്ഡിതനായ ലെസ്നി അദ്ദേഹത്തിൽ തല്പരനായിഭവിക്കയും സ്വന്തം മകനോടെന്നപോലെയുള്ള സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ ചൊരിയുകയും ചെയ്തു. 1939-ൽ ഹിറ്റ്ലർ ചെക്കോസ്ലോവാക്യായിൽ നടത്തിയ ആക്രമണം നേരിൽ കണ്ട ആളാണ് നമ്പ്യാർ. ഒറ്റ വെടിപോലും വയ്ക്കാതെ ചെക്കോസ്ലോവാക്യാ ഹിറ്റ്ലർ കീഴടങ്ങിയതും, ജർമ്മൻപട്ടാളക്കാർ അവിടെയെത്തി ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽത്തന്നെ അന്നാട്ടിലെ സ്രീകൾ അവരുടെയൊപ്പം നൃത്തം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരായതും കണ്ടിട്ട് നാണവിന്നു ഏറെ മനോഭംഗം തോന്നി. ചെക്കോസ്ലോവാക്യായിൽനിന്നു നാണപോർട്ടുഗലിലേക്കു കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, വീണ്ടും ജർമ്മനിയിൽ മടങ്ങിയെത്തി സുഭാസ് ചന്ദ്രബോസിന്റെ കൂടെ ചേരുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യ സഹായികളിലൊരാളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധം അവസാനിക്കുകയും ഇൻഡ്യ സ്വതന്ത്രരാജ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്ത കാലത്തു് അപകടകാരികളായ രാഷ്ട്രീയരാജ്യഭ്രഷ്ടരുടെ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യൻ പട്ടികയിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനത്താണ് നമ്പ്യാരുടെ പേർ പതിഞ്ഞിരുന്നത്. പക്ഷേ, ജവഹർലാൽനെഹ്റു അദ്ദേഹത്തെ മാതൃരാജ്യത്തിന്റെ വിദേശവകുപ്പിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. നയതന്ത്രസംബന്ധിയായ പല ജോലികളിലിരുന്നശേഷം ജർമ്മൻഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക്കിലെ ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡറായിരിക്കെ 1959-ൽ അടുത്തുണ്ടാവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന നാണവിനെ 'പത്മഭൂഷൺ' സ്ഥാനം നൽകി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് ബഹുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെത്തുടർന്ന് ജനീവായിൽ താമസമുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം പത്രലേഖകനെന്നനിലയിൽ ഇപ്പോൾ മിതമായ ഒരു സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ജനീവാ, ആഗസ്റ്റ്, 25

ജനീവായിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് ഉല്ലാസയാത്ര നടത്തുകയുണ്ടായി. ഒരു യാത്ര ലോസാനിലേക്കായിരുന്നു—സ്വിസർലാൻഡിലെ ദേശീയപ്രദർശനം കാണാൻ. സ്വിസർലാൻഡുകാരുടെ ജീവിത:സമ്പ്രദായം ചിത്രീകരിച്ചിരുന്ന മണ്ഡപമാണു് എന്റെ താല്പര്യത്തെ ഏറ്റവുമധികം ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചതു്. പല വസ്ത്രവിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരും പല ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾ ഒറ്റ ജനതയായി രൂപംപ്രാപിക്കയും അവരുടേതായ ഒരു പ്രത്യേകജീവിതസമ്പ്രദായം വളർത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു വാസ്തവത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു. രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളുടെ അഗ്നിയിൽപ്പെട്ട ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങൾ കരിഞ്ഞു ചാമ്പലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും, നിഷ്പക്ഷതാനയത്തിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുനില്പയാൽ ആക്രമണത്തിന്റെ അഗ്നിപരീക്ഷയ്ക്കു വിധേയമാകാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ സ്വിസർലാൻഡിനു കഴിഞ്ഞതും അതുപോലെതന്നെ ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുതയാണു്. പക്ഷേ, നിഷ്പക്ഷതാനയംകൊണ്ടുമാത്രം സുരക്ഷിതമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാമെന്ന വ്യാമോഹമൊന്നും സ്വിസർലാൻഡിനില്ല. “പ്രതിരോധത്തിനുള്ള ദൃഢനിശ്ചയമാണു് നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഉറച്ച അടിസ്ഥാനം.” എന്നു വലിയ അക്ഷരത്തിൽ ആലേഖനംചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു വിളംബരപത്രം പ്രദർശനസ്ഥലത്തു വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. മാത്രമല്ല, പ്രതിരോധസന്നാഹങ്ങളുടെ ഒരു പ്രത്യേകവിഭാഗംതന്നെ പ്രദർശനത്തിൽ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഈ വിഭാഗം വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടുവെങ്കിലും, എന്റെ ഒടിഞ്ഞ കാലിനു വേദനയനുഭവപ്പെട്ടതുടങ്ങിയതിനാലും, നമ്മുടെ കോൺസൽ പുരുഷോത്തമും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസ്കൃതചിത്തയായ പത്നി സുശീലയുംകൂടെ ഏപ്പാടാക്കിയിരുന്ന അത്താഴസൽക്കാരത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻപാകത്തിനു് അങ്ങങ്ങേണ്ടിയിരുന്നതിനാലും ഞങ്ങൾ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയാണു ചെയ്തതു്. മോസ്റ്റോ

വിൽ എന്റെ കീഴിൽ പരിശീലനം നേടിയ സമസ്തനായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനാണ് പുരുഷോത്തം.

ഇന്നലെ ഞങ്ങൾ ജനീവായിൽനിന്ന് 200 കിലോമീറ്റർ അകലെ പർവ്വതപാർവ്വത്തിലുള്ള ചന്ദോളിൻ എന്ന സുഖവാസകേന്ദ്രത്തിൽ പോയിരുന്നു. പീറ്റർ ഫ്ലെമിങ്ങ് 1935-ൽ ചൈനയിൽനിന്ന് ഇൻഡ്യയിലേക്കു കരമാർഗ്ഗം പഴയ തീർത്ഥാടകമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ മൈലാട്ടിനെ—എട്ടുവർഷങ്ങൾക്കുപുറം അതേ വഴിക്കുതന്നെ ഞാനും സഞ്ചരിക്കാനിടയായി—സന്ദർശിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു യാത്രയുടെ മുഖ്യലക്ഷ്യം. എല്ലാ ആ യാത്രയ്ക്കുമുമ്പ് റഷ്യൻ അധികൃതരുടെ അറിവുകൂടാതെ മദ്ധ്യേഷ്യയിലൊട്ടാകെ ഒരു പര്യടനം നടത്തിയിരുന്നു; അതെപ്പറ്റി 'റോസ്സ് തുർക്കിസ്ഥാനിൽ' എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം ഇൻഡ്യയിൽവന്ന പാർക്കാനിടയായിട്ടുള്ള എല്ലാ, രമണമഹാഷിയുടെ മാന്ത്രികാകർഷണത്തിന്നധീനയാവുകയും ആവഴിക്കു് ഇൻഡ്യൻ നാഗരികരുടെ കാതലായ അംശം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ചന്ദോളിനിലുള്ള ഒരു ഷാലേയിൽ (മരംകൊണ്ടു തീർത്ത ഗ്രീഷ്മകാലവസതി) പ്രശാന്തമായ ഏകാന്തജീവിതം നയിക്കുകയാണ്. ഈ ഭവനത്തിന്റെ ബാൽക്കണിയിൽനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ അനശ്വരഹിമകിരീടമണിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന മാറ്റർഹോൺ കൊടുമുടിയുടെ മോഹനദൃശ്യം ഞങ്ങൾക്കു തെളിഞ്ഞുകാണാമായിരുന്നു. ആണ്ടിലൊരിക്കൽ സ്വിസർലാൻഡുകാരുടെ ഒരു സന്ദർശനസംഘത്തെ ഇൻഡ്യയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി വടക്കു നീപ്പാൾ മുതൽ തെക്കു മധ്യവരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കാണിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടുവരിക, എല്ലാ പതിവായിട്ടുണ്ട്. സമയത്തിന്റെ ഏറിയപങ്കും ഏഴത്തിലും വായനയിലും ധ്യാനത്തിലും ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടാണ് ചന്ദോളിനിൽ എല്ലാ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. അവരുടെ കളിമുറിയിൽ കടന്നു നോക്കിയപ്പോഴാണ് എന്റെ ഒരു ദൗർബല്യം—ഉദരശുദ്ധീകരണവേളയിലെ ഏകാന്തസൗഖ്യത്തിൽ പുസ്തകം വായിക്കുന്ന സ്വഭാവം—എല്ലായ്ക്കുമുണ്ടെന്നു

കണ്ടുപിടിച്ചത്; ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നതരം പുസ്തകങ്ങളല്ല അവരെ ആകർഷിക്കുന്നതെന്നുമാത്രം. അവിടെ ഒരു പീഠത്തിന്മേൽ ജോയൽ ഗോൾഡ്സ്റ്റീന്തിന്റെ 'A Parenthesis in Eternity' എന്ന പുസ്തകവും 'Hermes: Recherches sur l'expérience spirituelle' എന്ന മാസികയുമാണ് കാണപ്പെട്ടത്.

'നാഗരികത'യുടെ കടന്നാക്രമണംമൂലം പശ്ചാത്തപ്രദേശത്തെ ചെറുഗ്രാമമായ ഈ ചന്ദോളിനിലെ ജീവിതംപോലും അഗാധമായി അലോസരപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ട് എന്നിങ്ങനെ വളരെ ഖേദംതോന്നി. സ്വപൂർവ്വികന്മാർ നൂറുനൂറു വർഷങ്ങളായി ചെയ്തുവന്നിരുന്നതുപോലെ ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യാനാകട്ടെ, കന്നുകാലികളെ സംരക്ഷിക്കാനാകട്ടെ, ഗ്രാമത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാർ—ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും—ഇപ്പോൾ തയ്യാറില്ല; ഭൂമിയൊക്കെ തരിശുകിടക്കുകയാണ്. ആളുകൾ പട്ടണങ്ങളെയും വ്യവസായശാലകളെയും തേടി പോയിപ്പോയി, ഗ്രാമത്തിലെ ജനസംഖ്യ ഇപ്പോൾ നൂറിൽ താഴെയായി കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അനുകമ്പാഹരായി അവശേഷിക്കുന്ന അപ്പൂർവ്വം ജനങ്ങളുടെ ഏക ആനന്ദമാഗ്ഗ് റ്റാക്ഷാമദ്യപാനമാണ്. അവരുണ്ടാക്കുന്ന വീഞ്ഞു് ഞങ്ങൾ സസന്തോഷം രുചിച്ചുനോക്കുകയുണ്ടായി. സുഹൃത്തുക്കളെയും സന്ദർശകരെയുമൊക്കെ അവർ സ്വീകരണമുറിയിലല്ല സ്വീകരിക്കുക; അങ്ങനെയൊന്നു അവർക്കില്ലതാനും. "മനുഷ്യൻ മദ്യത്തെ അകത്താക്കുന്നു, പിന്നെ മദ്യം മദ്യത്തെ അകത്താക്കുന്നു, ഒടുവിൽ മദ്യം മനുഷ്യനെ അകത്താക്കുന്നു" എന്ന പഴയ ആപ്തവാക്യത്തെ ഉദാഹരിക്കുമാറു കൂടിച്ച് കുതിമറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടാറുള്ള മദ്യശേഖരത്തിന്റെ അറയിലാണ് സ്വീകരണമൊക്കെ. ഫലമോ, പശ്ചാത്തപ്രദേശത്തെ ആരോഗ്യസന്ദായകമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിച്ചിട്ടും അവർക്കു് അകാലമരണമേല്പട്ടു്.

ഞാനും എല്ലായ്പ്പോഴുംതമ്മിൽ സംസാരിച്ചിരുന്നതിനിടയിൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനെപ്പറ്റിയും പറയാനിടയായി. അദ്ദേഹത്തെ നല്ല പരിചയമായിരുന്നു, എല്ലായ്പ്പോഴും. എല്ലായ്പ്പോഴെയൊപ്പം ഇൻഡ്യയിൽ സന്ദർശനത്തിനെത്തിയി

രുന്ന കോടീശ്വരൻ അതുതപ്പെട്ടപോയി, അവരെല്ലാം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലായെ മാത്രം തന്റെ ഒപ്പം ചായ കഴിക്കാൻ നെഹ്റു ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ പിറന്നാളിന്റെ അന്നാണിതു സംഭവിച്ചത്— 1963 നവംബർ 14-ാംന. പലക്കും ഹസ്തദാനംചെയ്തും രണ്ടായിരത്തോളം സ്കൂൾകുട്ടികളുടെ കൂടെ കൂടി കളിച്ചും അല്പം ക്ഷീണിതനായിരുന്നതൊഴിച്ചാൽ യാതൊരു തകരാറും തോന്നുമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടാൽ.

ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരുന്നതിനിടയിൽ, മേഘാവരണത്തിൽനിന്നു മുക്തമായ മാറ്റർഹോൺ കൊടുമുടി, അതിന്റെ സർവ്വപ്രതാപത്തോടും ഭംഗിവിശേഷത്തോടുംകൂടി തെളിഞ്ഞുകാണായി. ഈ കാഴ്ച ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനെ എത്രയധികം സംപ്രീതനാക്കുമായിരുന്നില്ല! നെഹ്റുവിന്റെ ആത്മാവിനെത്തന്നെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്ന വാൾട്ടർ ദി ലാ മറേയുടെ വരികൾ ആത്മകഥയിൽ അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ എല്ലായും ഞാനും അനുസ്മരിച്ചു:

“സാന്ധ്യ കങ്കമ ബന്ധുരശോഭയിൽ
ശാന്തമോഹനമിശ്ശൈലപംക്തികൾ
എങ്കിലുമവ ശക്തരാകണ്ടക—
ദുഗ്ഗമങ്ങളാണൊപൽസമുദ്ധവു.
എന്നിട്ടുമെൻ മിഴിയിലിരുന്നുകൊ—
ണ്ടേന്റെയാത്മാവു പാരം കൊതിക്കയാം.
സങ്കടഹരമാമാ ഹിമങ്ങളിൽ
ശങ്കിയാതെ കളിച്ചുപുള്ളുവാൻ.”

249669

53342

U8:1:N6

32-K6-2

4 ബൽഗ്രേഡ്

ബൽഗ്രേഡ്, ആഗസ്റ്റ്, 26

കഴിഞ്ഞ മൂന്നുമാസക്കാലം യാത്രനടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെ തോന്നിയത് ജനീവായി വിമാനത്തിലെ അനുഭവം.

MUL

249669

ത്തിൽ പറന്നു പറിച്ചയിച്ചിരുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ വളരെ പതുക്കെപ്പറക്കുന്ന പഴയതരം വിമാനത്തിൽ പോകേണ്ടിവന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, അതു വളരെ താണു പറക്കുകയും, അനാവശ്യമായി ബേസിലിൽ യാത്ര മുടക്കി താമസംവരുത്തുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും, അങ്ങനെ വന്ന നഷ്ടം മറ്റൊരുതരത്തിൽ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു എന്നു സമാധാനപ്പെടാം. കാരണം മോണ്ട് ബ്ലാങ്കിന്റെയും മാറർഹോണിന്റെയും മോഹനദർശനമാസ്വദിക്കാൻ അതുമൂലം സാധിച്ചു. സ്വിസ് ജനതയ്ക്ക് അവരുടെ ആൽപ്പ് പർവ്വതനിരയെപ്പറ്റി വലിയ അഭിമാനമാണുള്ളത്; അതു സ്വാഭാവികവുമാണ്. പക്ഷേ, അവരിലാരെങ്കിലും വല്ല കൊടുമുടിയുടെയും കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിനു പതിനായിരം അടിയിലധികം ഉയരമുണ്ടെന്ന് ഉററംകൊള്ളുമ്പോഴൊക്കെ, സ്വമാതാപിതാക്കളെ അമ്പരപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടു ലൂക്കോസിന്റെ മക്കളായ മീളായും തമ്പിയും കൂസലില്ലാതെ തട്ടിവിടും: 'അത്രേയുള്ളോ! ഞങ്ങൾ അതിനെക്കാളൊക്കെ എത്ര വിശേഷപ്പെട്ട ഗണ്ടൻകൊടുമുടികൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു!' എവറസ്റ്റ് കൊടുമുടിയുടെ ചുവട്ടിലുള്ള ഖട്വാലാണു ഇവിടെ വരുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് അവർ പാർത്തിരുന്നത്.

മ്യൂണിക്കിൽനിന്നു ബർഗ്രേഡിലേക്ക് ഒരു യുഗോസ്ലാവിയൻ വിമാനത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ യാത്രചെയ്തത്. പോകുംവഴി വിമാനം സാഗ്രബിൻ ഒന്നു യാത്രമുടക്കുകയുമുണ്ടായി. പൂർവ്വദിക്കിലാണ് ഞങ്ങളെത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്ന വിചാരമുദിച്ചിരിക്കത്തക്ക കാര്യങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അനുഭവപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. സാഗ്രബിലെ ലാവറ്ററികൾക്കു സ്വിസ് ലാൻഡിലെ ലാവറ്ററികളിൽ കാണപ്പെട്ട അലയകിടസ്വച്ഛതയുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വിസ് ലാൻഡിലെ ലാവറ്ററികളിൽ വിസജ്ജനകൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ ഏതാണ്ടു വലിയ പാതകമാണു നാമനുഷ്ഠിക്കുന്നതെന്നാണു തോന്നിപ്പോവുക; അത്ര ഭംഗിയും സ്വച്ഛതയുമാണവയ്ക്ക്. പക്ഷേ, ഭൂമിമാതാവിന്റെ നിമ്ലമുഖത്തുതന്നെ വിസജ്ജനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാൻ നമ്മുടെ ആളുകളിൽ പലർക്കും

തെല്ലും കൂസലില്ലെന്നിരിക്കെ ഇതിനെപ്പറ്റിയൊക്കെ വല്ലതും അഭിപ്രായം പറയാൻ നമുക്കുണ്ടാവുകാശം?

യൂഗോസ്ലാവിയൻ വിമാനങ്ങളിലെ ആതിഥേയീകരണം പാശ്ചാത്യനാടുകളിലെ ആതിഥേയീകളിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്ന ആ എലിസബത്ത് ആഡ്ൻമാതൃകയിലുള്ള പരിഷ്കാരവും മേനിമിനുക്കുവുമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ കരേളയുടെ പ്രായമായവരും കൂടുതൽ കാരണശാലിനികളുമായിരുന്നു. ആകാശചാരികളായ മഹാരാജാക്കന്മാരെ പരിചരിക്കുന്ന ഗന്ധർവ്വകന്യകകളല്ലവർ. സൗഹൃദപൂർവ്വം യാത്രക്കാരുടെ സൗകര്യങ്ങളുന്മേലായിട്ടു നടത്തിക്കൊടുക്കുന്ന സവികളെപ്പോലെയാണവർ പെരുമാറിയിരുന്നത്.

ബൽഗ്രേഡിലെ അന്തരീക്ഷം പാശ്ചാത്യനാടുകളുടേതിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, മോസ്കോവിലേതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ശാബ്ദത്ത് ആചരണത്തോടുള്ള ഒരു സൗജന്യമെന്നിലയിൽ ഇവിടെ കടകളെല്ലാം ഞായറാഴ്ച അടച്ചിടുകയാണു പതിവെന്നിരിക്കെ, മോസ്കോവിൽ ഞായറാഴ്ചയ്ക്കുപകരം തിങ്കളാഴ്ചയാണ് കടകൾ അടച്ചിട്ടേക്കാറ്. ശാബ്ദത്ത് മനുഷ്യനുവേണ്ടി, എന്നല്ലാതെ മനുഷ്യൻ ശാബ്ദത്തിനുവേണ്ടിയല്ല, എന്നുപറഞ്ഞ യേശുക്രിസ്തു ഒരുവേള റഷ്യാക്കാരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ അസാംഗത്യമൊന്നും ദർശിച്ചില്ലെന്നുവരാം. കാരണം, മനുഷ്യർക്ക്—പ്രത്യേകിച്ചു സ്ത്രീകൾക്ക്—അങ്ങാടിയിൽ പോയി വല്ലതുമാക്കെ വാങ്ങാൻ കൂടുതൽ സൗകര്യപ്പെട്ട ദിവസം ഞായറാഴ്ചയാണ് എന്നതിന്നു സംശയമൊന്നുമില്ല. മദ്ധ്യപൂർവ്വേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ ബൽഗ്രേഡിലും 7.30 A.M. മുതൽ 2 P.M. വരെയാണ് ആഫീസുകളിലെ ജോലിസമയം. രാവിലേമുതൽ ഒറയടിക്കു കരേണേരും പണിയെടുത്തിട്ട് മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനപ്പുറം വിശ്രമിക്കുന്നതാണ് യൂഗോസ്ലാവിയയിലെ പതിവ്. ഇക്കാര്യത്തിലും സ്ലാവിന്റെ കാലത്തെ മോസ്കോവിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് ബൽഗ്രേഡ്. അന്ന് മദ്ധ്യാഹ്നത്തോടുത്തു പണിയാരംഭിച്ച് രാത്രി വളരെ വൈകുന്നതുവരെ തുടച്ചുയായിരുന്നു ജോലിചെയ്യുന്ന പതിവ്.

വാൺ മോസ്സോവിലെ ആഫീസുകളിലുണ്ടായിരുന്നത്. ആഫീസ് ജോലി രാവിലേ ഒമ്പതിനോ ഒമ്പതരയ്ക്കോ ആരംഭിച്ച് വൈകിട്ട് അഞ്ചിനോ അഞ്ചരയ്ക്കോ സമാപിപ്പിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായം മോസ്സോ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല.

പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ണിയായി വർത്തിക്കുന്ന നാടെന്ന യുഗോസ്ലാവിയായുടെ നിലപാടിനനുയോജ്യമാംവിധം, വ്യാപാരശാലകളിൽ ചിലതിന്റെ പേര് സ്ലാവ് ലിപിയിലും മറ്റു ചിലതിന്റേതു് ലത്തീൻ ലിപിയിലുമാണ് ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം എനിക്കു ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മോസ്സോവിലാണെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം സ്ലാവ് ലിപിയിലല്ലാതെ എഴുതിവെക്കില്ല. 1952-ൽ ഞാൻ മോസ്സോവിലെത്തിയപ്പോൾ, അന്നവിടെ ഉപദേശ്യവായിരുന്ന ഗുൺദേവിയായ എനിക്കു് ആദ്യമായി പറഞ്ഞുതന്ന കാര്യങ്ങളിലൊന്നു് 'Pectopali' എന്നതിന്റെ ഉച്ചാരണം 'റസ്സോറാൻ' എന്നാണെന്നും 'റസ്സോറൻ' എന്നാണ് ആ വാക്കിനു് അർത്ഥമെന്നും ഉള്ളതാണ്. 1955-ൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പര്യടനം നടത്തിയിരുന്നപ്പോൾ, നാടുന്നീളെ ഒട്ടധികം ബാനറുകൾ വലിച്ചുകെട്ടിയിരുന്നതിലൊന്നും 'HEPY' എന്ന വാക്കു കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. 'എന്താണീ 'HEPY' എന്നുവെച്ചാൽ?' എൻ. ആർ. പിള്ള എന്നോടു ചോദിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ അടുത്തുതന്നെ നിന്നിരുന്ന നെഹ്റു ചിരിച്ചുപോയി. സ്ലാവ് ലിപിയിൽ H, P, Y, എന്നീയക്ഷരങ്ങൾക്കു യഥാക്രമം N, R, U, എന്ന ഇംഗ്ലീഷക്ഷരങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാണുള്ളതെന്നതിനാൽ 'HEPY' എന്നെഴുതിയിട്ടുള്ളതെല്ലാം NE(H)RU (നെഹ്റു) എന്നാണ് വായിക്കേണ്ടതെന്നറിയാൻമാത്രമുള്ള റഷ്യൻഭാഷാപരിചയമുണ്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിനു്.

ഞാൻ താമസിക്കാനിടയായിട്ടുള്ളതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചേതോഹരമായ ഭവനമാണ് ഇവിടത്തെ എംബസിമന്ദിരം. മനോഹരമായ ഒരാരാമത്തോടുകൂടിയ ഈ ഭവനം അലങ്കാരപ്രൗഢിയും ധാടിയുമിയന്നതെങ്കിലും, ഹൃദയഹാ

രിയായിരിക്കുന്നു. സെർബിയായുടെ പ്രസിഡൻറായിരുന്ന പച്ചീക്കിന്റെ മകൻ സുഖവാസകേന്ദ്രമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നതാണ് ഒരുകാലത്തു് ഇതു്. സരാജെവോവിൽ പൊട്ടിയ ഒരു വെടിയാണ് ഇരുനൂറുകുറേ ജനങ്ങളുടെ ജീവനപഹരിക്കയും, ജർമ്മൻ, റഷ്യൻ, ഓട്ടോമാൻ, ആസ്ട്രോ-ഹംഗേറിയൻ എന്നീ നാലു പുരാതനരാജവംശങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണനാശത്തിൽ പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ നാനിയായി മുഴങ്ങിയതു്. ആ വെടിവച്ചവനെ ഒരു വിമോചകനായിട്ടാണു യൂഗോസ്ലാവിയാക്കാർ കരുതുന്നതു്. അയാളുടെ ചിത്രം കലാമെക്ദാൻ മ്യൂസിയത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു് അന്നജി കാണുകയുണ്ടായി.

നമ്മുടെ അംബാസഡർ ടോം മണിയുടെ അതിഥിയായിട്ടാണ് എന്റെ ഇവിടത്തെ താമസം. പക്ഷേ, അദ്ദേഹമിപ്പോൾ ഇവിടെയില്ല. എന്നെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രോഗംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനും പിടിപെട്ടിരിക്കയാൽ അതിനുള്ള ചികിത്സയിലേപ്പെട്ടു് ഒരു സ്നാനചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിൽ പോയി താമസിക്കയാണദ്ദേഹം. അടുത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു സാഗ്രബിലെ ദേശീയപ്രദർശനത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ അങ്ങോട്ടും, —അവിടത്തെ ഇൻഡ്യൻവിഭാഗം പ്രദർശനസ്ഥലത്തെ വിവിധ ഇനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട ഇനങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നു കേട്ടു—തുടൻ്റ, ഗ്രീസിലെ രാജാവിന്റെ വിവാഹത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ ആതൻസിലേക്കും, പിന്നെ ചേരിചേരാറാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ കെയ്റോവിലേക്കും പോകാനുള്ളതാണ്. അംബാസഡറുടെ ജോലി 'ഊണം കഴിഞ്ഞു തുണംചാരി ഇരിക്കാ'വുന്നതരം 'സുഖിമാൻ' പണിയല്ലെന്നു നിശ്ചയം.

ആരും സ്ഥലത്തില്ലെങ്കിലും, കുററമററ ഒരാതിമേയനാണ് ടോം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനവും (മദ്യശേഖരത്തിന്റെ അറയുൾപ്പെടെ), കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, സ്വന്തം കാറു്, ഔദ്യോഗിക ഡ്രൈവറുമൊക്കെയുൾപ്പെടെ സർവ്വവും എന്റെ സ്വതന്ത്രമായ ഉപയോഗത്തിനു് ഒഴിഞ്ഞുതന്നിരി

ക്കുന്നതായിട്ടാണ് എനിക്കദ്ദേഹമെഴുതിയിരുന്നത്. യുഗോസ്ലാവിയായിൽ ധാരാളം പഴകിയിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറി ഓം പ്രകാശം പണിയും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും സന്തോഷപുരസ്സരം ചെയ്തതന്നുകൊള്ളും; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇൻഡ്യൻ ഭൃത്യന്മാരായ മുത്തുവും ഖലീലും കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷമായി അദ്ദേഹത്തെ സേവിച്ചുവരുന്നവരും പരമാവധി വിശ്വസ്തമാണ്; ഞങ്ങളുടെ വസത്രങ്ങൾ കഴുകി വൃത്തിയാക്കി ഇസ്രീക്കിട്ടതരുന്നതും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുഗോസ്ലാവ് വേലക്കാരി ചെയ്തുകൊള്ളും; എംബസിയാരംഭിച്ചകാലം മുതൽ അവിടെ ഡ്രൈവറായിരിക്കുന്ന അസീം വളരെ മര്യാദക്കാരനാണ്; അയാളെ ഞങ്ങൾക്കു വഴികാട്ടിയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. ഇങ്ങനെ എല്ലാ അംഗത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെത്തിയിരുന്നു, ഞങ്ങളെ കത്തുമുഖേന സ്വാഗതം ചെയ്യുമ്പോൾ.

അസീം എനിക്കിപ്പോൾ വഴികാട്ടി മാത്രമല്ല, സഹത്തും ഉപദേഷ്ടാവും കൂടെയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ പേരു കേട്ടിട്ടു തെല്ലൊരു ശങ്കയോടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു: മുസ്ലീമാണോ എന്ന്. അതെയെന്നയാൾ പറഞ്ഞു. മുസ്ലീങ്ങൾ അധികമായി അധിവസിക്കുന്ന ബോസ്നിയായിലാണ് അയാളുടെ വീട്. അയാൾക്കു പക്ഷേ, കൊറാനിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളൊക്കെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ നേരമില്ല. അയാൾ പള്ളിയിൽ പോവുകയോ ദിവസം അഞ്ചുനേരം വീതം പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ഒന്നും ചെയ്യാറില്ല. മുറയ്ക്കു പള്ളിയിൽ പോകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയൊക്കെ മാത്രമല്ല, വെളുക്കെ ചിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ആളുകളുടെ പുറത്തു കാര കത്തിക്കുവരുന്ന പലരേയും അയാൾക്കറിയാം. അത്തരം മനുഷ്യരുമായി അയാൾക്കിടപാടു വേണ്ട. “എന്റെ ജോലി നന്നായിട്ടു ചെയ്യുക, ആടും ദോഷം ചെയ്യാതിരിക്കുക, എന്റെ കഴിവിൽപ്പെട്ട ഗുണങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കു ചെയ്തുകൊടുത്തേക്കുക, അത്രയൊക്കെയേയുള്ളൂ എന്റെ മതം.” അയാൾ പറഞ്ഞു.

മതത്തോടുള്ള അസീമിന്റെ സമീപനം, പെട്ടെന്നു

തന്നെ അയാളും ഞാനും തമ്മിൽ ഒരുത്തബന്ധം സൃഷ്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. വളരെ ഹൃദയാലുവും തരളചിത്തനുംകൂടെയാണു ധാര. യൂറോപ്പ്യാവിയായിലെ നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ അംബാ സഡറായിരുന്ന രാജേശ്വർ ദയാലിനെപ്പറ്റി ആരാധന യോളംതന്നെ പോന്ന ബഹുമാനവും, അങ്ങേയറ്റത്തെ സ്നേഹവുമാണു ധാരകളുള്ളത്. സ്വന്തം അമ്മ മരിച്ച അവസരത്തിൽപ്പോലും, ബൽഗ്രേഡിൽനിന്നു രാജേശ്വർ വിട്ടു പോയ അവസരത്തിലെന്നപോലെ താൻ വാവിട്ടു നില വിളിച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നാണ് അധാര പറഞ്ഞത്. രാജേശ്വറിനെ യൂറോപ്പിലെവിടെയെങ്കിലും നിയമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ ശമ്പളം പറ്റാതെ പണിയെടുക്കാനും താൻ തയ്യാറായേനെ എന്നു ധാര പറഞ്ഞു; ആഹാരംമാത്രം കിട്ടിയാൽമതി. രാജേശ്വറിന്റെ പത്നിയേയും, അവളും അവളുടെ സഹോദരിയും ചേർന്നു ബൽഗ്രേഡിൽ നടത്തിയിരുന്ന സദിരകളെയുംപറ്റി പറയുമ്പോഴും വലിയ ആദരാഭിനന്ദനങ്ങളാണ് അസിം പ്രകടിപ്പിച്ചത്.

അസീമിനെക്കാരും നല്ലൊരു വഴികാട്ടിയെ കിട്ടുക എളുപ്പമല്ല. ബൽഗ്രേഡിലും പരിസരങ്ങളിലും നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരക്കിട്ട ആധുനികമന്ദിരനിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെ ഏറെ ഉത്സാഹത്തോടെ ഞങ്ങൾക്കു ധാര കാട്ടിത്തന്നു. ഡാനൂബും റ്റാവായും സന്ധിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു പ്രകൃതിമനോഹരമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പഴയ നഗരത്തിലേക്കു വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്നു കിടക്കുന്ന വഴിയുടെ ഇരുപുറത്തുമായി ഒരു പ്രദേശം മുഴുവൻ നിറഞ്ഞു ന്യൂഡൽഹിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുമാറു ന്യൂ ബൽഗ്രേഡ് എന്ന പേരിൽ ഒരു മഹാനഗരം ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുവാൻ. ന്യൂബൽഗ്രേഡിൽ പല നിലകളായി ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളതിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയതു് 24 നിലയിൽ പണിതീർത്തുവരുന്ന പാട്ടി കേന്ദ്രകാര്യാലയമന്ദിരമാണ്.

ബൽഗ്രേഡിന്റെ മറ്റൊരുഭാഗം മുമ്പു വന്നുമായിക്കിടന്നിരുന്നിടത്തേ നില്ക്കുന്നതസ്വഭാവമായ ഭൂമിയിൽ ഗോൾഫ് കളിക്കുള്ള സ്ഥലമൊരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കളി

യുഗോസ്ലാവിയാക്കാക്സ് പുത്തനാണെന്നിരിക്കിലും കായികവിനോദങ്ങളിൽ അതീവ തല്പരരായ അന്നാട്ടുകാർ വളരെ ഉത്സാഹത്തോടെ ഇതും പരിശീലിച്ചുവരികയാണ്. ഗ്രീഷ്മകാലത്തു കുട്ടികളുടെ ക്യാമ്പുനടത്താനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും, ഒരു ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണശാലയും സൈനികഅക്കാദമിയുമൊക്കെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടത്തെ വനഭൂമിയിലാണ്. യുഗോസ്ലാവിയായിലെ പട്ടാളം എല്ലാ അത്മത്തിലും ശരിക്കു ജനകീയപട്ടാളംതന്നെയാണെന്നാണ് നമ്മുടെ അവിടത്തെ മിലിട്ടറി അററാഷ്യകളിൽ സെൻ പറഞ്ഞത്. അവർ ജനങ്ങളുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്നു—ഇൻഡ്യൻ പട്ടാളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇനിയും വളർന്നുവന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രവണത.

നഗരത്തിൽത്തന്നെയും, പഴയ കെട്ടിടങ്ങൾ പൊളിച്ചുമാറ്റുകയോ പുതുക്കിപ്പണിയുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ്, എവിടെനോക്കിയാലും. 65000 പേർക്കിരിക്കാവുന്ന പഴയ സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് 125000 പേർക്കിരിക്കാവുന്ന പുതിയ സ്റ്റേഡിയം പണിതീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യുഗോസ്ലാവിയായിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പഴയ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു കലെയല്ലാതെ—ആ കൊട്ടാരത്തിലാണ് ബൽഗ്രേഡ് സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ റെഹ്റുവിനെ പാപ്പിച്ചിരുന്നത്—ആരുടെയും ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുമാറുള്ള വലിപ്പത്തിലും ഭംഗിയിലും 'വൈറ്റ് പാലസ്' ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. ബൽഗ്രേഡിൽനിന്ന് ഇരുപതു കിലോമീറ്റർ അകലെയൊരു കുന്നിൽ പണിതീർത്തിട്ടുള്ള 'അവിദിതസൈനിക'ന്റെ സ്മാരകമാണ് മറ്റൊന്നിനെക്കാളും ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നത്. മെസ്സോവിക്ക് എന്ന മഹാശിഥിലിയാണതു സംവിധാനംചെയ്തത്. യുഗോസ്ലാവിയായുടെ ആറു മുഖ്യഘടകങ്ങളായ സ്ലോവേനിയ, ക്രോഷ്യാ, മോണ്ടിനിഗ്രോ, മാസിഡോണിയ, ബോസ്നിയ എന്നിവയെ പ്രതിനിധാനംചെയ്തുകൊണ്ടു ശുക്ലശിലാനിർമ്മിതവും രാജസഭാവയുക്തവുമായ ആറു സ്തൂപങ്ങളും ആ ശവകുടീരത്തിനു കാവൽനില്ക്കുന്നു. ആ പ്രതിമകളോരോന്നിനും പന്ത്രണ്ടടി

ഉയരവും പതിനഞ്ചു ടൺ ഭാരവുമുണ്ട്. 'എന്റെ നാടാ'യ ബോസ്നിയായിൽനിന്നാണ് ഇതിനാവശ്യമായ മാർബിൾ കൊണ്ടുവന്നതെന്ന് അസീം സാദിമാനം അവകാശപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ബൽഗ്രേഡ്, ആഗസ്റ്റ്, 27

ചുരുങ്ങിയകാലത്തേക്കുമാത്രമുള്ളതായിരുന്നു എന്റെ ബൽഗ്രേഡ് സന്ദർശനമെന്നുവരികിൽപോലും യൂഗോസ്ലാവ് ജനതയെപ്പറ്റി എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നവലിയ മതിപ്പിനെ ഊന്നിയുറപ്പിക്കാൻ അതുപകരിച്ചു. സ്റ്റാലിൻഭരണത്തിന്റെ അവസാനവഷങ്ങളിലും അതിനു പിൻപും സോവിയറ്റ്-യൂഗോസ്ലാവ് ബന്ധങ്ങളിലേപ്പെട്ട വിവിധവിപര്യയങ്ങൾക്കു ഞാൻ ദുർസാക്ഷിയായിരുന്നു. സ്റ്റാലിനെയും, പിന്നീടു സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയിലെ കടുത്ത യാഥാസ്ഥിതികരെയും, ഒടുവിൽ, ചീനരെയും ചെറുത്തുനില്ക്കുന്നതിൽ പ്രസിഡൻ്റ് ടീറോ പ്രദർശിപ്പിച്ച പ്രാഗത്വത്തെയും നയചതുര്യത്തെയും ഏറെ ആദരാതിശയത്തോടെ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. സ്റ്റാലിന്റെ നിര്യാണത്തിനുശേഷം ഈ രാജ്യങ്ങൾ രണ്ടും തമ്മിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സൗഹൃദം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചതിൽ ക്രൂഷ്ചോവ് പ്രദർശിപ്പിച്ച ഔചിത്യബോധത്തെപ്പറ്റിയും എനിക്കു തുല്യഅളവിൽ മതിപ്പു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. 1954-ൽ യൂഗോസ്ലാവിയായിലേക്കു പുറപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ ക്രൂഷ്ചോവ് എന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ഒരാളോടു തെറ്റുചെയ്താൽ അയാൾക്കു കോടതിയിൽ പോയി പരിഹാരം നേടാമെന്നിരിക്കിലും, അതുകൊണ്ടുണ്ടായ വിരോധം ബാക്കിനില്ക്കും. തെറ്റു ചെയ്തവൻ സങ്കടമേപ്പെട്ട കക്ഷിയുടെ അടുത്തു ചെന്നു ക്ഷമാപണംചെയ്യുന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിവിധി." അതുതന്നെയാണു ക്രൂഷ്ചോവ് ചെയ്തതും. ഞങ്ങളോടൊപ്പം മുത്താഴത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രശസ്തരായ രണ്ടു യൂഗോസ്ലാവ് വനിതകളോടു ഞാൻ ഈ സംഭാ-

ഷണത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ—മാഡം. ഊവാളിക്ക്, മാഡം. ഓറേസ്സാനിൻ എന്നിവരാണത്—അവർ പറഞ്ഞത്, പ്രശംസാർഹമായ ധീരതയാണ് ആ പെരുമാറ്റംകൊണ്ടു ക്രൂഷ്ചോവ് പ്രകടിപ്പിച്ചത് എന്നാണ്.

ഇൻഡ്യയിലെ യുഗോസ്ലാവ് അംബാസഡറുടെ പത്നിയാണ് മാഡം. ഊവാളിക്ക്. ഗ്രീഷ്മകാലം ചെലവഴിക്കാൻ ഇപ്പോൾ യുഗോസ്ലാവിയായിലെത്തിയിരിക്കുന്ന അവർ പറഞ്ഞത്, ഇൻഡ്യയോടു ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാറ്റിനെയും സ്നേഹിക്കുന്ന തനിക്ക്, ഡൽഹിയിലെ പൊടിപറത്തു ന്ന കൊടുങ്കാറ്റുകൾപോലും ആകുലതയോടെയാണ് തോന്നുന്നതെന്നാണ്—ശീതകാലത്തു് ഒറ്റപ്പാലത്തിരിക്കുമ്പോൾ, മോസ്കോവിലെ ഹിമവർഷത്തെപ്പറ്റിയോർത്തു് എന്നിങ്ങനെ കൊതിത്തോന്നുന്നപോലെയാവാം. മുമ്പു മോസ്കോവിൽ യുഗോസ്ലാവ് അംബാസഡറായിരുന്നശേഷം ഇപ്പോൾ വാഷിംഗ്ടണിൽ അതേജോലിയിലിരിക്കുന്ന മിക്കണോവികിന്റെ ഭാര്യസഹോദരിയാണ് മാഡം. ഓറേസ്സാനിൻ. അന്താദേശീയ രാഷ്ട്രീയകാര്യപഠനനിലയത്തിൽ (International Institute of Politics) പ്രശസ്തമാംവിധം ഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങളിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവർ തെക്കേ നേഷ്യലുകളുടെയും കിഴക്കേനേഷ്യലുകളുടെയും കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകപഠനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചൈനയുടെ വിദേശനയത്തെപ്പറ്റി അവർ അടുത്തുകാലത്തു് ഒരു പ്രബന്ധം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അടുത്തുതന്നെ ഇൻഡ്യാ, ഇൻഡോനേഷ്യാ, ജപ്പാൻ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഒരു പഠനപര്യടനം നടത്താനിരിക്കുന്ന അവർ, യാത്രയ്ക്കു പ്രാരംഭമായി സാധാരണഗതിയിൽ ആവശ്യമായ കുത്തിവെപ്പുകളും മൊക്കെ കഴിപ്പിച്ചു തയ്യാറായിട്ടിരിക്കുകയാണ്. കുത്തിവെപ്പിന്റെ വേദനയും ലേശം പനിയുമൊക്കെയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവർ മാഡം. ഊവാളിക്കിന്റെയൊപ്പം അനുജിയുടെകൂടെ ചെന്നു കാലമേകു്ദാനിലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കാഴ്ചബംഗ്ലാവും, നാലുശതവർഷക്കാലം മുഴുവൻ യുഗോസ്ലാവിയായുടെമേൽ അധികാരം നടത്തിപ്പോകാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു്

സഹായകമായിരുന്ന പഴയ തുക്ക്കിക്കോട്ടയുമൊക്കെ അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

എന്റെ കാലത്തു മോസ്സോവിൽ ബ്രിട്ടീഷ് അംബാസഡറായിരുന്ന സർ വില്യം ഹെയ്റർ, ഗ്രേറ്റ്ബ്രിട്ടൻ, ഫ്രാൻസ്, അമേരിക്ക, സോവിയറ്റ് റഷ്യ എന്നീ മഹച്ഛക്തികൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധനയതന്ത്രസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി താരതമ്യപഠനം നടത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു പുസ്തകമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യംപ്രാപിച്ച രാജ്യങ്ങളായ യുഗോസ്ലാവിയാ, ഇൻഡ്യാ തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രതിനിധികൾ നയോപായപ്രവർത്തനമണ്ഡലത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ചാതുര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ആ പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം സംഗതിവശാൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും, മോസ്സോവിൽ യുഗോസ്ലാവ് അംബാസഡറായിരുന്ന വിദിക്, മൊയിസിവ്, മിക്കണോവിക് എന്നീ മൂവരുടേയും കാര്യത്തിൽ ഇതു വാസ്തവമായിരുന്നു എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ കഴിയും. വിദിക് സെർബിയാക്കാരനാണ്; മൊയിസിവ് മാസിഡോണിയക്കാരൻ; മിക്കണോവിക് മോണ്ടിനിഗ്രോക്കാരനാണ്. ഈ ഭിന്നവർഗ്ഗങ്ങളെയെല്ലാം സമന്വയിച്ച് ഒറ്റരാഷ്ട്രമാക്കി യുദ്ധാനന്തരയുഗോസ്ലാവിയാ വാർത്തെടുത്ത സമ്പ്രദായം ശ്രദ്ധേയംതന്നെയാണ്. മിക്കണോവിക്കുമായി വാഷിംഗ്ടണിൽവെച്ചു കണ്ടു സംസാരിക്കാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ 'ബോർബാ' എന്ന സുപ്രധാന പത്രികയുടെ പത്രാധിപരായി ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൊയിസിവിനെയും കണ്ടാല്ലൊള്ളാമെന്നുണ്ടായിരുന്നു, എനിക്ക്. പക്ഷേ, ഹിറോഷിമയിൽ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ട് അവിടെനിന്ന് ഇൻഡ്യാവഴി യുഗോസ്ലാവിയായിലേക്കു വരാൻ പരിപാടി തയ്യാറാക്കി, ആ യാത്രയിലാണ് ദേഹമിപ്പോൾ. വിദിക്, ഇപ്പോൾ യുഗോസ്ലാവിയായിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് അലയൻസിന്റെ സെക്രട്ടറിയാണെന്നറിയുകയാൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നുകണ്ട് ഒരുമണിക്കൂർ വർത്തമാനം പറഞ്ഞിരുന്നു.

ഇൻഡ്യയിലെ കോൺഗ്രസ്സ് പാട്ടിയോടുപമിക്കാവുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണ് യുഗോസ്ലാവിയായിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് അലയൻസ് എന്നാണു വിദിക്ക് പറഞ്ഞത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയിൽനിന്നു ഭിന്നമാണെന്നു മാത്രമല്ല, അതിനെക്കാൾ വിശാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതവുമാണ് തന്റെ പാട്ടി എന്നാണദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയിൽ 12 ലക്ഷം അംഗങ്ങൾ മാത്രമുള്ളപ്പോൾ സോഷ്യലിസ്റ്റ് അലയൻസിന്റെ അംഗസംഖ്യ 70 ലക്ഷമാണ്. ലീഗ് ഓഫ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്സ് എന്ന കക്ഷിയിലെ അംഗങ്ങൾക്കു പുറമേ പല ടേഡ് യൂണിയനുകളിലെയും വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളിലെയും മറ്റും അംഗങ്ങളും അതിൽ പെടുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി കൈവരുത്തുകയാണ് ഇൻഡ്യയുടെ ലക്ഷ്യം എന്ന തീരുമാനമെടുത്ത ആവഡി കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിൽ ഒരുദാർശ്യവും സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ററീറോ അക്കാര്യത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ച ഹൃദയമായ ഔചിത്യബോധത്തെ ഞാൻ അനുസ്മരിച്ചു.

പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനാർത്ഥിയായി ഗോൾഡ് വാട്ടറെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തതിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അപകടകരമായ ചില പ്രവണതകൾ അമേരിക്കയിൽ വളർന്നുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വിദിക്ക്കും ഞാനും തമ്മിൽ ചർച്ചകളുണ്ടായി. കെയ് റോവിൽ നടക്കാനിരിക്കുന്ന ചേരിചേരാഭിരുചികളുടെ സമ്മേളനത്തിന് ഇപ്പൊഴത്തെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതായാണ് വിദിക് കരുതുന്നത്. ചേരിചേരാഭിരുചികളുടെ സംയുക്തസൈനികശക്തി അത്ര വലുതൊന്നുമല്ലെങ്കിലും, അവർക്ക്, അന്താദേശീയകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു ധാർമികശക്തിയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും.

അമേരിക്കൻപൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ പോക്കിനെപ്പറ്റി വളരെ ശങ്കാക്ഷേപനായി കാണപ്പെട്ട മറ്റൊരാൾ ചിലിയുടെ അംബാസഡറായ സൊറാനോ ആണ്. ഒമ്പതു കൊല്ലം ഇൻഡ്യയിൽ അംബാസഡറായിരുന്നിട്ടുണ്ട്, അദ്ദേഹം. ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ നിരൂപണവാർത്ത

അറിഞ്ഞ ഉടനേ, സ്വന്തം ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുമതി ക്കായി കാത്തുനില്ക്കാൻപോലും കൂട്ടാക്കാതെ, ആദ്യംകിട്ടിയ വിമാനത്തിൽ ഇൻഡ്യയിലെത്തി ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങുകളിൽ അദ്ദേഹം സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. ഇൻഡ്യക്കാരുടെ രീതിയിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്ത്, നഗ്നപാദനായി നടന്നാണ് അദ്ദേഹം ആ ചടങ്ങുകളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നതെന്നാണ് ഞാനറിഞ്ഞത്. സെപ്റ്റംബർ 4-ാംനടക്കാനിരിക്കുന്ന ചിലിയിലെ പ്രസിഡൻറുതിരഞ്ഞെടുപ്പിനെപ്പറ്റി സൊറാനോ ഏറെ ഉല്ലാസത്തോടെ കാണപ്പെട്ടു. സ്ഥാനാർത്ഥികൾ രണ്ടുപേരും ഇടതുപക്ഷമായ് വുള്ളവരാണെന്നതിനാൽ അമേരിക്കയ്ക്ക് അതുപിതോന്നിയെന്നുവരാം. ഇൻഡ്യയും ചൈനയും തമ്മിലുള്ളതുമാതിരി ഒരുതിർത്തിത്തക്കം ചിലിയും ആർജൻറീനയും തമ്മിലും നിലവിലുണ്ടെന്നു സൊറാനോ പറഞ്ഞു. അടുത്തകാലത്തായി ചിലി-ആർജൻറീന അതിർത്തിയിൽ സ്ഥിതിഗതികൾ സ്പോടനാത്മകമായിട്ടുണ്ട്; വല്ല ബാഹ്യപ്രേരണയും ഇതിന്റെ പിന്നിലില്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കെന്നെഡിയുടെ ഭാരണാന്ത്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവേ സൊറാനോവും ഞാനും ദുഃഖിതരായിരുന്നു. അതിനത്തരവാദികളായവരെ പഴിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയതാരു? സൊറാനോ ചോദിച്ചു. ഗോൾഡ് വാട്ടറിനു പിൻതുണ കൂടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതുപോലെയാണു തോന്നുന്നതെന്നു മാത്രമല്ല, തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജോൺസൺ ജയംലഭിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നല്ലാതെ അങ്ങനെയേ സംഭവിക്കൂ എന്നുറപ്പായി പറയാനാവില്ലെന്നും വന്നിരിക്കുന്നു. ഗോൾഡ് വാട്ടർ പ്രസിഡൻറ് സ്ഥാനത്തേക്കു നാമനിർദ്ദേശംചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ സംതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഏകബാഹ്യശക്തി ചൈനയാണെന്നുള്ളതു സുപ്രധാനമായ ഒരു സൂചനയാണ്. ഒരു വശത്തു ചൈനയും മറുവശത്തു ഗോൾഡ് വാട്ടറുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള അമേരിക്കയുംകൂടെയായാൽ പിന്നെ എന്താണു സംഭവിച്ചുകൂടാത്തത്?

ദുഃഖചിന്തകളുടെ ഈ പരമ്പരയിൽനിന്നു സംഭാഷ

ണഗതി ഞാൻ വിധിവിളയാട്ടത്തിന്റെ ഭൂതമാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു. ലോസാനിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വിസ് ഭേശീയപ്രദർശനം കാണാൻ കഴിഞ്ഞയാളു ഞാൻ ചെന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവിടെ അവർ പറഞ്ഞുകേട്ട ഒരു കാര്യം ഞാൻ സൊറാനോവിനോടു വിവരിക്കുകയുണ്ടായി—1914-ലെ ഗ്രീഷ്മകാലത്തു നടത്തിയ അവരുടെ ആദ്യത്തെ ഭേശീയപ്രദർശനത്തെത്തുടർന്ന് ആദ്യത്തെ ലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു; 1939-ലെ രണ്ടാമത്തെ പ്രദർശനത്തിന്റെ പിന്നാലേ രണ്ടാമത്തെ മഹായുദ്ധവും വന്നു; ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂന്നാം പ്രദർശനത്തെത്തുടർന്ന് എന്താണാവോ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതു്! ഇതാണ് സ്വിസർലാൻഡുകാരുടെ സംശയം. ദൈവത്തിനുതന്നെയേ അതിനു മറുപടി പറയാനാവൂ എന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടു, സൊറാനോ. എങ്കിലും 25 കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ യുദ്ധത്തിൽ ചെന്നു കടുങ്ങുന്ന പാരമ്പര്യം യൂറോപ്പിലുപരിപ്പോന്നിട്ടുണ്ടെന്നുകൂടെ അദ്ദേഹം അനുസ്മരിക്കാതിരുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്താലെന്നപോലെ, ഒരു പുതുയുഗപ്പിറവിയുടെ നാദിയെക്കുറിക്കുന്ന വഷ്മായിരിക്കും 1965 എന്ന് ഡാക്ടർ ജങ്ങ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

എങ്ങനെയെന്നറിഞ്ഞില്ല, ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു റെയ് ഹാനാ തയാബ്ജിയിൽ ചെന്നെത്തി. അലങ്കരികസിദ്ധിവിശേഷങ്ങളുള്ള അവരെ സൊറാനോവിനും പരിചയമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ആർതർ കോയ്സ്ലറെ റെയ് ഹാനായുടെ അടുത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. കോയ്സ്ലറെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടേയില്ലവർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹസ്തരേഖകൾ പരിശോധിച്ചിട്ടു റെയ് ഹാനാ പറഞ്ഞു, കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ കോയ്സ്ലർ ഒരു സൈനികപുരോഹിതനായിരുന്നുവെന്ന്. ആ പദവി ഈ ജന്മത്തിലും അദ്ദേഹത്തിനു നന്നെ ചേർച്ചയായിരിക്കും.

ഇക്കഴിഞ്ഞ മാച്ച് മാസത്തിൽ റെയ് ഹാനായെ കാണാൻ പോയിരുന്ന അനുജി, ഞങ്ങളുടെ ലോകപര്യടനത്തിനുള്ള പദ്ധതിയെപ്പറ്റി ആ അവസരത്തിൽ അവരെ

ധരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മടക്കം എന്നത്തേക്കാവുമെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അനുജി പറഞ്ഞു, ഒക്ടോബറെന്നാണുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന്. “ഒക്ടോബറിനപ്പുറത്തേക്കു നീട്ടണ്ടാ,” റെയ് ഹാനാ പറഞ്ഞു, “കാരണം, ഒക്ടോബർ മദ്ധ്യമുതലുണ്ടോട്ടു യൂറോപ്പിൽ കഴുപ്പത്തിന്റെ കാലമാണ്.”

ഞാനും സൊറാനോവും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം ഇങ്ങനെ വിഷാദാത്മകമായിത്തീർന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണോ വോ? ജന്മം റെയ് ഹാനായും എന്തെല്ലാം പ്രവചിച്ചാലും, സൈപ്രസ്സിന്റെയും ക്യൂബായുടെയും പ്രശ്നങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കാൻ തയ്യാറായിനില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഗോൾഡ് വാട്ടറും മൗത്സ് തുങ്ങുമൊക്കെയുള്ള ലോകമാണു നമ്മുടെ തെന്നിരിക്കിലും, അനിവാര്യമായ ഒരാപത്സന്ധിയിലെത്തിനില്ക്കയാണീ ലോകമെന്നു ലേശം വിശ്വസിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവരാണ് ഞാനും സൊറാനോവുമെന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ ഇത്തരം വിഷാദചിന്തകൾക്കധീനരായിപ്പോയതെന്തുകൊണ്ട്? മനസ്സിന്റെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ—താല്ക്കാലികമായ മനോവൈകല്യത്തെ—പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയായിരുന്നിരിക്കാം, ഈവക ചിന്തകൾ.

5 ബുദാപെസ്റ്റ്

ബുദാപെസ്റ്റ്, ആഗസ്റ്റ്, 29

ബൽഗ്രേഡിൽനിന്നു ബുദാപെസ്റ്റ് വരെയുള്ള നാനൂറുകിലോമീറ്റർ ദൂരം ഓംപ്രകാശിന്റെ കാറിലാണു ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചതു്. അദ്ദേഹവും ഭാര്യ സാവിത്രിയും മാറിമാറി കാരോടിച്ചിരുന്നു. രണ്ടുപേരും സഞ്ചാരത്തിനു് ഉന്മേഷമിയരുന്ന നല്ല സുഹൃത്തുക്കളാണ്. ഈ ലോകയാത്രയിലൊട്ടാകെക്കൂടെ ഞങ്ങൾക്കൊരു സ്രീ സാരഥ്യംവഹിക്കുന്ന കാറിൽ സഞ്ചരിക്കാനിടയായിട്ടുള്ളതു്, സാവിത്രി ഇടയ്ക്കിടെ ഈ കാറിന്റെ ചക്രം തിരിക്കാൻ മുതിർന്നിട്ടുള്ളപ്പോഴാണ്. അമേരിക്കയിൽ പുരുഷന്മാരോളംതന്നെ സ്രീകളുമുണ്ട് കാരോടിക്കുന്നവരായിട്ടു്; ഒരുവേള, കാരോ

ടിച്ചു പോകുന്നവരുടെ എണ്ണമെടുത്താൽ സ്രീകളായിരിക്കില്ല അധികം. എന്നതന്നെ എങ്ങനെയോ ഒരു തോന്നലുണ്ടായിപ്പോയി. സാവിത്രി കാരോടിക്കൽ ആരംഭിച്ചിട്ടേയുള്ളുവെങ്കിലും വളരെ കരുതലോടും സാമത്ഥ്യത്തോടും കൂടെ ആ ജോലി നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. “ഒരു വലിയ ആളിന്റെ” സാന്നിദ്ധ്യംമൂലം തെല്ലൊരു പരിഭ്രമമുണ്ടായിരുന്നു തനിക്കു കാരോടിക്കുമ്പോൾ എന്നവൾ പറഞ്ഞു. വാലുകയും ബാധിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരായിട്ടല്ല “ആളാ”യിട്ടാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടുക എന്നതാണ് ജീവിതത്തിലെ ദയനീയമായ ഒരു ദുഃഖസത്യം.

ബൽഗ്രേഡിൽനിന്നു ബുദാപ്പെസ്റ്റിലേക്കുള്ള മോട്ടോർ യാത്രയിൽ പ്രത്യേകിച്ചു രസപ്രദമായി വല്ലതെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആട്ടോബാണിയിലെ യാത്രയിലനുഭവപ്പെട്ട കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ വേഗതയോ, രണ്ടാഴ്ച മുമ്പു റൈൻ ലാൻഡിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ കണ്ട സുന്ദരദൃശ്യങ്ങളുടെ ആനന്ദമോ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു, ഇവിടെ. സമനിരപ്പായി പരന്നുകിടക്കുന്ന വൈവിധ്യരഹിതമായ നാട്ടിൻപുറംതന്നെ, എവിടെ നോക്കിയാലും. സൂര്യകാന്തിയും ചോളവും കൃഷിചെയ്തിട്ടുള്ള പാടങ്ങളും തണ്ണിമത്തൻ കൃഷിയിടങ്ങളും അങ്ങിങ്ങ് ചില മുന്തിരിത്തോപ്പുകളുമായി മൈലുകൾ മൈലുകൾ കണക്കിൽ കൃഷിഭൂമിതന്നെ, കണ്ണെത്താവുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം. എമ്പാടും കൃഷിഭൂമി അനവസാനമായി നീണ്ടുനീണ്ടു കിടക്കുന്ന കാഴ്ചതന്നെ. യുഗോസ്ലാവിയായുടെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടതിൽ മനസ്സിൽ തങ്ങി നില്ക്കുന്നതായി രണ്ടു കാഴ്ചകൾ മാത്രമേയുള്ളൂ; ബൽഗ്രേഡിൽനിന്ന് ഏതാണ്ട് 30 കിലോമീറ്റർ അകലെ ഒരു കുന്നിൻനിരകയിൽനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഡാനൂബ് നദി വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞൊഴുകിപ്പോകുന്നതിന്റെ മോഹനദൃശ്യവും, ഹംഗേറിയൻ അതിർത്തിക്കടുത്തു കിടക്കുന്ന മനോഹരമായ പാലിക്ക് തടാകവും. അവിടെ യാത്രമുടക്കി, ഞങ്ങൾ സാൻഡ് വിച്ചുകൊണ്ട് മുത്താഴം നിർവ്വഹിച്ചു. ആ സമയത്തു ശരീരത്തിന്റെ അധികഭാഗവും തുറന്നുകാണിക്കുന്ന മാതിരി (സ്ട്രാപ് ലസ്സ്) നീന്തൽവേഷം ധരിച്ച രണ്ടു

പെൺകിടാങ്ങൾ നല്ല ഗമയിൽ ആവഴി കടന്നുപോകുന്നതു കണ്ടിട്ട് അനുജിയും സാവിത്രിയും അതൃപ്തരായി: “ഇത്രയുമെങ്കിലും മറയ്ക്കാൻ ഇവളൊക്കെ എന്തിനു മിനക്കെടുന്ന്!”

യൂറോപ്പാവിൻ പ്രദേശത്തെത്തിയതിനെക്കാൾ പ്രകടമായ ഐശ്വര്യലക്ഷണങ്ങൾ കാണാനുണ്ടായിരുന്നു, ഹംഗേറിയൻ പ്രദേശത്തു്—ഗതാഗതത്തിന്റെ തിരക്കു കൂടുതൽ; കരകളുടെ ഇടതിങ്ങിയ കൃഷി; ചോളച്ചെടികൾ കൂടുതൽ ഉയർന്നുവളർന്നിരിക്കുന്നു; സൂര്യകാന്തിപ്പൂക്കൾക്കുമുണ്ടു് കൂടുതൽ വണ്ണപ്പകിട്ടു്. ഉച്ചാരണക്ഷമമല്ലാത്ത നാമങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന കെക്ചെമെദ്, ഡെഗദ്, കിക്കൺഫെലഗിഹാജാ, തുടങ്ങിയ നഗരങ്ങളും കൂടുതൽ ഐശ്വര്യലക്ഷണങ്ങളോടെ കാണപ്പെട്ടു.

അതിർത്തി കടന്നു ഹംഗറിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവരെ ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നില്ല, ഇത്രയധികം മമത എനിക്ക് ആ നാടിനോടു തോന്നിയിരുന്നുവെന്നു്. മദ്ധ്യശതകങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനോളംതന്നെ ജനസംഖ്യയും അവരെക്കാളേറെ ശക്തിയും പ്രതാപവുമുണ്ടായിരുന്ന ഈ രാഷ്ട്രത്തിനു് നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള വിധി വൈപരീത്യത്തെയും ക്ലേശപരമ്പരയെയും പററിയോർമ്മിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് വീഴ്ചമുട്ടലുണ്ടാകുംപോലെ തോന്നി. സംഭവബഹുലമായ ഒരു ദശകത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടുതന്നെ കണ്ട ഭാഗ്യവിപര്യയങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഞാനോർമ്മിച്ചപോയി—ഒരു പേടിസ്വപ്നമായിരുന്ന റക്കോസിരേണം, 1956-ലെ വിപ്ലവവും അതിന്റെ അടിച്ചമർത്തലും, ജാനോസ് കാദറിന്റെ വിവേകപൂർണ്ണമായ നേതൃത്വത്തിൻകീഴിൽ ഹംഗറിക്കുണ്ടായ പുനരുത്ഥാനം, എന്നിവയൊക്കെ. ആക്രമണപ്രവണതയുള്ള ഹാപ്സ്ബർഗ്, പ്രഷ്യൻ, റഷ്യൻ, ഓട്ടോമാൻ സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകരാഷ്ട്രമെന്നനിലയിൽ വ്യക്തിത്വം പുലർത്തിപ്പോകാൻ ഹംഗറിക്കു കഴിഞ്ഞതുതന്നെ അതൃപ്തമാണു്.

ഔദ്യോഗികസന്ദർശനങ്ങളൊഴിവാക്കിയാൽ ഇവിടെ

ഞങ്ങൾ ആദ്യം ചെന്നുകളെതു് ഫംഗറിയുടെ ആത്മസത്തയുടെ പ്രതീകവും സാരാംശവുമെന്നു പറയാവുന്ന സോംട്ടാൻ കൊഡാളിയെയാണ്. ഇന്നു ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗീതനിർമ്മാതാക്കളിൽ അഗ്രഗണ്യരിലൊരാളായ അദ്ദേഹം അതേസമയം ഓരോ രക്തബിന്ദുവിലും ഒരു തനി ഫംഗേറിയനാണ്. മുമ്പു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽപ്പെട്ടിരുന്ന ഇരുപതിൽപ്പരം വയസ്സുമാത്രം വരുന്ന ഒരു ചേതോഹാരിണിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി. 82 വയസ്സായി അദ്ദേഹത്തിനു്. ആരോഗ്യസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരുപടി വാൽക്യസഹജമായ അസുഖങ്ങളൊക്കെയുണ്ടെന്നായിരുന്നു. “82 വയസ്സെന്നുപറയുന്നത് ഇൻഡ്യയിൽ വാൽക്യപ്രായമാണെങ്കിലും,” ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു, “യൂറോപ്പിൽ അത്ര വലിയ പ്രായമെന്നു പറയാനില്ലല്ലോ.” “പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കുള്ളിൽ എന്തെല്ലാം ഭൂരിതാനുഭവങ്ങളിൽക്കൂടെയാണു ഞങ്ങൾക്കു കടന്നുപോരേണ്ടിവന്നതെന്നോത്തുന്നോക്കൂ.” കൊഡാളി പറഞ്ഞു. “ഇൻഡ്യയിലാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു യോഗാഭ്യാസമുറകളുണ്ടു്.” അദ്ദേഹം തുടന്നു: “അതുവല്ലതും രംഭിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ എനിക്കതിനൊക്കെയുള്ള പ്രായം അതിക്രമിച്ചിട്ടു് കാലം ഏറെ കടന്നുവെന്നും തോന്നുന്നു.” ഒരു പുസ്തകം വായിച്ചുകിട്ടിയ അറിവു വെച്ചുകൊണ്ടു യോഗമുറകൾ പരിശീലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തനിക്ക് അതു വളരെ ആകർഷകമായിട്ടാണുഭവപ്പെടുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ പറഞ്ഞു. ജവഹർലാൽ നെഹറു നിയമേനയോഗാസനങ്ങൾ ശീലിച്ചിരുന്നുവെന്നും ശീഷാസനം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വിശേഷിച്ചും താല്പര്യമായിരുന്നുവെന്നും—ശീഷാസനത്തിൽ തല കത്തി കാൽ മേല്പോട്ടാക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ വസ്തുതകൾ ശരിയായി കാണാനും ധരിക്കാനും തനിക്കു കഴിയുന്നുവെന്നാണദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നത്—ഞാൻ അവരെ ധരിപ്പിക്കയുണ്ടായി. കൊഡാളിക്ക് അടുത്തു പരിചയമുള്ള യഹൂദി മെന്റഹി

നം—അദ്ദേഹം അടുത്തുതന്നെ ഹംഗറി സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ട്—
യോഗവിദ്യ പരിശീലിക്കുന്നയാളാണ്.

1956-ലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം അതിന്റെ
അത്യുച്ചകോടിയിലെത്തിയ ഘട്ടത്തിൽ ആസ്രിയാസ്കി
തുല്യമായൊരു പദവി ഹംഗറിക്കും നേടിയെടുക്കാൻ
ശ്രമിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതാവായ ബിബോ ഇപ്പോൾ
തടവിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു ലൈ
ബ്രറിയന്റെ വിനീതപദവി സ്വീകരിച്ച ജോലി ചെയ്യ
കയാണെന്നും ഞാൻ കൊഡാളിയിൽനിന്നു മനസ്സിലാ
ക്കി. പ്രശസ്ത ഗ്രന്ഥകാരനായ തിബോർ ഡെറിയേയും
മോചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, വിപ്ലവകാലത്തു് അമേരിക്കൻ നയ
തന്ത്രകാര്യാലയത്തിൽ അഭയം തേടിയശേഷം അവിടെത്ത
ന്നെ തുടർത്താമസിക്കുന്ന കാർഡിനൽ മിൻസെന്തിയെ
പ്പറ്റിയും ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. മാപ്പാപ്പായുടെ നിർദ്ദേശ
ത്തെപ്പോലും സ്വീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവനും വലിയ
നിബ്ബന്ധശീലനുമായ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നിറങ്ങിപ്പി
ന്നാണ് കൊഡാളി പറയുന്നത്. മാപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തെ
വത്തിക്കാനിലേക്കു ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ട്; അങ്ങോട്ടദ്ദേഹം
പോകുന്നതിൽ ഹംഗറിയിലെ ഭരണാധികാരികൾക്കു വി
രോധമില്ലതാനും. പക്ഷേ, തന്നെ എസ്റ്റർഗാമിൽവെച്ച്
ഹംഗറിയുടെ കാർഡിനലായി വാഴിക്കണമെന്ന പിടി
വാശിയിൽ നില്പാണദ്ദേഹം.

ഹംഗേറിയൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ രണ്ടാംഘട്ടത്തിനുള്ള
മുഖ്യ ഉത്തരവാദിത്വം വ്യക്തമായും കാർഡിനൽ മിൻസെ
ന്തിയുടേതാണെന്നാണ് കൊഡാളി പറഞ്ഞത്. ആദ്യഘ
ട്ടത്തിൽ വളരെ ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടെയാണ് റഷ്യാ
ക്കാർ പെരുമാറിയത്; ബുദ്ധിമുട്ടിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ
സൈന്യത്തെ പിൻവലിക്കാനും ഹംഗറിയുടെ എല്ലാഭാഗ
ത്തുനിന്നുംതന്നെ ഒഴിച്ചുപോകുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി കൂടി
യാലോചന നടത്താനുമാകെ അവർ തയ്യാറായിരുന്നു.
അപ്പോഴാണ് കാർഡിനൽ മിൻസെന്തി, അയൽരാജ്യമായ
പോളണ്ടിലെ കാർഡിനൽ വിഷിൻസ്കിയുടെ മാതൃകയ്ക്കു
കടകവിരുദ്ധമായി, വിവേകശൂന്യവും പ്രകോപകവുമായ

പ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചത്. മതഭക്തരായ ഒരു കൂട്ടം ബത്തിലെ അംഗങ്ങളിൽ ആ പ്രസ്താവനയുണ്ടാക്കിയ പ്രതികരണത്തെപ്പറ്റി അവരെ നന്നായിട്ടറിയാമായിരുന്ന മാഡം കൊഡാളി വിവരിച്ചു. റേഡിയോവില്ലയുടെ കാർഡിനൽ മിൻസെന്തിയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ കൂട്ടംബാംഗങ്ങളെല്ലാം മുട്ടുകുത്തി നമ്രശിരസ്സായിനിന്നു സശ്രദ്ധം അതു കേട്ടുതുടങ്ങി. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ മറ്റു പല അവകാശവാദങ്ങളെന്നയിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ 'സഭയുടെ മുതലെല്ലാം സഭയ്ക്കുതന്നെ വിട്ടുകിട്ടണം' എന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ—ശതലക്ഷക്കണക്കിൽ ഏക്കർ ഭൂമിയിന്മേലുള്ള അവകാശവും ഇതിൽപ്പെടും—വെറുപ്പു തോന്നിത്തുടങ്ങിയ അവർ ഓരോരുത്തരായി എഴുന്നേറ്റു മറ്റു പണിക്കു പോകയാണുണ്ടായത്. 'ഹംഗറിയിലേക്കു സൈന്യത്തെ നിയോഗിച്ചു വിപ്ലവമടിച്ചമർത്താൻ ഒരുവസരത്തിനുവേണ്ടി നോക്കിയിരുന്ന റഷ്യാക്കാർ കൈക്കൂലി കൊടുത്തു മിൻസെന്തിയെക്കൊണ്ട് അങ്ങനെ പ്രസംഗിപ്പിച്ചതായിരിക്കില്ലേ എന്നുപോലും എനിക്കു ചിലപ്പോൾ തോന്നിപ്പോകുന്നു' എന്നാണ് കൊഡാളി പറഞ്ഞത്.

ബർലിനിൽ നടന്ന ഒരു സംഗീതോത്സവത്തെപ്പറ്റി കൊഡാളി എന്നു പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ആ നഗരം ഇപ്പോഴും വിഭജിക്കപ്പെട്ടനിലയിൽ തുടരുന്നതുവളരെ വേദകരമാണെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പു ഞാൻ ബർലിൻ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ എന്റെ മുൻ സന്ദർശനകാലത്തു് അവിടെ ഇല്ലായിരുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസം—നഗരത്തിന്റെ പൂർവ്വപശ്ചിമഭാഗങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്ന പുതിയൊരു മതിൽക്കെട്ടു്—അവിടെ കാണപ്പെട്ടതിന്റെ കാര്യം ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചു. ജർമ്മനിയുടെ പുനരേകീകരണം എന്നത്തേക്കു നടപ്പാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹം ഒരു ജർമ്മൻകാരനോടു ചോദിച്ചുനോക്കിപ്പോൽ. 'ഒരു നൂറുകൊല്ലത്തിനിടയിൽ നടപ്പാക്കാൻ പോകുന്നില്ല.' അയാൾ പ്രതിവചിച്ചു. 'പക്ഷേ, വിഭജനമാണല്ലോ ഇക്കാലത്തെ സർവ്വസാധാര

ണമായ അംഗീകൃതനടപടി, അല്ലേ?" മാഡം കൊഡാളി ചോദിച്ചു. "വിയറ്റ്നാമിന്റെയും കൊറിയായുടെയും അങ്ങനെ മറ്റു ചിലടത്തേയും കാര്യംതന്നെ എടുക്കുക." കൊറിയൻകാര്യങ്ങൾക്കുള്ള ഐക്യരാഷ്ട്ര കമ്മീഷന്റെ അഭ്യക്ഷനെന്നനിലയിൽ ഞാൻ കൊറിയായുടെ പുനഃസംയോജനത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമം നടത്തി ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ കഥ ഞാൻ വിവരിച്ചു. കൊറിയ ഗുക്കിരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കൊടുംചുഴിയിൽ ചെന്നുകപ്പെട്ട പോയത്—മുവായിരം വഷത്തെ സമാധാനപൂർണ്ണമായ ചരിത്രപാരമ്പര്യമുടയ ആ രാജ്യം 'പ്രഭാതശാന്തിയുടെ നാട്' എന്ന പേരു നേടിയിട്ടുണ്ട്—മഹാ കഷ്ടമായിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. "ഇപ്പോഴതു സായന്തനാഗ്നിയുടെ നാടായി പരിവർത്തനപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്." മാഡം കൊഡാളി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യ സന്ദർശിക്കാൻ നാലഞ്ചു കൊല്ലം മുമ്പു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നല്കിയ ക്ഷണം ഇപ്പോഴും ഉജ്ജ്വലിതത്തിലിരിക്കുകയാണ് എന്ന കാര്യം ഞാൻ കൊഡാളിയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇൻഡ്യാസന്ദർശനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അതീവ തല്പരനായിരുന്ന ജവഹർലാൽ നെഹ്റു ഉണ്ടായിരിക്കില്ലല്ലോ അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിലെ തുന്തുപോലും സ്വീകരിക്കാൻ—ഹാ! കഷ്ടം! നെഹ്റുവില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആകുഷണം ഏറെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇൻഡ്യയിൽ സന്ദർശനം നടത്താൻ തനിക്കിപ്പോഴും താല്പര്യമുണ്ടെന്നും പക്ഷേ, വിമാനത്തിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനെ ഡാക്ടറന്മാർ നിരോധിച്ചിരിക്കയാണെന്നുമാണ് കൊഡാളി പറഞ്ഞത്. നമ്മുടെ വിമാനങ്ങളൊക്കെ ശരിക്കു വായുമർദ്ദം നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാകയാൽ ഒന്നുംതന്നെ ഭയപ്പെടാനില്ലെന്നും, നവംബർ, ഡിസംബർ, ജനുവരി മാസങ്ങളിൽ ലോകത്തിലേക്കും മെച്ചപ്പെട്ട കാലാവസ്ഥയാണ് ന്യൂഡൽഹിയിൽ അനുഭവപ്പെടാറ് എന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ ഉത്സാഹപ്പെടുത്തി.

അദ്ദേഹം വീണ്ടും സംഭാഷണത്തിന്റെ ഗതി യോ

ഗാഭ്യാസത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു. പരേതനായ സർ ശങ്കരൻനായർക്കു നെറ്റിയിലൊരു മുഴ വളർന്നുവന്നതിനേൽ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്താൻ ഡാക്ടറന്മാരാരും ഡൈറക്ടറുമാരും വന്നപ്പോൾ, യോഗാഭ്യാസംകൊണ്ടുമാത്രം ആ മുഴ ക്രമേണ അപ്രത്യക്ഷമായതിന്റെ കഥ ഞാൻ വിവരിച്ചു: ‘‘ഒരു മുഴ വളർത്തിയെടുത്തിട്ടെങ്കിലും ഞാൻ ഇൻഡ്യയിൽ പോകും,’’ മാഡം കൊഡാളി ആവേശപൂർവ്വം പറഞ്ഞു.

കൊഡാളിയും പതിനേഴുമായുണ്ടായ ഈ സന്ദർശനത്തിൽനിന്നെന്നപോലെ ഇത്രയേറെ ആനന്ദവും പ്രചോദനവും ഈ ഭൂപ്രദക്ഷിണയാത്രയ്ക്കിടയിലുണ്ടായ മറ്റൊരു സമ്പർക്കത്തിൽനിന്നും എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

ബുദ്ധചൈന്യം, ആഗസ്റ്റ്, 31

ഞങ്ങളുടെ ലോകപര്യടനപരിപാടി അവസാനിക്കാറായി. ഇനി റഷ്യാ മാത്രമാണ് ശേഷിക്കുന്നത്. ഹംഗറിയിൽ നമ്മുടെ എംബസിമന്ദിരത്തിലാണ് എന്റെ താമസം. കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിലെ ജോലിക്കാലത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ഒരുഡസൻ പ്രാവശ്യമെങ്കിലും അവിടെ ഞാൻ പാർത്തിട്ടുണ്ട്; പൂർ്വാർദ്ധത്തിലാകട്ടെ, ഏതായാലും സൈന്റ് മാർഗററ്റ് ദ്വീപിലെ ഗ്രാൻഡ് ഹോട്ടലിലുമാണ് താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്. മദ്ധ്യശതകങ്ങൾവരെ പഴക്കമുള്ള പുരാവൃത്തമുടയ ദ്വീപാണത്ത്. ആക്രമണോത്സുകരായി സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന താത്കാലവർത്തിൽനിന്നു രാജ്യത്തിനു രക്ഷകിട്ടാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു മനസാചെയ്ത പ്രതിജ്ഞയുടെ ഫലമായി സന്യാസിനിയായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു വിവാഹത്തിനു വിസമ്മതിച്ച രാജപുത്രി മാർഗററ്റിനെ ആനുസ്മരിച്ചാണ് ആ ദ്വീപിന് ആ പേരു നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ മുമ്പത്തേക്കാളൊക്കെ വളരെയധികം മനോഹരമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ദ്വീപ്, യൂറോപ്പിലാകമാനംമാത്രമല്ല, അമേരിക്കയിലുംനിന്നു വന്നെത്തുന്ന സുഖാസ്വാദികളുടെ വിലാസകേന്ദ്രമാണ്. ഈ വഷം പത്തു ലക്ഷത്തോളം സഞ്ചാരികൾ ഹംഗറിയിലെത്തുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. വീസാസംബന്ധമായ നിയ

നൂണങ്ങൾക്കു വളരെയധികം അയവുവരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, ചില അയൽരാജ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ എല്ലാ വിധ നിയന്ത്രണങ്ങളും നീക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1956-ലെ വിപ്ലവത്തെത്തുടർന്ന് അമേരിക്കയിലേക്ക് ഓടിപ്പോയ ഹംഗേറിയൻപൗരന്മാരെപ്പോലും, ഹംഗറിയിലെത്തി ബന്ധുജനങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ട് അമേരിക്കയിലേക്കു മടങ്ങാൻ അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. “അവരോടു ശത്രുഭാവേന പെരുമാറാൻ ഞങ്ങളുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല,” എന്നാണ് ന്യൂഡൽഹിയിലെ ഹംഗേറിയൻഅംബാസഡറും പഴയ സുഹൃത്തുമായ ജാനോസ് നാഗി പറഞ്ഞത്.

ലോകത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തുള്ള നമ്മുടെ ഏതു നയതന്ത്രകാര്യാലയത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതിനെക്കാളും മെച്ചപ്പെട്ട അതിമോഹനദൃശ്യമാണ് ഈ എംബസിമന്ദിരത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നത്. ബുദായിലെ ഒരു കുന്നിൻ ചരിവിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഈ മന്ദിരത്തോടനുബന്ധിച്ച് ആപ്പിൾ, പ്ലം, ചെറി, വാൾനട്ട് എന്നിവ തിങ്ങിവളരുന്ന മനോഹരമായ ഒരു ഫലവൃക്ഷത്തോപ്പുകളുടെയുണ്ട്. അകലെയായി ഒഴുകുന്ന ഡാനൂബ് നദിയുടെ ഇരുപുറങ്ങളിലായി ബുദായും പെസ്റ്റ്യും നിലകൊള്ളുന്നു. നദിയുടെ മുകളിലൂടെ ഏഴു പാലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതു യുദ്ധകാലത്തു നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും അവയെല്ലാം വീണ്ടും പണിതീർത്തിരിക്കുന്നു. പുതുതായി എട്ടാമതൊന്നുകളുടെ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. പെസ്റ്റ്ഭാഗത്തു പാർലമെന്റുകളുടെ മാതാവെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പാർലമെന്റ് മന്ദിരത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പണികഴിപ്പിച്ച പാർലമെന്റ് മന്ദിരവും, വലിയൊരു ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയും, ഗോതിക്ക്, റിനേസൻസ്, റൊക്കോക്കോ, എന്നിങ്ങനെ വിവിധ ശില്പമാതൃകകളിൽ പണിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒട്ടധികം പള്ളികളും കാണാം. പാർലമെന്റ് മന്ദിരത്തിനെതിരേ, ബുദായിലെ ഒരു പാറക്കെട്ടിന്മേൽ നില്ക്കുന്ന അത്യാകർഷകമായ ഒഗ്ഗ്മന്ദിരത്തിൽ പാർത്തുകൊണ്ടാണ്—അടുത്തകാലത്തു അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ തീർത്ത് അതു പരിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു—

ഹംഗറിയിലെ രാജാക്കന്മാരും ആസ്ട്രിയ—ഹംഗറിയിലെ ചക്രവർത്തിമാരും തുർക്കിസുൽത്താൻമാരുടെ വൈസ്രോയിമാരുമൊക്കെ ഹംഗേറിയൻജനതയുടെമേൽ അധികാരം നടത്തിയിരുന്നത്. ദുഗ്ഗമന്ദിരത്തിനപ്പുറത്ത് ഗെല്ലെറ്റ് മലയുടെ മുകളിലാണ്, മഹാനായ ഹംഗേറിയൻശിപ്തി കിസ്റ്റാഡി സ്റ്റോബ്ൽ നിർമ്മിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിമ നില്ക്കുന്നത്. 'അധികാരത്തെ ധിക്കരിച്ചിരുന്ന ഹംഗേറിയന്മാരെ' അമർത്തിനിർത്താൻവേണ്ടി 1848-ലെ 'പരാജയപ്പെട്ട വിപ്ലവ'ത്തെത്തുടർന്ന് ഗെല്ലെറ്റ് മലയുടെ മുകളിൽ ആസ്ട്രിയൻ ചക്രവർത്തി പണിയിച്ച കോട്ടയുടെ ഉൾഭാഗം ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത് ഒരു ഹോട്ടലായിട്ടാണ്. ആ ഹോട്ടലിന്റെ അടിയിലുള്ള ഭൂശർഭമന്ദിരത്തിൽ ആസ്ട്രിയൻമാരുകയിലൊരു റസ്റ്റാൻറൂണ്ട്. സാരി ധരിച്ച സാവിത്രിയും അനുജിയും കടന്നുചെല്ലുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അവിടെ സംഗീതാലാപത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്ന യായാവര സംഘത്തിന്റെ മിഴികൾ വിടൻ പ്രകാശിച്ചു. അവരിൽ വരെയും യായാവരസ്രീകളെന്ന തെറ്റിദ്ധരിച്ച ഗായക സംഘനേതാവ് അവരുടെ അടുത്തുചെന്ന് യായാവരരുടെ പ്രത്യേകഭാഷയിൽ കശലാന്വേഷണം നടത്തുകയും, യായാവരജനതയുടെ അനശ്വരപ്രതീക്ഷയെ പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയഹാരിയായ ഒരു ഗാനം വളരെ പതിഞ്ഞ മട്ടിൽ ആലപിക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ അംബാസഡർ ശാന്തിലാൽപട്ടേലിന്റെ അതിഥികളാണ്, ഞങ്ങളിവിടെ. ഇൻഡ്യയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതിൽപ്പിന്നെ വിദേശകാര്യവകുപ്പിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 'പ്രായം കവിഞ്ഞ' ഉദ്യോഗസ്ഥരിലൊരാളാണദ്ദേഹം. ഇങ്ങനെയെടുക്കപ്പെട്ടവരെല്ലാം പ്രകാശമാനമായ ജ്യോതിസ്സുകളായിരുന്നുവെന്നു പറയാൻ തരമില്ലെങ്കിലും, പട്ടേൽ നിശ്ചയമായും വിജയിച്ചവരിലൊരാളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയം ഏറെയും വാണിജ്യസംബന്ധിയായിരുന്നതിനാൽ, ആ അനുഭവസമ്പത്ത് ഹംഗറിയുമായുള്ള ഇൻഡ്യയുടെ വ്യാപാരബന്ധം വികസിപ്പിക്കുന്നവിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തി

ന സഹായകമായി. ഇൻഡ്യയും ഹംഗറിയുമായി ഇപ്പോൾ ആറു കോടി രൂപയുടെ വ്യാപാരം നടക്കുന്നുണ്ടെന്നും എട്ടു കോടിയാണ് പ്രാപിക്കേണ്ട ലക്ഷ്യമായി കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്നും പട്ടേൽ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റായ വെങ്കിട്ടരാമൻ കുറേക്കൂടെ വമ്പിച്ച മോഹം വച്ചുപുലർത്തുന്ന ആളാണ്; അഞ്ചുകൊല്ലത്തിനകം വ്യാപാരം ഇപ്പോഴത്തേതിന്റെ ഇരട്ടിയാക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ. വെങ്കിട്ടരാമന്റെ മകനുറപ്പുടെ ഇവിടെ പഠിക്കുന്ന അരധ്വസൻ ഇൻഡ്യൻവിദ്യാർത്ഥികൾ ഫിന്നിഷും ടർക്കിഷുമൊഴികെ ലോകത്തിലെ ഒരു ഭാഷയുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്തതും, പഠിക്കാൻ വളരെ വിഷമമുള്ളതുമായ ഹംഗേറിയൻഭാഷ വശമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഇൻഡ്യാക്കാർ ഹംഗറിയിൽ സന്ദർശനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ഹംഗറിക്കാർ ഇൻഡ്യയിലും. പ്രധാനമന്ത്രി കാദർത്തന്നെ അടുത്ത ശീതകാലത്തു് ഇൻഡ്യയിൽ സന്ദർശനം നടത്തുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു്.

ശാന്തിലാലിന്റെ ബന്ധുക്കൾ പലർ ഇവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെയൊപ്പം താമസമുണ്ട്. ഏകകാലത്തു ഭ്രൂൾഭൂശാസ്ത്രജ്ഞനും നമ്മുഭാഷണകുശലനും നല്ലൊരു പാചകനുമൊക്കെയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്യാലൻ ഡാക്ടർ പട്ടേലുമുണ്ട് അക്കൂട്ടത്തിൽ. ശാന്തിലാലിന്റെ ചേതോരമയായ മകൾ രേണുക എന്ന കുട്ടി എന്റെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറി സ്ഥാനമേറ്റെടുത്തിരിക്കയാണ്.

നമ്മുടെ ഏറ്റവും കാര്യശേഷിയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരിലൊരാളായ ഇഷി റഹ്മാൻ ഒരുദ്യോഗികവും വ്യക്തിപരവുമായ തന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ പൗരജ്ഞത്തോടെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുന്നു ജോലിചെയ്യാനും താമസത്തിനുമായി മുന്യപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്ന സ്വന്തം ആഫീസ് മുറിയുറപ്പുടെ ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒരുഭാഗം മുഴുവൻ ശാന്തിലാൽ ദയാപൂർവ്വം ഞങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിന്നു സൗകര്യപ്പെടുമാറു വിട്ടൊഴിഞ്ഞുതന്നിരുന്നു. ഇൻഡോ-ചൈനയിലെ അന്താദേശീയ കമ്മീഷന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനെന്നനില

യിൽ അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ന്യൂഡൽഹിയിൽ വെച്ചാണ് ഇഷിയെ ഞാൻ ഒടുവിൽ കണ്ടത്. അവിടെയും ഒരു വിദ്യവമുണ്ടാക്കാനാണോ പുറപ്പാടെന്നു ഞാൻ നേരമ്പോക്കായി ചോദിച്ചു. എവിടെയൊക്കെ അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചുയച്ചിട്ടുണ്ടോ അവിടെയൊക്കെ വിദ്യവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇഷി കെന്യായിൽ ജോലിയായിരുന്ന കാലത്തു മൗ മൗ പ്രസ്ഥാനം വളരെ ശക്തിപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന്, ആഫ്രിക്കക്കാരോട് ആവശ്യത്തിലധികം അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നയാളാണ് അദ്ദേഹമെന്ന ആരോപണം കോളണിഭരണകർത്താക്കളിൽനിന്ന് ഉയരുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ബുദാപ്പെസ്റ്റിലെത്തി ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ ഹംഗേറിയൻവിദ്യവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. അതുപോലെതന്നെ അദ്ദേഹം ലീയപ്പോൾഡ് വീലിലെത്തി അധികനാരും കഴിയുംമുമ്പ് വിദ്യവവും പ്രതിവിദ്യവവും കൊണ്ടു കോംഗോ പുകഞ്ഞു കത്തിത്തുടങ്ങി. അമേരിക്കർ കഴിഞ്ഞ മാസത്തിൽ ഉത്തരവിധരം നാമിലെ വിമാനത്താവളങ്ങളിൽ ആക്രമണം നടത്തി അവിടെ വലിയതോതിൽ നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ചരിത്രം അവിടെയും ആവർത്തിക്കാൻ ഭാവിക്ക്യാണോ എന്നു വിചാരിച്ചു പോയി, ഞാൻ. അത് ഇനിയായാലും സംഭവിച്ചുകൊള്ളാത്തതുപോലാണെന്നു.

ബുദാപ്പെസ്റ്റ്, സെപ്റ്റംബർ, 1

ഹംഗറിയിലെ പ്രധാനമന്ത്രി ജാനോസ് കാദറുമായി ഒരു മണിക്കൂർ നീണ്ട ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയുണ്ടായിരുന്നു, എന്നിട്ട്. ഇന്റി നാഗിയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിക്കൊണ്ട്, വിദ്യവത്തിന്റെ അഗ്നി ആളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, പ്രധാനമന്ത്രിപദമേറ്റെടുത്ത അദ്ദേഹം ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു അധികമാകുംമുമ്പാണ് ആദ്യം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടത്; 1956 നവംബറിലാണത്. റഷ്യൻ ടാങ്കുകൾ അപ്പോഴും ബുദാപ്പെസ്റ്റ് തെരുവുകളിൽനിന്നു വിട്ടുപോയിരുന്നില്ലെന്നതന്നെയല്ല, കാദർ പ്രവൃത്തിയെടുത്തിരുന്ന പാർലമെന്റ് മന്ദിരത്തിന്റെ ഇടനാഴികളിൽ—ഇപ്പോഴും അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ ആഫീസ് അവിടെത്തന്നെയാണ്—റഷ്യനും ഹംഗേറിയനും പടയാളികൾ കാവലിന്നുണ്ടായിരുന്നു. റക്കോസിയുടെ അനൗചരന്മാരുടെ ക്രൂരമായ മർദ്ദവിധങ്ങളെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചുനോക്കിയിട്ടും—കൈവിരലിലെ നഖങ്ങൾ ഓരോന്നായി പിഴുതെടുത്തിട്ടുപോലും—റക്കോസിഭരണത്തോടുള്ള എതിപ്പ് വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ തുടന്ന് കാദർ, അങ്ങനെ തന്റെ ധീരതയും സ്വാതന്ത്ര്യതൃഷ്ണയും സംശയാതീതമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, അതേസമയം സോവിയറ്റ് സ്വാധീനതാമണ്ഡലത്തിൽ ഹംഗറിക്കു മാന്യമായൊരു സ്ഥാനം നേടിയെടുക്കാൻ സഹായകമായ ഭാവനാശാലിത്വവും ആയാമൃതയും കൂടെ നല്കി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ആളാണ് അദ്ദേഹമെന്നു ഞാൻ ചാരിച്ചിരുന്നില്ല.

വിവിധമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഹംഗറിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതി കാദർ എനിക്കു വിശദീകരിച്ചുതന്നു. കൃഷിയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ കൂട്ടായുദ്ധവ്യവസ്ഥ പൂർണ്ണമായി നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നു. പത്തുകൊല്ലം മുമ്പു ഞാൻ ഹംഗറി സന്ദർശിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഭൂമിയുടെ 36 ശതമാനംമാത്രമേ പൊതു ഉടമയിലായിരുന്നുള്ളൂ (24 ശതമാനം കൂട്ടുകൃഷിയിടങ്ങളും 12 ശതമാനം സംസ്ഥാന ഉടമയിലുള്ള കൃഷിയിടങ്ങളും) എന്നും, കൂട്ടുകൃഷിയിലേപ്പെട്ടിരുന്ന കഷ്കർ വിപ്ലവകാലത്തു കൂട്ടുകൃഷിയിടങ്ങളിൽനിന്നു കൂസലെന്നേ വിട്ടുമാറി തന്നതായി കൃഷിയാരംഭിച്ചിരുന്നു എന്നും ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു നേട്ടം തന്നെയാണിത്. കൂട്ടുകൃഷിസമ്പ്രദായമേപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ബലപ്രയോഗം വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലെന്നാണ് കാദർ പറഞ്ഞത്. കഷ്കർ അവരുടെ സ്വന്തംഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന വിളവു അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ വിനിയോഗിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയാണു ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം എന്നദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു. ഇതുകൊണ്ട്, വ്യക്തികൾ സമൂഹത്തിൽനിന്നു വേർതിരിഞ്ഞുനിന്നു സ്വന്തം ഉൽക്കഷ്ത്തിൽമാത്രം ദത്തശ്രദ്ധരായി വർത്തിക്കുന്നതിനെ ഗവണ്മെന്റ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നത്ഥമില്ല; മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ പ്രയോജനചിന്തയുള്ള

പ്രേരണാശക്തിയെ ഗവണ്മെന്റു മാന്ദീകരണ എന്നുമാത്രം. ഇത്തരം യാഥാർത്ഥ്യബോധമില്ലാത്ത ചീനർ തിരക്കിട്ട കമ്മ്യൂണുകളുണ്ടാക്കി പരീക്ഷണം നടത്താൻ മുതിർന്നവെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ പറ്റിപ്പോയ തെറ്റു മനസ്സിലാക്കി തിരുത്താനാർഭിച്ചിട്ടുണ്ട്; തെറ്റു സംഭവിച്ചു എന്നു പരസ്യമായി സമ്മതിക്കാൻ ദുരഭിമാനം അവരെ അനുവദിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും.

ഇൻഡ്യയും ചൈനയും തമ്മിലുള്ള തർക്കം ഇരുകൂട്ടരും കൂടിയാലോചിച്ചു പരിഹാരം കണ്ടെത്തി പരസ്പരം രമ്യപ്പെട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹം കാദർ പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഇൻഡ്യയുടെ ഭൗത്യവുമായി ഏതാനുംകാലം മുൻപു ബുദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു മാനുവൽ അതിർത്തി സംബന്ധമായ ഇൻഡ്യയുടെ വാദത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ന്യായയുക്തത അദ്ദേഹത്തിന്നു ബോദ്ധ്യമാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, രേഖകളും ഭൂപടങ്ങളുമൊക്കെ തിരിച്ചും മറിച്ചുമിട്ടു നോക്കി. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച പഠനം നടത്തിയിട്ടും ഈ തർക്കത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ന്യായാ ന്യായങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ വല്ല നിഗമനത്തിലുമെത്തിച്ചേരാൻ തനിക്കു ഇതേവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് കാദർ പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം അക്കാര്യത്തിൽ വല്ല തീരുമാനത്തിലുമെത്തണമെന്നൊന്നും നമ്മളാഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, യാതൊരു പ്രകോപനവും കൂടാതെയാണ് ഇൻഡ്യയുടെ മേൽ 1962-ൽ ചൈനാ ആക്രമണമഴിച്ചുവിട്ടതെന്ന വസ്തുത സുഹൃദ്ദാജ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുമെന്നും നിശ്ചയമായും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു; ചൈനായുമായി കൂടിയാലോചിച്ചു തീരുമാനമുണ്ടാക്കി രമ്യതയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ ഇൻഡ്യ ഇപ്പോഴും ആഗ്രഹിക്കുന്നു; ഇൻഡ്യയോടു മാത്രമല്ല ചൈനയോടും സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഏതാനും ആഫ്രോ-ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ, കൂടിയാലോചനയ്ക്കുള്ള മാഗ്ക് തുറക്കാൻ പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഏതാനും നിർദ്ദേശങ്ങൾ—കൊളംബോ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നവ—ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഇൻഡ്യ ആ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അപ്പാടെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും

ചൈനാ അവയെ താത്പര്യമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരു കാര്യത്തെ തത്പത്തിൽ അംഗീകരിക്കുന്ന എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം പലപ്പോഴും അതിനെ പ്രയോഗത്തിൽ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നാണല്ലോ.

ചൈനയും റഷ്യയും തമ്മിലുള്ള വിവാദത്തിന്റെ കാര്യം വന്നപ്പോൾ കാദർ വാചം ചെയ്തതായി കാണപ്പെട്ടു. ഈ മത്സരത്തിന്റെ അന്തിമഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി തനിക്കു സംശയമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും എത്ര കാലത്തിനുള്ളിൽ അതു സമുത്തമാവുമെന്നു പ്രവചിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ഏതാനും വഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അയൽരാജ്യങ്ങളായ സോവിയറ്റ് യൂണിയനും ഇൻഡ്യയുമായി സൗഹൃദത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ചൈനായ്ക്ക് അന്നാണു ലോകദൃഷ്ടിയിൽ കൂടുതൽ മതിപ്പും മാന്യ പദവിയുമുണ്ടായിരുന്നതെന്നും അല്പമൊരു ആത്മപരിശോധനയ്ക്കു മുതിർന്നാൽ ചൈനയ്ക്കു ബോദ്ധ്യമാവും.

ഇൻഡ്യയും ഹംഗറിയും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദത്തിനു താൻ വലിയ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാദർ പറഞ്ഞു. അതിൽനിന്ന് ഇരുരാജ്യങ്ങൾക്കുമുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളെ കരുതിയിട്ടുമാത്രമല്ല, വിശാലമായ മറ്റു കാരണങ്ങളാലും കൂടെയാണ് താൻ അങ്ങനെ കരുതുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. ഇവിടെയിതാ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ—ഒന്നു ചെറുതും മറ്റൊരു വലുതും, ഒന്നു യൂറോപ്യനും മറ്റൊരു ഏഷ്യനും, ഒന്ന് സോഷ്യലിസ്റ്റും മറ്റൊരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിത്തരവും—പൊതുവായി താല്പര്യൈക്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിലും അന്താദേശീയപ്രശ്നങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും സ്വതന്ത്രമായി സഹകരിച്ചു മുമ്പോട്ടു പോകുന്നു. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് നല്ലിയിട്ടുള്ള ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് ഇൻഡ്യയിൽ സന്ദർശനം നടത്തി ഇപ്പോഴത്തെ സൗഹൃദബന്ധത്തിനു കൂടുതൽ ഇരട്ടം ഉറപ്പുമുണ്ടാക്കാൻ കാദർ സന്നദ്ധനാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതായി ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ജവഹർലാൽനെഹ്റുവിന്റെ സ്മരണയെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു കാദർ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഹൃദയത്തിൽ തട്ടുന്നവയായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയുടെ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെതന്നെ

ചരിത്രത്തിലെ മഹാപ്രഭാവന്മാരിലൊരാളാണ് ജവഹർ ലാലിന്റെ ചരമത്തോടെ ലോകവേദിയിൽനിന്നു തിരോധനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കെന്നെ ഡിയുടെ അസാധാരണവും ദാരുണവുമായ കൊലയും— ജനത്തിരക്കുള്ള ഒരു നഗരമദ്ധ്യത്തിൽവെച്ച്, പട്ടിയെ വെടിവയ്ക്കുന്നമാതിരിയാണ് അദ്ദേഹത്തെ ആക്രമിച്ചതെന്നതിനാലാണ് അസാധാരണമെന്നു പറഞ്ഞത്— വ്യസനകരമായ സംഭവംതന്നെയെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സദ്വിചാരപ്രേരിതനായിരുന്ന ജോൺ പതിമൂന്നാമൻ മാപ്പാപ്പായുടെ മരണത്തിന്റെ കാര്യവും അങ്ങനെതന്നെ. കാദർ തുടൻ പറഞ്ഞു: ‘ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലാണെങ്കിൽത്തന്നെ തോറ്റിയാത്തതിയും തോറ്റസം മരിച്ചിരിക്കുന്നു. മൊത്തത്തിൽ നോക്കിയാൽ ഒരു അമംഗളവഷമായിരുന്നു ഇത്; എങ്കിലും, ജീവിതം തുടന്നും തുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം; മരിച്ചവരുടെ സ്മരണ, അവരുടെ കാലടിപ്പാടുകളിൽ തുടരാനിരിക്കുന്നവർക്ക് പ്രചോദനം നൽകും.’

ബുദ്ധമുഖ്യം, സൈക്ലംബർ, 2

കഴിഞ്ഞ നാല്പതുവർഷങ്ങളായി ഞാൻ ഔദ്യോഗിക ജോലികൾക്കുവേണ്ടി ഇൻഡ്യയിലും പുറത്തും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇൻഡ്യയിൽ തെക്കു തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിമുതൽ വടക്കു പെഷവാറും ബലൂചിസ്താനുംവരെയുള്ള എത്രയോ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഞാൻ ജോലിയിലിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഏഷ്യയിൽ ഞാൻ ചെന്നായിലും, കൊറിയായിലും, സികിയാങ്ങിലും, സിലോണിലും ജോലി ചെയ്തിരുന്നു; യൂറോപ്പിൽ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ, റഷ്യ, പോളണ്ട്, ഹംഗറി എന്നിവിടങ്ങളിൽ ജോലിനോക്കി; അമേരിക്കയിൽ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിലും ന്യൂയോർക്കിലും; ആഫ്രിക്കയിൽ കെന്യാ, ഉഗാൻഡ, ടാൻഗാനിക്കാ, സാൻസിബാർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ. പക്ഷേ, ഈ യാത്രകളും താമസവുമെല്ലാം ഔദ്യോഗികബന്ധമുലം നടന്നതാണ്. ഇതെല്ലാംകഴിഞ്ഞ് ഒടുവിലിപ്പോൾ ഒരു സാധാരണ പൗരന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ദേശസഞ്ചാരത്തിലേ

പ്പെടാൻ സൗകര്യപ്പെടുവല്ലോ എന്നോർക്കുമ്പോൾ എനിക്കാണു തോന്നുന്നു.

ഇതൊക്കെയായാലും, ഹംഗറിയിൽ ഞാൻ എന്റെ പഴയ ഉദ്യോഗത്തിൽ പുനരവതാരം ചെയ്തുമട്ടിലാണ് കാര്യങ്ങളൊക്കെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഹംഗറിയൻ വിദേശവകുപ്പിന്റെ പെരുമാറ്റം കണ്ടാൽ ഞാൻ ഹംഗറിയിലെ സ്ഥിരം ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡറാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. വിദേശകാര്യമന്ത്രിയുടെ ഒഴിവിൽ ജോലി നോക്കുന്ന പീറ്റർ മോഡ്, മലമുകളിലുള്ള ഒരു റസ്റ്റോറന്റിൽവെച്ചു ഞങ്ങൾക്കൊരു മുത്താഴസല്ലാരം നല്കി. ഇൻഡ്യയിലെ ആദ്യത്തെ ഹംഗേറിയൻ അംബാസഡറായിരുന്നശേഷം ഇപ്പോൾ ഡെപ്യൂട്ടി വിദേശകാര്യമന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന സുജാക്, ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ അംബാസഡറായിരിക്കുന്ന നാഗി—1953 ഫെബ്രുവരിയിൽ ഞാൻ ആദ്യം ഹംഗറിയിലെത്തിയിരുന്നപ്പോൾ എന്റെ സൗകര്യങ്ങളുമ്പോഴിക്കാൻ നിയോഗിച്ചിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തെയാണ്—തുടങ്ങി ചില പഴയ സുഹൃത്തുക്കളെ അവിടെവെച്ചു സന്ധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു വളരെ സന്തോഷമായി. ബുദാപെസ്റ്റ് മുതൽ വിസേഗ്രാഡ് വരെ ഡാന്യൂബ് നദിയിലൂടെയാണ് വിദേശകാര്യവകുപ്പുകാർ ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത്. പത്തു വഷ്.മുമ്പ് ഈ വഴിക്കു ഞാൻ യാത്രചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തു ഡാന്യൂബിന്റെ ഈ ഭാഗം ഏതാണ്ടു ജനവജ്ജിതമായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, തോണികളും നയ്സുവച്ച ഉല്ലാസനൗകകളും ബുദാപെസ്റ്റിനും വിയന്നായ്മിഡിൽ സർപ്പീസ് നടത്തുന്ന ഗതിവേഗമുള്ള യന്ത്രക്കപ്പലുകളുമൊക്കെയായിട്ടു നദീമുഖം സജീവമായിരിക്കുന്നു; കരയോടടുത്തഭാഗത്തു നദിയിൽ ആളുകൾ പലതരം ക്രീഡകളിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പലരും നദീതീരത്തു സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ നീണ്ടുനിവൻ കിടന്നു സുഖിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ആളുകൾ ഓരോതരത്തിൽ സർവ്വം മറന്നുപിടിക്കുകയാണ്.

വിദേശവകുപ്പിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഞങ്ങളെ ദ്വിവത്സരകാഴ്ചികപ്രദർശനമേള കാണാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോക

യും മുത്താഴം സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. മുഖ്യമായി ഒരു ദേശീയപ്രദർശനമാണിതെന്നിരിക്കിലും പല വിദേശ രാജ്യങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ പങ്കെടുത്തു സഹകരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഹംഗറിയിലെ കൃഷിയുടെ യന്ത്രവൽക്കരണത്തിൽ നേടിയിട്ടുള്ള പുരോഗതി (അഞ്ഞൂറിൽ കുറയാതെ ഇന്നും കാഷ്ചിയന്ത്രങ്ങൾ അവിടെ കണ്ടതിൽ അധികവും ഹംഗറിയിൽ നിർമ്മിച്ചതാണ്) ഉദ്യാനവിധാനവിധങ്ങൾ, ജലസേചനസമ്പ്രദായങ്ങൾ, മൃഗസംരക്ഷണപദ്ധതികൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിയൊക്കെ വ്യക്തമായ ധാരണ നല്ലാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രദർശനം. പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞ മൂന്നുവർഷങ്ങളായിട്ടു വിളകൾക്കു തീരെ അനുകൂല മല്ലാത്ത കാലാവസ്ഥയാണ്; ശീതകാലത്തെ അത്യുഗ്രമായ തണുപ്പിന്റെ കാരിന്യംകൊണ്ടു തുടച്ചയായി രണ്ടുകൊല്ലം ഡാനൂബ് നദിയിൽ ജലം ഉറഞ്ഞു കട്ടിയായിപ്പോയി. വളരെ അസാധാരണമായി മാത്രം അനുഭവപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണിത്. ഒമ്പതു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന എന്റെ ഉദ്യോഗകാലത്തിനുള്ളിൽ ഒരുപ്രാവശ്യം മാത്രമേനദീ ജലം ഉറഞ്ഞുകട്ടിയായിട്ടുള്ളൂ—1954-ലാണത്. മഴയെയും അത്ര വിശ്വസിച്ചാശ്രയിക്കാവതല്ല, അവിടെ.

ശാന്തിലാൽ പട്ടേൽ ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം വൻ തോതിലൊരു സ്വീകരണം നടത്തി. ഞങ്ങളുടെ പഴയ ഹംഗേറിയൻ സുഹൃത്തുക്കളിൽപലരെയും കാണാൻ അതൊരു വസരമായി. പട്ടേലിന്റെ സ്റ്റാഫ്ംഗങ്ങളുടെ വകയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു, സല്ലാരങ്ങൾ. വെങ്കിട്ടരാമൻ ഞങ്ങൾക്കു തെന്നിന്ത്യൻ മട്ടിൽ, വിശിഷ്ടവിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സദ്യ നല്കി. പൊടിപ്പനൊരു മലയാളിസ്തവ്യ രാമനാഥന്റെ വകയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഹംഗറിയിലെ എംബസിജോലിക്കാരിൽ മിക്കവരും പഴയ ആളുകൾ തന്നെയാണെന്നു കണ്ടത് എന്നെ സന്തുഷ്ടനാക്കി. ഡെബ്രെക്സൻ നല്ലൊരു ഹിന്ദിവിദ്വാനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഫെല്ലപ്പ് സമർത്ഥനായ ദ്വിഭാഷിയായിത്തുടരുന്നു. സ്വീകരണവകുപ്പിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്ന മിസിസ് കോസ്മോ വ്സ്കി എന്നെക്കണ്ടപ്പോൾ പൊട്ടിക്കർഞ്ഞുപോയി;

വിപ്ലവത്തെത്തുടന്ന് നാടുവിട്ടോടി വിയന്നായിൽപ്പോയി
താമസിക്കുന്ന സ്വന്തോടിനെയും പാർസിയിൽ അഭയം
തേടിയ സ്വപുത്രിയെയും പറ്റിയുള്ള സ്മരണകളായ്നവന്ന
താണ് അവരെ കരയിച്ചുകുഞ്ഞത്. റഫ് മാന്റെ അദ്ധ്യ
ക്ഷതയിൻകീഴിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന പരിചാരകവൃന്ദത്തെ
പ്പറ്റി സാവിത്രി പട്ടേലിനു നല്ല തൃപ്തി തോന്നാത്തതു
കൊണ്ടാവണം, പകരം നാട്ടിൻപുറത്തുനിന്നുള്ള ആകർഷക
യായ ഒരു വേലക്കാരിയെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നലെ വൈകിട്ട് രണ്ടുമണിക്കൂർനേരം ഞങ്ങൾ
പ്രൊഫസർ ജമ്മാനസിന്റെകൂടെ ചെലവഴിക്കുകയുണ്ടായി.
ഘോഷിലെ പ്രമുഖ അറബിഭാഷാപണ്ഡിതരിലൊരാളായ
അദ്ദേഹം രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഹജ്ജ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്;
ടാഗൂറിന്റെകൂടെ ശാന്തിനികേതനത്തിൽ താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്;
ഇജിപ്തിലും മൊറോക്കോവിലും പ്രസംഗപര്യടനം കഴി
ച്ച് ഇപ്പോൾ മടങ്ങിയെത്തിയിട്ടുള്ളതാണു്. മറ്റൊരു
പൗരസ്ത്യകാര്യപണ്ഡിതനായിരുന്ന ബഖ്തായ് അടുത്ത
കാലത്തു മരിച്ചുപോയി. വളരെ വിശേഷപ്പെട്ട ഓഡികം
ചിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള
'ഇൻഡ്യയുടെ സംസ്കാരം' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി—അദ്ദേഹം മരിച്ചതിനുശേഷമേ
പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയുള്ളു—അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവ
എന്നിരിക്ക സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി.

ലോകത്തിലെ മഹോന്നതശില്പികളിലൊരാളായ
കിസ് ഫാൾഡി സ്റ്റോബ് ലായിരുന്നു, അവിടെ വന്നുകൂടി
യിരുന്ന മറ്റൊരു അതിഥി. എൺപതു വയസ്സിലേറെയാ
യിട്ടും തന്റെ കഴിവുകൾ അനൂനമായി നിലനിർത്തിക്കൊ
ണ്ടും, ജീവിതത്തിലും കലയിലുമുള്ള അഭിനിവേശത്തിന്നു്
അഴിവുതട്ടാതെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടും ഊജസ്വലനായി ജീ
വിക്കുന്ന സ്റ്റോബ് ലിനെയും ജമ്മാനസിനെയും കാണുക
ഉന്മേഷപ്രദമായ അനുഭവമായിരുന്നു.

ജമ്മാനസിന്റെ വിശാലമായ ഫ്ളാറ്റ് ശ്മരിക്കൊ
രു പുരാണവസ്തുശേഖരപ്രദർശനാലയം (old curiosity shop)
തന്നെ ആണ്. ലോകത്തിന്റെ ഏല്പാ മുക്കിലും മൂലയി

ലും നിന്നായി അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ചിത്രങ്ങൾ, ലോഹപ്രതിമകൾ, പരവതാനികൾ, പലതരം കലാശില്പങ്ങൾ, എന്നിവയൊക്കെ അവിടെ നിരത്തിയിരിക്കുന്നു. 1848-ലെ വിപ്ലവത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ആർത്തുസ് ഗോർഗി എന്ന ഹംഗേറിയൻ ജനറലിന്റെ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നിരുന്ന ഒരേഴുത്തുമേശയാണ്, അവിടെക്കണ്ട വസ്തുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നെ ഏറ്റവുമധികമാകുമാർച്ചയോടെ. 1915-ൽ ഹംഗറി പരാജയപ്പെട്ട കക്ഷിയിൽ ചേർന്ന യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, (രണ്ടാം മഹായുദ്ധത്തിലും അതുതന്നെ സംഭവിച്ച അവർക്ക്) അന്നു 93 വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ജനറൽ ഗോർഗി, റഷ്യക്കാരോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ തന്റെ സേവനം നല്ലൊരു തയ്യാറാണെന്നു പറയുകയുണ്ടായി—1848-ൽ അവരോടു പടവെട്ടിയിട്ടുള്ളതന്നിച്ച്, അവരുടെ കൈയിൽ ഇന്നതേ കോപ്പുള്ള എന്നറിയാമെന്ന് അദ്ദേഹമവകാശപ്പെട്ടു. 1848-ലും 1914-ലും 1942-ലും തങ്ങൾക്കെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ഹംഗറിയുടെമേൽ റഷ്യക്കാർ ഇപ്പോൾ അവരുടെ ഭരണസമ്പ്രദായം കെട്ടിയേല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും, ക്രിഷ് ചോവിന്റെ വിശാലവീക്ഷണയുക്തവും വിവേകപൂർവ്വമായ നേതൃത്വത്തിൻകീഴിൽ ഇപ്പോൾ അവർ, തങ്ങളേയും തങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്തേയും ഹംഗറിക്കാർക്ക് സ്വീകാര്യമാക്കുമാറു പല വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കും സൗജന്യങ്ങൾക്കും സന്നദ്ധരായിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, അലസിപ്പോയ വിപ്ലവങ്ങൾ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഹംഗറിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ 1956-ലെ വിപ്ലവം ഒരു വിഷ്ണുഭമായി പരിണമിക്കുകയും, രത്തൻ നെഹ്റുവിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'പൂർവ്വയുറോപ്പിലെ പാരീസാ'യി ബുദ്ധപ്പെട്ട് വികസിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

6 മോസ്കോ

മോസ്കോ, സെപ്റ്റംബർ, 3

ഒരു ഏയറോഫ്ലോട്ട് വിമാനത്തിൽ സുഖമായി യാത്രചെയ്തു രണ്ടു മണിക്കൂർകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ബുദാപെസ്റ്റ് സിൽനിന്നു മോസ്കോവിലെത്തി. കീവിലും ല്വോവിലും തങ്ങി ഏതാണ്ടു് ഏഴു മണിക്കൂർകൊണ്ടാണു് മോസ്കോവിലെ എന്റെ ആദ്യവഷങ്ങളിൽ ഈ യാത്ര പൂർത്തിയാക്കേണ്ടിയിരുന്നതു്. അക്കാലത്തു വിമാനത്തിൽ ആതിഥേയികളില്ലായിരുന്നു; ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളൊന്നും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. എന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ഡാക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ, റഷ്യൻവിമാനങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ, കടിക്കാൻ വെള്ളംകൂടെ കൈയിൽ കരുതുകയായിരുന്ന പതിവു്. ശുചത്തിനുള്ള കടലാസ്സിന്റെ കാര്യമാണെങ്കിൽ “അതിനല്ലെങ്കിൽ ‘പ്രാവ്ദാ’ പിന്നെ എന്തിനാണു്?” എന്നൊരു വഷളൻഫലിതം പ്രചാരത്തിലിരുന്നിരുന്നതാണു്..”

റഷ്യൻവിമാനങ്ങളിൽ അന്നു സേഫ്റ്റി ബൽറ്റില്ലായിരുന്നു. അമേരിക്കക്കു് അഥവാ മുതലാളിവ്യക്തികൾ പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള ഒരുപകരണമായിട്ടാണു് റഷ്യാക്കാർ സേഫ്റ്റിബൽറ്റിനെ ഗണിച്ചിരുന്നതു്. വിമാനാപകടങ്ങൾ സംഭവിക്കാത്ത റഷ്യയിൽ സേഫ്റ്റിബൽറ്റി നാവശ്യമില്ല എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളില്ല എന്നൊരു പ്രമാണം സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്തു വളരെ താല്പര്യപൂർവ്വം പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു; അതിനതുല്യമാണിതു്. മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളെ കാണുന്നതുപോലെതന്നെ തന്നെത്താൻ കാണാനുള്ള കഴിവു വളരെക്കുറച്ചാളുകൾക്കും രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കൂ; എങ്കിലും, മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളെ കാണുന്നതിന്നു നേരേ വിപരീതമായി തന്നെത്താൻ കാണാനുള്ള കഴിവു ഇത്രയധികം കാട്ടിയിട്ടുള്ള രാജ്യം, സ്റ്റാലിന്റെകാലത്തെ റഷ്യയെപ്പോലെ മറ്റൊന്നുമില്ല. ബുദ്ധിപ്പെടുത്തലുള്ള ക്രൂഷ്ചോവ് അധികാരത്തിലെത്തിയശേഷം മാത്രമാണു്,

സോവിയറ്റ് റഷ്യ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്വസ്ഥമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന വീൺവാദം പരിത്യജിച്ചതും, മോഷണങ്ങൾ, അപകടസംഭവങ്ങൾ തുടങ്ങിയ അക്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്നു വന്നതും.

നമ്മുടെ പ്രതിരോധമന്ത്രി ചവാന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംമൂലമുള്ള ബദ്ധപ്പാടുകളിൽ അകപ്പെട്ടുപോയ നമ്മുടെ അംബാസഡറുടെ പ്രതിനിധിയായി വിമാനത്താവളത്തിൽ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാനെത്തിയിരുന്നതു താഡനാണ്. കനേഡിയൻ അംബാസഡർ റോബർട്ട് ഫോർഡും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്മേഷശാലിനിയായ പത്നി തെരസായും അവരുടെ താമസസ്ഥലത്തുനിന്നുള്ള ദൂരമത്രയും താണ്ടി, ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ വേണ്ടി ഷെരെമെറീവ് വിമാനത്താവളത്തിലെത്തിയിരുന്നു. 1952-ൽ ഞാൻ മോസ്കോവിലെത്തിയ കാലത്തു കാന്യായുടെ ഷാർദഫോറായിരുന്നു, റോബർട്ട്. ആധുനികറഷ്യൻകവികളുടെ ചില കവിതകൾ അദ്ദേഹം വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സമാഹരിച്ച പുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരു പ്രതിഏതാനുംകൊല്ലംമുമ്പ് എനിക്കു സമ്മാനിച്ചിരുന്നു; എന്റെ പുസ്തകങ്ങളായ 'റഷ്യൻ പനോറാമ' 'ദി ഫ്ളെയിംഗ് കോയിക്കാ' എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നറിഞ്ഞത് എന്നെ സന്തുഷ്ടനാക്കിത്താനും.

കോമൺവെൽത്ത് രാജ്യങ്ങളുടെ ഗണത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽനിന്ന് ഏറ്റവും അകന്നുകിടക്കുന്നതും, ജോൺ ഫോസ്റ്റർ ഡുള്ളസിന്റെ കാലത്തു് ഇൻഡ്യയുടെ നയങ്ങളെ ഭോഷബുദ്ധിയോടെ വീക്ഷിച്ചിരുന്ന അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളോടു് ഏറ്റവും അടുത്തുകിടക്കുന്നതുമായ കാന്യായും ഇൻഡ്യയും തമ്മിലാണ്—എങ്ങനെയെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ—കോമൺവെൽത്ത് രാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടുതൽ അടുത്ത ബന്ധവും പരസ്പരധാരണയും വളർന്നുവന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് എനിക്കെപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. കോമൺവെൽത്ത് സമ്മേളനം കൂടുമ്പോഴൊക്കെ ലെസ്റ്റർ പി.യെഴ്സണോടും സെൻറ് ലാറൻറിനോടുമാണ് തനിക്കുറ്റവുമ

ധികം അടുപ്പവും ആത്മബന്ധവും തോന്നിയിട്ടുള്ളതെന്നു നെഹ്റു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഷെരെമെറീവ് വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ എംബസിമന്ദിരത്തിലെത്താൻ ഏതാണ്ട് ഒരു മണിക്കൂർ വേണ്ടിവന്നു. മോസ്കോവിൽ ആദ്യം ഞാനെത്തിയ കാലത്തു് അവിടെ ആകെ ഒരു വിമാനത്താവളമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു—വ് ഞക്കോവാ. അതിപ്പോൾ വളരെ വിപുലപ്പെടുത്തി ആഭ്യന്തരഗതാഗതത്തിനുമാത്രമാക്കി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. വ് ഞക്കോവാ II എന്നൊരു വിമാനത്താവളം പ്രാമാണികവ്യക്തികളുടെമാത്രം ഗമനാഗമനസൗകര്യത്തിനായും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണഗതിയിൽ അന്താദേശീയഗതാഗതത്തിനു മുഴുവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് ഷെരെമെറീവ് വിമാനത്താവളമാണ്. മോസ്കോവിൽനിന്ന് 60 കിലോമീറ്റർ അകലെയായി ദേമെദെദോവോ എന്ന മറ്റൊരു വിമാനത്താവളവും പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സഞ്ചാരികളുടെ എണ്ണവും ആഭ്യന്തരഗതാഗതവും എത്രയധികം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇതുകൊണ്ടു കാണാം. ഞങ്ങൾ ഷെരെമെറീവ് വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്ന് എംബസിയിലെത്തിയപ്പോഴേക്കു നേരം ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു; സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്തു് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടാതിരുന്നതും അമേരിക്കൻ ആഭാസത്തരത്തിന്റെ മാതൃകയായി അധികേഷപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ നിയോൺദീപങ്ങൾ ഗോക്കിഞ്ഞരുവിൽ ഒന്നിന്നുപറകേ മറ്റൊന്നായി തെളിഞ്ഞുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

മോസ്കോവിലെ നമ്മുടെ അംബാസഡറായ ടിക്കി കൗളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളും ഞങ്ങളെ സാഹ്യാദം സ്വാഗതം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അംബാസഡർപദവിയേറ്റെടുത്തു് അധികം കഴിയുംമുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചു് ഞങ്ങൾ ഇവിടെവന്നു പാർത്തിരുന്നു. രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പാണതു്. വീണ്ടും ഞങ്ങളെ അതിഥികളായി സ്വാഗതം ചെയ്തു ഒരുദിവസത്തിന്നു ഞങ്ങൾ നന്ദിപറഞ്ഞു. എംബസിമന്ദിരത്തിൽ ഞങ്ങൾ എത്രകാലം പാർത്താലും അത്ര

യുംനാൾ അതിഥിയുടെ പദവി 'തന്നിക്കായിരിക്ക'മെന്നും തന്റേതെന്നതിനേക്കാൾ ആ ഭവനം ഞങ്ങളുടേതാണെന്നു മായിരുന്നു ടിക്കിയുടെ മറുപടി. ഏതാണ്ട് ആ തോന്നൽ തന്നെയാണു് ഞങ്ങൾക്കും അനുഭവപ്പെടുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ. എന്റെ നാല്പതു കൊല്ലം നീണ്ട ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിന്റെ ഏതാണ്ടു നാലിലൊന്നുഭാഗവും ഈ ഭവനത്തിലാണു ഞാൻ പാത്തിട്ടുള്ളതു്; ഇവിടത്തെക്കാൾ ആനന്ദം ഞങ്ങൾ മറെറാണ്ടും അനുഭവിച്ചിട്ടുമില്ല; പ്രയോജനകരമായ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തെച്ചൊല്ലിയുള്ള ആത്മ സംതൃപ്തിയും ഇവിടെയെന്നപോലെ മറെറാരിടത്തും ഇത്രയധികം തോന്നിയിട്ടില്ല.

താൻ ഈ വീട്ടിൽനിന്നു താമസംമാറ്റി പോയിട്ടേയില്ലെന്നു തോന്നലാണുണ്ടാകുന്നതെന്നാണു് അനുജി പറയുന്നതു്; ഒന്നിനുമില്ല ഒരു വ്യത്യാസവും. അതേ പരവതാനികൾ, അതേ വെളിയടകൾ; കസേരകളും മേശകളും നിരത്തിയിരിക്കുന്നതിന്റെ ക്രമവും അതുതന്നെ. കുളിമുറിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ, എട്ടുവർഷംമുമ്പു പഴയ സാരികളിലൊന്നു മുറിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തി താൻ തയ്യാറാക്കി അവിടെ ചാത്തിയിരുന്ന അതേ വെളിയടതന്നെയാണു് അതിന്റെ ജാലകത്തിന്നിപ്പോഴും മറയായി കിടക്കുന്നതെന്നു് അനുജി ശ്രദ്ധിച്ചു. നൽബന്ദിയാൻ തയ്യാറാക്കിയ അനുജിയുടെ വിശേഷപ്പെട്ട ചായച്ചിത്രം ഉറപ്പിച്ചുവയ്ക്കാൻ ഭക്ഷണമുറിയിൽ തറച്ചിരുന്ന മൂന്നു കുറ്റികൾപോലും അവിടെ അതേ രീതിയിൽ ശേഷിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയുടെയും തെക്കൻ ഏഷ്യയുടെയും കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള ഡെപ്യൂട്ടി വിദേശകാര്യ മന്ത്രിയുടെ ചുമതല വഹിക്കുന്ന ലെഫ്റ്റനന്റ് എനോട്ടു പറകയുണ്ടായി, ആ ചിത്രം സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രയിലാകെ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും, അതിന്റെ പകർപ്പുകൾ ചിലേടത്തു് അദ്ദേഹംതന്നെ കാണാനിടയായിട്ടുണ്ടെന്നും. എത്രയധികം ഊർജ്ജിതത്തോടെയാണു നൽബന്ദിയാൻ ആ ചിത്രത്തിന്റെ പണിയിലേപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നു ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. കാൽമണിക്കൂർനേരം തുടച്ചയായി ചിത്രരചനയിലേപ്പെട്ടശേഷം ഒരുഗ്ലാസ് ആർമീനിയൻ കോൺ

യാക്ക് അകത്താക്കി, അനുജിക്ക് ഒരു കപ്പ കടുപ്പമേറിയ കടുംകാപ്പിയും കൊടുത്തിട്ട്, ഭൂതാവേശംകൊണ്ടവനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ചിത്രമെഴുത്തു തുടരുകയായി. അനുജിയുടെ ചിത്രം അതിവിശേഷമായിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ട് അവളുടെ വലിപ്പത്തിൽത്തന്നെ. പക്ഷേ, “എന്തിനാണു നിങ്ങൾ മിസിസ് മേനോന്റെ മുഖത്തിന് ഇത്ര ഗൗരവഭാവം നല്കിയത്?” എന്നാണു നയതന്ത്രമണ്ഡലത്തിലെ മുത്തകാരണവരുടെ ഭാര്യയായ മിസിസ് സോറംമാൻ ചോദിച്ചത്. “അതോ,” നൽബന്ദിയാൻ പറഞ്ഞു, “പുരോഗതിയുടെ പാതയിൽ ചരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യൻ വനിതാലോകത്തിന്റെ മാതൃകയായി അവരെ ചിത്രീകരിക്കണമെന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്.”

ഐക്യഅറബി റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ അംബാസഡറുടെ പത്നിയായ മിസിസ് ഗാലബിന്റെ ചിത്രമെഴുതുമ്പോൾ നൽബന്ദിയാൻ ഒരു പടികൂടെ മുമ്പോട്ടു പോയി. പുരോഗതിയുടെ പ്രാതിനിധ്യത്തിനുപുറമേ ഒരു രാജസംപ്രദയികൂടെ അദ്ദേഹം മിസിസ് ഗാലബിനു നല്കി.

മോസ്കോവിലെ മറ്റു നയതന്ത്രകാര്യാലയങ്ങളെയുപേക്ഷിച്ചു നമ്മുടെ എംബസിക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതയുള്ളത്, നിരോധനസ്വഭാവമിയന്ന ഒരുപവനത്തിൽ ചെന്നു ലയിക്കുന്ന വലിയ പുത്തോട്ടമുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. മുൻ വശത്തുള്ള ആരാമത്തിൽ വിശുദ്ധമായ സാരനാഥസ്തൂഭത്തിന്റെ—അതിൽനിന്നാണല്ലോ ഇൻഡ്യയുടെ ദേശീയ ചിഹ്നമായ സിംഹത്രയത്തെ നാം കടംകൊണ്ടത്—ഒരു പകർപ്പുണ്ടാക്കിച്ച് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്, ടിക്കി കൗൾ 1958-ൽ ഡൽഹിയിൽ മോസ്കോയിൽ നേരിട്ടുള്ള ഇൻഡ്യൻ വിമാനസർ്വീസ് ഉൽഘാടനംചെയ്തതുസംബന്ധിച്ച നടത്തിയ സ്വീകരണസല്ലാരത്തിന്റെ അവസരത്തിൽ യുവനന്തകിയായ ബക്കറോവാ തന്റെ കലാപാടവം പ്രകടിപ്പിച്ച മണ്ഡപം പിൻവശത്തേ പുത്തോട്ടത്തിൽ അന്നത്തേ രീതിയിൽത്തന്നെ നില്ക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലെ ആദ്യത്തെ സ്റ്റാഷ്കോട്ട് നാം താല്പര്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു നമ്മുടെ എംബസി വക സ്ഥലത്തു് 1952-ൽ സിററി

കൗൺസിൽ നിർമ്മിച്ചതാണ്. ഈ ഒരൊറ്റ സ്റ്റാഷ് കോട്ടേ സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലാകെക്കൂടെയുള്ള നമ്മുടെ എംബസിജോലിക്കാർ മാത്രമല്ല, മറ്റു നയതന്ത്രകാര്യാലയങ്ങളിലുള്ളവരും ഇതുപയോഗിച്ചുവരുന്നുവെന്നാണ് ടിക്കി പറഞ്ഞത്. എംബസിജോലിക്കാർക്കുവേണ്ടി ഒരു വോളിബോൾ കോട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹത്തിൽ പുതുതായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുമ്പു ഞങ്ങൾ പച്ചക്കറിത്തോട്ടമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്താണ് വോളിബോൾ കോട്ട്. മോസ്കോവിൽനിന്നുള്ള പിന്മാറ്റവേളയിൽ രണ്ടു ദിവസം നെപ്പോളിയന്റെ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്ന 'നെപ്പോളിയൻഗ്രഹം' ഇപ്പോൾ പിങ്ക് വോൺ കളിക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരികയാണ്. എംബസിയുടെ ചുവട്ടിലേ നിലയിൽ ഒരു മുറി മോസ്കോവിലെ ഇൻഡ്യക്കാരുടെ ഒരു ക്ലബ്ബുനടത്താൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. എംബസിജീവനക്കാർക്കുപുറമേ ആകെ ഒരു കുടുംബംകൂടെ മാത്രമേ, ഞങ്ങൾ ആദ്യം മോസ്കോവിലെത്തിയകാലത്തു് ഇൻഡ്യക്കാരായി അവിടെയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ ഒരു കുടുംബക്കാരാകട്ടെ, സ്റ്റാലിന്റെ കാലം കഴിയുംവരെ എംബസിയുടെ അടുത്തെങ്ങുംപോലും വരാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല; ഒരു ബുഷാസ്ഥാപനമായി വെറുത്തു തള്ളിയിരിക്കുകയായിരുന്നു, അതിനെ. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, ഏതാണ്ട് ഇരുനൂറോളം ഇൻഡ്യക്കാരുണ്ടിവിടെ—അധികവും ലുഥുംബാ ഫ്രൻഡ്ഷിപ്പ് സർവ്വകലാശാലയിലെയും മോസ്കോ സർവ്വകലാശാലയിലെയും അദ്ധ്യതാക്കൾ. ഞങ്ങളുടെ മകൻ കുമാറും രണ്ടുവഷം അവിടെ പഠിച്ചിരുന്നു. ആ രണ്ടുവഷം അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ആനന്ദനിർഭരമായ കാലമായിരുന്നുതാനും.

കാഡിലാക്കിനെക്കാരും എടുപ്പും മോടിയുമുള്ള, എംബസിവക പുതിയ സിൽ കാറിലാണ് ഞങ്ങൾ സർവ്വകലാശാല നില്ക്കുന്ന പ്രദേശത്തേക്കു പോയിരുന്നത്. ചീന നയതന്ത്രകാര്യാലയത്തിന്റെ വകയായും ഒരു സിൽ കാറുണ്ടെങ്കിലും അതു് അവർ അപൂർവ്വമായേ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ളവെന്നാണ് ഡ്രൈവർ ആൽഡ്രി പറഞ്ഞത്.

കൈ തലയുടെമുകളിൽ കഴിവുള്ളത്ര ഉയരത്തിൽ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആൻഡ്രി പറഞ്ഞു: “പണ്ടൊക്കെ ചീനരെ അങ്ങങ്ങു പൊക്കത്തിലാണു വച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ, ഇപ്പോഴോ?” തറയിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അയാൾ തുടന്നു, “ചീനരുടെ സ്ഥാനം അവിടെയാണ്. അവന്മാർ എഴുത്തോടെഴുത്താണ്, ഞങ്ങൾക്കെതിരായിട്ട്. ഞങ്ങൾ അവർക്കു യന്ത്രങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും ഫാക്റ്ററികളുമൊക്കെ കൊടുത്തു. എന്നിട്ടിപ്പോൾ ഞങ്ങളോട് അവർ കാണിക്കുന്ന നന്ദികേടു നോക്കണം!”

സപ്തകലാശാലയുടെ മുൻവശത്തുള്ള കുരുവിക്കുന്നിൽ (Sparrow Hill)—ഇപ്പോഴത്തെ ലെനിൻകുന്ന്—ഞങ്ങൾ ചെന്നെത്തി. മോസ്കോവിൽ പ്രവേശിച്ച നെപ്പോളിയൻ അവിടെ നിന്നുകൊണ്ടാണ്, തന്റെ പാദാന്തികത്തിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന മഹാനഗരത്തെ ഒട്ടാകെ അവലോകനം ചെയ്തശേഷം, “ഇക്കാരണത്താലല്ലെങ്കിലും ഉടയവൻ ഞാനാണ്!” എന്നു മതിമറന്നുൽഘോഷിച്ചത്. ഈ കുന്നിൽ ചുവട്ടിൽവെച്ചു വളഞ്ഞൊഴുകുന്ന മോസ്കോനദി, ധ്യാനനിരതരായ സന്യാസിനീസന്യാസിമാരുടെ ആശ്രമകേന്ദ്രമായി മദ്ധ്യയുഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്ന നൊവോദവീച്ചിയെ തഴുകിക്കൊണ്ട് മുമ്പോട്ടുള്ള അതിന്റെ ഗതി തുടരുന്നു. 13-ാം ശതകത്തിൽ താത്ത്വാരാക്രമണമുണ്ടായപ്പോൾ ഈ സന്യാസിമാരതിലെ അന്തേവാസികൾ പുറത്തുപാടി അവരേ എതിർത്തു യുദ്ധം ചെയ്തുപോൽ. നദിയുടെ മറുപുറത്ത് ഒരുലക്ഷം സന്ദർശകർക്കിരിക്കാവുന്ന ലെനിൻസ്റ്റേഡിയം ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. പഴയ നഗരത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗത്തും തന്നെ പഴയ കെട്ടിടങ്ങൾ പൊളിച്ചുമാറ്റുന്നു; ഫാക്റ്ററികൾ നഗരപ്രാന്തത്തിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നു; പുതിയ വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങളും റസ്റ്റോറന്റുകളും എപ്പാർട്ട്മെന്റ് മന്ദിരങ്ങളും ഉയർന്നുവരുന്നു. സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട അപൂർവ്വം ചില അംബരചുംബി മന്ദിരങ്ങളും അങ്ങിങ്ങായി കാണാം. ന്യൂയോർക്കിലെ എംപയർ സ്റ്റേറ്റ് ബിൽഡിംഗിനെക്കാൾ ഉയരംകൂടിയ ഒരു മന്ദിരം നിർമ്മിക്കാനുള്ള പ്രാരംഭജോലികൾ സ്റ്റാലി

ഞെറുകാലത്തു തുടങ്ങിവെച്ചിരുന്നു. ക്രൂഷ്ചോവ് അതിന്റെ പണി നിർത്തിവെച്ചിരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അലങ്കാരപ്രൗഢി കൂടാതെ മാത്രമുതലെന്നും ദുർവ്യയഹേതുകവുമെന്ന് അംബര ചുംബിമന്ദിരങ്ങളെപ്പറ്റി അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം, അതിന്നുപകരം, ആളുകൾക്കു മെച്ചപ്പെട്ട പാപ്പിട സൗകര്യം നൽകാനുതകുമാറ് കൂടുതൽ എപ്പാർത്ത്മെന്റ് മന്ദിരങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിലാണ് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചത്. “ഉയർന്ന ആകാശരേഖകൾക്കുവേണ്ടി വാസ്തുശില്പികൾ വെമ്പൽകൊള്ളുന്നു” ക്രൂഷ്ചോവ് പറഞ്ഞു. “പക്ഷേ, ആളുകൾക്കുവാശ്യം പാപ്പിടസൗകര്യമാണ്.”

ഇവിടെവന്നെത്തിയതിന്റെ പിറ്റേന്നാൾ രാവിലേ ഞാൻ വീടിന്റെ ബാൽക്കണിയിലിറങ്ങിനിന്നുകൊണ്ടു ചുറ്റുപാടും കണ്ണോടിച്ചുനോക്കി. അവിടെനിന്ന് ഏറെ ദൂരം പരന്നുകിടക്കുന്ന വിശാലഭൂഭാഗങ്ങളുടെ സമൃദ്ധമായ ദൃശ്യം ആസ്വദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു, മുഖൊക്കെ പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ രംഗത്തിൽ പല മാറ്റവും വന്നിരിക്കുന്നു. ചുറ്റിലും ബഹുനിലമന്ദിരങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചക്രവാളത്തിൽ ഉയർന്നുനിന്നിരുന്ന രണ്ടോ മൂന്നോ പള്ളികളുടെ മോഹനദൃശ്യത്തെ ഇവ മറച്ചുകളയുന്നുവല്ലോ എന്നു നിന്നു കണ്ടു വേദം തോന്നി. പണ്ടാണെങ്കിൽ, സ്ലാവ് ശില്പമാതൃകയുടെ പ്രത്യേകതയായ ഗോളകശീഷ്ങ്ങളോടുകൂടിയ ഏഴു പള്ളികൾ ചക്രവാളത്തിനെതിരെ ഉയർന്നിരുന്നതു ഞങ്ങൾക്ക് എണ്ണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവയിൽ നാലെണ്ണം മാത്രമേ ദൃഷ്ടിപഥത്തിലുള്ളൂ. സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രത്തിൽ മനുഷ്യൻ അതിവേഗം പുരോഗതി നേടുമ്പോൾ, അന്തസ്സായി പശ്ചാത്തലത്തിലേക്കൊഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊടുക്കുകയാണ്, ഈശ്വരൻ.

മോസ്കോ, സെപ്റ്റംബർ, 5

ടിക്കിതരം നടത്തിയ മുത്താഴസൽക്കാരത്തിൽ ഒന്നാം ഡെപ്യൂട്ടി വിദേശകാര്യമന്ത്രി കസ്സസോവും പത്നിയും, റോബർട്ട് ഫോർഡും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി തെരൈസായും, ഏഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും പല രാജ്യങ്ങളും

ളിൽ നിന്നുള്ള അംബാസഡറന്മാർ, തുടങ്ങിയവരൊക്കെ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. എനിക്കു മംഗളം നേൺകൊണ്ടുടിക്കി ചെയ്തു പാനോപചാരപ്രസംഗം മധുരിമയുടെയും ഔദാര്യത്തിന്റെയും കടഞ്ഞെടുത്ത സത്തുതന്നെയായിരുന്നു. നയതന്ത്രമണ്ഡലത്തിൽ തന്റെ ആചാര്യനാണു ഞാൻ എന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടു; ഞാനാകട്ടെ, തൊഴിലിൽ ആചാര്യനെയും വെല്ലുന്ന പ്രാഗത്ഭ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു കണ്ടു ആനന്ദത്തിൽ ആരാടുകയുമാണ്. “നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവു വെറുമൊരു നയതന്ത്രവിദഗ്ദ്ധൻ മാത്രമല്ല, അതിലുപരിയായി മറ്റു പലതും കൂടെയാണ്,” എന്ന് ഭിന്നമണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്ന രണ്ടുപേർ—ഐക്യഅറബിറിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ അംബാസഡർ ഗാലബും പപ്പാർട്ടിയേറ്ററിന്റെ ഡയറക്ടറർ ഒബ്രാസർ സോവുവും അനുജിയോടു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കഭിമാനം തോന്നി. പക്ഷേ, അനുജി അവരോടു പറഞ്ഞതെന്താണെന്നറിയാമോ—“എനിക്കെപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുള്ളതു മരിച്ചാണ്,” എന്ന്.

പണ്ടെന്നപോലെ ഇപ്പോഴും തുറന്നുനിൽക്കുന്ന അഭിപ്രായപരയുന്ന സ്വഭാവമാണ് തെരെസായുടേതു്. സത്യത്തോടു ഇത്രയധികം മമതയുള്ളതായി മറ്റൊരാളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. “സത്യം മാത്രം” (Nothing but the truth) എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിലെ നായികയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന പ്രകൃതമാണ് തെരെസായുടേതു്. സ്വന്തം ഉല്പന്നങ്ങൾ പലപ്പോഴും യഥാർത്ഥമൂല്യത്തിൽ കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്ന സ്വഭാവമാണു ജപ്പാൻകാരുടേതു് എന്നതുകൊണ്ടു് മോശപ്പെട്ട വണിക്കുകൾക്കായി വേണം അവരെ എണ്ണാൻ എന്നു ടിക്കിയുടെ മുത്താഴ്സൽക്കാരത്തിൽവെച്ചു ജാപ്പനീസ് അംബാസഡർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. “പക്ഷേ, ഒരു കാര്യമുണ്ടല്ലോ,” തെരെസാ തട്ടിമുളിച്ചു, “വില കൂട്ടിവിറ്റാൽ ചരക്കിനു പ്രിയം കുറയില്ലേ? അതവർക്കു നന്നായിട്ടറിയാം. അതുകൊണ്ടു ലോകത്തിലേക്കു കൗശലക്കാരായ വണിക്കുകൾ എന്നു വേണം അവരെ പറയാൻ.” ഇതിനെത്തുടർച്ചുടനെ ഒരു വാഗ്വാദമാരംഭിച്ചതു് തീവ്രവികാരങ്ങളുണ്ടു്

ത്തിവിട്ടു. എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തെരെസാ ജാപ്പനീസ് അംബാസഡറോടു പറകയാണ്, ഒരു ജപ്പാൻകാരനെയെങ്കിലും പ്രകോപിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ താൻ സന്തുഷ്ടയാണെന്ന്!

കസ്തസോവ് ദമ്പതികളുമായുള്ള സ്നേഹബന്ധം പുതുക്കാൻ സന്ദർഭം ലഭിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷം തോന്നി. കസ്തസോവിന്റെ പ്രശസ്തയായ പത്നി മോസ്ക്കോ സർവ്വകലാശാലയിലെ ഒരു പ്രൊഫസറാണ്. ആധുനിക സോവിയറ്റ് നയതന്ത്രജ്ഞന്റെ — എന്നുവെച്ചാൽ സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്തിന്നിപ്പുറമുള്ളതെന്നർത്ഥം — വിശിഷ്ട മാതൃകയാണ് കസ്തസോവ്; സംസ്കാരസമ്പന്നനും കാര്യശാലിയും നയജ്ഞനും വാഗ്ദാനപരനും കൂടാതെ നല്ല കാര്യശേഷിയോടെ ജോലി ചെയ്യുന്നവനുമാണദ്ദേഹം. ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ നിര്യാണത്തെപ്പറ്റി കലപ്പില്ലാത്ത വേദത്തോടെയാണദ്ദേഹം സംസാരിച്ചത്. 1955-ൽ നെഹ്റു സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ നടത്തിയ ചരിത്രനിഷ്ഠായകമായ പര്യടനത്തിന്റെ കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന കസ്തസോവിനു വ്യക്തിപരമായ ഒരു മമതാബന്ധം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിനോടു്. നെഹ്റുവിനു കസ്തസോവിനെപ്പറ്റിയും പ്രത്യേകം താല്പര്യമായിരുന്നു. വോറോഷിലോവിന്റെ സംഘത്തിൽപ്പെട്ടു് ഇൻഡ്യയിലെത്തിയിരുന്ന കസ്തസോവിനെ നെഹ്റു ഒരു സ്വകാര്യവിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചിരുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇന്നലെ അദ്ദേഹം വികാരവിവശനായി പോയി.

മോസ്ക്കോവിലെ നമ്മുടെ ഒന്നാം സെക്രട്ടറി ജെയിൻ, ഞങ്ങളുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഇന്നലെ രാത്രി ഒരു അത്ഭുതാവിരുന്നെടുത്തുകയുണ്ടായി. അതിഥികളെ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമാണു തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു്. ഞങ്ങളുടെ ഏറ്റവും നല്ല റഷ്യൻ സുഹൃത്തുക്കളെ അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. അതിഥികളെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള പാനോപചാരപ്രസംഗം അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചതു കററമററ റഷ്യൻഭാഷയിലാണ്. റഷ്യൻഭാഷ സുഗമമായും സുന്ദരമായും കൈ

കാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള നമ്മുടെ ചുരുക്കം ചില ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ ഒരാളാണ് ജെയിൻ.

എന്റെ ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗകാലത്തു് വിദേശങ്ങളുമായുള്ള സാംസ്കാരികവിനിമയം നിർവ്വഹിക്കേണ്ട സംസ്ഥാനസമിതിയിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നശേഷം ഇപ്പോൾ വളരെയധികം സ്വാധീനശക്തിയുള്ള പാർട്ടിപത്രമായ 'പ്രാവ്ദാ'യുടെ മുഖ്യവിമർശകനായി ജോലി ചെയ്യുന്ന യൂറി സുക്കോവ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും, തുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ള ഗവണ്മെന്റുപത്രമായ 'ഇസ്പെസ്നിയാ'യുടെ പ്രധാനപത്രാധിപരായ അദ്ജൂബിയും ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ മകളായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും, പപ്പറുതിയറ്ററിന്റെ പ്രയോക്താവെന്നനിലയിൽ ലോകപ്രശസ്തനായ ഒബ്രാറുസോവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും, ഹ്രൻഡുഷിപ്പു് സർവ്വകലാശാലയുടെ ഊജ്ജസ്വലനായ വൈസു്ചാൻസലർ ഏർസിനും മദ്ധ്യശതകങ്ങളിലെ ഇൻഡ്യൻ ശില്പതന്ത്രത്തെപ്പറ്റി താൻ രചിച്ച പണ്ഡിതോചിതമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി എനിക്കു സമ്മാനിച്ചിട്ടുള്ള മാഡം ഏർസിനും, ദക്ഷിണപൂർവ്വേഷ്യയെപ്പറ്റി ഗവേഷണപഠനത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്നാളും നയതന്ത്രമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവർത്തനത്തിലേപ്പെട്ട ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ വനിതയുടെ (അവരെ വിജയലക്ഷ്മി പണ്ഡിറ്റിന്നു് അടുത്തു പരിചയമായിരുന്നു) പൗത്രനുമായ കൊളൊന്നാസ്സും ടോൾസ്റ്റോയ്യുടെ ഭവനമായ യാസ്നായാ പോളിയാനായിൽ പല പ്രാവശ്യം ഞങ്ങളെ സൽക്കരിച്ചിട്ടുള്ള ഡാക്ടർ പൊപ്പോവു്കിന്റെ പുത്രിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും, ഇൻഡ്യയിൽ പോയി ഇൻഡ്യൻ നൃത്തസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ പരിശീലനം നടത്തിക്കൊണ്ടു മടങ്ങിയെത്തി ഇപ്പോൾ ഡാൻസി റാണിയുടെ ജീവിതകഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു ബാലേ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുവനർത്തകി ബക്കറോവാ, തുടങ്ങി പലരുണ്ടായിരുന്നു, അതിമികളായിട്ടു്.

അനേകം ചെറുമേശകളിലായി നല്ല കലാവിരുതോടുകൂടിയാണ് റാണി ജെയിൻ അത്താഴമൊരുക്കിയിരുന്ന

തു്. ആതിഥേയി, സുകോവ് ദമ്പതികൾ, അദ്ജൂബീ ദമ്പതികൾ, ടിക്കി കൾ എന്നിവരുമാത്തു് ഒരേമേശയിലായിരുന്നു ഞാനും. ഹിരോഷിമയിൽ നടന്നിരുന്ന ഒരു സമാധാനസമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടു് അപ്പോൾ മടങ്ങിയെത്തിയിട്ടേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു സുകോവ്. ഏതാണ്ടു് അതേകാലത്തുതന്നെ ചൈനയുടെ നേതൃത്വത്തിലൊരു സമ്മേളനം ടോക്കിയോവിലും നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ചീനരുടെ വീക്ഷണഗതിക്കെതിരായി ആർക്കും ഒരു വാക്കും പറയാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്ത വെറും പാവക്കൂത്തായിരുന്നു അതെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സോവിയറ്റ് പ്രതിനിധികൾക്കു് ആ സമ്മേളനത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങുകയല്ലാതെ തരമില്ലായിരുന്നു; അർജീറിയൻ പ്രതിനിധികൾക്കുപോലും അസഹ്യമായി അനുഭവപ്പെട്ടു, അവിടത്തെ അന്തരീക്ഷം. ഏതായാലും ചീനരുടെ നടപടികൊണ്ടു് കാര്യമായ ഒരു പ്രയോജനമുണ്ടായി എന്നാണു സുകോവിന്റെ അഭിപ്രായം. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പുരോഗമിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ജാലമറയായിട്ടാണു സമാധാനസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നതെന്നൊരു ധാരണ ഇതേവരെ ചില ആളുകൾ വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നു; ആരാണു സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നതെന്നും അങ്ങനെയല്ലാത്തതാരാണെന്നും, പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, സമാധാനത്തിനുള്ള മാഗ്ഗങ്ങൾ തേടുക എന്ന ഏകലക്ഷ്യമേ സമാധാനസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടിയതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും ഇപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

മിസിസ് അദ്ജൂബിക്കു് അവരുടെ മാതാവായ മിസിസ് ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ സഹജമായ സരളസ്വഭാവവും പുറംപകിട്ടില്ലാത്ത ആകർഷണീയതയും ശരിക്കു പകർന്നുകിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ക്രൂഷ്ചോവിനെ ഒരു ഭീകരജന്തുവായി സങ്കല്പിച്ചിരുന്ന ചില അമേരിക്കക്കാർക്കുപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്തിയെപ്പറ്റി വലിയ മതിപ്പാണുണ്ടായിരുന്നതു്. സ്വശ്വശൂരന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടെല്ലാം പൂണ്ണമായ യോജിപ്പുണ്ടായിരുന്ന അദ്ജൂബിക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ഈജിപ്തിലെയും കുറേയൊക്കെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ, വത്തിക്കാൻ, പശ്ചിമജർമ്മനി—ബോണിൽ ഒരു സന്ദർശനം നടത്താൻ അവിടെനിന്നു ക്രൂഷ് ചോവിന് അടുത്തകാലത്തു ക്ഷണം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്—എന്നിങ്ങനെ ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ കഴുപ്പത്തിന്റെ പന്തംകൊളുത്തിയെറിയാൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂഷ് ചോവ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതുതത്തിന്നു കാര്യമില്ല. ചൈനാ-സോവിയറ്റ് മത്സരത്തിന്റെ മനുശാസ്ത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റി ഒന്നാംതരമൊരു വിവരണം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകുകയുണ്ടായി.

സ്റ്റാലിന്റെ കാലശേഷം എത്ര വലിയ മാറ്റമാണ് ഈ റഷ്യാക്കാർക്കു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നതാണ് മുഖ്യമായി എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചത്; ആളുകളോടൊപ്പമുണ്ടായ പഴയകാലത്തെ ഭയാശങ്കകൾ ഇന്ന് അവരിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല; അവരിപ്പോൾ കൂടുതൽ അഭിഗമ്യരായ സുഹൃത്തുക്കളുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം നേതാക്കന്മാരെപ്പറ്റി ഒരു ഫലിതം കേട്ടാൽ അതു രസിക്കാനും വല്ലപ്പോഴും സ്വന്തമായി ഒരു ഫലിതം പൊട്ടിക്കാനും അവർക്കിന്നു കഴിയുന്നുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നാവുന്നതുപോലെ അത്ര നിശ്ചയാസമായ കാര്യമൊന്നുമല്ലിത്. രാജാക്കന്മാർക്കു ദിവ്യതയുടെ ഒരു പരിവേഷമുണ്ടെന്നാണ് ഷേക്സ്പിയർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെ, തങ്ങളും ദിവ്യരോ അർദ്ധദിവ്യരോ ആണെന്നു ജനാധിപത്യത്തിലെ നേതാക്കളും വിചാരിച്ചുപോകാറുണ്ട്. മെക്സിക്കോവിലായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി, അന്നാട്ടിലെ പ്രസിഡൻറിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപമെന്തോ പറഞ്ഞതിന് അവിടത്തെ ഏറ്റവും പ്രശസ്ത ചിത്രകാരനായ സെക്കിറോസിനെ ദീർഘകാലത്തേ തടവുശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ച കാരാഗൃഹത്തിലാക്കിയപ്പോൾ, ദേശീയാഭിമാനത്തിന്റെ പരമോന്നതപ്രതീകമായ പ്രസിഡൻറ് എപ്പോഴും വിമർശനങ്ങൾക്കതീതനായി ഗണിക്കപ്പെടണമെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് മെക്സിക്കൻ പത്രങ്ങൾ ആ നടപടിയെ സാധൂകരിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന്. ഈ മാനദണ്ഡംതന്നെ ഇൻഡ്യയും

ബാധകമാക്കിയാൽ നമ്മുടെ പത്രപ്രവർത്തകരിൽ അധികം പേർ ജയിലിനു പുറത്തുണ്ടാവില്ല! യാതൊരു വിമർശനവുമനുവദിച്ചിരുന്നില്ല, സ്റ്റാലിൻ. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഞെല്ലെങ്കിലും ആക്ഷേപമായി വല്ലതുമൊന്നുറിയാടിപ്പോയാൽ അയാളെ സൈബീരിയായിലേക്കു നാടുകടത്തും; അല്ലെങ്കിൽ പരലോകത്തേക്കു യാത്രയാക്കും. തങ്ങളെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്ന നേരമ്പോക്കുകളിൽ പ്രതിഷേധിക്കാതിരിക്കാൻ തക്ക മനുഷ്യത്വമുണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ സോവിയറ്റ് നേതാക്കൾക്ക്; അവരതിൽ രസിക്കുകമാത്രമല്ല, ചിലപ്പോൾ തങ്ങളെപ്പറ്റി സ്വയം കഥകൾ സൃഷ്ടിച്ചു നേരമ്പോക്കിനു വഴിയുണ്ടാക്കുകപോലും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

വത്തിക്കാനിൽ മിക്കോയാൻ നടത്തിയ സങ്കല്പസന്ദർശനത്തെപ്പറ്റിയൊരു കഥ ഞങ്ങൾ കേൾക്കാനിടയായി. മാപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഒരു സംസ്ഥാനവിരുന്ന് നല്കി. സ്വണ്ണത്തളികകളും സ്വണ്ണക്കരണ്ടികളുമൊക്കെയാണ് മേശമേൽ നിറത്തിയിരുന്നത്. മാപ്പാപ്പായുടെ കണ്ണു തെററിയ മുളുന്തം നോക്കി മിക്കോയാൻ സ്വണ്ണക്കരണ്ടികളിലൊന്നു കീശയിലാക്കി. സംഭാഷണം ക്രിസ്തുമതസംബന്ധിയായ കാര്യങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. ക്രിസ്തുമതത്തിനും കമ്മ്യൂണിസത്തിനും തമ്മിൽ സാജാത്യങ്ങൾ പലതുണ്ടെന്നു മാപ്പാപ്പാ സമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിനു കമ്മ്യൂണിസത്തെക്കാൾ മേന്മയുണ്ടെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; അതിന്നിപ്പോഴും അതുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിന്, തന്റെ കീശയിൽ ഒരു സ്വണ്ണക്കരണ്ടി നിക്ഷേപിച്ചിട്ട് അതു മിക്കോയാന്റെ കീശയിൽനിന്നു കണ്ടെടുക്കാൻ തനിക്കു കഴിയും. തുടന്ന് ആ അഭ്യാസം അദ്ദേഹം വിജയകരമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു!

ഞങ്ങൾ കേട്ട മറ്റൊരു കഥ, പുതിയ മാപ്പാപ്പായുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നിരീക്ഷകരായി സംബന്ധിക്കാൻ സോവിയറ്റ് നേതാക്കന്മാർ വത്തിക്കാനിൽ നടത്തിയ സങ്കല്പസന്ദർശനത്തെപ്പറ്റിയുള്ളതാണ്. ഭൗത്യസംഘത്തി

ന്റെ നേതാവ് സുസ്തോവായിരുന്നു. അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു: “സർവ്വത്ര കഴുപ്പും; ഫലത്തെപ്പറ്റി ശുഭപ്രതീക്ഷയില്ല.” തുടന്ന് മിക്കോയാൻ വത്തിക്കാനിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കമ്പിയടിച്ചു: “സ്ഥിതിഗതികൾ നിയന്ത്രണാധീനമായിരിക്കുന്നു; പക്ഷേ, ഫലമെന്താകുമെന്നു പ്രവചിക്കാനാവില്ല.” ക്രൂഷ്ചോവ് തന്നെ വത്തിക്കാനിലെത്തി. അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു: “എല്ലാം കുറമററനിലയിൽ; ക്രൂഷ്ചോവ് ഒന്നാം സ്ഥാനത്തു.”

കുറിപ്പ്: ഞങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തി അഞ്ചു നാൾക്കുള്ളിൽ ക്രൂഷ്ചോവ് ഒന്നാംസ്ഥാനത്തുനിന്നു വിരമിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് ഞാനേതും കരുതിയിരുന്നില്ല.

മോസ്കോ, സെപ്റ്റംബർ, 7

സോവിയറ്റ് റഷ്യയ്ക്കുതിരായി ചൈനക്കാർ വമിച്ചിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ ശകാരവഷമാണ് പട്ടണത്തിലെ മുഖ്യസംസാരവിഷയം. ജാപ്പനീസ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് കക്ഷി പ്രതിനിധികളുമായി മൗത്സ് തുംഗ് നടത്തിയ അഭിമുഖസംഭാഷണമായിരുന്നു അതിനുണ്ടായ സന്ദർഭം. സോവിയറ്റ് അധീനത്തിലിരിക്കുന്ന കുറിലീ ഭൂപ്രകരം വിട്ടുകിട്ടണമെന്ന ജപ്പാന്റെ അവകാശവാദത്തെപ്പറ്റി എന്താണഭിപ്രായമെന്ന് മൗവിനോടു ചോദിച്ചു: “അവ ജപ്പാനു മടക്കിത്തരേണ്ടതാണെന്നതിൽ സംശയത്തിനു കാര്യമേയില്ലല്ലോ,” മൗ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിന്റെ മുഖവുരയായി ഒരു നെടുങ്കൻ പ്രസ്താവന ചെയ്തതിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെച്ചു: “ലോകത്തിൽ വളരെയധികം സ്ഥലം ഇതുപോലെ സോവിയറ്റ് റഷ്യയ്ക്കകെയടക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. സോവിയറ്റ് റഷ്യ മംഗോളിയയുടെമേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കയും റുമേനിയയുടെ കറേ ഭാഗം സ്വന്തം അതിർത്തിക്കുള്ളിലാക്കുകയും പൂർവ്വ ജർമ്മനിയുടെ ഒരു ഭാഗം അപഹരിക്കുകയും ഫിൻലൻഡിന്റെയും പോളൻഡിന്റെയും കറേസ്ഥലം വീതം തട്ടിപ്പിരിച്ചു

സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിനൊക്കെപ്പുറമേ, സിങ്കിയാങ്ങിലും അമൂർ നദിയുടെ വടക്കുള്ള ചില പ്രദേശങ്ങളിലും തങ്ങൾക്കവകാശമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അവിടങ്ങളിൽ സൈന്യങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. നൂറുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു റഷ്യാക്കാർ ബൈക്കാൾ തടാകത്തിന്റെ വടക്കുവശത്തുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തതിനെത്തുടർന്ന്, വ്ളാഡിവോസ്റ്റോക്ക്, ഖബറോവ്സ്കി, കംചാത്കാ എന്നിവിടങ്ങളൊക്കെ റഷ്യാക്കാരുടെ കൈവശമിരിക്കുകയാണ്. അപകടസൂചന നൽകിക്കൊണ്ടു മൗ തുടന്ന്, “ഇതു സംബന്ധിച്ച കണക്കുകൾക്കുപിന്നെ ഞങ്ങൾ ഇനിയും ആവശ്യപ്പെടുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനി കുറിലീഡീപുക ഉള്ളപ്പറ്റിയുള്ള ജപ്പാന്റെ അവകാശവാദത്തെപ്പറ്റി പറയാനാണെങ്കിൽ, പത്തു കോടി ജനസംഖ്യയുള്ള ജപ്പാൻ 3,70,000 ച. കിലോമീറ്റർ ഭൂമിമാത്രമുള്ളപ്പോൾ ഇരുപതു കോടി മാത്രം ജനസംഖ്യയുള്ള സോവിയറ്റ് റഷ്യയ്ക്ക് 2,20,00,000 ച. കിലോമീറ്ററുണ്ട് വിസ്തീർണ്ണം.” അതുകൊണ്ടു കുറിലീഡീപുകൾ ജപ്പാനു മടക്കിത്തരേണ്ടതു ശുദ്ധ നിരീതിമാത്രമാണെന്നു മൗ പറഞ്ഞു.

“കലഹപ്രേരകമായ ശുദ്ധ ചപ്പാച്ചി”യെന്നാണ് ജാപ്പനീസ് പ്രതിനിധിസംഘത്തിനു മൗ നൽകിയ മറുപടിയിലെ ‘പ്രാവ്ദാ’ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ലെബെൻസ്റ്റാം (ജീവിക്കാനും വികസിക്കാനും വേണ്ടത്ര ഭൂമിക്കുള്ള അവകാശം) എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിൽനിന്നാണ് പല യുദ്ധങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവം എന്നതു് അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാനിതു ചെയ്യുന്നത്. “നീതിപൂർവ്വകമല്ലാത്ത പ്രദേശവിഭജനം മെന്നദ്രേഹം വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്ന തകരാറു പരിഹരിക്കാനാണ് ഹിററ് ലർ യുദ്ധമഴിച്ചുവിട്ടതു്. ആ മാതൃക പിൻതുടരുന്ന മൗ അഭിമാനിക്കാൻ ഒട്ടും വക നൽകാത്ത പൂർവ്വികരുടെ മാർഗ്ഗത്തിലാണ് ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയാണെങ്കിൽ “വകുന്ദേശീയാഭിമാനവും വൻ ശക്തിയെന്നനിലയിലുള്ള സ്വപ്രാധാന്യബോധത്തിന്റെ ഹങ്കം അക്ഷരംപ്രതി നിറഞ്ഞു മുററുന്നില്ലെന്നതു്”

മാണ്. അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ ആക്രമണം നടത്തുന്ന നയം സാർവ്വത്രികവർത്തിമാർ പുലർത്തിയിരുന്നിരിക്കാം എന്നു 'പ്രാവ്ദാ' സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ചീനചക്രവർത്തിമാരുടെ നയവും മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ലല്ലോ. രാജ്യഭാഗങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഓരോകാലത്തു കൈമാറി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കു് ഒരു പങ്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല; 'നേറ്റിയിലെ വിയപ്പ് പൊഴിച്ചു കുതിഞ്ഞുത്ത ഭൂമിയിൽ കൃഷി ചെയ്തു് അവർ ജീവിതം മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു;' അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഇങ്ങനെയിട്ടു വട്ടുതുളപ്പടാൻ അവരൊട്ടിഷ്ടപ്പെടുന്നമില്ല. ആധുനികചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ചീനപാഠപുസ്തകം 1954-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ചൈനായുടെ ഭൂപടത്തിൽ, ബർമ്മ, വിയറ്റ്നാം, കൊറിയ, തായ്‌ലൻഡ്, മലയാ, നേപ്പാൾ, ഭൂട്ടാൻ, സിക്കിം, സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങൾ, കിർഗിസ്താന്റെയും താജിക്കിസ്താന്റെയും കസാക്സ്താന്റെയും സഖാലിന്റെയുമൊക്കെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ, എന്നിവയെല്ലാം ചൈനായുടെ അതിർത്തിയിൽപ്പെട്ടുവരുന്ന സ്ഥലങ്ങളായിട്ടാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചശേഷം, ഇന്നത്തെ ദേശീയാതിർത്തികളിൽ വല്ലമാറ്റവും വരുത്താനുദ്യമിക്കുന്നവർ—അതാരുതന്നെയായാലും—വളരെ ഗൗരവമുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ നേരിടാൻ തയ്യാറായിരുന്നുകൊള്ളണമെന്നു് ഉറച്ചു സ്വരത്തിലൊരു താക്കീതും 'പ്രാവ്ദാ' നൽകിയിട്ടുണ്ടു്.

മൗവിയൻ കടിയെക്കാരും അസഹ്യം കുറയാണെന്ന ഭിപ്രായമുള്ള ചിലരുണ്ടു്. 'പേടിയട്ടി'ന്റെയും 'ലികി'ന്റെയും ഇവിടത്തെ ലേഖകനായ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ഞങ്ങൾക്കു മലയാളിമട്ടിൽ ഒന്നാന്തരമൊരു മുത്താഴസഭ്യ നല്കി. അതുപോലെതന്നെ രസംപിടിച്ച ഒരു മലയാളി അത്താഴസഭ്യ എൻ. ബി. മേനോന്റെ വകയായിട്ടുണ്ടായി. എന്റെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കെ. പി. പി. പിള്ളയെപ്പോലെതന്നെ ഉത്സാഹത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ, അത്രതന്നെ കാലമായിട്ടു്, ടിക്കി കള്ളിന്റെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറിയായി ജോലിനോക്കുന്നാളാണ്

മേനോൻ. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണന്റെ സൽക്കാരവേളയിൽ മോസ്സോവിലെ സിലോണീസ് അംബാസഡറുമായി കൂടിക്കാണാൻ അവസരമുണ്ടായി, ഞങ്ങൾക്ക്. യുദ്ധമുണ്ടാവില്ലെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് ചൈനാക്കാർ മുമ്പോട്ടുപോകുന്നത് എന്ന അഭിപ്രായമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. അടുത്ത കാലത്തു സിലോൺ സന്ദർശിച്ചിരുന്ന ചു എൻ ലൈ ലോകത്തിന്റെ തല്ലാലനിലയെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ: സോവിയറ്റ് റഷ്യാ മുൻകൈയെടുത്ത യുദ്ധം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തില്ല; ലോകത്തിലെ രാജ്യങ്ങളുടെ താരതമ്യേനയുള്ള ശക്തിപരിഗണനയും പരസ്പരബിന്ധങ്ങളുടെ നിലയുമൊക്കെ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അമേരിക്കയ്ക്ക് ഒരു യുദ്ധത്തിലേക്കു എടുത്തുചാടാനാവില്ല; ജർമ്മനിക്ക് ഒരുവേള ആവാമെന്നിരിക്കിലും ഒരു യുദ്ധത്തിലേപ്പെടാൻപോന്ന സന്നാഹമൊന്നും അവരുടെ കൈയിലില്ല.

താൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെതിരായി ഒരു ലേഖനയുദ്ധം നടത്തുന്നതായി ആരോപണമുയർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മുതന്നെ ഈ ആഴ്ചയിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. തനിക്കെന്തുകൊണ്ടു ചെയ്യുക? ചൈനാക്കാർ യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്—ആയുധമുപയോഗിച്ചുള്ള ശരിയുദ്ധംതന്നെ. 22 കൊല്ലം ജപ്പാനെതിരായും 3 കൊല്ലം കൊറിയായിലുമായിട്ട് 25 കൊല്ലക്കാലം അങ്ങനെ യുദ്ധം ചെയ്തു. ഇനിയൊരു 25 കൊല്ലക്കാലം ലേഖനയുദ്ധത്തിൽ ചെലവഴിക്കാനും തയ്യാറാണ് ചൈന. ഈ യുദ്ധം ഒരു മൂന്നുവർഷത്തേക്കു നിർത്തിവെച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള സൂചന റഷ്യയിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 3 ദിവസത്തേക്കുപോലും അതിൽ മുക്കം വരുത്താൻ തങ്ങൾ തയ്യാറില്ല. ഏതായാലും ലേഖനയുദ്ധത്തിൽ ആർക്കും മരണമേപ്പെടില്ലല്ലോ എന്നാണ് മൗപര്യനയം.

പക്ഷേ, ഇൻഡ്യയുടെ ഉത്തരാതിർത്തിയിലും ടിബറ്റിലും ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു; വിയറ്റ്നാമിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്, തങ്ങൾക്കു വലിയ അപകടഭീതികൂടാതെ ചെയ്യാവുന്ന സ്ഥലത്തും സമയത്തുമാണെങ്കിൽ ലേഖനയുദ്ധംതന്നെ

സായുധയുദ്ധമായി പരിവർത്തനപ്പെടുത്താൻ ചൈനാ മടിക്കില്ലെന്നാണ്. നമ്മുടെ പ്രതിരോധമന്ത്രി ചവാൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ സന്ദർശനം നടത്തി വിവിധ ഇനം പ്രതിരോധോപകരണങ്ങൾ വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്നതു സംബന്ധിച്ച സോവിയറ്റ് അധികൃതരുമായി പ്രയോജനകരമായ ചർച്ചകളിലേപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നതിന്റെ കാരണവും അതുതന്നെ.

7 ക്രൈമിയാ

മിസ് വോർ, സെപ്റ്റംബർ, 10

അനുജി പറയുന്നത് അവർക്കും എനിക്കും കരിക്കടലുമായി മുഴുജന്മബന്ധം വലുതുമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ്. ഞങ്ങൾ ഈ പ്രദേശത്തു വരുന്നത് ഇതിപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടാം പ്രാവശ്യമാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഒരു സ്വകാര്യസന്ദർശനത്തിനെത്തിയിരുന്ന ഇന്ദിരാഗാന്ധിയോടൊപ്പം 1953-ലെ ഗ്രീഷ്മകാലത്താണ് ഞങ്ങൾ ആദ്യം ഈ പ്രദേശത്തു വന്നത്. അന്നു സോച്ചിയിലാണ് ഞങ്ങൾ പോയിരുന്നത്. അതിനുശേഷം വൈദ്യോപദേശമാദരിച്ചു തുടച്ചയായി മൂന്നുകൊല്ലം ഓരോമാസം വീതം ഞാൻ സോച്ചിയിൽപോയി പാർത്തിരുന്നു. 1955-ൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്രുവിനെ അനുഗമിക്കുമ്പോഴാണ് ഞാൻ ആദ്യം ക്രൈമിയാ സന്ദർശിച്ചത്. 1957-ൽ ക്രൈമിയായുടെ തലസ്ഥാനമായ യാൽട്ടായിലേക്ക് ഒരു നെടുങ്കൻ മോട്ടോർയാത്ര നടത്തി, ഞങ്ങൾ. ആ യാത്രയിൽ ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന നമ്മുടെ മിലിറ്ററി അറ്റാഷേ, ബ്രിഗേഡിയർ നാനാവതി, കാശ്മീരിൽവെച്ചുണ്ടായ ഒരു ഹെലിക്കോപ്റ്റർ അപകടത്തിൽപ്പെട്ട നിർഭാഗ്യവശാൽ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം മരിച്ചുപോയി. 1958 മുതൽ പിന്നെയും ഞാൻ വൈദ്യോപദേശം മാനിച്ചു, മിക്കവാറും എല്ലാവർഷവും, ക്രൈമിയായിലെത്തി ഒരുമാസം വീതം അവിടെ താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

“ചേരതിന്നു നാട്ടിൽ ചേരയുടെ നടുമുറി” എന്ന പഴമൊഴിയെ മാനിച്ചു ജീവിക്കാൻ ഞാൻ എപ്പോഴും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രൂഷ്ചോവ് മുതൽ താഴോട്ട് അതിന്നു നിവൃത്തിയുള്ള സർവ്വരഷ്ടകാരം—നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരും പലർ—വഷംതോറും ഒരുമാസത്തെ അവധിയെടുത്തു് രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശതക്കണക്കിൽ സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കെങ്കിലുമൊന്നിലെത്തി സുഖവാസമനുഷ്ഠിക്കുക പതിവാണ്. ഈ സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്, കരിങ്കടലിന്റെയോ ബാൾട്ടിക്കിന്റെയോ തീരം, കാക്കസസ് അല്ലെങ്കിൽ യുറാൽപർവ്വതനിരകൾ, സൈബീരിയായിലെ ബൈക്കാൾ തടാകത്തിന്റെയോ ആമ്ബീനിയായിലെ സെവാൻ തടാകത്തിന്റെയോ തീരം അല്ലെങ്കിൽ മോസ്കോയെയും ലെനിൻഗ്രാഡിനെയും ചുറ്റിയുള്ള വനപ്രദേശങ്ങൾ തുടങ്ങി ആരോഗ്യസന്ദായകമായ വായുവും കാലാവസ്ഥയുംകൊണ്ട് അനുഗൃഹീതമായ പ്രദേശങ്ങളിലാണ്. ആവശ്യത്തിനുള്ള ഡോക്ടറന്മാരും നഴ്സുക്കളും വൈദ്യശാസ്ത്രസംബന്ധിയായ ഉപകരണങ്ങളുമൊക്കെ എല്ലാ സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങളിലുമുണ്ട്. ആരോഗ്യമുള്ളവർക്കോ ചെറുപ്പക്കാർക്കോ ഒക്കെയാണെങ്കിൽ നീന്തിയോ, വള്ളം കളിച്ചോ, മലകയറിയോ, വെറുതെ ചുറ്റിയിട്ടിട്ടു നടന്നോ, ടെന്നിസ്, വോളിബോൾ തുടങ്ങിയ കളികളിലേപ്പെട്ടോ നേരംപോക്കാം. റഷ്യാക്കാർ പൊതുവേ—ആഫീസിലിരുന്ന് വസ്ത്രമുടയാത്തതരം പണികളിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരായാലും ഫാക്ടറികളിലും മറ്റുമുള്ള കായിക പ്രയത്നത്തിലേപ്പെട്ടവരായാലും—നല്ലപോലെ ക്ലേശിച്ച പണിയെടുക്കുന്ന കൂട്ടരാണ്. എങ്കിലും വല്ലതുമൊരു നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ, ഇങ്ങനെ ഒരു മാസത്തേ വിശ്രമ സുഖമനുഭവിക്കാനുള്ള അവസരം അവർ പാഴാക്കിക്കളയില്ല. ക്രൂഷ്ചോവിനെപ്പോലുള്ള ആളുകൾ വളരെയധികം ക്ലേശിച്ച പണിയെടുത്തശേഷം ആണ്ടിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മാസത്തേക്കു വല്ല സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിലേക്കോ സുഖവാസഗേഹത്തിലേക്കോ അപ്രത്യക്ഷമായ

ശേഷം കൂടുതൽ ഊജ്ജസ്വലതയോടും ആരോഗ്യത്തോടും കൂടി അവരുടെ കമ്മരംഗത്തേക്കു മടങ്ങിയെത്തുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയൊക്കെ എത്ര പ്രാവശ്യം ഞാൻ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനോടു പറഞ്ഞതാണ്! അതുപോലെ അദ്ദേഹവും ഇടയ്ക്കു കുറേദിവസംവീതം വേലയിൽനിന്ന് വിട്ടുനിന്നു വിശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ‘‘ഓ, ശുദ്ധമായത്തരം!’’ അദ്ദേഹം പറയും, ‘‘എനിക്ക് അത്തരം സുഖവാസത്തിന്റെയൊന്നുമാവശ്യമില്ല.’’ ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്താൽ ദത്തമായിരുന്ന അരോഗവും കരുത്തുറയായ തന്റെ ഗാത്രത്തെ, കുതിരസ്സുവാരി ചെയ്തും പവ്താരോഹണത്തിലേപ്പെട്ടും യോഗാഭ്യാസം കൊണ്ടുമൊക്കെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അന്യൂനമായി പരിരക്ഷിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം, കർത്തവ്യനിർവ്വഹണവ്യഗ്രതയാൽ തന്നെത്തന്നെ മരന്നു ദിവസം പതിനാറു മണിക്കൂർ വീതവുംമറ്റും പണിയെടുക്കുകയാൽ, പരിക്ഷീണനായി, തകന്ന്, ഇപ്പോഴിതാ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഡോക്ടറന്മാരെപ്പറ്റി എക്കാലവും വലിയ ബഹുമാനമാണ് എനിക്കുണ്ടായിരുന്നിട്ടുള്ളത്. എന്റെ ഡോക്ടർ ഉപദേശിച്ചതനുസരിച്ചാണ് 1953-ൽ ഞാൻ കരിങ്കടൽ തീരത്തേക്കു പോയിരുന്നതു്. 1954-ൽ ഞാൻ 12,000 അടി ഉയരത്തിലുള്ള പാമീർപീഠഭൂമിയിലൂടെ കുതിരപ്പുറത്തു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, പെട്ടെന്നു് എന്റെ മുതുകിൽ കുത്തിപ്പിറിക്കുംമാതിരിയുള്ള കലശലായ വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. എന്റെ നട്ടെല്ലു മുറിഞ്ഞുപോയോ എന്നുപോലും സംശയം തോന്നിപ്പോയി. കുറേ ദിവസത്തേക്കു ഞാൻ ശയ്യാവലംബിയായി കഴിയേണ്ടിവന്നു. തുടൻ്റവന്ന കൊല്ലങ്ങളിൽ ഈ വേദന എന്നെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചിലപ്പോഴൊക്കെ വേദന അസഹ്യമാംവിധം കലശലായിരുന്നുതാനും. ഈ വേദനയുടെ ആക്രമണമുണ്ടാകുമ്പോഴൊക്കെ രണ്ടാഴ്ചയിൽ കുറയാത്ത കാലത്തേക്കു ഞാൻ കിടപ്പിലാവും. നട്ടെല്ലിന്റെ ഒരു ഡിസ്ക് തെന്നിമാറുന്നതാണ് എന്തെങ്കിലും തകരാറെന്നു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുവേണ്ടി ഡൽഹിയിലും ബോംബേയിലും വച്ചു ചികി

സ്വ നടത്തിനോക്കി; ലണ്ടനിലെ ഹാമർസ്മിത്ത് ആശുപത്രിയിൽ ഒരു മാസം താമസിച്ച് ചികിത്സിച്ച്; ഹേഗിൽ ഡോക്ടറന്മാർ എന്നെ മുപ്പതു ദിവസം ഒരു ഫ്ലാഗ്ബെസ്റ്റിൽ കിടത്തി ചികിത്സിച്ച് നോക്കിയശേഷം ഒടുവിൽ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ടേ രോഗം ഭേദമാകൂ എന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടു; സ്റ്റാലിന്റെ ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കാൻ എന്നെ അപ്രാപ്തനാക്കുമാറ് അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾത്തലും ആ വേദന എന്നെ കടന്നാക്രമിച്ചു. പലതും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ഗുണവുമില്ല. വേദന വർദ്ധിച്ചു വന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല, അതിന്റെ ആക്രമണം കൂടുകൂടെ അനുഭവപ്പെട്ടുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആകെക്കൂടെ ഒരു മാറ്റം രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണം. എന്റെ ശരീരം കൂനിത്തുടങ്ങി. ഒരു കാലിനു മററതിനേക്കാൾ നീളം ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നതിനാൽ കാലുറ തെക്കേപ്പോൾ അതിനനുസരിച്ച് ക്രമീകരണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഞാൻ റഷ്യൻഡാക്ടറന്മാരെ അഭയംപ്രാപിച്ചത്.

പ്രത്യേകപരിശീലനം നേടിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഘം ഡോക്ടറന്മാർ എന്നെ വിശദമായി പരിശോധിച്ചശേഷം കരിങ്കടൽതീരത്തേ സോച്ചിയിലുള്ള ഒരു സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിൽ പോയി പാർക്കണമെന്ന് ഐക്യബ്രദേയന ശുപാർശചെയ്തു. റോമാചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലം മുതൽ ഔഷധഗുണത്തിനു കേരവിപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിലും വിപ്ലവകാലംവരെ ശരിയായി ചൂഷണംചെയ്യപ്പെടാതെ കിടന്നിരുന്ന അവിടത്തേ ഗന്ധകസ്രോതസ്സുകളിൽ ശുദ്ധാപൂർവ്വം ക്രമീകൃതമായ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് സ്നാനം ചെയ്യുകയാണ് ചികിത്സയുടെ മുഖ്യഭാഗം. ക്രമം തെറ്റിച്ചും അശുദ്ധമായും അവിടെ സ്നാനം നടത്തുന്നത് ചിലപ്പോൾ മരണത്തിനു കാരണമായെന്നു വരാം. ഒരു മാസത്തേ ക്രമമായ ചികിത്സ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ആകെപ്പാടെ മാറ്റം വന്നുകഴിഞ്ഞു; എന്റെ വേദന മാറി; കൂന നിവർന്നു; കാലുകളുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ മാറിക്കിട്ടുകയാൽ കാലുറകൾക്കു പിന്നെയും മാറ്റം വരുത്തണമെന്നായി. ഈ ചികിത്സയുടെ ഗുണം ശാശ്വതമായി നിലനില്ക്കുന്നതിന് തുടച്ച്

യായി രണ്ടു കൊല്ലംകൂടെ ഈ പരിപാടി ആവർത്തിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ഡോക്ടറന്മാർ എനിക്കു മുന്നറിയിപ്പു തന്നിരുന്നു. ആ ഉപദേശം ഞാൻ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു. 1944 മുതൽ 1953 വരെ എന്നേ നരകയാതന അനുഭവിപ്പിച്ചിരുന്ന ആ മുതുകുവേദന പിന്നീടുണ്ടായിട്ടില്ലതാനും.

1956 ആയപ്പോഴേക്കു ശരീരത്തിന്റെ മറ്റൊരുഭാഗത്തിനേപ്പെട്ട കേടു എന്നേ വിഷമിപ്പിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. 1958-ലും തുടർന്നുള്ള വഷങ്ങളിലും ഞാൻ ക്രൈമിയായിൽ സന്ദർശനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത് ആ രോഗത്തിൽനിന്നു മോചനംകിട്ടാൻവേണ്ടിയാണ്. 1956-ൽ ഹംഗറിയിൽ വിപ്ലവം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നകാലത്തു് എനിക്കു കലശലായ ന്യുമോണിയാ പിടിപെട്ടു. പനിവിട്ട ഉടനേ വൈദ്യോപദേശത്തിനു വഴങ്ങാതെ ഞാൻ ബുദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ യാത്രചെയ്യുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി വീണ്ടും പനി പിടിപെടുകയും ചെയ്തു. 1957-ലും എനിക്കു് ഒന്നരണ്ടു തവണ ഇൻഫ്ലുവൻസായുടെ ആക്രമണംമൂലം കിടക്കയെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു. വിട്ടുമാറാതെ നെഞ്ചിൽ ലേശം നീക്കെട്ടു കിടന്നിരുന്നതുമൂലം ഇടവിട്ടിടവിട്ടു് ഒരു ചുമ, മാറാരോഗംപോലെ വന്നുകൂടി. എന്റെ ശ്വാസകോശങ്ങളുടെ ആയാമ്യതയ്ക്കു തകരാറു സംഭവിച്ചിരിക്കയാൽ ഈ ചുമ ജീവിതകാലമത്രയും എന്റെ സന്തതസഹചാരിയായിത്തുടരാനാണു സാധ്യതയെന്നും വ്യത്യസ്തസ്വഭാവമുള്ള വായു ശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന വല്ല സ്ഥലത്തുംപോയി താമസിച്ചാൽ മാത്രമാണു് ഈ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു് ആശ്വാഹമായ വല്ല മാറ്റവും പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതെന്നും ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടറന്മാർ വിധികല്പിച്ചു; ക്രൈമിയായിലെ ഒരു സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിൽ രണ്ടുമാസം പോയി താമസിക്കാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൈമിയായിലെ ആരോഗ്യപ്രദമായ അന്തരീക്ഷം അതുഭൂതകരമായ ഫലമുള്ളതെന്നു ചെയ്തു; എന്റെ ശ്വാസകോശത്തിലെ തഴമ്പു് ഏതാണ്ടു പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു.

1960-ൽ ഗ്രോമിക്കോയുടെ അതിഥിയായി 'നിദ' സ്കിയാ ഓറിയാന്ദാ' എന്ന പേരുള്ള ഒരു സുഖചികിത്സാ

കേന്ദ്രത്തിൽ ഒരുപ്രാവശ്യം പോയി പാർത്തിട്ടുള്ളതൊഴിച്ചാൽ എപ്പോഴുംതന്നെ മിസ്ബോറിലെ 'ഉക്രേൻ' എന്ന പേരുള്ള ഈ സുഖചികിത്സാലയത്തിലാണ് ഞാൻ പാർത്തിട്ടുള്ളത്. സ്റ്റാലിൻ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു വാസ്തുശില്പ മാതൃക പിടിച്ചാണ് ഇതു പണിതീർത്തിട്ടുള്ളത്. അമ്പരപ്പും അതുഭൂതവും ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻതക്കവിധം പ്രതാപയുക്തവും ഉത്തംഗവും വിശാലവുമായ മന്ദിരവും, അതിന്റെ മുകൾഭാഗത്തു് കടൽതാണ്ടിപ്പോകുന്ന കപ്പലുകളെ മാടിവിളിക്കുന്ന, കൽച്ചുണ്ണാമ്പിൽ തീർത്ത, വലിയൊരു സ്മിരൂപവും. 1955-ൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു ഇവിടെ സന്ദർശനം നടത്തിയിരുന്നപ്പോൾ ഞാനും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തിനുശേഷം വലിയ മാറ്റങ്ങൾ പലതും വന്നിരിക്കുന്നു. അന്ന് ഈ മന്ദിരംനില്ക്കുന്ന പ്രദേശം ഊഷ്മരവും നിരുന്മേഷവുമായിരുന്നു; പല തട്ടുകളായി കടൽത്തീരംവരെ താണതാണു പോയിരുന്ന ഭൂമി ആയിടെ നിരപ്പു വരുത്തിയിരുന്നതേയുള്ളൂ; പാതകൾ പണിതീർന്നു വരുന്നതേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ; മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കാനുള്ള ആരംഭമായിട്ടേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, മരങ്ങളെല്ലാം വളർന്നുയർന്നിരിക്കുന്നു; പണികളെല്ലാം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു.

സുഖവാസകേന്ദ്രത്തിനുള്ളിലേ സൗകര്യങ്ങളും ആണ്ടോടാണ്ടു വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണു വരുന്നത്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം തുറസ്സായ ഒരു തിയേറ്റർ പണിതീർത്തിട്ടുണ്ട്. കടലിലേക്കു് ഒരു റോപ്പ് വേ തീർക്കുന്ന കാര്യം പരിഗണനയിലിരിക്കുന്നു. ഇതൊരു വലിയ അനുഗ്രഹമായിരിക്കും— പ്രത്യേകിച്ചു്, എനിക്കും എന്നേപ്പോലുള്ളവർക്കും. മുമ്പിവിടെ വന്നിട്ടുള്ള കാലങ്ങളിൽ എന്നേ ഏറ്റവുമധികം ആനന്ദിപ്പിച്ചിരുന്നത്, കടൽക്കരയിൽപോയിരുന്നു കടലിന്റെ മാറിമാറിവരുന്ന ഭാവവ്യത്യാസങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതാണ്. ഇതു ഞാൻ എന്റെ 'റഷ്യൻപനോരാമ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, എനിക്കു് എന്റെ ഒടിഞ്ഞകാലും വച്ചുകൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ ദുർഗ്ഗമപാതകളിൽ നടന്നും നിരപ്പല്ലാത്ത പടികൾ ചവുട്ടിയിറങ്ങിയും കടൽവരെ ചെന്നെത്തുക

പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. തന്റെ പ്രേമപാത്രമായ കാമിനി യോട് ഏറെയടുത്തുചെല്ലാൻ അധൈര്യപ്പെടുന്ന ഭീരുവായ കാമുകനെപ്പോലെ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വളരെയകലെ മലമുകളിൽ പല സ്ഥാനത്തു ചെന്നുനിന്നുകൊണ്ട് അവളെ ഉററുനോക്കുകമാത്രമേ എനിക്കിപ്പോൾ സാധ്യമായിട്ടുള്ളൂ. അകലെനിന്നുള്ള കാഴ്ചയിൽപ്പോലുമുണ്ട്, സമുദ്രത്തിന്ന് ഒരു വശ്യസൗന്ദര്യം. ചിലയവസരങ്ങളിൽ കരിക്കടൽ അവളുടെ പേര് അമ്പരപ്പിക്കുകമാറ്റം ഇരുന്നു. ഭർത്താവിനെയും കാണപ്പെടും; ചിലപ്പോൾ വാക്കുകൾകൊണ്ടു പ്രകടിപ്പിക്കാനാവാത്ത ഏതോ വികാരത്തുള്ളലാലെന്നപോലെ അവളുടെ മാറിടം ഉയർന്നുവരുന്നതു കാണാം. ചിലപ്പോൾ ഒരു വായാടിപ്പെണ്ണിനെപ്പോലെ ഉത്സാഹപൂർവ്വമായിരിക്കും; മറുചിലപ്പോൾ, ലക്ഷോപലക്ഷം നാക്കുകൾ നീട്ടി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ അടച്ചു ശകാരിക്കുകയായിരിക്കും. ഇന്ന് അവൾ കരയിലേക്കടിച്ചുകയറുന്നതിന്റെ മട്ടകണ്ടാൽ, വായിൽനിന്നു നരയും പതയും വമിക്കുന്ന സ്വവാജിമേൽ ആരോഹിതയായ ഡാൻസിറാണി മുമ്പോട്ടു വീരോടെ കതിക്കയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിലെ ജോലിക്കാർ ചില രൊക്കെ മാറിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മാതൃകയുണ്ടാക്കുന്നതിന്റെയും പണിനടത്തിക്കുന്നതിന്റെയും മെല്ലാം ചുമതലവഹിച്ചിരുന്ന അതിന്റെ ഡയറക്ടർ വാസിഡി സ്റ്റേവാനോവിച്ച് സൂപ്പർചെങ്കോ ഭാഗ്യവശാൽ ഇപ്പോഴും ഇവിടെത്തന്നെ തുടരുന്നുണ്ട്; അടുത്തകാലത്തു കഠിനമായ രോഗബാധയുണ്ടായതിനാൽ അധികം പണിയെടുത്തുകൂടാ അദ്ദേഹത്തിന്നെന്നുമാത്രം. മുൻസന്ദർശനവേളകളിൽ വളരെയേറെ താല്പര്യത്തോടെ ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന ഡാക്ടർ ഫ്ലോറാ ഐവനോവ്നാ, യാർട്ടായിലെ 'റഷ്യാ' എന്ന പേരായ മറ്റൊരു സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിലേക്കു മാറിപ്പോയി; എങ്കിലും ഞങ്ങളെക്കണ്ടു സംസാരിക്കാൻ അവരിവിടെയെത്തിയിരുന്നു. അവരെപ്പോലെതന്നെ കാരണ്യശാലിനിയായ ഇലീനായൂറേവ്നാ എന്ന മറ്റൊരു ഡാക്ടറാണ് ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ

ളുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ചുമതലക്കാരി. കായികവിനോദങ്ങളും പലതരം കളികളും ഉല്ലാസസഞ്ചാരപരിപാടികളുമൊക്കെ കേന്ദ്രത്തിൽ ചികിത്സയിലിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി വലിയ ഉത്സാഹപ്രകാശത്തോടുകൂടി ഏപ്പാടുചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ പഴയ സാംസ്കാരികകാര്യദർശി (Kulturnik) റൈനിക്ക്—കഷ്ടമെന്നേ പറയേണ്ടു—മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കേറെയും ഇപ്പോഴപ്പോൾ തിരുമ്മുകാരി ഗാലിയായാ, ഒരു പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭാര്യാപദം സ്വീകരിച്ചു ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണജീവിതത്തിൽ താമസമാണ്. അവരുടെ പണിയൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു തന്നെ വളരെ മുഷിച്ചിലനുഭവപ്പെടുന്നു എന്നു പരാതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അവൾ ഇവിടെയുള്ള 'സിസ്റ്റർ'മാർക്കു കത്തയയ്ക്കാറുണ്ട്. പ്രതിദിനം ഗരാശരി രണ്ടുഡസൻ ആളുകളെവരെ തിരുമ്മാനുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, ഇവിടെ അവൾക്കു പണിയില്ലായ്മയെച്ചൊല്ലി വേദിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കില്ല. 'റബോത്താ' അഥവാ പണി എന്നതു്, റഷ്യൻ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മാത്രികപ്രഭാവമുള്ള ഒരു പദമാണ്; പണിയുടെ കൂടുതലല്ല, കുറവാണ്, അവർക്കു മനുഷ്യശമുണ്ടാക്കുന്നതു്. സിപ്രിയോടുകൂടെ ഒരാപ്തവാക്യത്തിൽ പറയുമ്പോലെ, "പണിയെടുക്കുക ക്ലേശകരമാണ്; പക്ഷേ, പണിയില്ലായ്മ അതിനെക്കാൾ ദുസ്സഹമാണ്." ഒലീവ്ക്കാ—ഞങ്ങൾക്കു വേലക്കാരിയും, ദ്വിഭാഷിയും, തുണൽക്കാരിയും, സുഹൃത്തും, പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറിയും, എന്നുവേണ്ട, സർവ്വസ്വപുരുഷനായിരുന്നു, ഉന്മേഷവതിയും വായാടിയുമായ ആ തെരിച്ച പെണ്ണ്—ഇപ്പോഴും ഇവിടെത്തന്നെ ജോലിയിലുണ്ടെന്ന് കണ്ടതു സന്തോഷമായി. 1961-ലെ 'സ്റ്റേറ്റ്സ് മാൻ' റിപ്പബ്ലിക് ദിനപ്പതിപ്പിലെഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിലൂടെ അവളെ ഞാൻ അനുസ്മരയാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മിസ് ബോർ, സെപ്റ്റംബർ, 13

സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിലെ നടപടിക്രമമനുസരിച്ചുള്ള ജീവിതം മുറയ്ക്കാനുണ്ടായിരിക്കുന്നു. രാവിലേമുതൽ

പാതിരാവരെ ഘടികാരത്തിന്റെ കണിശത്തോടെ അതൊക്കെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എട്ടുമണിക്ക് ഒരു വ്യായാമാധ്യാപികയുടെ നിദ്ദേശമനുസരിച്ച് അന്തേവാസികളെല്ലാവരും ചില വ്യായാമമുറകൾ പരിശീലിക്കണം. ഒമ്പതുമണിക്ക് രാവിലേയ്ക്കുള്ള ഭക്ഷണം. പത്തുമുതൽ രണ്ടുമണിവരെയുള്ള സമയത്താണ് ഡോക്ടറന്മാർക്ക് നഴ്സുക്കൾക്കും അവിശ്രമമായ പണി. എല്ലാ ഇനത്തിലും പെട്ട ചികിത്സകൾ—ഫിസിയോതെറപ്പി (തിരുമ്മു്, ശുദ്ധവായു, വൈദ്യുതി തുടങ്ങി പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുള്ള ചികിത്സ), സ്നാനചികിത്സ (സമുദ്രസ്നാനം, അമ്ലജബാഷ്പസ്നാനം, ചെളിപുരട്ടിക്കുളി തുടങ്ങിയവ), തിരുമ്മുചികിത്സ, തുടങ്ങിയവ—ഈ സമയം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. രണ്ടുമണിക്ക് മുത്താഴം. തുടന്ന് മൂന്നുമുതൽ അഞ്ചുവരെ തിവി ചാസ് അഥവാ വിശ്രമം. നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമാവട്ടെ അല്ലാതിരിക്കട്ടെ, ആ സമയത്തു വിശ്രമിച്ചുകൊള്ളണമെന്നുള്ളതു നിബ്ധനമാണ്. അതുകൊണ്ടു കേന്ദ്രത്തിലെ അന്തരീക്ഷം ഈ നേരത്തു ശബ്ദരഹിതമായിരിക്കും. അഞ്ചുമണിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ടെന്നിസ്, ബാഡ്മിന്റൻ തുടങ്ങിയ കളികളിലേപ്പെടാം. ചിലപ്പോൾ, ചരിത്രം, ശുചിത്വം, രാഷ്ട്രീയം തുടങ്ങി വല്ല വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും പ്രസംഗങ്ങളുണ്ടായെന്നും വരാം. ഏഴുമണിയാണ് അത്താഴം. എട്ടരയ്ക്കു തുറസ്സായ നാടകശാലയിൽ നൃത്തമോ, പാട്ടുകച്ചേരിയോ, സിനിമയോ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടാവും. പതിനൊന്നുമണിക്ക് ഒരുഗ്ലാസ് യാവൂർട്ട് (പാൽ പുളിപ്പിച്ചു നിർമ്മിക്കുന്ന പാനീയം) തരും. തുടന്ന് വിളക്കുകൾ അണയ്ക്കുകയായി.

അനുജിയോടും എന്നോടും—പ്രത്യേകിച്ചു എന്നോടും—ഇവിടത്തെ നിയമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവിഷയത്തിൽ കുറച്ചൊരു സൗജന്യം കാണിക്കുന്നുണ്ട്. കാലുകളുടെ ബലക്ഷയത്തിനു പരിഹാരമായി വൈദ്യുതിചികിത്സയും അമ്ലജബാഷ്പസ്നാനവും തിരുമ്മുമാണ് അവർക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ചികിത്സ. എന്റെ ഒടിഞ്ഞ കാലും വച്ചു കളിഞ്ഞൊട്ടിയിൽ കയറിക്കൂടാൻ എനിക്കു പ്രയാസമുള്ളതു

കൊണ്ടു യൂറോപ്യൻമട്ടിലുള്ള കുളി സാധ്യമല്ല; അതുകൊണ്ടു ഷവറിൽനിന്നു കുളിക്കാനേ എനിക്കു പറ്റൂ. വൈദ്യതീചികിത്സയും എനിക്കാവശ്യമില്ല. എങ്കിലും, വിദഗ്ദ്ധതിരുമുങ്കാരിയായ യാനീനാ എന്നും ഒരു മണിക്കൂർവീതം തിരുമു. തന്റെ ജോലിയിൽ വലിയ ഉത്സാഹക്കാരിയായ അവൾ നിയമേന ഒരു മണിക്കൂർ നേരം നടത്തേണ്ടതിരുമു് ചിലപ്പോൾ ഒന്നര മണിക്കൂറിനാക്കി നീട്ടുമ്പോൾ, രാവിലത്തെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ സമയം തെറ്റുന്നതിനെച്ചൊല്ലി ഒലിച്ചു് കാഞ്ഞു വഴക്കാണ്. ബയലോറഷ്യയിലെ മിൻസ്കിലാണ് യാനീനായുടെ വീടു്. മുമ്പൊരിക്കലും മിൻസ്കു് വിട്ടു താമസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അവൾ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്, ബയലോറഷ്യയേക്കാൾ എത്രയോ അധികം സുന്ദരവും ആരോഗ്യകരവുമായ നാടാണ് ക്രൈമിയ എന്നു്. എന്നിട്ടും ജനിച്ച മണ്ണിന്റെ അദൃശ്യമായ ആകർഷണശക്തി, ബയലോറഷ്യയിലേക്കു മടങ്ങാൻ അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; അവിടെ കലശലായ മഴയും തണുപ്പും, ഇവിടെ തെളിഞ്ഞ സൂര്യപ്രകാശവുമായിരുന്നിട്ടും.

മഴയാരംഭിക്കാൻപോകയാണെന്നു തലേന്നാൾ രാത്രി അവളുടെ അച്ഛൻ അമ്മയോടു പറയുകയുണ്ടായി, എന്നു് ഒരു ദിവസം രാവിലെ യാനീനാ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. “പക്ഷേ, നിനക്കു 12 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അച്ഛൻ മരിച്ചുപോയി എന്നല്ലേ നീ പറഞ്ഞിരുന്നതു്?” ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചു. “അതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, അച്ഛൻ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാണു് അമ്മയോടിതു പറഞ്ഞതു്. അമ്മ അച്ഛനെ സ്വപ്നം കാണുമ്പോഴൊക്കെ മഴ പെയ്യാറുണ്ടു്.” മഴ പെയ്യാൻ പോകുന്നതിന്റെ വല്ലതെങ്കിലുമൊരു ലക്ഷണം കൂടാതെ, സൂര്യപ്രകാശംകൊണ്ടു മോഹനമായ അന്തരീക്ഷത്തോടെയായിരുന്നു ദിനാരംഭമെന്നിരിക്കിലും, അവൾ പറഞ്ഞപോലെതന്നെ മഴ പെയ്യുകയുംചെയ്തു!

വളരെ ശാസ്ത്രീയമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്ന ഭക്ഷണമാണു സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിലേതു്.

പിന്തുണയ്ക്കുന്നതും ശാരീരികനിലവാരമുള്ളവയായി പന്ത്രണ്ടിനും ഭക്ഷണക്രമം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിങ്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒമ്പതാം നമ്പർ ഭക്ഷണക്രമമാണ്—സ്റ്റാച്ച് (അന്നാം.ശം) താരതമ്യേന കുറവുള്ളത്. അനുജിക്കുള്ളത് പത്താം നമ്പരാണ്—കൊഴുപ്പു ചേരാത്തത്. പ്രഭാതഭക്ഷണമായാലും മുത്താഴമായാലും അത്താഴമായാലും ഒക്കെ സമം. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മാനദണ്ഡം വെച്ചു നോക്കിയാൽ, വിഭവങ്ങൾ ഒരു ധികമാണ് ഓരോന്നിലും. ഈ യാത്രയിലിറങ്ങിത്തരിച്ചതിൽപ്പിന്നെ കിട്ടിയ ഏറ്റവും നല്ല പ്രഭാതഭക്ഷണം ക്രൈമിയായിലേതാണ്. ഏതുകാര്യത്തിനും ചിട്ടയും ക്രമവും വന്നുപോയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു പ്രഭാതഭക്ഷണത്തിനുള്ള വിഭവങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും മുഷിച്ചിൽ തോന്നുമാറുള്ള ഒരു പൊതുസ്വഭാവം വന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഏതു എംബസിയിൽ പോയി പാർട്ടിപ്പോഴായാലും പ്രഭാതഭക്ഷണത്തിന്റെ വിഭവങ്ങളായി കോൺഫ്ളേക്സും വറുത്ത മുട്ടയും ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇതുതന്നെ കഴിച്ചു കഴിച്ചു വല്ലാതെ മടുപ്പു വന്നുപോയിരുന്ന എനോടു് എന്നിങ്ങുള്ള മുട്ട എങ്ങനെ പാകം ചെയ്യണമെന്നു ചോദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ—ഇതു സാധാരണമല്ലെന്നും വെച്ചോളൂ—വറുക്കലൊഴിച്ചു മറ്റൊന്നായാലും വേണ്ടില്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുപോയേനെ! പക്ഷേ, ഇവിടെയാകട്ടെ, ഒരു ധികം വിഭവങ്ങളിൽനിന്നു് അവനവനു ഹിതമായ ഇനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. ത്വെന്റാക്കോ, ചീസോ (ഇവ കൊണ്ടു മധുരമുള്ളതും എരിവുള്ളതുമായി പല വിഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കും), കടൽ മീനോ, ആറുമീനോ, പലതരം സാലാദുകളോ, വേവിച്ചതും വറുത്തതും പുഴുങ്ങിയതുമായി പലതരം മാംസവിഭവങ്ങളോ, പത്താം നമ്പർ ഭക്ഷണക്രമക്കാർക്കു മുട്ടയുടെ വെള്ളക്കരുമാത്രം ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ വിഭവങ്ങളോ, ക്രൈമിയായിൽ സുലഭമായി കിട്ടുന്ന ഒരു ധികമിനം പഴങ്ങളോ—എന്തുവേണമെങ്കിലും.

അനുജിക്കു സിനിമയിൽ വലിയ കമ്പമാണ്. 'മുത്തുക്കുളി' (Pearl bath) യും വൈദ്യുതീചികിത്സയുമൊക്കെക്കഴിഞ്ഞു് എത്രതന്നെ തളന്നിരിക്കയാണെങ്കിലും

ശരി, സിനിമാ അവലം ഉപേക്ഷിക്കില്ല. 'അയേൺ മാസ്ക്' എന്ന ഒരു ഫ്രഞ്ചുചിത്രം, 'ദി റാപ്പഡി' എന്ന അമേരിക്കൻചിത്രം, എന്നിവയുൾപ്പെടെ മുൻകൊല്ലങ്ങളെയപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ വിദേശചിത്രങ്ങൾ ഇക്കൊല്ലം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇൻഡ്യൻചിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ ആളുകൾക്കു വലിയ താല്പര്യമാണ്. രാജ്കുപ്പറിനെ എല്ലാവരും വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. 1955-ൽ സോവിയറ്റ് റഷ്യ സന്ദർശിച്ചിട്ടു മടങ്ങിയ അവസരത്തിൽ തനിക്കുണ്ടായ ധാരണകളെപ്പറ്റിയൊക്കെ പാർലമെൻറംഗങ്ങളോടു സംസാരിച്ചുവേ ജവഹർലാൽ പറഞ്ഞു: "എനിക്കു കേരളം ജനപ്രീതി നേടാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നു തോന്നുന്നു; വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഏതാണ്ടു രാജ്കുപ്പറിനോടൊപ്പംതന്നെ എന്നെയും അവരിഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു പറയാം."

മുൻവശത്തെ കടലിന്റെ മാറിമാറിവരുന്ന ഭാവപ്പകർച്ചകളും പിൻവശത്തെ കുന്നുകളിൽ മാറിമാറി തെളിയുന്ന വണ്ണവൈവിധ്യവും നോക്കി നോക്കി അങ്ങനെ മതിമറന്നിരിക്കുന്നതാണ് എനിക്ക് ഏറ്റവുമധികം ആനന്ദമരുളുന്ന കാര്യം. ആ മലകളുടെയും മേൽ ആധിപത്യം വഹിച്ചു ഉയർന്നിരിക്കുകയാണ് ത്രിശിരസ്സായ അയ്യപ്പേട്ടിനെ കൊടുമുടി. പകലിന്റെയും രാത്രിയുടെയും ഏതാണ്ടു എല്ലായാമങ്ങളിലുംതന്നെ അയ്യപ്പേട്ടിയിൽ കണ്ണുനട്ടിയിരിക്കുന്നു, ഞാൻ. മേഘങ്ങളാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടനിലയിലും മേഘങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ എത്തിനോക്കുന്ന നിലയിലുമൊക്കെ പ്രഭാതസൂര്യന്റെ പ്രഥമരശ്മികളിൽ ആറാടിനിൽക്കുമ്പോൾ; അസ്തമനസൂര്യപ്രഭയിൽ ആഗേയപരിവേഷം ധരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ; ചന്ദ്രോദയവേളയിൽ മാദകമനോഹാരിത ചൊരിഞ്ഞുനിൽക്കുമ്പോൾ; അങ്ങനെ എന്തെന്തു മധുരഭാവങ്ങളിൽ ഞാൻ അയ്യപ്പേട്ടിയെ കണ്ടിട്ടില്ല! രണ്ടു ദിവസംമുമ്പു ഞാൻ ഹഷോന്മാദംപൂണ്ടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു പോയി: "ഹാ! എത്ര അത്ഭുതമോഹനമായൊരു ദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു, അയ്യപ്പേട്ടി!" അനുജി നിർദ്ദിക്കാരയായി ചോദിച്ചു: "എന്തിരിക്കുന്നു അതിൽ അത്ഭുതമോഹനമായിട്ടു? അതിനു സൗന്ദര്യമുണ്ടെന്നുപോലും തോന്നിയിട്ടില്ല"

ല്ല, എന്നിങ്ക്. സൗന്ദര്യമോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു, എന്നിങ്ക് സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രതീകം മാത്രമല്ലെന്നും, “പ്രഭോ, അങ്ങ സൗന്ദര്യസാക്ഷാൽക്കാരംമാത്രമല്ല; തുല്യമില്ലാത്ത വനായ അങ്ങയേ ഒന്നിനോടും താരതമ്യപ്പെടുത്താവതല്ല” എന്ന് ടാഗോറിന്റെ ‘ഇന്ദ്ര’യിലെ രാജാവിന്റെ ദർശന മാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിൻ ഉൽഘോഷണം ചെയ്തപ്പോലെ, തുല്യമില്ലാത്ത മഹിമാതിരേകമറ്റ ഒരു പ്രതിഭാസമാണെന്നും. ഒന്നുംവേണ്ട, അയ് പേത്രി അഥവാ, പത്രോസ് പുണ്യാളൻ എന്ന ആ പേരുതന്നെ പവിത്രമല്ലേ? അതുമല്ല, ആ കൊടുമുടിയെ പ്രേമഭിക്ഷുവായ പേത്രിയെന്ന യുവാവുമായി—അല്ലാതെ പത്രോസ് പുണ്യാളനുമായിട്ടല്ല—ബന്ധപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞുവരുന്ന കഥയെപ്പോലെ രസപ്രദമായി മറെറന്തിരിക്കുന്നു! രാജാവിന്റെ പുത്രിയിൽ അനുരക്തനായിത്തീർന്നു, പേത്രി. പക്ഷേ, അസാധാരണമായ വല്ല അഭ്യാസവും പ്രകടിപ്പിച്ച സ്വന്തം ധീരത തെളിയിക്കാൻ തയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽമാത്രമേ അവനു തന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കൂ എന്ന് രാജാവു ശഠിച്ചു. പേത്രി കുന്നിങ്ക് കൂടിയില്ല. അവൻ കൊടുമുടിക്കായ ഒരു പാറക്കെട്ടിൽനിന്നു മറെറാനിലേക്കു് എടുത്തുപാടി, ആ ശ്രമത്തിൽ മരണപ്പെട്ടു. അവന്റെ പ്രേമഭാജനമായ രാജകുമാരി വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചുപോയി: “അയ് പേത്രി!” അവിടെ നടത്തിയ ആദ്യത്തെ സന്ദർശനം ഞങ്ങൾക്കു മറക്കാനാവുമോ? നീരസ്യമായ നീഹാരധൂമിക എങ്ങും പരന്നിരുന്നു; ചുവട്ടിലേ കൊക്കയിലേക്കു ഞങ്ങളെ തള്ളിയിട്ടേ മാറു എന്ന് വാശിപിടിച്ചിട്ടെന്നപോലെ ഉഗ്രമായ കാരറു ചീറിയടിക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അനുജിയുടെ അഭിപ്രായത്തെവെച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു, സൗന്ദര്യമെന്നത് കേവലം സാങ്കല്പികമാണെന്നും, അങ്ങനെയായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം സ്ത്രീകളും അവിവാഹിതകളായിരുന്നു മുത്തുനരച്ചു പോകാനായിരുന്നു ഇടയെന്നും! ഏന്റെ വാദം അവർക്കു ബോദ്ധ്യമായോ എന്നെനിക്കറിയില്ല. ഏതായാലും, അക്കാര്യം ഞങ്ങൾ അവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചു. അയ് പേത്രി

യെപ്പറ്റി പിന്നെ ഞാൻ അവളോടൊന്നും പറയാനും പോയില്ല. പക്ഷേ, ഇന്നു രാവിലേ എന്നോടവളൊരു ചോദ്യമെടുത്തിട്ടു. “നാംതന്നെ സങ്കല്പത്തിൽ സംവിധാനം ചെയ്ത മാതൃകയിൽ ഒരു വീടു പണിയിച്ച് അതിൽ പാർക്കുകയെന്നതിനെക്കാൾ ആനന്ദകരമായി എന്തെങ്കിലുമൊന്നുണ്ടോ?” ഞങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗികജീവിതകാലമത്രയും അവളുടെ മനസ്സിൽ മയങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഒരു സ്വപ്നം അടൻ വീണതാണ്. “ഉണ്ടു്,” ഞാൻ പറഞ്ഞു, “അയ്യോ പേട്ടിയെ നോക്കിനോക്കി അങ്ങനെ വെറുതേയിരിക്കുക.”

മിസ് ബോർ, സെപ്റ്റംബർ, 16

വമ്പിച്ച പ്രതീക്ഷകളുടെയും വലിയ മോഹഭംഗത്തിന്റെയും ദിവസമായിരുന്നു, സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിനു് ഇന്നു്.

ഇപ്പോൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഔദ്യോഗിക സന്ദർശനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രസിഡൻറ് രാധാകൃഷ്ണൻ ഈ സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രവും സന്ദർശിക്കുന്നതാണെന്നു രണ്ടാഴ്ചക്കാലംമുമ്പു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ പൂർത്തിയാക്കുകയുംചെയ്തു. പുഷ്പങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു; പുഷ്പമഞ്ജരികൾ തയ്യാറാക്കിവെച്ചു. കെട്ടിടത്തിന്റെ വിസ്തൃതമായപുരോഭാഗം മുഴുവൻ കൊടിതോരണാദികളുംരാഷ്ട്രപതി ‘രാധാകൃഷ്ണൻ ഹൃദയപൂർവ്വമായ സ്വാഗതം’ എന്നാലേഖനംചെയ്ത ബാനറുകളുമൊക്കെ കെട്ടി അലങ്കരിച്ചു. രോഗികളുടെ ശുശ്രൂഷണമുൾപ്പെടെ സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിന്റെ എല്ലാവിധ പ്രവർത്തനവും രണ്ടു മണിക്കൂർനേരത്തേക്കു നിർത്തിവെച്ചു. പ്രസിഡൻ്റിനു് ഉത്സാഹപൂർണ്ണമായ സ്വീകരണം നൽകുന്നതിൽ സഹകരിക്കാൻ അവിടെപാർക്കുന്നവർക്കുമെല്ലാം സൗകര്യപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയാണ് ഇതൊക്കെ ഏർപ്പാടാക്കിയതു്. അങ്ങനെ എല്ലാം തയ്യാറാക്കി വലിയ പ്രതീക്ഷകളോടെ കാത്തിരിക്കുമ്പോഴാണ് പ്രസിഡൻറ് വരുന്നില്ലെന്ന വാർത്ത ലഭിച്ചതു്. ഞങ്ങളുടെ ഡയറക്ടർ സുഷംഭകോയുടെ മുഖത്തു മൂന്നുതവണ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിനു് ഇതിൽപരമൊരി

ടിപ്പ് മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു സംഭവിക്കാൻണ്ടോ? ശകാരത്തെക്കാൾ ശക്തിയുക്തമായ നിശ്ശബ്ദത പുലർത്തിക്കൊണ്ടു് ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ മുറികളിലേക്കു മടങ്ങി.

1959-ൽ ഞങ്ങൾ ഈ സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിൽ പാർത്തിരുന്നപ്പോഴും ഇത്തരമൊരനുഭവമുണ്ടായതാണു്, സുഷ്ചൈകോസ്സ്. ഞങ്ങളെല്ലാവരും വളരെ ആകാംക്ഷയോടെ എത്രോപ്യാചക്രവർത്തിയുടെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണു്, കരിങ്കടലിൽ സഞ്ചാരം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയ തിരുമേനിക്ക് ആലസ്യം തോന്നുന്നതിനാൽ ഇവിടെ സന്ദർശനം നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധ്യമല്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന സന്ദേശം ലഭിച്ചതു്. സുഷ്ചൈകോ പറഞ്ഞു: “ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യാനല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നിട്ടെന്താണു്?” പക്ഷേ, ഇച്ചെസ്സു പ്രസിഡൻറന്മാരും ചെയ്തുകൊടുക്കുമെന്ന സുഷ്ചൈകോ തീരെ കരുതിയിരുന്നില്ല.

എങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറും നമ്മുടെ പ്രസിഡൻറിന്റേതായിരുന്നില്ല. ലെനിൻഗ്രാഡിലെയും ആർമ്മിനിയായിലെയും സന്ദർശങ്ങളുൾപ്പെടെ ജോലിത്തിരക്കുള്ള ഒരാഴ്ചക്കാലത്തേ പരിപാടിയാണു് അദ്ദേഹത്തിനു സോവിയറ്റ് നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ക്രൈമിയായിലെത്തി ഒരുദിവസം വിശ്രമിക്കാമെന്നായിരുന്നു വിചാരം. അതിനിടയിൽ യാർട്ടാസമ്മേളനത്തിന്റെ സ്ഥലമായ ലിവേദിയാ കൊട്ടാരം, ആ സമ്മേളനക്കാലത്തു ചപ്പിൽ താമസിച്ചിരുന്ന പോറോണ്ടു് സേവ് കൊട്ടാരം, 1955-ൽ ജവഹർലാൽ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രം, എന്നിത്രയും സന്ദർശിക്കാമെന്നുവെച്ചിരുന്നു. ആർട്ടെക്കിൽ ഒരു സന്ദർശനവും പയനിയറന്മാരുടെ പരിപാടികളിൽ സംബന്ധിക്കലുംകൂടെ അവസാനനിമിഷത്തിലാണു് തദ്ദേശാധികൃതർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തേ പരിപാടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതു്. ഇതുതന്നെ നാലുമണിക്കൂർ നീണ്ടുപോവുകയാൽ, ലിവേദിയാ ഒഴികെ മറ്റൊരിടവും സന്ദർശിക്കാൻ പ്രസിഡൻറിനു സാധകാശമില്ലെന്നു വന്നു.

പ്രസിഡൻറ് വരുന്നില്ലെന്നുള്ള സന്ദേശമെത്തി അധികം കഴിയുംമുമ്പ്, ഭാഗ്യവശാൽ, മോസ്കോവിലെ നമ്മുടെ ഒന്നാം സെക്രട്ടറി ജെയിൻ, ഞങ്ങൾക്കുള്ള കത്തുകളും കൊണ്ടു സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിലെത്തി. മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം പ്രസിഡൻറിന് ഈ കേന്ദ്രത്തിൽ സന്ദർശനം നടത്താൻ കഴിയാതെപോയതിന്റെ സാഹചര്യം, ഞാനാവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച്, നല്ല ഒഴുക്കുള്ള റഷ്യൻ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം ഡയറക്ടർ വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു. “ഇതൊക്കെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കാം.” നല്ലൊരു തത്വജ്ഞാനിയുടെ മട്ടിൽ സുഷ്ഠ്വചകോ സമാധാനിച്ചു.

അനുജിയും ഞാനും പ്രസിഡൻറിനെ ചെന്നുകണ്ട് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഒരുമണിക്കൂർ ചെലവഴിച്ചു. ലക്ഷ്യമേന്മയും അദ്ദേഹത്തിനകമ്പടിയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമേരിക്കൻസന്ദർശനവേളയിലും അവർ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സാഹചര്യം പ്രസിഡൻറിന് ഉത്തേജകമായി അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തം; ആർക്കുതന്നെ അങ്ങനെയായിരിക്കില്ല. അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ ശസ്ത്രക്രിയയെത്തുടർന്ന് പ്രസിഡൻറ് അല്പമൊന്നു ക്ഷീണിതനായിട്ടാണ് കാണപ്പെട്ടതെങ്കിലും—“നാമെല്ലാം കടംകൊണ്ടകാലമുപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് ജീവിക്കുന്നത്.” എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്—മാനസികമായ ജാഗ്രതയ്ക്കും പെരുമാറ്റത്തിലെ സൗഹൃദത്തിനും ഒട്ടുമൊരു ലോപവും ഇപ്പോഴും കാണാനില്ല. ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യാനായി 33 കൊല്ലം മുമ്പു സിലോൺ സന്ദർശിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹവും സുശീലയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും ഞങ്ങളുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ച്, കൂടെവന്നു പാർത്തിരുന്ന കാര്യം അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തും ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉജ്ജ്വലമായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രഭാഷണം. രാധാകൃഷ്ണന്റെ പക്ഷൽ ഓമ്കുറിപ്പുകളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല; പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ അതിന്നു സഹായകമായി വല്ല ചേഷ്ടകളും അദ്ദേഹം കാണിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, ഏറ്റവും മനോഹരമായ വാക്കുകൾ

കോർത്തിണക്കിയ വാക്യങ്ങളിൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ട്, ഏറ്റവും രൂപഭംഗിയുള്ള ഖണ്ഡികകളായി തിരിക്കപ്പെട്ട്, ഹരിദാരത്തിലെ ഗംഗാപ്രവാഹത്തിന്റെ മോഹനതയോടെ, ആശയങ്ങൾ അനുസ്മൃതമായി ഒഴുകിപ്പരന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

യുദ്ധകാലത്തു ചുകിങ്ങിൽ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വന്ന പാർത്തിരുന്ന കാര്യവും രാധാകൃഷ്ണൻ അനുസ്മരിച്ചു. അവിടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രസംഗപരമ്പരയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും തജ്ജമയിൽ അവയുടെ ഗുണം ഏറെയും ചോന്നു പോയി എന്നുമാത്രമല്ല, ഭൗതികചിന്താഗതിക്കാരായ അന്നാട്ടിലെ കേൾവിക്കാർക്ക് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ വളരെ യൊന്നും പിടികിട്ടിയതു മില്ല. 1956-ൽ ഇൻഡ്യയുടെ വൈസ് പ്രസിഡൻററന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലും പോളണ്ടിലും സുദീർഘപര്യടനം നടത്തിയിരുന്നപ്പോഴായിരുന്നു വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവിധത്തിൽ കഴിയാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം ഞങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് അകമ്പടിയായി സഞ്ചരിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം മറ്റൊരാൾ അംബാസഡർക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, പ്രസിഡൻററന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം യാത്രാ യിൽ ഏപ്പാട് ചെയ്തിരുന്ന കക്ഷേച്യൻ നൃത്തപ്രകടനത്തിൽ എനിക്കും സംബന്ധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. റഷ്യയിലെ നാല് ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡർമാർ—രാധാകൃഷ്ണനും സുബിമൽ ദത്തും ടിക്കി കൗളും ഞാനും—ഏകകാലത്തു റഷ്യൻ മണ്ണിൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന യാദൃച്ഛികപരിണാമത്തിന്റെ അസാധാരണ സ്വഭാവം പത്രക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെപോയില്ല. താൻ അംബാസഡറായിരുന്ന കാലത്തേതിനെ അപേക്ഷിച്ചു സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ വന്നിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഡാക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞത്. ഈ മാറ്റം കേവലം ഭൗതികമാത്രമല്ല, മതനിരപേക്ഷമായ പരിഗണനയിൽ ആത്മീയവുമാണെന്നതിൽ അദ്ദേഹം സത്തുഷ്ടനാണ്. സ്റ്റാലിൻവാഴ്ചയുടെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ, ശീതസമരം അത്യുഷ്ടമായിരുന്ന കാല

ത്താണ് അദ്ദേഹം അംബാസഡറായിരുന്നത്. ഭാഗ്നി കൻകൂടെയായ നമ്മുടെ അംബാസഡറുടെ കാര്യത്തിൽ സ്റ്റാലിൻ നീഹിമപ്രകൃതിക്കുപോലും കറേയൊരാർദ്രതയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു—ഇൻഡ്യാ-സോവിയറ്റ് ബന്ധങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ വല്ല മാറ്റവും സ്റ്റാലിൻ കാലത്തു പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചതു് അന്താരാഷ്ട്രീയബന്ധങ്ങളിലും നില കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടുവാൻ സഹായിച്ചു. അമേരിക്കൻ സെനറ്റ് മുമ്പാകെ ഇപ്പോഴൊന്നുമല്ല, 1954-ൽ ചെസ്ല പ്രസംഗത്തിൽ, ഡാക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞിരുന്നു: “എന്തു പൊരുപ്പിക്കാനുള്ള കാലത്തിന്റെ കഴിവും, മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ സഹജഗുണമായ ആയാമൃതയും, സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവുമായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ മാറ്റത്തിനുള്ള സാധ്യതയും, എല്ലാറ്റിലുമുപരിയായി സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും, ഒക്കച്ചേർത്തു പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഇന്നു മഹച്ഛക്തികളെ ഭിന്നിപ്പിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഒരു ദശവത്സരക്കാലത്തിനുള്ളിൽ തത്വശാസ്ത്രപരമായ വെറും പണ്ഡിതോചിതവിവാദങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ പരിവർത്തപ്പെടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.” അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ച ഭാവിലോകവ്യവസ്ഥയുടെ സാക്ഷാൽക്കരണത്തെപ്പറ്റി വലിയ ശുഭപ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും ബഹുമാനത്തോടെ ആ പ്രസംഗം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് അന്നു പിൻബഞ്ചുകളിലിരുന്നിരുന്ന സെനറ്റർമാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന ജെ. എഫ്. കെന്നെഡിയും. ഏഴുകൊല്ലത്തിനിപ്പറം അദ്ദേഹം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെയും രാധാകൃഷ്ണൻ ഇൻഡ്യയുടെയും പ്രസിഡൻറായി. 1963-ൽ വാഷിങ്ടണിലെ വൈറ്റ് ഹൗസിൽവെച്ച് അവർ പരസ്പരം സന്ധിച്ച അവസരത്തിൽ 1954-ൽ രാധാകൃഷ്ണൻ ചെസ്ല ആ പ്രസംഗത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് കെന്നെഡി പറയുകയുണ്ടായി, അന്നു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളുടെ സാധ്യതയെപ്പറ്റി ശങ്ക തോന്നിയിരുന്നുവെങ്കിലും കാലം കടന്നുപോകുന്നോറും അതു പ്രായോഗികമായി

വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ താൻ സന്തുഷ്ടനാണ്, എന്ന്. ആ പരിണാമത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ കെന്നെഡിയും സുപ്രധാനമായൊരു പങ്കുവഹിച്ചിരുന്നു എന്നതിന് സംശയമില്ല.

“സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയ്ക്ക്” ടെക്സാസിൽ വെച്ചു നടന്ന മാരകമായ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു കെന്നെഡിയെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെപോയതു സങ്കടകരംതന്നെ.

മിസ് ബോർ, സെപ്റ്റംബർ, 23

ഈ സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു പല സുഹൃത്തുക്കളുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥാപനം അടിമടി സ്നേഹസിക്തമാണ്. ഞാൻ ഒൻപതു കൊല്ലം മോസ്കോവിലുണ്ടായിരുന്നതിനാലും, റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ എന്നീ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പലതവണ ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലും, ‘മേനോൻ’ എന്ന പേര് സാമാന്യം പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്; ചിലപ്പോൾ എന്റെ വാചാലനായ സുഹൃത്തു കൃഷ്ണമേനോന്റെ തുമായി എന്റെ പേര് കൂടിക്കഴയാറുണ്ടെന്നുമാത്രം. ഇവിടെയാകകൊണ്ട് ഏതായാലും അതിൽ കഴുപ്പുമാണു് മില്ല. നേരേമറിച്ച് അമേരിക്കയിൽ ഞാൻ പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്ന് എന്നെ അവതരിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതു്, “അംബാസഡർ കെ. പി. എസ്. മേനോൻ; കൃഷ്ണമേനോനുമായി ബന്ധമാണു് മില്ല,” എന്ന മുഖവുരയോടെയാണു്.

ഇന്നലെ സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിൽ വെച്ചു ഞാൻ മുടിയൊന്നു വെട്ടിച്ചു. ക്ഷരകൻ എന്നോടു ചോദിച്ചു, ഞാൻ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭാപ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നോ എന്ന്. ‘ഉവ്വു’ ഞാൻ പറഞ്ഞു, “രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം.” ക്ഷരകൻ തുടൻ: “ഐക്യരാഷ്ട്രസഭാ സെക്രട്ടറിയേറ്റിലുള്ള ബാർബർ സല്യൂണിലെ ക്ഷരകൻ ഈയിടെ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. മുടി വെട്ടിക്കാറുള്ള പോഴൊക്കെ കീഴയിൽനിന്ന് ഇരുപതു ഡോളറിന്റെ

നോട്ടെടുത്തുകൊടുക്കുന്ന താങ്കളുടെ പതിവിനെപ്പറ്റിയൊക്കെ അയാൾ പറഞ്ഞു. 'കൃഷ്ണമേനോനാണ് കഥാപുരുഷൻ എന്നു വ്യക്തം. അമേരിക്കയിൽപ്പോലും ചിലയാളുകളുടെയെങ്കിലും ദൃഷ്ടിയിൽ കൃഷ്ണമേനോൻ ഒരു ആരാധ്യനായെന്നു കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നത് ഒരു സുഖംതന്നെ.

അനജിയെ ഇവിടെ എല്ലാവർക്കും വലിയ ഇഷ്ടംതന്നെ. എങ്ങനെയൊരു ശരീരത്തിന്റെ വടിവു ഭംഗിയും നിലനിൽപ്പോകുന്നതെന്നാണ് എപ്പോഴും അവരുടെയെല്ലാം ചോദ്യം. (പാശ്ചാത്യവേഷവിധാനം ഒട്ടധികം തകരാറുകളെ മുഴപ്പിച്ചുകാട്ടാനാണുപകരിക്കുക എന്നിരിക്കെ, സാരി അവയെയൊക്കെ സമർത്ഥമായി ഗോപനം ചെയ്യുന്നു എന്ന് അവരറിയുന്നില്ല!) ആളിന്റെ ചുറ്റളവു നോക്കി വയസ്സത്രയായെന്നു മതിക്കുന്ന പതിവുകാരായ റഷ്യാക്കാർക്കും, അറുപതു വയസ്സിനു മേലായി അനജിക്ക് എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസം. 'എനിക്കു നാല്പത്തഞ്ചു വയസ്സായിട്ടുള്ളു; എന്നിട്ടെന്തെ നോക്കണം എന്തുപോലിരിക്കുന്നത്!' നന്നെ തടിച്ചിയിയ ഒരു സുഹൃത്തു പറഞ്ഞു: 'എന്തുചെയ്തിട്ടാണ്, ഈ തടിയൊന്നു കുറയ്ക്കുക?' 'അപ്പം തിന്നുന്നതിന്റെ അളവു കുറേ കുറച്ചു നോക്കൂ.' അനജി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പറയാൻ എളുപ്പം കഴിയും. നടപ്പാക്കാനാണു വിഷമം. റഷ്യയിലെ ശൈത്യം മുററിയ കാലാവസ്ഥയിൽ ആഹാരത്തിന്റെ കലോറി ഇൻഡ്യയിലേതിനെ അപേക്ഷിച്ച് അധികമായിരുന്നുള്ളൂ.

ശരീരത്തിന്റെ വടിവു പുലർത്തൽ, ആഹാരക്രമീകരണം, ബാലേകൾ, ഓപ്പറാകൾ, കാലാവസ്ഥയുടെ ചെലവു പ്രകൃതി എന്നിവയെല്ലാം പുറമേ അവിടത്തേ സ്ഥിരമായ സംഭാഷണവിഷയങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു, യുദ്ധവും. ല് വോവിൽ ബാലുകാലം കഴിച്ചിരുന്ന ഒരു സുഹൃത്തു, കയറിയും ഇറങ്ങിയും കൂടിയും കുറഞ്ഞും അവളുടെ നാട്ടിൽ തുടച്ചയായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ കഥ വിവരിച്ചു—പോളൻഡിൽനിന്നു റഷ്യയിലേക്കും, റഷ്യയിൽനിന്നു ജർമ്മനിയിലേക്കും വീണ്ടും റഷ്യയിലേക്കും യുദ്ധം

മാറിമാറി സഞ്ചരിച്ചതിന്റെ വിവരങ്ങൾ. ജർമ്മൻകാർക്കു കലശലായ വിരോധമായിരുന്നു, യഹൂദരോട്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ജർമ്മൻകാരെത്തി ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ വളഞ്ഞുകൊണ്ടു് അതിനുള്ളിൽ കണ്ടുകിട്ടുന്ന യഹൂദരെയെല്ലാം—പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമടക്കം—തപ്പിപ്പൊക്കിയെടുത്തു നിരത്തിനിർത്തി യന്ത്രത്തോക്കുകൊണ്ടു വെടിവെച്ചുകൊല്ലുന്ന കാഴ്ച, ആറു വയസ്സുള്ളൊരുബാലികയായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ അവൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ അവളുടെ വീടുതന്നെ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമായി. പേടിച്ചോടാൻ തുടങ്ങിയ അവളുടെ ചേട്ടത്തിയെ അമ്മ തക്കസമയത്തു തടഞ്ഞിപ്പായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പാവം, ജർമ്മൻകാരുടെ തോക്കിനിരയായേനെ. അവരുടെ അയൽപക്കത്തേ കാരുണ്യശാലിയായ ഒരു യഹൂദവൃദ്ധനും അവളുടെ പിതാവും അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. ജർമ്മൻകാർ ചോദ്യംചെയ്തപ്പോൾ ആ സ്നേഹബന്ധം നിഷേധിച്ചു മറുപടി പറയേണ്ടിവന്നു, അവളുടെ പിതാവിനു്. ആ യഹൂദനും ആ ബന്ധം നിഷേധിച്ചു പറകയാൽ പിതാവിന്റെ ജീവൻ തല്ലാലത്തേക്കു രക്ഷപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, കഠിനമായി ദേഹദണ്ഡമേല്പിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം അതിന്റെ ഫലമായി ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മരിക്കയാണുണ്ടായതു്. യഹൂദന്മാരോടും മറ്റു 'താണവസ്ക'ക്കാരോടുമുള്ള നാസികളുടെ കൈരാതമായ പെരുമാറ്റത്തിന്റെ തെളിവു് ഓസ്ട്രീസിയയിൽവെച്ചു ഞാൻ കണ്ടിരുന്നതാണെങ്കിലും, അതിന്റെ കഥയൊക്കെ ഒരു ദുക്സാക്ഷിയിൽനിന്നു നേരിൽ കേൾക്കുക, വളരെ വ്യത്യസ്തമായൊരനുഭവംതന്നെ.

ജർമ്മൻകാർ ക്രൈമിയാ ആക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തി അവരുടെ ഭരണത്തിലാക്കിയതിന്റെയും, ഇനി തിരിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടാത്തതുപോലെ ക്രൈമിയാ ശാശ്വതമായി തങ്ങളുടെ രാജ്യഭാഗമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന ദൃഢവിശ്വാസത്തിൽ അവിടെ രണ്ടുകൊല്ലക്കാലം വാഴുന്നതിയതിന്റെയും കഥയും കേൾക്കാനിടയായി. ജർമ്മൻകാർക്കു് അത്രയധികം ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നതിനാലാവാം, സാർവ്വത്രികവർത്തിമാരുടെ ലിവേദിയാ കൊട്ടാരത്തി

ലെ പാത്രങ്ങളിലും മറ്റുമൊക്കെ ജർമ്മൻകാരുടെ സ്വസ്തിക അടയാളം ചാത്തി; മാത്രമല്ല, വിജയം പൂർത്തിയാകുന്നതോടെ പോറോണ്ട് സെവ് കൊട്ടാരം തന്റെ ആവശ്യത്തിനായി മാറ്റിവയ്ക്കുന്നതാണെന്ന ഗീബൽസ് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ കൊട്ടാരത്തിൽവെച്ചാണ് 1955-ൽ ക്രൈമിയാ സന്ദർശിച്ച ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം വളരെ വിശിഷ്ടവും വിപുലവുമായ ഒരു സാംസ്കാരികവിരുന്ന് നൽകപ്പെട്ടത്.

ശതാബ്ദങ്ങളായി ക്രൈമിയായിൽ വസിച്ചുപോന്ന താത്ത്വാരവംശജർ ഒരു കാലത്തു് ബക്ഷിസെറായ് തലസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഒരു താത്ത്വാര രാജവംശം പുലർത്തിയിരുന്നു. സോവിയറ്റ് ഭരണത്തിൽ കൂട്ടുകൃഷിയിടങ്ങളാക്കി പരിവർത്തനപ്പെടുത്തപ്പെട്ട അവരുടെ ഭൂമിയെല്ലാം അവർക്കു തന്നെ മടക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നും അവരുടെ പഴയ കാലത്തേ അധികാരാവകാശങ്ങളെല്ലാം പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നുമൊക്കെയുള്ള ജർമ്മൻകാരുടെ നണക്കേട്ട വിശ്വസിച്ച താത്ത്വാരന്മാർ, അവരുടെ ചാരന്മാരും സഹായികളുമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ഞങ്ങൾക്കു കേൾക്കാനിടയായി. യുദ്ധമൊക്കെയവസാനിച്ചപ്പോൾ താത്ത്വാരന്മാർ അതിന്റെ ശിക്ഷയനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. അവരേ അവിടെനിന്നു വളരെയകലെ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലേക്കായി ചിതറിപ്പിരിച്ചു. ക്രൈമിയായെ, സമ്പൂർണ്ണമായി താത്ത്വാരവിമുക്തമാക്കിയെന്നു മാത്രമല്ല, താത്ത്വാരഗന്ധമുള്ള സ്ഥലനാമങ്ങൾ പോലും മാറ്റിക്കളഞ്ഞു.

അടുത്ത മുറിയിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു സുഹൃത്തു പറഞ്ഞു, അയാൾ എല്ലാ യുദ്ധരംഗങ്ങളിലും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു്; യുദ്ധവേളയിൽ എട്ടുപ്രാവശ്യം തനിക്കു മുറിവേറിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ശരീരത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ഏറിയിരുന്ന ആ മുറിവുകളുടെ പാടൊക്കെ കാട്ടിത്തരികയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ കിരോവ് ഗ്രാമിൽ സാംസ്കാരികപ്രവർത്തനമായിരിക്കുന്ന മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു, ബർലിനിൽ പ്രവേശിച്ച മാർഷൽ സുക്കോവിന്റെ സൈന്യത്തിൽ താനും അംഗമായിരുന്നുവെന്നു്. സുക്കോവിന്റെ

സ്ഥാനഭംഗത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും ചോദിച്ചു അയാളെ അലോസരപ്പെടുത്തേണ്ട എന്നാണെന്നിരിക്കു തോന്നിയത്. എങ്കിലും അയാളൊരു സാംസ്കാരികപ്രവർത്തകനായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, വിവാദപുരുഷനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള യുവകവി യെ വതുഷെക്കോയെപ്പറ്റി—വിദേശത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥ സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രയിൽ വലിയ കൊടുങ്കാറ്റിളക്കിവിട്ടു—ചോദിക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതി. “യെവതുഷെക്കോ നല്ല കവിയാണോ?” ഞാൻ ചോദിച്ചു. “തരക്കേടില്ല” എന്നായിരുന്നു മറുപടി. അയാൾ തുടന്നു: “പക്ഷേ, അദ്ദേഹം ചില പിഴകൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു തിരുത്തുമെന്നാണു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.” ഒരു അച്ചിൽ വാർത്തുത്തമാതിരിയുള്ള ഈ മറുപടി എന്നേ നിരാശനാക്കി. ഇപ്പോൾ പോലും വിവാദവിഷയമായ കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാൻ മിക്കവർക്കും ശങ്കയാണ്, സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രയിൽ. രാഷ്ട്രാക്കാർ തമ്മിൽ തമ്മിലാകുമ്പോൾ പോലും, അവർക്കും, അമേരിക്കക്കാർക്കും ഇൻഡ്യാക്കാർക്കുമെന്നപോലെ അത്ര ഹിതകരമായ ചർച്ചാവിഷയമല്ല, രാഷ്ട്രീയം.

വൈകുന്നേരം ഞാനും അനുജിയും കൂടെ കടൽപ്പുറത്തേക്കു നടന്നു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയൊരു സാഹസം തന്നെയായിരുന്നു, ആ സംരംഭം. കത്തനെ കിടക്കുന്ന പരുക്കൻ വഴിയിലൂടെയുള്ള ആ യാത്രയുടെ ക്ലേശം താങ്ങാൻ എന്റെ ഒടിഞ്ഞ കാലിനു കഴിയുമോ എന്നു ഞാൻ ശങ്കിച്ചു. ഇരുൾ പരന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു. കടൽപ്പുറം നിർജ്ജനവും. ഞങ്ങൾ നടന്നു പോകുന്നതു കണ്ടുനിന്നിരുന്ന നാലു കൊച്ചുപെൺകുട്ടികൾ ആദ്യം ഞങ്ങളെ കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചുവെങ്കിലും താമസിയാതെ കലപല സംസാരിച്ചു കൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെ അടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ആനന്ദത്തിൽ മതിമറന്നു പരസ്പരം പലതും പറഞ്ഞും ചിരിച്ചും രസിച്ച് വന്നിരുന്ന അവരുടെ രസച്ചുരുട്ടു പൊട്ടിക്കേണ്ടെന്നു കരുതിയ ഞങ്ങൾ അവരെ ഗൗനിക്കാൻ പോയില്ല. ആ പെൺകുട്ടികളിലൊരുവൾ അനുജിയുടെ സമീപത്തു നിൽക്കു് ഒരു റോസാപ്പൂ വച്ചുനീട്ടിക്കൊണ്ടു മധുരമായി മൊഴി

ഞ്ഞു: “അമ്മച്ചീ, ഇതാ ഈ പുവ് സ്വീകരിക്കൂ.” ഉടനേ
 മറെറാവളം ഒരു റോസാപ്പൂവെടുത്തുനീട്ടി: “അമ്മച്ചീ,
 ദയവായി ഇതുകൂടി സ്വീകരിക്കൂ.” അനജി അതു രണ്ടും
 മുടിക്കെട്ടിൽ തിരുകിയെങ്കിലും ഒരേണ്ണം ഊൻ താഴെ
 കഴിയിലേക്കു വീണുപോയി. അതു തിരുകു കണ്ടെടുക്കാൻ
 ആ കുട്ടികൾ സാഹസപൂർവ്വം ചാടിയിറങ്ങാൻ ഒരുങ്ങിയ
 പ്പോൾ വളരെ ശ്രമപ്പെട്ടിട്ടാണ് അവരേ അപകടസാധ്യ
 തയുള്ള ആ സംരംഭത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കാൻ കഴി
 ണ്തതു്. ഇൻഡ്യയിൽ റോസാപ്പൂവുണ്ടോ? ആ പെൺകി
 ടാങ്ങൾക്കറിയണം. മറെറൊരുല്ലാമിനം പൂക്കളുണ്ടു്? ഓ
 ഹോ, അങ്ങനെയോ? ഇൻഡ്യയിൽ പൂർവ്വപ്രദേശത്തല്ലാ
 തെ മഞ്ഞുപെണ്ണില്ലെന്നോ? ശീതകാലത്തു മോസ്കോവിലെ
 ത്തിയിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ പൗത്രൻ ഷാജി, ജീവിതത്തിൽ
 ആദ്യമായിട്ടു മഞ്ഞുപെയ്യുന്ന കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ, അതിൽ
 കറേ ശേഖരിച്ചു കുപ്പിയിലാക്കി എറണാകുളത്തുള്ള സ്വസ
 ഹോദരികൾക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കാൻവേണ്ടി കൊണ്ടുപോ
 കാൻ ഏറെ താൽപര്യം കാണിച്ചതിന്റെ കഥ ഞങ്ങൾ അ
 വരോടു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു്, എന്തെല്ലാംതരം മൃഗങ്ങളുണ്ടു്,
 ഇൻഡ്യയിൽ? ആ പെൺകിടാങ്ങൾ വായ്ത്തോരാതെ
 ചോദ്യങ്ങൾ ചൊരിയുകയാണ്. അയ്യയ്യോ! കരങ്ങുകൾ
 ഞങ്ങൾക്കെന്തിഷ്ടമാണെന്നോ! കരങ്ങുകളെപ്പറ്റി വല്ല
 കഥകളൊക്കെ ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതന്നു, ദയവായിട്ടു്.
 ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു തീവണ്ടി കയറി ഒരു കരങ്ങു ചത്ത
 തിനെത്തുടൻ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ കൊഡൈക്കനാൽ
 റോഡ് സ്റ്റേഷന്റെ മുമ്പിലുള്ള റെയിൽപ്പാളങ്ങളിൽ കര
 ങ്ങുകളുടെ ഒരു സൈന്യംതന്നെ ഹാജരായി കണ്ണീർപൊ
 ഷിച്ചു കത്തിയിരുന്നുകൊണ്ടു തീവണ്ടിഗതാഗതം മുടക്കിയ
 തിന്റെ കഥ ഞങ്ങൾ അവരേ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. ആന
 കളോ? ഓഹോ, നെഹ്റുമാമ്മൻ റഷ്യയിലെ കുട്ടികൾക്കു
 സമ്മാനമായി അയച്ചുതന്ന ആനകളുടെ പടം ഞങ്ങൾ
 കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ കുട്ടികൾ തുടൻ അവരുടെ പേരും
 വയസ്സുമാക്കെ പറഞ്ഞുതന്നു. നാലുപേരും ഒമ്പതു വയസ്സു
 കാരികളാണ്. രണ്ടു പേരുടെ പേരു് താനിയാ എന്നു്;

ഒരുവൾ വാലിയാ; മറ്റൊരുവൾ നടാഷാ. നല്ല ചുണക്കട്ടിയാണു നടാഷാ. അവളുടെ കഴുത്തിൽ പയനീർ സംഘം ഗമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന സ്റ്റാർഫ് ധരിച്ചിരുന്നു. ആകസ്മികമായിട്ടാണ്, വാലിയ നിന്നനിലയിൽ ഒന്നു കരണം മറിഞ്ഞുനിന്നു. ഈ അഭയാസപ്രകടനം തങ്ങൾക്കും ആവുമെന്ന് മറ്റൊരു മുഖവും ഉടൻതന്നെ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടെ പാട്ടു കേൾക്കണോ? അവർ ചോദിച്ചു. തുടന്ന് ആ കുട്ടികളുടെ വക ഒരു പാട്ടുകച്ചേരിയായി. പിള്ളമനസ്സിലുണ്ടോ കള്ളമുള്ള? എന്തൊരാകാത്തതായാണു കൗമാരത്തിന്റെ ലീലാവിലാസങ്ങൾക്ക്! പതിനാറുകൊല്ലം മോസ്കോവിൽ ജോലിയിലിരുന്ന സ്വീഡിഷ് അംബാസഡർ സോൾമാൻ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾ ആർട്ടെക്കിലെ പയനീർ കാമ്പിൽ അവധിക്കാലത്തു പാർത്തിട്ടുണ്ട്—റഷ്യൻ കുട്ടികളുടെ മദ്യാഭയവും അച്ചടക്കമുള്ളതെങ്കിലും അകൃത്രിമമായ പെരുമാറ്റത്തെയും പറ്റി തനിക്കെപ്പോഴും അതുതന്നെ മതിപ്പുമാണു തോന്നിയിട്ടുള്ളതെന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മിസ് വോൾ, ഒക്ടോബർ, 1

മോസ്കോവിൽനിന്നു ഞാൻ ക്രൈമിയായിലേക്കു പുറപ്പെടുമ്പോൾ, ഒരുമാസം മുഴുവൻ എങ്ങനെ ഞാൻ അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടുമെന്നു തനിക്കു സങ്കല്പിക്കാൻകൂടെ സാധ്യമല്ലെന്നു ടിക്കി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു; ഒരു പണിയുമില്ലാതെ ഇങ്ങനെ താമസിച്ച് മാത്രം മുഷിച്ചിരിക്കാണ്ടു മരവിച്ചുപോകുമാണെന്നു കരുതി, എന്നാണു പറഞ്ഞത്. ടിക്കിക്ക് എന്നെക്കാൾ ചുരുപ്പുകുണ്ട്; എപ്പോഴും പ്രവർത്തനവ്യഗ്രഹമാണ്. എങ്കിലും നയതന്ത്രസംബന്ധിയായ ജോലികളുടെ പാരതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നൊക്കെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി, ഒരു പണിയുമെടുക്കാതെ—അല്ലെങ്കിൽ വല്ലതുമല്ലം എഴുതുകയോ വായിക്കുകയോ എന്നതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നും ചെയ്യാതെ—സ്വയം പ്രകൃതിയുടെ കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു, അല്ലലറിയാതെ ജീവിക്കാനുള്ള സന്ദർഭത്തെ അദ്ദേഹവും സ്വാഗതം ചെയ്യാതിരിക്കില്ലെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. ഞാൻ ലേഖനവൃത്തിയി

ലേപ്പെട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇവിടത്തെ ഡാക്ടറന്മാർക്ക് അത്ര തൃപ്തിയില്ല. ഇന്നലെ ഞാൻ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഡയറക്ടർ കണ്ടുപിടിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഇവിടെ ലേഖനവൃത്തി അനുവദിച്ചിട്ടില്ല; വായിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ലതാനും..” അതുകൊണ്ടു ഞാനിപ്പോൾ വാതിൽ അടച്ചിട്ടുകൊണ്ടാണെഴുതാറ്. അനുജിക്കും ഒലിപ്പിക്കാത്ത മാത്രമേ ഈ രഹസ്യമറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ; അവർ ഒരിക്കലും കണ്ടില്ലതാനും.

അനുജി ഒട്ടധികം റഷ്യൻ പുസ്തകങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലാണെപ്പോഴും. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് സുഖചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിലെ ലൈബ്രറിയനായ റീമാ സിമീയോവ്നാ—ഡാക്ടർ ബാക്കുറിൻസ്കിയുടെ ഭാര്യയാണവർ—പുതിയ പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഏകകാലത്തു മൂന്നു പുസ്തകം വായിച്ചു മുമ്പോട്ടു പോകുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ട് അനുജിക്കു്. ഇപ്പോൾ അവളുടെ സമീപത്തു് നിക്കൊളായ് ഒട്ടേൽചെങ്കോയുടെ ‘പ്രൊവോസ്റ്റ്’ ഉത്രാച്ചനോം ദൂഗേ’ (നഷ്ടപ്പെട്ട സുഹൃത്തിന്റെ കഥ), ലിഡിയാ ഒബുഖോവായുടെ ‘ദബ്രതാ’ (നന്മ), ആൽബർട്ട് കാണിന്റെ ‘ദയേൻ ഉലനോവോയ്’ (ഉലനോവായുടെകൂടെ കഴിച്ച നാളുകൾ) എന്നീ പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. ഞാനാണെങ്കിൽ, യെവ്തുഷെങ്കോയുടെ ആത്മകഥ ടിക്കിയിൽനിന്നു വായ്ക്കുമായിവാങ്ങിയിരുന്നത് ഇപ്പോൾ വായിച്ചു പൂർത്തിയാക്കിയതേയുള്ളൂ. ഈ പുസ്തകം ആദ്യം പാരീസിലെ ‘ല’ എക്സ്പ്രസ്സ്’ പത്രത്തിൽ ഖണ്ഡശഃ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അന്ന് അതു സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ വളരെയധികം വിമർശനങ്ങൾക്കു ശരവ്യമാവുകയുംചെയ്തു. അല്പം ആലോചനാശീലനായ ഏതു വായനക്കാരനും—അയാൾ റഷ്യാക്കാരനാവട്ടെ, അന്യരാജ്യക്കാരനാവട്ടെ—അതു വായിച്ചാൽ റഷ്യയെപ്പറ്റി മതിപ്പു വർദ്ധിക്കാനേ ഇടയുള്ളൂ എന്നിരിക്കെ, ഇത്രയധികം പ്രതിഷേധമെങ്ങനെ ഉയർന്നുവന്നു എന്നെന്നിരിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. റഷ്യയിലെ ചില യാഥാസ്ഥിതികസാഹിത്യകാരന്മാരെയും വിമർശകരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയുമൊക്കെപ്പറ്റി

യുള്ള വിമർശനങ്ങളെക്കൊള്ളുന്ന ജീവിതസ്മരണകളെഴുതി അതു വിദേശത്തുള്ള ഒരു 'പിൻതിരിപ്പൻ' പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ യെവ്തുഷെങ്കോ ഉദ്യമിച്ചത് അവിഹിതമായിപ്പോയി എന്നതാണ് ആക്ഷേപങ്ങളുടെ കാരണമായ അംശം. പുറനാട്ടിലുള്ള ആളുകൾ അതിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ ഓരോന്നായെടുത്ത് അതൊക്കെ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ ക്ഷതപ്പെടുത്താനുള്ള ആയുധങ്ങളായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താനിടയുണ്ട് എന്നതായിരുന്നു മറ്റൊരു പരാതി. ഇതിന് നല്ല ഒന്നാംതരം സമാധാനം പറയാനുമായിരുന്നു, യെവ്തുഷെങ്കോയ്ക്ക്. സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ സ്വയം വിമർശനപരമായ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു വല്ലതുമൊക്കെ പെറുക്കിയെടുത്ത് അത് അവർക്കെതിരായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സോവിയറ്റ് ശത്രുക്കൾ എപ്പോഴും ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണെങ്കിലും, അക്കാരണത്താൽ സത്യം തുറന്നുപറയാതിരുന്നുകൂടാ എന്നു ലെനിൻതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സ്റ്റാലിനെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്വംസനവസ്തുതകളെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പാട്ടിയുടെ ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിൽ പ്രസംഗിച്ച ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ അഭിപ്രായവും മറ്റൊന്നല്ലെന്നു വ്യക്തം.

“അകാലപക്വമായ ഒരാത്മകഥ”യെന്നാണ് യെവ്തുഷെങ്കോയുടെ പുസ്തകം വിമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. അത് അകാലപക്വതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞേ തീരൂ. അകാലപക്വതയുടെ ലക്ഷണംതികഞ്ഞ ഒരാത്മകഥ ഒടുവിൽ എഴുതണമെന്ന് ആരംഭമുതൽ കരുതിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടാണു തന്റെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ നടപടികളെയും യെവ്തുഷെങ്കോ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽക്കൂടെ ഇതിനെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടൊരു ഫലം അദ്ദേഹത്തിനു കൈവരുത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. തന്റെ തെരുവിലുള്ള എല്ലാവരുടെമേലും മെക്കിട്ടുകേറി ഭയപ്പെടുത്തിനിർത്തിയിരുന്ന റെഡ് എനോരു കൊച്ചു ചട്ടമ്പിയെ മലർത്തിയടിച്ചു മര്യാദപഠിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി പത്രം വയസ്സുള്ള ബാലനായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം ജൂ-ജൂറസ് എന്ന ഗുസ്തിമുറയഭ്യസിക്കുന്നതും കാണുന്നു. സ്റ്റാലിന്റെ ശവസംസ്കാരസ്ഥലത്തേ ആളു

കളുടെ തള്ളിക്കയറ്റത്തിന്റെ തിരക്കിൽപ്പെട്ടു പിടഞ്ഞു വീണ് ആളുകൾ ചവിട്ടേറു ചാകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, അന്ന് ഇരുപതിൽ താഴെ മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം നല്ല തന്റേടത്തോടെ മുൻകൈയെടുത്ത് അടുത്തുനിന്ന ആളുകളെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് ശൃംഖലകൾ രൂപീകരിച്ച് ഒട്ടധികം പേരുടെ ജീവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതും നാം കാണുന്നു. കവിതയെഴുത്തിൽ കമ്പം തുടങ്ങിയകാലത്താണ്, കവി കളെല്ലാം മദ്യപന്മാരാണെന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞുകേട്ടത്. രണ്ടു യുവതികളേയും കൂട്ടി അദ്ദേഹവും സ്നേഹിതന്മാരുംകൂടെ മദ്യശാലയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു; തീരെ ലക്ഷില്ലാതാകുംവരെ കുടിച്ചു. ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാത്ത ചില കവിതകളൊക്കെ എഴുതി കുറേശ്ശു പണം കിട്ടിത്തുടങ്ങി. പക്ഷേ, ‘‘നമ്മുടെ കാലത്തു കവിയാകാൻ മോഹിക്കുന്നവൻ കവിയായിരുന്നാൽമാത്രം പോരാ; അതിലുപരിയായി ചിലതുകൂടി ആയിരിക്കണം,’’ എന്നു സ്കൂട്ട്സ്റ്റി പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ അതു മനസ്സിൽ ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞു. അപ്പോൾ സ്വന്തം കവിതയെച്ചൊല്ലി അദ്ദേഹത്തിനു വല്ലായ്മ തോന്നി. തന്റെ കവിതകളും അതുകൊണ്ടു നേടിയ പണവുമൊക്കെക്കൂടെ പിച്ചിച്ചീന്തി മോസ്കോവിലെത്തിയിട്ട് തുടർന്നുപല വാരക്കാലം അദ്ദേഹം പട്ടിണിയിൽ കഴിഞ്ഞു. ഇതൊക്കെ ഒരു സ്കൂൾവിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഉദ്ദേശമെന്നുമാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ എന്നാണദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

പക്ഷേ, വെറും ഉദ്ദേശത്തിൽകവിഞ്ഞു ചിലതുണ്ട് അതിന്റെ പിന്നിൽ. ഇവിടെമുതൽ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ആളാണു താൻ എന്ന ബോധത്തോടെ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങുന്നു; ആ ദൗത്യമാകട്ടെ, സ്റ്റാലിന്റെ നടപടികൾമൂലം അശുഭപ്പെട്ടു പോയ വിപ്ലവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാഭംങ്ങളെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയെന്നതായിരുന്നുതാനും. കവിതയുടെ മണ്ഡലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടക്കളമാണ്. പക്ഷേ, കാലം കടന്നുപോകുന്നതും, തന്റെ ആളുകൾക്കുവേണ്ടിമാത്രമല്ല, മനുഷ്യവംശത്തിനാകമാനം വേണ്ടിത്തന്നെ സമരം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിത്തുടങ്ങുന്നു.

“ഞാൻ ദേശീയതയെ വെറുക്കുന്നു,” യെവതുഷെങ്കോ പറയുകയാണ്, “എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ലോകത്തിൽ രണ്ടുരാഷ്ട്രങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ; നല്ലവരും ചീത്തകളും. ഞാൻ നല്ലവരുടെ രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന ദേശീയവാദിയാണ്.”

ഇരുപതുവയസ്സിനുമേൽ മാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു യുവാവിൽനിന്നു നിഗ്നളിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം ആശയങ്ങൾ ദാർഭികമായിത്തോന്നാം. എങ്കിലും ഉൽകൃഷ്ടമായ പൗരസ്ഥോധമ്യയ റഷ്യൻ മഹാകവികളുടെ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടയാളാണദ്ദേഹം. ഡിസംബ്രിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തോടു ബന്ധമുള്ളായിരുന്നു പുഷ്കിൻ. അറസ്റ്റുകൾ നടന്ന സമയം യാദൃച്ഛികകാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം സെൻറ് പീറ്റേഴ്സ്ബർഗ്ഗിനു പുറത്തായിരുന്നതിനാൽ ജീവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. എങ്കിലും സാർ ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ ദക്ഷിണദേശത്തേക്കു നാടുകടത്തിക്കൊണ്ടു കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കാതിരുന്നില്ല. നെക്രാസോവ് എഴുതി:

“കവിയാകട്ടെ ഭവാന,ല്ലെങ്കിലതമാട്ടെ,
അവിടുണെന്നായാലും പൗരനാണസംശയം..”

പേനയും ബയണറുമൊരുപോലാണെന്ന മതക്കാരനായിരുന്നു മയക്കോവ്സ്കി; “അതിര തിരിച്ചിട്ടുള്ളൊരു നിർദ്ദിഷ്ടപാതയിൽ നിരന്തരമായി ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു ചുറ്റിപ്പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പന്തയക്കാരല്ല കവിത്” എന്നു കിർസാനോവ് താക്കീതുനല്കിയിരുന്നു, യെവതുഷെങ്കോയ്ക്ക്. അദ്ദേഹം തുടൻ, “അതു ജനങ്ങൾക്കു സഹായമരുളാൻ ഓടിയണയുന്ന ആംബുലൻസാണ്.” യെവതുഷെങ്കോ പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, “കവികൾ റഷ്യയെ ചിന്തിക്കാൻ സഹായിച്ചു; അവരായിരുന്നു എക്കാലവും നാടിന്റെ ആത്മീയഭരണകൂടം; റഷ്യയിലെ സേപ്താപ്രമത്തരായ ഭരണാധികാരികൾക്ക് എക്കാലവും അവരെ ഭയമായിരുന്നു. ആ ഭയം സകാരണമായിരുന്നുതാനും..”

റഷ്യൻകവികളെപ്പറ്റി യെവതുഷെങ്കോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെല്ലാം റഷ്യയിലെ മറ്റൊത്തുകാർക്കും തുല്യമായി ബാധകമാണ്. ടോൾസ്റ്റോയ്യും ഡോസ്തോയസ്കിയും അവ

രവരുടെ ഭരണകാലത്തേ ഭരണാധികാരികളെ വെറുത്തേറി
 ടിട്ടില്ല. സ്റ്റാലിന്റെ ജീവിതാന്ത്യകാലത്തോടടുത്താണ്
 ലോ ഞാൻ ആദ്യം റഷ്യയിലെത്തിയത്. ഡോസ്തോയ
 സ്കിയുടെ കൃതികൾ അന്നും നിഷിദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഗണ
 ത്തിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. ഡോസ്തോയസ്കിയുടെ “കുറ്റവും
 ശിക്ഷയും” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ (ഒരു പ്രതി റഷ്യൻഭാ
 ഷയിലുള്ളത്) സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ഡൽഹിയി
 ലെ ഒരു സുഹൃത്തു് എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. മോസ്കോ
 വിലെ പുസ്തകവില്പനശാലകളിലെല്ലാം അന്വേഷണം
 നടത്തിയിട്ടും അതു കിട്ടിയില്ലെന്നുമാത്രം. പക്ഷേ, സ്റ്റാ
 ലിന്റെ കാലം കഴിയേണ്ടതാമസം, ഡോസ്തോയസ്കി ബ
 ഹുമാന്യനായ ഒരു സാഹിത്യകാരനായി ആരാധിക്കപ്പെ
 ട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം മരിച്ചതിന്റെ 75-ാംവാഷികം പ്ര
 മാണിച്ചു ചേർന്ന അനുസ്മരണയോഗത്തിൽ ഞാനും സംബ
 ന്ധിച്ചിരുന്നു. “വലിയ നേട്ടങ്ങളുടെയും വലിയ നന്മക
 ളുടെയും കാലഘട്ട”മെന്നു യെവ്തുഷെങ്കോ വിശേഷിപ്പി
 ക്കുന്ന സ്റ്റാലിന്റെകാലത്തു്, ഡോസ്തോയസ്കി “വിഷാ
 ദാത്മകനായ” ഒരഴുത്തുകാരനെന്നനിലയിൽ പുച്ഛിക്ക
 പ്പെട്ടിരുന്നു. “ഇതു കേട്ടാൽ തോന്നും,” യെവ്തുഷെങ്കോ
 പറകയാണു്, “വിഷാദലേശം കൂടാതെ ചിന്താമണ്ഡ
 ലത്തെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക സുക്കരമാണെന്നു്!” “വി
 ഷാദചിന്ത അപകടകരമാണെന്നു കരുതുന്ന വല്ലവരുമുണ്ടെ
 കിൽ അവർതന്നെയാണു് അപകടക്കാർ.”

താനൊരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാണെന്നു യെവ്തുഷെങ്കോ
 ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു് അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ‘എന്നെ
 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായി കണക്കാക്കുക’ എന്ന ശീഷ്കത്തിൽ ഒരു
 കവിതയെഴുതിയിട്ടുണ്ടു്, അദ്ദേഹം. “പൊതുനന്മയെ
 തന്റെ സ്വന്തംതാല്പര്യങ്ങൾക്കുപരിയായി കരുതുകയും,
 പൊതുനന്മയുടെ പേരിൽ അന്യരുടെ ജീവൻ നശിപ്പി
 ക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാരോ, അവനാണു്
 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്,” എന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർവ്വചനം.
 പൊതുനന്മയുടെപേരിൽ സ്റ്റാലിൻ കൂസലില്ലാതെ ചെ
 യ്തും ക്രൂഷ്ചോവ് ചെയ്യാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്നതും, അന്യ

രുടെ ജീവൻ നശിപ്പിക്കുക എന്ന കൃത്യമാണ്. “ലേനിനിസത്തിന്റെ ആദർശം പുനരുദ്ധരിക്ക”യെന്നതാണ് തന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ന ക്രൂഷ്ചോവ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിൽ ക്രൂഷ്ചോവ് ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തോ, അതു കവിതയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ സാധ്യമാക്കണമെന്നതാണ് യെവ്തുഷെങ്കോയുടെ ആഗ്രഹം. ‘സ്റ്റാലിന്റെ അവകാശികൾ’ എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഏറെക്കാലം എല്ലാവരും അതിന്നു പ്രസിദ്ധീകരണം നിഷേധിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് യെവ്തുഷെങ്കോ അതു ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ പേർക്കുവെച്ചുകൊടുത്തത്. അടുത്തദിവസംതന്നെ അതു ‘പ്രാവ്ദാ’യിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

യെവ്തുഷെങ്കോയ്ക്കു പക്ഷേ, ക്രൂഷ്ചോവിനു അവശ്യം പരിഗണിച്ചേ തീരൂ എന്നുള്ളതരം പരിമിതികളൊന്നുമില്ല. ക്രൂഷ്ചോവിനു തന്റെ കക്ഷിയുടെ ഹിതാഹിതങ്ങൾ പരിഗണിക്കണം—സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ മാത്രമല്ല, നിവൃത്തിയുള്ള പക്ഷം മറ്റു നാടുകളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെയും; അദ്ദേഹം സ്റ്റാലിനെപ്പോലെ ഒരേകാധിപതിയല്ല; സ്റ്റാലിന്റെതെന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതഭിപ്രായവും ചോദ്യംചെയ്യാതെ അംഗീകരിക്കപ്പെടില്ല; സഖാക്കളെ ന്യായവാദംചെയ്തു സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയും തന്റെ നിലപാടു ശരിയാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തിയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, മുമ്പോട്ടു പോകാൻ. കവിക്ക് ഈ പരിമിതികളൊന്നുമില്ല. എപ്പോഴും ഉദാത്തമായ അഹന്തയോടെ പെരുമാറാം. രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനു് അതു സാധ്യമാവില്ല. ‘സംഭവ്യതയുടെ കലയാണ് രാഷ്ട്രീയം’ എന്ന ക്ലൈമൻഷോയുടെ പ്രമാണം അയാൾ എപ്പോഴും ഓർമ്മയിൽ വച്ചിരിക്കണം.

പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വെറും ചാപല്യമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്ന പലതും സ്റ്റാലിന്റെ മരണശേഷം സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ സംഭവിച്ചുകണ്ടതിന്റെ കാരണമിതാണ്. എങ്കിലും കഴിഞ്ഞ ഒരു ദശകത്തിനുള്ളിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള

മാറ്റങ്ങൾ സങ്കല്പാതീതമാംവിധം ‘‘വലിയവ’’യാണ് എന്ന യെവ്തുഷെങ്കോ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ യഹൂദ ഡോക്ടറന്മാരെ തടങ്കലിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചു; തടങ്കൽ പാളയങ്ങൾ നിർത്തലാക്കി; ബെറിയാൽക്കു മരണശിക്ഷ നല്കി. ബെറിയായെ യെവ്തുഷെങ്കോ ഒരിക്കൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുകയാണ്: ‘‘കഴുകന്റേതു പോലുള്ള ബെറിയായുടെ മുഖം ഒരു മഹാമൂർച്ഛകൊണ്ടു പാതി മറയ്ക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ അയാളുടെ കാറിന്റെ ചില്ലിൽ കൂടെ എത്തിനോക്കിയിരുന്നു. ആ രാത്രിയിലെ ഉപയോഗത്തിന് ഒരു പെണ്ണിനെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടു നടപ്പാതയ്ക്കടുത്തുകൂടെ സാവധാനത്തിൽ അയാൾ കാറിൽ പോകുമ്പോഴാണത്.’’ ജനങ്ങൾക്കു നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങൾ കൂടുതലായി ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യതകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അവരെ പ്രീണിപ്പിക്കാനൊരു ശ്രമം മലങ്കോവ് നടത്തിയെങ്കിലും ‘‘ജീവിക്കുകയെന്നതിനെ ആഹാരവും വസ്ത്രവും ഭവനവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ എന്ന പരിമിതാത്മത്തിൽ സ്വീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറില്ലാ’’യിരുന്നതിനാൽ ജനങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു യെവ്തുഷെങ്കോ പറയുന്നു. ‘‘യഥാർത്ഥ വസ്തുതകളറിയാനുള്ള അവകാശമാണവർക്കുവേണ്ടിയിരുന്നത്.’’ ഇരുപതാം കോൺഗ്രസ്സിൽ വെച്ചു സ്റ്റാലിനെപ്പറ്റിയുള്ള യഥാർത്ഥവസ്തുതകൾ ക്രൂഷ്ചോവ് അവർക്കു നൽകുകയും ചെയ്തു. ‘‘അന്ധരായ ജനങ്ങൾ അതോടെ പ്രകാശം കണ്ടുതുടങ്ങുകയായിരുന്നു’’ എന്നാണ്, യെവ്തുഷെങ്കോ പറയുന്നത്.

നയതന്ത്രപ്രവർത്തകരായ ഞങ്ങൾ ആ അതുല്യത്തിനു ദുർസാക്ഷികളായിരുന്നു. ആദ്യം ഞങ്ങൾ അമ്പരന്നുപോയി. ‘ദി ഫ്ളെയിംഗ് ടോയിക്സ്’ എന്ന എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള 1956 മാർച്ച് 20-ാം തീയതിയിലെ എന്റെ ദിനസരിക്കുറിപ്പിൽ ഞാൻ എഴുതി: ‘‘സ്റ്റാലിനെ ഇത്ര കലശലായി കുറപ്പെടുത്താൻ സോവിയറ്റ് നേതാക്കന്മാർ മുതിർന്നതെന്തുകൊണ്ടാവാം? കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷങ്ങളായിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദവിക്ക് അനു

സൂതമായി തുരങ്കംവെക്കുകയായിരുന്നു, അവർ; സ്റ്റാലിന്റെ സ്മരണയ്ക്കുതിരേ ഇത്ര ഉൽക്കടമായ ആക്രമണമഴിച്ചവിട്ടു ജോജ്ജിയായിലും മറ്റും ശക്തിയായ പ്രത്യാഘാതത്തിനും ജനക്ഷോഭത്തിനും ഇട നൽകുന്ന പ്രകോപനമുണ്ടാക്കാതെ അവർ ആചരിച്ചുകൊണ്ടുപോന്ന ആ പ്രക്രിയതന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുകയായിരുന്നില്ലേ ഭേദം? ജോജ്ജിയായിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാർ എത്രയധികം ഭക്ത്യാദരങ്ങളോടെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ സ്മരിക്കുന്നതെന്നും, സുപ്തപ്രായമായിട്ടാണെങ്കിലും അങ്ങിങ്ങു ചിലേടങ്ങളിൽ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാദേശികചിന്താഗതി അതിശക്തമാണെന്നുള്ള വസ്തുത അവർ വേണ്ടത്ര ധരിച്ചിട്ടില്ലെന്നുണ്ടോ? അതോ, സ്റ്റാവ് വാസ്തുശില്പകലയിലെമ്പോലെ സ്റ്റാവ് സ്വഭാവത്തിലും അസാധാരണ പ്രവണതകളുടെ അതിപ്രസരമുണ്ടായിട്ട് അതു കവിഞ്ഞൊഴുകിയതിന്റെ ഫലമായിരിക്കുമോ അത്യുഗ്രമായ ഈ കടന്നാക്രമണം?'' ആചോദ്യത്തിനു സ്വയം സമാധാനം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ തുടർന്നു: ''സ്റ്റാലിനെ ചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹമഹിമയുള്ള സ്ഥാനത്തേക്കു പിന്മാറ്റിയിരുന്നതിയില്ലെങ്കിൽ ഒരുവേള ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിതന്നെ മുട്ടിപ്പോയേക്കുമെന്ന് അവഗാഹമായ ആലോചനയ്ക്കു ശേഷം അവർ തീരുമാനമെടുത്തതാകാം എന്നു പറയാനാവി. കാരണം, എങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞാലും സ്റ്റാലിന്റെ വല്ല പ്രസ്താവനയിലോ, അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചുവച്ച വല്ല സിദ്ധാന്തത്തിലോ, അദ്ദേഹം ചെയ്തുവച്ച വല്ല പ്രവൃത്തിയിലോ, അദ്ദേഹം മൂലം മരണപ്പെട്ട വല്ലവരുടേയും ശവശരീരത്തിലോ ചെന്നു മുട്ടി വഴി മുടങ്ങി നില്ക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു, അവർക്ക്. രാഷ്ട്രശരീരത്തിലെ ചോരയോട്ടം സ്കംഭിച്ചിരുന്ന ഈ നീക്കെടുപ്പിന്നിടംചെയ്തു ശുദ്ധരക്തത്തിന്റെ പ്രവാഹം സുഗമമാക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ടു മാത്രമേ സാധ്യമാകുകയായിരുന്നുള്ളൂ.''

യെവ്തുഷെങ്കോയുടെ പുസ്തകം വായിക്കാനിടയായതു നന്നായി. കാരണം, അത് എന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിനു പിൻബലം നൽകുന്നു. ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിനെ ജോൺ

ഫോസ്റ്റർ ഡള്ളസ് വിലയിരുത്തിയ സമ്പ്രദായം വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തോററു തുറന്നു പാടി പിൻതിരിഞ്ഞ് ഓട്ടം പിടിച്ചിരിക്കയാണെന്നും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ കരുത്തും ഉറച്ചനിലപാടും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതോടെ, മുമ്പ് താല്പര്യപൂർവ്വം മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന നയപരിപാടികൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവർ നിബ്ബന്ധിതരായിരിക്കയാണെന്നുമുള്ളതിന്റെ തെളിവാണ് ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിലെ നടപടികൾ എന്നാണദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിച്ചത്. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തോററോടുകൂടെയായിരുന്നില്ലെന്ന്, തുടർന്നുവന്ന സംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമായി തെളിയിച്ചു. ബാഹ്യമായ ഞെരുക്കലുകൾ കൊണ്ടെന്നല്ല, ആന്തരികപ്രേരണകൾക്കധീനരായി മാത്രമാണ് ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിൽ വെച്ച് മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളിൽത്തന്നെ ചില മാറ്റങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാൻ അവർ ഒരുമ്പെട്ടതെന്നും, അപ്പോലെതന്നെ വ്യക്തമായിരുന്നു. 'ക്രൈംലിനിലെ വസന്തകാലം' എന്ന ശീഷ്കത്തിൻകീഴിൽ ഈ മാറ്റത്തെപ്പറ്റിയൊക്കെ എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനുശേഷവും അക്കാലത്തുള്ള മഞ്ഞുപെയ്ത ശീതവാതവുമൊക്കെയുണ്ടായിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റിയും അതിൽ ഞാൻ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏകിലും ഇതൊന്നും ആ വസന്തത്തിന്റെ സ്ഥായിയായ ഭാവത്തിനു കോട്ടംവരുത്താൻ പര്യാപ്തമായില്ല—യെവ്വതുഷെങ്കോയുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, 'ഇടത്തോട്ടൊരു ചുവടുവെച്ചും വലത്തോട്ടൊരു ചുവടുവെച്ചും പുറകോട്ടൊരു ചുവടുവെച്ചും എന്നാൽ എപ്പോഴും മുമ്പോട്ടു രണ്ടുമൂന്നു ചുവടെങ്കിലും വെച്ചും' നീങ്ങുന്ന ആ വസന്തം. ഒടുവിൽ അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹകരണത്തോടെ—പരേതനായ ജോൺ ഫോസ്റ്റർ ഡള്ളസിനു മേൽക്കൈയുണ്ടായിരുന്ന ഭരണകൂടത്തിൽനിന്ന് ഏറെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു, ഇത്—അണുവിസ്ഫോടനപരീക്ഷണം നിർത്തിവെച്ചുകൊണ്ടു തീരുമാനമെടുത്തു, സമാധാനത്തിന്റെ പാതയിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു കാൽവെയ്പ്പു നടത്തിയതോടെ, സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലും അമേരിക്കയിലും മാത്രമല്ല, മനുഷ്യ

രാശിക്കാകമാനം വസന്തകാലം ഉദയംചെയ്തതുപോലെ തോന്നി.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും കൊടുംശൈത്യമാണ്, ചൈനയിൽ ഇപ്പോഴും.

8 വീണ്ടും മോസ്കോ

മോസ്കോ, ഒക്ടോബർ, 5

ഇൻഡ്യയിലേക്കു മടങ്ങുമ്പ്പോൾ ഏതാനും ദിവസം കൂടെ മോസ്കോവിൽ തങ്ങേണ്ടതുണ്ട്. അതിനായി ഞങ്ങൾ വീണ്ടും നമ്മുടെ എംബസിമന്ദിരത്തിലെത്തിയിരിക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞമാസം ആദ്യം ഇവിടെയെത്തിയ അവസരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉത്സാഹത്തിന്റെ ലേശംപോലും ഞങ്ങൾക്കിപ്പോൾ തോന്നുന്നില്ല. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ആകെയാൽ നിരന്വേദതയാണനുഭവപ്പെടുന്നത്. അതിനധികവും കാരണം, കാലാവസ്ഥയാണ്. ആകാശം മൂടിക്കെട്ടിയ മട്ടിലാണ്; എങ്ങും ഒരിരണ്ടു ചാരനിറം; കാലത്തേന്നോ ഉച്ചയ്ക്കേന്നോ വൈകിട്ടേന്നോ ഭേദമില്ലാതെ കാലാവസ്ഥ എപ്പോഴും ഒന്നുതന്നെ. ചാറ്റൽമഴയുമുണ്ട്. ഇന്നു രാവിലേ, പോരെങ്കിൽ മഞ്ഞുപെയ്യുകകൂടെചെയ്തു. നല്ല മഞ്ഞുവീഴ്ചയായിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ സൗന്ദര്യമെങ്കിലുമാസ്വദിക്കാം. ഇത് അതുമില്ല. ലോലമായി വീണു കൊണ്ടിരുന്ന ഹിമപാളികൾ തറയിൽ വന്നുപറേണ്ട താമസം, ചെളിക്കുഴമ്പായിക്കഴിയും. ചെമപ്പം സ്വണ്ണദ്യുതിയും താമ്രവണ്ണവും വഹിച്ചുനിന്നിരുന്ന ചില മരങ്ങൾ ഉദാത്തഭംഗിയിയെന്നവതന്നെയെങ്കിലും മറുചിലവ തങ്ങളുടെ നല്ലകാലം കഴിഞ്ഞുപോയതിനെച്ചൊല്ലി വേദനിച്ചിട്ടെന്നപോലെ ഇലകൊഴിഞ്ഞു കണ്ണീർവാർത്തു നില്ക്കുകയാണ്. പുനർജന്മമുണ്ടാകുമെന്നചിന്ത 'കഴിയിലേക്കു കാലം നീട്ടിയിരിക്കുന്നവൻ' ആശ്വാസത്തിന്നു നിദാനമാകാത്ത പോലെതന്നെ, പൊയ്ക്കായ യൗവനവും ഭംഗിയുമെല്ലാം

വസന്തകാലത്തു വീണ്ടും കൈവരമെന്ന ചിന്ത അവയ്ക്കും ആശ്വാസമരുളുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

ക്രൈമിയായിലെ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നു പെട്ടെന്നു ഉള്ള ഈ മാറ്റം അനുജിയെ പ്രത്യേകം ബാധിച്ചു. അവിടെ നിന്നിവിടെ മടങ്ങിയെത്തിയതു മുതൽ ഒരു മനഃപിരട്ടലും തലവേദനയും മൂലം കിടക്കയെ ശരണംപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന അവൾക്കു് ആഹാരമൊന്നും കഴിക്കാൻവയ്യ. എന്തു കഴിച്ചാലും ഛർദ്ദിക്കും. ശാരദ ദയാപൂർവ്വം കൊടുത്തയയ്ക്കുന്ന എരിവുള്ള രസംമാത്രം അല്പം കഴിക്കാം. അതു കഴിപ്പമുണ്ടാക്കുന്നില്ല. ക്രൈമിയായിലെ താമസത്തിനിടയിൽ രണ്ടരക്കിലോ രൂക്കം വർദ്ധിച്ചതുകണ്ടു പരിഭ്രമിച്ചുവശായ അവൾക്കു് അതു വല്ലവിധവും കുറഞ്ഞുകിട്ടുമല്ലോ എന്നോർത്തിട്ടു് ഈ ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യംകൊണ്ടും സന്തോഷമാണുണ്ടായതു്.

ഞങ്ങളുടെ ഈ നിരന്വേഷാവസ്ഥ കരയൊക്കെ മനഃശാസ്ത്രസംബന്ധിയുംകൂടെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. അംബാസഡർ കൗര ആറാഴ്ചത്തേ അവധിയിൽ പോയിരിക്കയാൽ ഈ വലിയ എംബസിമന്ദിരത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾമാത്രമേയുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾക്കൊരു ശൂന്യതാബോധം തോന്നുന്നുണ്ടു് ഇവിടെയിപ്പോൾ—ശാരീരകവും മാനസികവുമായ ശൂന്യത. കാരണം, ഞങ്ങളിവിടെ പാർത്തിരുന്ന ഒൻപതു കൊല്ലക്കാലവും എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും മുഖ്യ കേന്ദ്രം ഞങ്ങളായിരുന്നു; നമ്മുടെ എംബസിയാണെങ്കിൽ, കിഴക്കിന്റെയും പടിഞ്ഞാറിന്റെയും സുപ്രധാനമായൊരു സംഗമസ്ഥാനവുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തുനിന്നു് ഒരരികിലേക്കു മാറിയിരിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ. ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളാണെന്ന ഒരു തോന്നലുണ്ടായിപ്പോകുന്നു; ആ തോന്നൽ എപ്പോഴും നിരന്വേഷതയിലേക്കു നയിക്കയുംചെയ്യുന്നു. ഇക്കണക്കിനു് തന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്ത ഉലനോവായെ—ഞങ്ങൾ ആദ്യമായി ഇവിടെയെത്തിയ 1952-ൽ, അവസാനത്തെ നൃത്തപ്രകടനം നടത്തിക്കൊണ്ടു രംഗത്തുനിന്നു് എന്നേക്കുമായി അക്കാലം പിൻവാങ്ങാൻപോകുന്നതായി കേട്ടിരുന്നിട്ടും ഞങ്ങൾ

ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കാലമത്രയും, തുടന്ന് 1961 വരെയും നൃത്തവേദിയിൽ വിജയംചെയ്തശേഷംമാത്രം പിൻവാങ്ങിയ മഹാനന്തകിയാണ് ഉലനോവാ—എത്രമേൽ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാവണം! ജനങ്ങളുടെ പ്രശംസാവചനങ്ങൾ, സദസ്യർ ഒന്നടങ്കം എഴുന്നേറ്റുനിന്നു കരശോഷം മുഴക്കി പ്രതിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ, നൃത്തപരിപാടിയുടെ അന്ത്യത്തിൽ സദസ്സിന്റെ എല്ലാഭാഗത്തുനിന്നും വന്നുവീണു കുന്നുകൂട്ടുന്ന പുഷ്പങ്ങളും പുഷ്പമഞ്ജരികളും—ഈ ഘട്ടം അവളെ എപ്പോഴും കാതരയാക്കിയിരുന്നുവെന്നാണ് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്—എന്നിതൊക്കെ ഏതോ മായികസ്വപ്നത്തിലെ അനുഭവങ്ങളായിട്ടാവണം അവൾക്കിപ്പോൾ തോന്നുന്നത്.

ഞങ്ങൾക്കു പുറമേ എംബസിയിലിപ്പോൾ താമസമുള്ളതു കശിനിക്കാരൻ മുഹമ്മദ് ജാൻമാത്രമാണ്. കാസ്യസിന്റേറതുപോലെ മെലിഞ്ഞു ബുദ്ധിഭാവം സ്വീകിക്കുന്ന മുഖമാണയാൾക്കുള്ളതെങ്കിലും ഒട്ടും അപകടക്കാരനല്ല. മൂന്നുകൊല്ലം നൈറോബിയിൽ ബഹദൂർ സിങ്ങിനുവേണ്ടി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന അയാൾക്ക് അദ്ദേഹം നല്കിയിട്ടുള്ള സട്ടിഫിക്കറ്റു ഞാൻ കണ്ടു. അയാൾ വലിയ ഈശ്വരവിശ്വാസിയാണെന്ന് അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തനിക്കു നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ദൗത്യം ഇൻഡ്യയിലാണെന്നുള്ള സന്ദേശം സ്വപ്നത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിച്ചതനുസരിച്ച് ഇൻഡ്യയിലെത്തിയ ഒരു അറബി സിദ്ധന്റെ മകനായ നിസാമുദ്ദീനിലെ മുഹമ്മദ് യൂസുഫിന്റെ ശിഷ്യനാണ് താൻ എന്നയാൾ പറഞ്ഞു. ദിവസവും അയാൾ അഞ്ചുപ്രാവശ്യം പ്രാർത്ഥന നടത്തും; ബാലേയോ ഓപ്പറായോ ഒന്നും കാണാൻ പോകില്ല; മദ്യം തൊടുകകൂടെ ചെയ്യില്ല. ആരോടും സംസാരിക്കാനില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അയാളുടെ ഉൾഭൂ എടുത്തു പ്രയോഗിക്കാൻ ഞങ്ങളെ ശരവ്യമാക്കിയിരിക്കയാണിപ്പോൾ. മറ്റൊരു ലോകത്തിന്റെ സ്മരണകളുണർത്തുന്ന അയാളുടെ സംഭാഷണം കേട്ടിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കൗതുകവുമാണ്. പഞ്ചാബിൽ പണ്ടു ഫിനാൻഷ്യൽ കമ്മീഷണറായിരുന്ന ഷീപ്പ്ഷാക്ക്സിനെപ്പറ്റി

വലിയ ആദരവോടെയാണയാൾ സംസാരിച്ചത്; അവിവാഹിതനാണെങ്കിലും ഒട്ടധികം വേലക്കാരെ വെച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം അവരോടൊന്നും വളരെ ഔദാര്യത്തോടെ പെരുമാറുകയും, നല്ലപോലെ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്ത് ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുപോൽ. 1946-ൽ ഇൻഡ്യ സന്ദർശിച്ച സ്പാതത്ര്യത്തിന്റെ മാഗ്ഗ്ത്തിലേക്കു നാടിനെ ശരിക്കു തിരിച്ചുവിട്ട ബ്രിട്ടീഷ് കാബിനറ്റ് അംഗങ്ങൾക്കു കശിനിക്കാരനായും മുഹമ്മദ് ജാൻ പണിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അയാളുടെ ആരാധ്യനായകൻ അബുൽക്കലാം ആസാദാണ്; അദ്ദേഹത്തെ പത്തുവർഷം സേവിച്ചിരുന്നു, അയാൾ. ഇപ്പോഴും ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഭൃത്യന്മാർക്കായി തിരിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തു താമസിച്ചുപോരുന്ന വിപുലമായ തന്റെ കുടുംബത്തോടുള്ള അയാളുടെ സ്നേഹം അളവറ്റതാണ്. നെഹ്റു നിര്യാതനായി; അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾ മറോരു ഭവനത്തിലേക്കു താമസം മാറ്റുകയും കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ജാനിന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുന്നു; അവിടെത്തന്നെ തുടരുകയും ചെയ്യും.

വേലക്കാരിയായ വീരാ പകൽസമയത്തു വന്ന് ഏഴുമണിയിൽ ജോലിചെയ്തിട്ടു പോകും. ഡാക്ടർ രാധാകൃഷ്ണന്റെ കാലം മുതൽ ഇവിടെ ജോലിചെയ്തുവരികയാണവൾ. അദ്ദേഹം അടുത്തകാലത്തു ഇവിടെ സന്ദർശനം നടത്തിയിരുന്ന അവസരത്തിൽ, അവളെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചു ഒരു വാച്ച സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ ഒരുമ്മയായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവൾ, പണ്ടത്തെപ്പോലെതന്നെ ഇപ്പോഴും ഉന്മേഷവതിയും കർമ്മവ്യഗ്രയും മാംസഭുക്കരിണിയുമാണ്. 1958-ൽ എയർ ഇൻഡ്യാ ഇന്റർനാഷണലിന്റെ വിമാനസർവ്വീസ് ഉൽഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആദ്യം പറന്ന വിമാനത്തിൽ അവളേ ഞാൻ ഇൻഡ്യയിലേക്കയച്ചിരുന്നു. അവളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മോഹനമുള്ളതായിരുന്നു, അതു്. എംബസിജോലിക്കാരിൽപ്പെട്ട മറ്റു മൂന്നു റഷ്യാക്കാരുള്ളെ ഞാൻ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഇൻഡ്യയിലേക്കയച്ചിരുന്നു—ഡ്രൈവർ ലോഷാ, ഡിഭാഷി

വാലിയാ, സന്ദേശവാഹി ലെയ്ലാ. അവരെ പത്തുദിവസക്കാലം അതിഥികളെന്ന നിലയിൽ ഉപചരിച്ചിരുന്നുവെന്നമാത്രമല്ല, ഡൽഹിയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള കാഴ്ചകളും ആഗ്രായിലെ താജ് മഹലുമൊക്കെ കൊണ്ടുപോയി കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെ പത്രക്കാർ സന്ദർശിച്ച് അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തി; അവരുടെ ചിത്രങ്ങൾ പത്രത്തിൽ വന്നു; ജവഹർലാൽ നെഹ്റു അവരെ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. 1962-ൽ ബോയിംഗ് വിമാനസർപ്പിസ് ഉൽഘാടനം ചെയ്തപ്പോഴും, ഈയാഴ്ച ഡൽഹി-മോസ്കോ-ലണ്ടൻ സർപ്പിസ് എയർ ഇൻഡ്യാ ഉൽഘാടനം ചെയ്ത അവസരത്തിലും, നമ്മുടെ രാഷ്ട്രൻജോലിക്കാരിലാരേയും വിമാനത്തിൽ ഇൻഡ്യയിലേക്കയക്കാൻ കഴിയാതെപോയതു കഷ്ടംതന്നെ. ഇൻഡ്യയിൽ സന്ദർശനം നടത്താൻ ലഭിക്കുന്ന അവസരം ഏതൊരു രാഷ്ട്രാക്കാരനും കോരിത്തരിപ്പിക്കുന്ന അവിസ്മരണീയാനുഭവമാണ്.

ക്രൂഷ്ചോവിനെ ഇവിടെവെച്ച് സന്ദർശിക്കാമെന്ന ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. മോസ്കോ വിട്ടുപോകുന്നതിനുമുമ്പ് അവളുടെ അമ്മയെച്ചെന്ന കാണാതിരിക്കരുതെന്ന് റാഡാ നിബ്ബന്ധിതമായി അനുജിയോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞമാസത്തിൽ ഞങ്ങൾ മോസ്കോവിലെത്തിയിരുന്ന സമയം, ക്രൂഷ്ചോവ് ഒരു ഔദ്യോഗികസന്ദർശനത്തിനായി ചെക്കോസ്ലൊവാക്യായിൽ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു; ഇപ്പോഴാകട്ടെ, അദ്ദേഹം വിശ്രമം ത്വമം ദക്ഷിണദിക്കിലേക്കു പോയിരിക്കുകയുമാണ്. 'വെൽ വെറ്റ് സീസൺ' (വില്ല്യം സ്റ്റുതു) എന്ന വിളിക്കപ്പെടുന്ന സെപ്റ്റംബർമാസമാണ് വിശ്രമസുഖവാസത്തിനു രാഷ്ട്രയിൽ ഏറ്റവും പറ്റിയ കാലം. പക്ഷേ, നമ്മുടെ പ്രസിഡൻ്റ്, ഐക്യഅറബിറിപ്പബ്ലിക്കിൻ്റെ പ്രധാനമന്ത്രി ആലി സാബ്രി, ഇൻഡോനേഷ്യയിലെ പ്രസിഡൻ്റ് സുകർണോ, സൈപ്രസ്സിലെ വിദേശകാര്യമന്ത്രി, തുടങ്ങി ഒട്ടധികം പ്രാമാണികരുടെ സന്ദർശനമുണ്ടായതുമൂലം ബഹു കാര്യവ്യഗ്രനായി മോസ്കോവിൽ തങ്ങിപ്പോയിരുന്ന ക്രൂഷ്ചോവിന് അക്കാലം വിശ്രമസുഖത്തിനുവേണ്ടി

പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനുപുറമേ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നെത്തിയിരുന്ന പല പ്രതിനിധിസംഘങ്ങളെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതായിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്. അന്യരുടെ ഭൂമി കൈവശപ്പെടുത്താൻ സോവിയറ്റ് റഷ്യയ്ക്ക് അതിമോഹമുണ്ടെന്നാരോപിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ജാപ്പനീസ് പ്രതിനിധിസംഘത്തോടു സംഭാഷണം നടത്തവേ മൗത്സ് തുംഗ് അഴിച്ചുകുലയായ ആക്രമണത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മോസ്കോ സന്ദർശിച്ചിരുന്ന ജാപ്പനീസ് പ്രതിനിധിസംഘത്തോടു കൂപ്പ് ചോവ് ചോദിച്ചു, സികിയാങ്ങിൽ ചൈനയ്ക്കു തുക്കാര്യമാണുള്ളതെന്ന്. ചരിത്രാതീതകാലം മുൻപ് ചീനർ അവിടെ പാത്തുപോരികയാണോ? വസ്തുപരമായോ ഭാഷാപരമായോ മറ്റു വല്ല കാര്യത്തിലോ അന്നുവെ ജനങ്ങളുമായി വല്ല സാജാത്യവുമുണ്ടോ ചീനയ്ക്കു സികിയാങ്ങിലെ ജനങ്ങൾ ചീനരല്ല; ഉയ് ഗുരുകുളം കന്യകകളും കിർഗിസുകളുമാണ് അവിടെയുള്ളത്.

മോസ്കോ, ഒക്ടോബർ, 9

ഞങ്ങളുടെ സഞ്ചാരപരിപാടി സമാപിച്ചു. നാളെ ഇൻഡ്യയിലേക്കു മടങ്ങുകയാണ്.

മോസ്കോവിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചിരുന്ന മനോവൈകല്യവും മാറിയിരിക്കുന്നു. അകാലികമായി തള്ളിക്കയറിവന്ന ശീതകാലം അതുതകരമാംവിധം മാറി സുവണ്ണോജ്ജ്വലമായ ശരത്ക്കാലം രംഗപ്രവേശംചെയ്തിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദിവസങ്ങളായിട്ട് ഇവിടെ ഏതാണ്ട് ഇൻഡ്യൻഗ്രീഷുകാലത്തിന്റെ മട്ടാണെന്നു പറയാം. ചൂടുണ്ടെങ്കിലും ഉഷ്ണവമിക്കാത്ത ഈ കാലാവസ്ഥയ്ക്കു മുത്തശ്ശിവേനലെന്നാണ് ഇവിടെ പറയാറ്. നീലാകാശത്തേക്കു നോക്കിയാൽ ഏതാണ്ടു മെഡിറ്ററേനിയൻസമുദ്രത്തിന്റെ പ്രതീതിയാണു തോന്നുക. രാത്രിയിൽ നക്ഷത്രജാലം തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. പക്ഷികളും ആനന്ദനിമഗ്നരാണ്. അവയുടെ ശബ്ദകോലാഹലം കൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം വീണ്ടും മുഖരിതമായിത്തുടങ്ങി.

ഇല പൊഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന മരങ്ങൾപോലും അവയുടേതായ ഒരു ശാന്തിസൗഭരം ചൊരിയുപോലെ തോന്നി. ഇതൊക്കെ ഞങ്ങളുടെ മാനസികവോത്ഥാനത്തിനു സഹായകമായി.

കാലാവസ്ഥയിൽ സംഭവിക്കുന്ന ആകസ്മികമായ മാറ്റങ്ങൾക്കു മനുഷ്യരായ നാം എത്രവേഗമാണടിമപ്പെട്ടു പോകുന്നത്! കേരളത്തിൽ നാം കാലാവസ്ഥയെ ഗണ്യമാക്കിയില്ല. പക്ഷേ, അവിടെ കാലാവസ്ഥാമാറ്റമെന്നൊന്നില്ലല്ലോ. മഴക്കാലത്തെഴിച്ചാൽ ആണ്ടുവട്ടം മുഴുവൻ ഒരേ കാലാവസ്ഥയാണ്.

കാലാവസ്ഥയിൽ സംഭവിച്ച മാറ്റത്തെക്കാളധികമായി ഞങ്ങളുടെ മാനസോല്ലാസത്തിനു സഹായകമായത് പഴയ സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ പുതുക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയതാണ്. അകലെയുള്ള ലെനിൻഗ്രാഡിൽനിന്ന് അനുജിയെ സന്ദർശിക്കാനായി ബെർക്കത്ത് വന്നെത്തിയത് അവളെ പ്രത്യേകിച്ചു സന്തുഷ്ടയാക്കി. ഞങ്ങൾ അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്ന മോസ്കോവിലെ നാടകകലാവിദ്യാലയത്തിൽ (Institute of Dramatic Art) നിന്നു ബിരുദം നേടിയ ഒരു യുവബാലേ ആചാര്യൻ എന്ന നിലയിൽ ഞങ്ങൾ ആദ്യം പരിചയപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ലെനിൻഗ്രാഡിലാണിപ്പോൾ ജോലി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ മോഹങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു, ഒരു ഇൻഡ്യൻബാലേ സംവിധാനം ചെയ്യണമെന്നുള്ളത്. ഇൻഡ്യൻപുരാണകഥകളിൽ അത്യവഗാഹമുള്ള അദ്ദേഹം പരസ്ത് എന്നർത്ഥം വരുന്ന ബെർക്കത്ത് എന്ന പേരുകാരനാകയാൽ 'ഗരുഡനാ'ണുതാൻ, എന്നവകാശപ്പെടാറുണ്ട്. അനുജിയുടെ പ്രേരണപ്രകാരവും സഹകരണത്തോടുകൂടിയും നമ്മുടെ ക്ലാസ്സിക്കൽ നാടകമായ 'നള-ദമയന്തി'യെ ഉപജീവിച്ച് ഒരു ബാലേയുടെ സംവിധാനം അദ്ദേഹം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ലെനിൻഗ്രാഡിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ കിറോവ് തീയേറ്റർ അതു സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അടുത്ത വഷം ആരംഭം മുതൽ അതു രംഗത്തവതരിപ്പിച്ചു തുടങ്ങും. മറ്റൊരു ഇൻഡ്യൻബാലേയായ 'ശാകുന്തളം' റീഗാ തീയേറ്ററിൽ

നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും അതു വളരെ ജനപ്രീതി നേടിയിരിക്കുന്നുവെന്നും അറിയാനിടയായതും സന്തോഷകരമായിരുന്നു. അതിന്റെ അനുഗൃഹീതസംവിധായകനായ ബാലാസന്ധാനനമായുള്ള സ്നേഹബന്ധം പുതുക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയതും ഞങ്ങൾക്ക് ആനന്ദകാരണമായിരുന്നു. 'ശാകുന്തള'ത്തിന് പ്രതീക്ഷയിൽക്കവിഞ്ഞതോതിൽ വമ്പിച്ച സ്വീകരണമാണ് റീഗാതീയേറ്ററിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും നിറഞ്ഞ സദസ്സിന്റെ മുമ്പിലാണ് തുടച്ചായി പ്രദർശനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നുമാണ് ബാലാസന്ധാൻ പറഞ്ഞത്. മോസ്കോവിൽ നൃത്തസംവിധാന ശാസ്ത്രമദ്ധ്യസിിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു ഇൻഡ്യൻനർത്തകർ—മായാ റാവുവും ശിവശങ്കറും—ശാകുന്തളത്തിന്റെ നൃത്താവിഷ്കരണത്തിൽ ഏറെ സഹായിച്ചിരുന്നു എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. രംഗപ്രയോഗവിഷയത്തിൽ അനജി വളരെ താല്പര്യപൂർവ്വം ഉത്സാഹിച്ചിരുന്ന രാമായണനാടകം ഇപ്പോഴും മോസ്കോവിലെ ചിൽഡ്രൻസ് തീയേറ്ററിന്റെ അഭിനയപരിപാടിയിൽ തുടർന്നുപോരുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടതും ഞങ്ങളെ വളരെ സന്തുഷ്ടരാക്കി.

ഞങ്ങളുടെ കാലത്തു മോസ്കോവിലുണ്ടായിരുന്ന നയതന്ത്രപ്രതിനിധികളിൽ ഏതാണ്ടു് അരഡസൻ ആളുകൾ ഇപ്പോഴും ഇവിടെത്തന്നെ തുടരുന്നുണ്ടു്; അഫ്ഗാൻ അംബാസഡറായ ഷാഹലാമി, ഐക്യഅറബിറിപ്പബ്ളിക്കിന്റെ അംബാസഡർ ഗാലബ്, സുഡാനീസ് അംബാസഡർ ഉസ്താൻ, ഇറാനിയൻ അംബാസഡർ അഡാമി യാററു്, ഘാനായുടെ അംബാസഡർ ഏലിയട്ടു്. അവർ മാറി മാറി ഓരോരുത്തരായി ഞങ്ങളെ സൽക്കരിക്കുകയായിരുന്നു. ഷാഹലാമിയാണ് അംബാസഡറന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മൂത്ത കാരണവർ. ഇജിപ്ഷ്യൻ എംബസിയിോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ഡാക്ടർ എന്ന നിലയിലാണ് പത്തുകൊല്ലംമുമ്പു ഗാലബിനെ ഞങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. നാസർ താല്പര്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു ഡാക്ടർവേല മതിയാക്കി നയതന്ത്രമണ്ഡലത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ച അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഐക്യഅറബിറിപ്പബ്ളിക്കിന്റെ അതിസമർത്ഥ

രായ നയതന്ത്രപ്രതിനിധികളിലൊരാളായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ആദ്യം പരിചയപ്പെട്ട കാലത്തു് സരസനായ ഒരവിവാഹിതനായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന അദാമിയാററു് അടുത്തുതന്നെ വിവാഹിതനാകാൻ പോകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനാണു് ഇൻഡ്യയിലെ ഇറേനിയൻ അംബാസഡർ. എലിയട്ടിന്റെ മകൾ നല്ലൊരു ബാലേനത്തുകിയായി വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏഷ്യയുടെയും ആഫ്രിക്കയുടെയും വിവിധ ഭാഗങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ഇവർ ഞങ്ങളോടു കാണിച്ച കാര്യവും സ്നേഹവുമൊക്കെയോർക്കുമ്പോൾ, ആരെതു പറഞ്ഞാലും, യഥാർത്ഥമായ വികാരവാല്യതയെന്നയാണു് ബന്ധുഗംഗസമ്മേളനത്തിൽ തുടിച്ചിരുന്നതു് എന്നു വിശ്വസിക്കാനാണു് എന്നിങ്ങു തോന്നിപ്പോകുന്നതു്.

ഇൻഡ്യൻ സിവിൽ സർവ്വീസിലെ പഴയ സുഹൃത്തുക്കളിലൊരാളായ ഹംഫ്രി ട്രേവല്യനുമൊത്തു ഞങ്ങൾ മുത്താഴം കഴിച്ചു. അദ്ദേഹവും ഞാനും ഏതാണ്ടു് ഒരേ മാതൃകയിലാണു് സിവിൽ സർവ്വീസിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചതെന്നു പറയാം.—മദ്രാസുപ്രസിഡൻസിയിൽ ജില്ലാഭരണപരിശീലനം, നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ജോലി, കേന്ദ്ര സെക്രട്ടേറിയറ്റിൽ, തുടന്നു് ഇൻഡ്യ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയശേഷം ചെന്നായിലും റഷ്യയിലും നയതന്ത്രമണ്ഡലത്തിൽ ഇൻഡ്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിയെത്തുടൻ ജോലിയിൽനിന്നു വിട്ടുപോയ ബ്രിട്ടീഷ് ഐ. സി. എസ്. കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം ഉയർന്നുപോയ ആൾ ഹംഫ്രിയാണു്.

ഓരോ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു തുടച്ചുയായി ഞങ്ങളിങ്ങനെ പുറത്തു പോയി ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പാചകനെന്ന നിലയിൽ സ്വന്തം വൈഭവം തെളിയിക്കാൻ തനിക്കവസരം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു മുഹമ്മദു് ജാൻ പരാതിപ്പെടുന്നു. സാമൂഹ്യചടങ്ങുകളിലൊന്നും സംബന്ധിക്കാൻ ബാധ്യതയില്ലാതെ വല്ല സായാഹ്നവും ഒഴിഞ്ഞു കിട്ടിയാൽ അന്നു ഞങ്ങൾ നാടകശാലയിൽ പോകും. ക്രെംലിനിലെ മദ്ധ്യശതകങ്ങൾവരെ പഴക്കമുള്ള മനോഹരമായ പള്ളികൾക്കു സമീപത്തായി അടുത്തകാലത്തു്

അത്യാധുനികമാതൃകയിൽ പണിതീർത്തിട്ടുള്ള 'പാലസ്' ഓഫ് ട്രികോൺഗ്രസ്സസി'ൽ പോയി 'സ്വാൻലേക്ക്' നൃത്ത നാടകം കണ്ടു. എത്രമാത്രെ തവണയാണിപ്പോൾ 'സ്വാൻലേക്ക്' കാണുന്നതെന്നു പറയാനറിഞ്ഞുകൂടാ; അത്രയധികം പ്രാവശ്യം അതു കണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിസമത്വമായ ഒരു ഉക്രേൻകാരി യുവനന്തകിയാണു കുറുത്ത അരയന്നത്തിന്റെയും വെളുത്ത അരയന്നത്തിന്റെയും ഭാഗമെടുത്തു അഭിനയിച്ചിരുന്നത്. എങ്കിലും, ഇപ്പോൾ ബോൾഷോയ് നൃത്തസംഘത്തോടൊപ്പം വിദേശപര്യടനത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മായാ പ്ലിസെറ്റ്സ്കായയുടെ കുറുമു അതുല്യാഭിനയത്തിനൊപ്പമെത്തിയില്ല അതു്. എൺപതു വയസ്സുകാരനായ നൃത്തസംവിധായകൻ ഫേയറെ വീണ്ടും കാണാൻ സൗകര്യപ്പെട്ടതു ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമായി; ഞങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴാണ് 75-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുവർണ്ണജൂബിലിയാഘോഷിച്ചതു്.

ബിസേയുടെ 'വേരിയേഷൻസ്', റാവലിന്റെ 'ബൊളറോ', ആർ. സ്റ്റാസിന്റെ 'ഡോൺ ജുവാൻ', ജെ. സ്റ്റാസിന്റെ 'സ്കാസിയാനാ' എന്നിവയെ ഉപജീവിച്ചുള്ള നാലു് ഏകാകബാലേകൾ സ്റ്റാനിസ്ലാവ്സ്കി തീയേറ്ററിൽ അഭിനയിച്ചു കണ്ടു. വ്യക്തമായും പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങളായിരുന്നു, അവ—ബാലേയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ പുതിയ മേഖലകളിൽ കാൽകത്താൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയനു സങ്കോചമാണെന്നുള്ള ആക്ഷേപം നീക്കാൻ ഉന്നിക്കാണ്ടുള്ള പരീക്ഷണം. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വൈകാരികജീവിതത്തിന്റെ ഈഷ്ടഭർത്താവായിത്തീർന്നു. 'ബ്ലൂഡാനൂബ്' ഗാനങ്ങളാൽ പ്രകാശമാനമാക്കിക്കൊണ്ടും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട 'സ്കാസിയാനാ'യുടെ രംഗപ്രയോഗം പ്രത്യേകിച്ചും മോഹനമായിരുന്നു.

ബാലേകളെക്കാരും ഞങ്ങളെ രസിപ്പിച്ചു ഇനമാണ്, ചെക്കോവിന്റെ 'ചെറിമരത്തോപ്പ്' എന്ന നാടകം. മാലി തീയേറ്ററിലാണ് അതു കണ്ടതു്. പഴയ പ്രശസ്തനടി തരസോവാ ഉൾപ്പെടെ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട നടീ നടന്മാരെ പലരെയും അവിടെവെച്ചു കാണാൻ തരപ്പെട്ടു.

അന്നാകരേണീനായുടെ ഭാഗം അതുതകരമായ സാമത്വത്തോടെ അഭിനയിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന തരസോവാ, അന്നയുടെ അമ്മയാകാനുള്ള പ്രായത്തിലെത്തിയിട്ടും ആ കഥാപാത്രത്തിന്റെ ഭാഗം മറ്റൊരാൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. 'ചെറിമരത്തോപ്പി'ലെ ഓരോ പാത്രത്തിന്റെ ഭാഗവും കുറമകുറവായി അഭിനയിക്കപ്പെട്ടു. ചെക്കോവിന്റെ നാടകങ്ങളിൽ അഭിനയത്തിനെന്നതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം അന്തരീക്ഷസൃഷ്ടിക്കാണ് എന്നൊരു കാര്യമുണ്ട്. പഴയ വ്യവസ്ഥിതി പുതിയതിനു വഴിമുറിക്കൊടുക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം ഇതിനെക്കാൾ ആടോപരഹിതമായും വിശ്വസനീയമായ രീതിയിലും അവതരിപ്പിക്കാൻ മറ്റൊരു നാടകസംഘത്തിനും കഴിയുമെന്നു തോന്നിയില്ല. ചെറിമരത്തോപ്പിന്റെ വില്പനയെത്തുടർന്ന് പഴയ ഉടമസ്ഥർ അശ്രുവാത്തുകൊണ്ട് അവിടം വിടുകയും പുതു മടിശ്ശീലക്കാരനായ പുതിയ ഉടമസ്ഥൻ ചെറിമരങ്ങളും ഫിർമരങ്ങളുമെല്ലാം മുറിച്ചുതള്ളാനാരംഭിക്കുകയും പഴയ ഭൂതൻ രംഗത്തെത്തി ഹൃദയംതകൻ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസാനഭാഗത്തെത്തിയപ്പോഴേക്കു സദസ്യരിൽ വളരെ പേർ കണ്ണീരൊഴുക്കിപ്പോയി. ഇതൊക്കെയായാലും അശ്രുഭാഷിവിശ്വാസം വിതയ്ക്കുന്നൊരു നാടകമാണു ചെക്കോവിന്റേതു് എന്നു പറയാവതല്ല. വരുംകാലത്തിലെ കൂടുതൽ ഉൽക്കൃഷ്ടമായ വ്യവസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി പ്രത്യാശയുണ്ടാകുന്ന ഒരു കലാശില്പമാണതു്. നിത്യവിജ്ഞാനവ്യസനിയാ യ ട്രെഫിമോവ് അത്യുത്സാഹപൂർവ്വം ഭാവിയിലെ ചിത്രം സങ്കല്പിക്കുന്നതു നോക്കുക:

“വിശ്വസിക്കൂ, ആനിയാ, എന്നെ വിശ്വസിക്കൂ! എനിക്കു വയസ്സ് മുപ്പതായിട്ടില്ല, ചെറുപ്പമാണ്, ഇന്നും വിദ്യാർത്ഥിയാണ് എന്നൊക്കെയിരിക്കിലും ഇക്കാലത്തിനിടയിൽത്തന്നെ എന്തെല്ലാം ഞാനനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്റെ ആത്മാവിൽ ഓരോ നിമിഷവും, രാവു പകലും, ഭാവിസാധ്യതകളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണക്ഷമമല്ലാത്ത ചിന്തകൾ നിറഞ്ഞു മുറുന്നു. നല്ലകാലത്തിന്റെ ആഗമനത്തെ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് ആനിയാ. ഇപ്പോൾത്തന്നെ അ

തിന്റെ സൂചനകൾ ഞാൻ കാണുന്നു....അതാ നല്ലകാലം വരുന്നു—അതാ നോക്കൂ, അതു വരുന്നു! അതു് അടുത്തടുത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; എന്നിക്കതിന്റെ ചുവടുവസ്തിന്റെ ഒച്ച കേൾക്കാം. നമുക്കതു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ—അനുഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ—തരക്കേടൈതു്? നമ്മുടെ പിൻമുറക്കാർ അതു കണ്ടുകൊള്ളൂ..’’

അലസിപ്പോയ 1905-ലെ വിപ്ലവത്തിലേക്കു സംഭവഗതികൾ നയിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ്, റഷ്യയിൽ ഒരു പുതുജീവിതത്തിന്റെ നവോദയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഈ വാക്കുകൾ എഴുതപ്പെട്ടത്. 1917-ലെ വിപ്ലവത്തിനുശേഷവും, സ്റ്റാലിൻഭരണത്തിന്റെ നീണ്ടുനിന്ന പേടിസ്വപ്നകാലത്തും, ഈ വാക്കുകൾ ക്രൂരമായ പരിഹാസംപോലെ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇപ്പോഴിതാ, അവയ്ക്ക് ഏതാണ്ടത്ഥമുള്ളതായി അനുഭവപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം

ചരിത്രത്തിന്റെ അധിഭേവതയായ ക്ലിയോ കൃതാപ്ല യായൊരു ദേവിതന്നെ. അസാധാരണ സിദ്ധികളുള്ളവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുതന്റെ ആയുധമായുപയോഗപ്പെടുത്തിയശേഷം, തകർന്നിലയിൽ വഴിവക്കിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുകയാണ് അവൾ പലപ്പോഴും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട്, തകർന്ന ക്ഷണങ്ങൾ പെറുക്കിക്കൂട്ടി കഴിവുള്ളത്ര യുക്തിസഹമായ ഒരു ചിത്രം ഭാവിതലമുറകളുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കുന്ന ജോലി ചരിത്രകാരന്മാർക്കും നയതന്ത്രപ്രവർത്തകർക്കും വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട്, ഒന്നും സംഭവിക്കാത്ത മട്ടിൽ കൂസലെന്നു ഭാവിയിലേക്കുള്ള പ്രയാണം തുടരുകയാണവൾ.

റഷ്യയിൽക്കഴിഞ്ഞ ഒൻപതു വഷ്ങ്ങൾക്കിടയിൽ നടന്ന ഒട്ടധികം രാഷ്ട്രീയപ്രേതവിചാരണകൾക്കു ഞാൻ ദൂക്സാക്ഷിയായിരുന്നു. സ്റ്റാലിൻ, ബെറിയാ, മലുകോവ്, മോളറോവ്, കഗനോവിച്ച്, മാർഷൽ സുക്കോവ്, ബുൾഗാനിൻ എന്നിവരുടെ വളരെപ്പേർ

ശസ്ത്രക്രിയാമേശമേൽ കിടത്തപ്പെട്ടു; വിശദമായ പരിശോധനയ്ക്കു വിഷയമാക്കപ്പെട്ടു. ഓരോ ആളുടെമേലും ശസ്ത്രപ്രയോഗം നടത്തിയതു ക്രൂഷ്ചോവാണു്. അദ്ദേഹത്തെയാണു ക്ലിയോ തന്റെ ഉപകരണമായി തിരഞ്ഞെടുത്തതു്. അങ്ങനെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെമേലുള്ള പ്രേതവിചാരണയും അദ്ദേഹത്തിന്റെകാലത്തുതന്നെ നടക്കുമെന്നു ഞാനേതും കരുതിയിരുന്നില്ല.

ലോകത്തിലെ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനെ കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അടുത്തറികയും ആദരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ക്രൂഷ്ചോവിനെയാണു്. മറ്റാരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ, ഇത്രയധികം രസകരമായ, ഇത്രയധികം ഉത്തേജകമായ, സംഭാഷണത്തിലേപ്പെട്ടു്, ഇത്രയധികം സമയം, ഇത്രയധികം പ്രാവശ്യം, കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ എനിക്കിടയായിട്ടില്ല. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ക്രൂഷ്ചോവ് നേടിയിട്ടുള്ള പദവി, അദ്ദേഹത്താൽ വിശിഷ്ടമായും വിദഗ്ദ്ധമായും സേവിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്നതിനാൽ, അതിന്നു വല്ല തകരാറുമുണ്ടാവുക സാധ്യമല്ലെന്നാണു ഞാൻ എപ്പോഴും വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ പതനം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? പല കാരണങ്ങളുണ്ടാവാം, അതിന്നു്. എങ്കിലും സർവ്വധാനമായതു ചൈനയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ചൈനയോടീട പെടുന്നതിൽ ക്രൂഷ്ചോവ് സ്വീകരിച്ച സമീപനസമ്പ്രദായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവദാർഢ്യത്തിന്നും വികാരവശഗതയ്ക്കും തെളിവാണു്. ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിൽ നടന്ന ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിൽവെച്ചു് മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളിൽത്തന്നെ, അണുകൂലഗതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കനുഗുണമാംവിധം ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയുണ്ടായി, യുദ്ധം അനിവാര്യമല്ലെന്നും, ആയിരുന്നൂടെന്നും, മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളെ മറികടന്നുകൊണ്ടു ക്രൂഷ്ചോവ് പുറപ്പെടുവിച്ച സർവ്വധാനമായ പ്രഖ്യാപനമുൾപ്പെടെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും, ശക്തമായും, നിരന്തരമായും,

അടുത്തകാലത്തായിട്ടു പൈശാചികമായ ക്രൂരതയോടുകൂടിയും എതിർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ചൈന. ഒരു നെല്ലിടത്തു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയിരുന്നില്ല, ക്രൂഷ്ചോവ്. ആഭ്യന്തരം നേരിയൊരു മറപിടിച്ച് അപവാദ്യമായ യോഗ്യമായ ഭാഷയിലും ആരംഭിച്ചുനടന്നിരുന്ന ഈ വിവാദം, കരേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മറയൊക്കെ പിടിച്ചിഴിഞ്ഞിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു; ഏറെക്കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ, വെറും പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ ഒരു പ്രായവ്യത്യാസം മാത്രമല്ലിതെന്നും, ചരിത്രപരവും, ഭൂമിശാസ്ത്രപരവും, രാഷ്ട്രീയവും, മനുഷ്യാശാസ്ത്രപരവും വ്യക്തവും പോലും ആയി ആഴത്തിൽ ചെന്ന വേരുകളുള്ള ഒരു അന്താരാഷ്ട്രസംസ്ഥാനമനുസരണമെന്നയാണെന്നും വ്യക്തമായി വന്നു. ചീനക്കു നില്ക്കാൻ രാശിയില്ലാത്തതാണെന്നു ദൃഢനിശ്ചയംചെയ്തിരുന്ന ക്രൂഷ്ചോവ്, വിവിധ നാടുകളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷികളുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹിതംപോലെ കാര്യങ്ങൾ നടന്നിരുന്നവെങ്കിൽ ചൈനയെ ഓരപ്പെടുത്തുകയെന്നതായിരുന്നെന്നെ അതിന്റെ ഫലമായി സംഭവിക്കുക; ഒരു കാലത്തും നികത്താനാകാത്തവിധം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലോകത്തിൽ പിളർപ്പു സംഭവിക്കുകയുംചെയ്തേനെ. സാധാരണഗതിയിൽ സോവിയറ്റ് സ്വാധീനത്താൽ വശംവദരായിനില്ക്കുന്ന നാടുകളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾക്കുപോലും, ഇത്തരമൊരു സാധ്യതയിലേക്കു നയിക്കാനിടയുള്ള ഒരു നടപടിയെ അക്ഷോഭ്യതയോടെ സ്വീകരിക്കാനാവാത്ത ചിത്തചാഞ്ചല്യമനുഭവപ്പെട്ടു. ഇതായിരുന്നിരിക്കണം ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ രാജിയിലേക്കു കാര്യങ്ങൾക്കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടു മുഖ്യഘടകം.

ഇതൊക്കെയായാലും, ചൈനയോടോ ഇൻഡ്യയോടോ ലോകപ്രശ്നങ്ങളോടോ ഉള്ള സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ സമീപനത്തിന്നോ പൊതുനയത്തിന്നോ അടിസ്ഥാനപരമായ വല്ല മാറ്റവും ഇതുകൊണ്ടു സംഭവിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. റഷ്യയും ചൈനയും തമ്മിലുള്ള വിരോധം അടുത്തകാലത്തെങ്ങും മാറ്റം പോകുന്നില്ല. ക്രൂഷ്

ചോവിനെ വളഞ്ഞുപിടിച്ച് നിലംപറിക്കയും—ഒരുതരത്തിൽ അവർക്കെന്തെ അഭിമാനിക്കാം—ഒരണകണ്ഡോം ബു പൊട്ടിക്കയും ചെയ്തതോടെ ചൈനാ ഒരുവേള, എന്നെന്തെക്കാളും കൂടുതലായി സ്വയം സ്വർഗ്ഗീയനന്ത്യം സങ്കല്പിക്കുന്നുണ്ടാവണം; പക്ഷേ, ഭൗതികമോ സ്വർഗ്ഗീയമോ ആയ വല്ല ശക്തിയുടെയും മുമ്പിൽ പാദപ്രണാമം ചെയ്യാനൊരുമ്പെടുന്ന ലോകത്തിലെ അവസാനത്തേ രാജ്യമായിരിക്കും റഷ്യ. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ, കൂടുതൽ സ്വർഗ്ഗീയഭാവം കാണിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളോടും സംസ്ഥാനങ്ങളോടും കൂടുതൽ വെറുപ്പാണു റഷ്യയ്ക്ക്. സഹവർത്തനസിദ്ധാന്തത്തെ ആവേശത്തോടെ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്ന ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ പിൻഗാമികൾ ചൈനയുമായി യോജിപ്പിലെത്താനുള്ള ശ്രമത്തിൽ സമാധാൻപൂർണ്ണമായ സഹവർത്തിത്വമെന്ന നയം കൈവെടിഞ്ഞെക്കുമെന്നു പാശ്ചാത്യലോകം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഇൻഡ്യയോടുള്ള സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ സൗഹൃദത്തിനും ഭംഗമുണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെടാൻ കാരണമില്ല; അതു പലവിധത്തിൽ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണു. ഇന്നത്തെ റഷ്യൻഭരണമണ്ഡലത്തിൽ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളലങ്കരിക്കുന്ന മിക്കോയാൻ, കോസിജിൻ, ബ്രഷ്നേവ് എന്നിവരും ക്രൂഷ്ചോവിനെപ്പോലെതന്നെ നല്ല യാഥാർത്ഥ്യബോധമുള്ളവരാണ്. തന്നെയല്ല, അവർക്കു പെരുമാറ്റത്തിൽ കൂടുതൽ അന്തസ്സം, പാകതയുമുണ്ടുതാണു. ജവഹർലാൽ നെഹ്റു കരുപ്പിടിച്ച് വിദേശനയത്തിന്റെ വിശാലതത്വങ്ങൾ നാം കൈവിടാത്തിടത്തോളം കാലം, അവരുടെ സൗഹൃദം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു ഇൻഡ്യയ്ക്ക് ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കാം.

സ്റ്റാലിൻ മരിച്ചതിനെത്തുടർന്നുതന്നെ തീരുമാനങ്ങളിലൊന്നു്, വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തെ തകർക്കുകയും പ്രധാനമന്ത്രിസ്ഥാനവും പാട്ടിയുടെ ഒന്നാംസെക്രട്ടറിസ്ഥാനവും ഒരേയാൾ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കുകയുംവേണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു എന്നോർമ്മിക്കണം. പക്ഷേ, ബൾഗാനിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിക്കൊണ്ടു് പാട്ടിയുടെ ഒന്നാംസെക്രട്ടറിസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന ക്രൂഷ്ചോവ്

1958-ൽ പ്രധാനമന്ത്രിയായിക്കൂടെ അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ എൻറെ ഡയറിക്കുറിപ്പ് 'ദി ഫ്ളെയിംഗ് ടോയിക്ക്' എന്ന എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നു ഞാൻ എഴുതിയിരിക്കുകയാണ്: "ഏകകക്ഷിഏകാധിപത്യം എപ്പോഴും ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഏകാധിപത്യത്തിൽ ചെന്നു പരമിണമിക്കുന്ന പ്രക്രിയ അനിവാര്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന എന്തോ ഒരു പ്രത്യേകത ഈ രാജ്യത്തിന്റെ യന്ത്ര സംവിധാനത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു."

പക്ഷേ, ക്രൂഷ്ചോവ് ഒരേകാധിപതിയായി പരിണമിക്കുന്നത് അസാധ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ സങ്കല്പിച്ചിരുന്ന ചില ഘടകങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ തുടൻ പരമർശിച്ചിരുന്നു. ഈ ഘടകങ്ങൾ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു; ക്രൂഷ്ചോവ് ഏകാധിപത്യത്തിലെത്തിയതുമില്ല. എത്ര അനായാസമായാണ് അദ്ദേഹത്തെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു നീക്കിയത് എന്ന ഒരു കാര്യം മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതേയുള്ളൂ, അദ്ദേഹം ഏകാധിപതിയായിരുന്നില്ലെന്ന്. ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ മാഗ്ഗർനമനുസരിച്ച പാട്ടിയുടെ കേന്ദ്രസമിതി ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സുശക്തഘടകമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ക്രൂഷ്ചോവ് ഉൽക്കടമായി അഭിലഷിച്ചിരുന്നപോലെ "പാട്ടിക്കുള്ളിലെ ആഭ്യന്തരജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതി" നടപ്പിലായിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് ഇതു തെളിയിക്കുന്നത്.

ഒന്നാം സെക്രട്ടറിയുടെ പദവിയും പ്രധാനമന്ത്രിസ്ഥാനവും ഒരാളിൽത്തന്നെ വന്നുചേർന്നിട്ടും അതിന് ഏകാധിപത്യത്തിന്റെ ഹായയുണ്ടായില്ലെങ്കിലും, സ്വാഭാവികമായി അത് ഒറ്റവ്യക്തിയുടെ—ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ—പരമാധികാരത്തിനു വഴിതെളിച്ചു. ഇതൊഴിവാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല; ഇതു വച്ചുപൊറുപ്പിക്കാൻ പാട്ടിക്കും കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ സർവ്വസമ്മതമായ നേതൃത്വത്തെപ്പറ്റി പാർട്ടിക്കു സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും മാത്രമല്ല അഭിമാനവും ഉള്ളതായി തോന്നിയിരുന്നു. 1959 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 65-ാം ജന്മദിനമാഘോഷി

കുന്നവേളയിൽ ‘‘നമ്മുടെ കാരണവരായ സഖാവു’’ എന്നു വാക്കിക്കൊണ്ടു ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ മുക്തകണ്ഠം പ്രകീർത്തിക്കുവേ, ‘‘കമ്മ്യൂണിസത്തെ ലോകത്തിലൊട്ടാകെ വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനും സമാധാനം കൈവരുത്തുന്നതിനുംവേണ്ടി അക്ഷീണപരിശ്രമം നടത്തുന്നവ്യക്തി’’, ‘‘ക്ഷീണിക്കാത്ത മനീഷയും വമ്പിച്ച അനുഭവജ്ഞാനവും നല്ല വിവേകവും ധീരമായി മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിവുമുള്ള മേധാശാലി’’, ‘‘തൊഴിലാളികളുടെ സർവ്വതോമുഖമായ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു സമൂലപരിഷ്കരണങ്ങളേറ്റെടുത്തിയ നേതാവു’’, വിദൂരവീക്ഷണയുക്തവും ആയാമ്യവും തത്പാധിഷ്ഠിതവുമായ ഒരു വിദേശനയം സോവിയറ്റ് യൂണിയനുവേണ്ടി സംവിധാനം ചെയ്തു, അതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താൻവേണ്ടി തന്റെ കർമ്മകൗശലവും ബുദ്ധിശക്തിയും വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ’’, ‘‘മാർക്സിസം, ലെനിനിസം എന്നീ സിദ്ധാന്തസംഹിതകളെ രചനാത്മകമാംവിധം സമ്പന്നമാക്കിയ വ്യക്തി’’ എന്നൊക്കെയാണ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

വീണ്ടുപോയ ഒരു വിഗ്രഹം പിന്നെ പൂജിക്കപ്പെടാറില്ല. അങ്ങനെയുള്ളയാൾ, വിശ്വാസഘാതകനോ അവിശ്വാസിയോ എന്ന നിലയിൽ ശാപത്തിനും ശകാരത്തിനും വിഷയമാകുന്നതാണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ പതിവു്. പക്ഷേ, ക്രൂഷ്ചോവിന്റെനേരെ അത്ര വലിയതോതിൽ ആക്രമണമഴിച്ചവിടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുണ്ടായ ആക്ഷേപങ്ങളിൽ ഏറ്റവും രൂക്ഷമായതു ‘പ്രാവ്ദാ’യിലാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. അതിൽത്തന്നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരെടുത്തുപറയാതെ, ഗവണ്മെന്ററാകട്ടെ പാർട്ടിയാകട്ടെ ‘‘മണ്ടൻപദ്ധതികളുണ്ടാക്കുകയോ, (hare-brained scheming) അപകടമായ നിഗമനങ്ങളുംഗീകരിക്കുകയോ, ആലോചനാശൂന്യമായ തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുകയോ, പൊങ്ങച്ചം പറയുകയോ, വായാടിത്തം പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ, ദുരധികാരപ്രവണത കാട്ടുകയോ (commandism)’’ ഒന്നും ചെയ്തുകൂടുന്ന ആക്ഷേപസൂചന പരോക്ഷമായി നടത്തിയിട്ടേയുള്ളൂ.

'Commandism', 'hare-brained scheming' തുടങ്ങിയ വിശേഷപ്പെട്ട പദപ്രയോഗങ്ങൾക്കൊന്നും. ഷേക്സ്പിയർ മുതിർന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും സാധാരണക്കാർക്കു മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ മനുഷ്യന്റെ ഭൂമിവാസമായ വിധിയെപ്പറ്റി ഹൃദയസ്സ്പർശിയാംവിധം പാടിയിട്ടുണ്ട്:

“നാടകം മോശം, നടനമതേവിധം,
രംഗം തകർത്തവനാടിയൊപ്പിച്ചുകൊ-
ണ്ടെങ്ങോ മറഞ്ഞു, മറവിയിലാണ്ടു പോയ്,
ഏതോ മടയൻ ചമച്ചോരു നാടകം,
ഏതും കഥയില്ല, ശബ്ദമുഖരിതം.”

എങ്കിലും ക്രൂഷ്ചോവിനെ ഒരു മോശപ്പെട്ട നടനെ നോക്കുന്നോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥ ഒരു മടയൻ പറഞ്ഞ കഥയെന്നോ കരുതാൻ ചരിത്രം കൂട്ടാക്കുകയില്ല. ആ കഥയിലും അഭിനയത്തിലും ശബ്ദകോലാഹലവും ആടിത്തകൽക്കലുമൊക്കെയുണ്ടായിരുന്നു എന്നതു വാസ്തവം; പക്ഷേ, സോവിയറ്റ് യൂണിയനും ലോകത്തിനും വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നു അതൊക്കെ. ലോകം അണുകയുഗത്തിലേക്കു കാൽകുത്തിയ മുഹൂർത്തത്തിൽ കർമ്മകുശലതയും ധീരതയും വിഭൂരവീക്ഷണചാതുരിയുമുള്ള ക്രൂഷ്ചോവിനെപ്പോലൊരാൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ വിധി നിർണ്ണയിക്കുന്നസ്ഥാനത്തിരുന്നു കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കാനിടയായതു ഭാഗ്യമായിപ്പോയി. അദ്ദേഹം രംഗത്തുനിന്നു നിഷ്പക്രമിക്കയും ജെ. എഫ്. കെന്നെഡി കൊല്ലപ്പെടുകയും നമ്മുടെ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു നിര്യാതനാവുകയും ചെയ്തതിൽവെച്ച് ലോകം ഏറെ ദരിദ്രമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, അവരവശേഷിപ്പിച്ചുപോയ പൈതൃകത്തെപ്പറ്റിയോർക്കുമ്പോൾ—തങ്ങളുടെയും നാഗരികതയുടെയൊട്ടാകെത്തന്നെയും സമ്പൂർണ്ണനാശം വരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നവരെ അനന്തരഗാമികൾക്കു് അവർക്കു് നൽകിയ പൈതൃകമാണതു്—അവർക്കു് ദരിദ്രമെങ്കിലും, അതേസമയം അണുകയുഗത്തിൽ അന്നു ലോകം, എന്നു കൂടെ പറയാം.

MUL

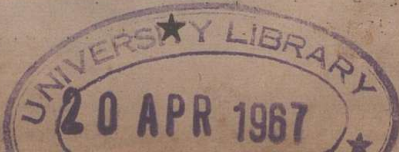

249669

249669
53342

US:1:NG

32 K6.2

U. A. H. 1001

